

اقتصادي ترهگري

امريکا څنگه او ولى په نړۍ واكمنى كوي؟

د يوه امريكايي اقتصادي جنايتكار د جرمونو اعتراف
په درېيمه نړۍ كې د سترو پروژو او پانگونو پټ او وپرونكى مخ

جان پرکنز
ژباړه: مير احمد ياد

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب ځانگړنې:

د کتاب نوم: اقتصادي ترهگری

ژباړه: میر احمد یاد

خپرندوی: مومند خپرندویې ټولنه - جلال اباد

برېښنالیک: Momand.books@gmail.com

ډیزاین چارې: ایملیار ساجد

چاپ کال: ۱۳۹۵ لمریز - ۲۰۱۶ میلادي

چاپ واره: لومړی

د چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

چاپځای: د مومند خپرندویې ټولني تخنیکي خانگه

د چاپ ټول حقوق له خپرندویې ټولني سره خوندي دي.

ننگرهار: عبدالمجید مومند کتاب پلورنځی - مخابراتو څلورلاری

اریکې: ۰۷۰۰۶۲۶۱۶۱ - ۰۷۷۷۶۲۶۱۶۱ - ۰۷۸۱۶۲۶۱۶۱

کابل: اصلاح افکار کتابپلورنځی / خیبر کتابپلورنځی / دارالسلام کتابپلورنځی / مستقبل

کتابپلورنځی / پکتوس کتابپلورنځی / پکتیکا: مجاهد کتابپلورنځی / کندهار: امیر کروړ

خوست: غرغښت کتابپلورنځی / رحيمي کتابپلورنځی

لمر کتابپلورنځی / سباوون کتابپلورنځی / هلمند: سیدجمالالدین کتابپلورنځی / عرفان

کتابپلورنځی / تاج منور کتابپلورنځی / پکتیا: علمي کتابپلورنځی / غزني: قیومي

کتابپلورنځی

تړون

د دوو ښاغلو دوکتور لطيف بهاند او
ډاکټر احسان الله درمل په نامو.

ډالۍ

افغانستان کې د روانې لويې لويې هر دردیدلي قرباني ته!

ياد

لیکچر

سرلیک / مخ

د ژباړن سریزه / ۱

اقتصادي جنايتكار / ۲

يادونه / ۷

حوالې / ۱۹

د پيل خبرې / ۲۰

حوالې / ۲۹

د اقتصادي جنايتكار پيداښت / ۳۲

د ټول عمر سفر / ۴۲

حوالې / ۵۵

اندونيزيا: اقتصادي جنايتكارو ته تريخ سبق / ۵۶

حوالې / ۶۰

له کمونيزم د يوه هېواد خونديتوب / ۶۱

خان پلورل / ۶۷

زما څېړنيزه ونډه / ۷۶

ازمېښت / ۸۱

- د ژوند جوړولو فرصت / ۹۴
- د پانامې اتل وئسمشر / ۱۰۳
- حوالې / ۱۱۰
- پانامه د قزاقانو پر وړاندې / ۱۱۲
- سرتېري او نخاگرې / ۱۱۷
- جنرال سره خبرې اترې / ۱۲۳
- حوالې / ۱۳۱
- د اقتصادي تاريخ لانجمنه دوره / ۱۳۲
- حوالې / ۱۳۸
- د سعودي عربستان د پېسو مينځلو قضيه / ۱۳۹
- حوالې / ۱۵۴
- د لالي او د اسامه بن لادن مالي ملاتړ / ۱۵۵
- حوالې / ۱۶۲
- د پانامې کانال خبرې اترې او گراهم گرین / ۱۶۴
- حوالې / ۱۷۵
- د ايران شهنشاه / ۱۷۶
- د يوه مظلوم کس اعتراف / ۱۸۲
- د يوه شاه خور (زوال) / ۱۸۸
- حوالې / ۱۹۲
- کولمبيا: د لاتيني امريکا د ملا تير / ۱۹۳
- حوالې / ۱۹۹
- د امريکايي جمهوريت او نړيواله امپراتوري / ۲۰۰
- له کيفياتو ډک ژوند / ۲۰۹
- د اکوادور ولسمشر او ستر نفتي شرکتونه / ۲۲۱
- حوالې / ۲۲۷

د اکوادور د ولسمشر مړينه / ۲۳۶

حوالې / ۲۴۳

پانامه د يوه بل ولسمشر په دور کې / ۲۴۴

حوالې / ۲۴۸

زما شرکت، انران او جورج ډبليو بوش / ۲۴۹

حوالې / ۲۵۷

زه بيا خرڅ شوم / ۲۵۸

پانامه د امريکايي بريد په وړاندې / ۲۶۶

حوالې / ۲۷۸

عراق کې د اقتصاد جنايتکارو ماته / ۲۷۹

حوالې / ۲۸۸

يوولسم سپتمبر او اغېزې يې / ۲۸۹

حوالې / ۳۰۰

وينزويلا، صدام وژغورله / ۳۰۱

يو ځل بيا اکوادور / ۳۱۰

څېرې رسوا شوې / ۳۲۱

حوالې / ۳۳۳

څه بايد وشي؟ / ۳۳۴

پوښتنې او ځوابونه / ۳۳۷

اقتصادي ترهگري | ۱

د ژباړن سرريزه

دغه کتاب مې ۲۰۱۴ کال کې لوستی و او خدای شته هماغه وخت مې زړه و چې ويې ژباړم، د خنډ لامل يې دا شو ۲۰۱۵ کال مې په يوه کوچنۍ دنده کې تير کړ او بيا مې (سياسي ټولنپوهنه) کتاب وژباړه، خو زړه په دې بڼه کوم چې هر وخت سر وخت وي.

د کتاب د ارزښت په اړه خپله کتاب کې ډېر څه شته او پيژندنه يې ملگري هميم جلالزي په خپله ليکنه کې کړې ده، له هميم صيب خانگري مننه کوم چې د کتاب نوم او د Economic hitman په دقيقه ژباړه کې يې راسره مرسته وکړه، ما دا ترکيبي نوم په اقتصاد ځپوونکي ژباړلی و، خو دده ښاغلي په مشوره مې اقتصادي جنايتکار وټاکه.

د کتاب اصلي نوم (د يوه اقتصادي جنايتکار اعتراف) دی، ما د لنډيز لپاره اقتصادي ترهگري وټاکه او دليل يې دا و چې د کتاب له محتوا سره يې اړخ لگاوه.

مرحوم نصير مومند ته دعا په ترڅ کې د مومند خپرونډويه ټولني له دوو مسئولينو او قدرمنو ملگرو (نجيب مومند او فضل مولا مومند) هم ډېره مننه کوم چې هر وخت يې زما د کتابونو چاپ ته زړه ښه کړی او زما خبره يې ځمکې ته نه ده غورځولې.

ايمليار ساجد هم د خانگري منني حقدار دی چې د کتاب پښتۍ يې په خپلو هنرمندو گوتو ډيزاين او څو څو ځله بېرته اصلاح کړه، کز يې ودان.

له خپلو ټولو هغو مشرانو، ملگرو، خویندو، ورونو او لوستونکو هم مننه کوم چې زما کتابونه يې لوستي او په اړه يې راسره خپل نظرونه شريک کړي دي.

اقتصادي ترهڅري | ۲

له تا بناغلي / اغلي هم مننه كوم چې كتاب مو ترلاسه كړې او د لوستلو وخت مو ورکړی دی، ددې او نورو کتابونو په اړه ستاسو سپارښتنې، نظریات او لارښوونې راسره مرسته کولای شي.

ښې چارې

میراحمد یاد

meerahmedamanat@gmail.com

اقتصادي جنايتكار

ستاسې په لاسونو کې کتاب د پياوړي امريکايي اقتصادپوه، ټولنيز فعال او ليکوال John Perkins اثر دی. ښاغلی پرکينز د خپل همدغه کتاب د ليکلو پر مهال نړيوال نوم وموند. کتاب له هغو رازونو ډک دی چې کله پرې د مبالغې شک هم کېدای شي.

په ۲۰۰۴ کال کې چاپ شوي دغه ناندريز کتاب تر يوې لسيزې زيات وخت د اقتصادي نظامونو په اړه بحثونه تاوده ساتلي دي. دا چې کتاب د لومړي ځل لپاره د داسې مسایلو په اړه خبرې کوي چې يا نړۍ ورسره عادي نه ده او يا هم فوق العاده حساس دي، نو ځکه تر ټولو لومړۍ پوښتنه د کتاب د اعتبار په هکله راپورته کېږي.

دغه مهم اثر په درېيمه نړۍ کې د امريکا د متحده ايالاتو او نړيوالو اقتصادي او مالي ادارو پر هغه مالي او اقتصادي پاليسۍ باندې رڼا اچوي چې د دولتونو برخليکونه ټاکي. تر څنگ يې دا هم روښانه کوي چې د ملگرو ملتونو په اډانه کې زور و هېوادونه څنگه د بېوزله هېوادونو رايې په پيسو اخلي او په دولتي کچه دا څومره اسانه ده چې يو هېواد دې پر بل باندې د خپلو اقتصادي گټو د تامين لپاره برید وکړي؟

کتاب په ټوله کې د ښاغلي پرکينز د څو لسيزو تجربو نچور دی چې د ليکوال په وينا د "اقتصادي جنايتکار" په توگه يې پخپل کاري ژوند کې ترلاسه کړې دي.

د دغه کتاب په اړه له لومړي سره دوه نظرونه موجود و او لا هم له همدغو دوو زاويو څخه ورته کتل کېږي. يوه ډله چې پکې د امريکا او په ټوله کې د پانگوالۍ د نظام ملاتړي دي استدلال کوي چې په کتاب کې راغلي مطالب د اعتبار له پلوه کمزوري دي.

د دوی اصلي پوښتنه د لیکوال د انگېزې په اړه ده او وایي هغه څوک چې څو لسيزې يې د امريکا په مهمو دولتي او نادولتي ادارو کې کار کړی وي او دغه هېواد ته يې په اقتصادي برخه کې پرمختگونه ور په برخه کړي وي څنگه په ناڅاپي توگه خپل مسیر بدلوي او مسایلو ته له بله اړخه گوري.

دوی وایي هغه څه چې ښاغلي پرکنیز په کتاب کې د اقتصادي جنایتونو او يا اقتصادي ترهگری په توگه ورڅخه یادونه شوې ده له واقعیت څخه لرې دي.

په کتاب کې د یو شمېر نړیوالو پېښو نسبت هم امریکا ته شوی دی. د بېلگې په ډول، ښاغلی پرکنیز د پاناما د پخواني ولسمشر عمر توريجو او د اکوادور د پخواني ولسمشر جيمي رولډس وژل کېدل تصادفي نه بولي او وایي دا دواړه پخواني ولسمشران د خپل هغه مقاومت له کبله ووژل شوی چې د نړیوالو مالي او اقتصادي شرکتونو او حکومتونو د لاسوهنې پر وړاندې يې کړی و.

دا هماغسې یوه ناندیزه تیوري ښکاري لکه د امریکا په دښمنو هېوادونو کې چې د هغه هېواد د پالیسیو په اړه تبلیغ کېږي او د هرې لویې او وړې پېښې نسبت امریکا ته کېږي.

خو بله ډله چې د امریکا او پانگوالی نظام پر ضد دي ددغه کتاب تود هرکلی يې وکړ او په کتاب کې راغلي ټول مطالب سم او باوري بولي. د دولتونو په کچه په دې ډله کې د سوېلي امریکا او اسیا ځینې هېوادونه شامل دي.

که څه هم ددغه مهم اثر یوازې یوه کوچنۍ برخه د افغانستان له مسایلو نه ده دې کبله چې افغانستان په تېره یوه نیمه لسيزه کې د

اقتصادي ترهگري | ۵

امريکا او نړيوالې ټولنې پراخ حضور تجربه کوي نو افغانانو ته د کتاب لوستل او پکې د راغلو مسایلو په اړه معلومات اړين دی.

د افغانستان برخه يې د شوروي له يرغل وروسته کلونو او بيا له ۲۰۰۱ کال وروسته د نړيوالې ټولنې راتگ ته ځانگړې شوې ده او پر دې بحث شوی دی چې د امريکا د يوه مالي او اقتصادي ملگري په توگه په افغان جهاد او يا په ټوله کې ددغه هېواد په کورنيو جگړه کې د سعودي عربستان ونډه څه وه؟

بناغلي پرکنيز په دې برخه کې يوازې د سعودي او امريکا پر مالي اړيکو تم شوی دی او کارې چې په ۱۹۸۰ یمو کلونو کې سعودي د افغان جهاد لپاره د بسپنې په راټولو بوخت و او راټولې کړې پيسې يې تر دوه درخنو زياتو هېوادونو کې د نيمه پوځي مرکزونو پر جوړولو ولگولې، وسلې يې پرې واخيستلې او خلک يې راجذبول. دا هغه مرکزونه و چې وروسته بيا د ترهگري په ځالو بدل شول او القاعده يې راوتوکوله.

په دغه کتاب کې افغانستان ته د نړيوالې ټولنې په تېره بيا امريکا راتگ ته هم د يوه تيري په سترگه کتل شوي دي او وايي افغانستان ته د امريکا راتگ د غچ اخيستلو د يوې هڅې پايله وه.

۷۱ کلن پرکنيز د امريکا د ملي امنيت له ادارې او نورو پياوړو اقتصادي ادارو سره د کار اوږده مخنيه لري او اوس اوس په نړيوالو فکري او څېړنيزو مرکزونو کې وخت ناوخته ويناوې کوي.

د کتاب ليکلو سبک يې ډېر هنري دی آن دی خپله وايي چې په لومړي ځل يې يوه ناشر ته د چاپ لپاره ورکړ هغه ورته ورباندې د داستان گمان وکړ.

زما د معلوماتو له مخې پښتو ٣٣ ژبه ده چې د جان پرکنيز دا مهم اثر ورته را وژباړل شوی او د ژباړې زيار يې ملگري ميراحمد ياد گاللی دی چې زه دا هڅه ستايم او د نورو برياليتونو په تمه يې يم.

دغه مهم کتاب له چاپه وروسته اويا (٧٠) اونۍ د نيويارک ټايمز ورځپاڼې د ډبرو پلورل شويو کتابونو د لړليک په سر سر کې و او زما هيله دا ده چې پښتو ژباړه به يې هم ښه بازار ولري.

د خدای ښه

حفيظ هميم جلالزی

يادونه

اقتصادي جنايتکاران (EHM: Economic hit Men) په لوړو پوستونو گومارل شوي مسلکي خلک دي. دوی لوړ معاشونه اخلي او کوم هيواد يې چې گوتو ته ورشي ميلياردونه ډالر زيان ور اړوي. د دوی کارونه نړيوال دي. دا هغه خلک دي چې نړيوال بانک، USAID او داسې نورو مرستندويه ادارو نه د ډېرو پېسو مخه سوداگريزو شرکتونو او څو شتمنو کورنيو خواته گرځوي. دا شرکتونه او کورنۍ له مخکې د هيوادونو په زېرمو او سرچينو واکمن وي.

دوی کومه وسله کاروي؟ د دروغو مالي راپورونه، ټاکنې، رشوت، چور، جنس او وژنې. ددوی لوبه د پخوانيو امپراتوري هومره زړه ده خو په دې توپير چې ددوی لوبې د معاصر نړيوالتوب په دور کې د خپل حجم پر بنسټ يوه وېرونکې بڼه خپله کړې ده.

په دې لوبه به له ه څوک بڼه پوه شي؟ ځکه چې زه خپل يو اقتصادي جنايتکار (EHM : Economic Hit man) پاتې شوی يم.

دا د ۱۹۸۲ کال ليکنه ده چې زما د کتاب (د اقتصادي جنايتکار ضمير (Conscience of an Economic Hit Man) پيلامه وه. ددې کتاب تړون د دوو هيوادونو د مشرانو په نوم شوی و، چې زما پېرودونکي وو. ما به ددوی دومره قدر کاوه لکه سپرې يې چې د خپلوانو کوي. دا دواړه قدرمن شخصيتونه يو جيمي رولډوس د اکوادور ولسمشر او بل عمر طوريجو د پانامې ولسمشر و چې دواړه په اورنيو پېښو کې مړه شول. حقيقت دا دی چې ددوی مرگ پېښه نه وه. دا دواړه ووژل شول، ځکه د شرکتونو، حکومتونو او بانکونو له مشرانو سره يې جوړجاړی نه کاوه. ددې جوړجاړي يوازینی موخه د نړيوالې امپراتورۍ منخته راتگ و. مور اقتصادي جنايتکارو

چې دا دواړه ولسمشران لارې ته سم نه کړل؛ نو بیا یو بل ډول جنایتکاران ... د CIA نازولي (گیدران Jackals) رامیدان ته شول، دوی به تل زموږ ملتیا کوله.

ماته وویل شول چې ددې کتاب له لیکلو تېر شم، له هغې وروسته په تل کالو کې ما څلور ځله ددې کتاب لیکلو هڅه وکړه. خو هر ځل دا هڅه نړیوالو حالاتو اغېزمنه کړه. ۱۹۸۹ کال کې په پانامې برید، لومړی خلیجې جگړې، د سومالیې قضیې او د بن لادن راڅرگندېدو زه له دې کتابه لیرې کړم.

د یوه ستر نړیوال شرکت په ملکیت کې د یوې خپرندویه ادارې مشر په ۲۰۰۳ کال کې دا مسوده ولوسته چې اوس د اقتصادي جنایتکار اعتراف (Confessions of an Economic Hit Man)، په نوم یادېږي. هغه ویل چې دا کیسه به ډېره ولوستل شي. دا حقایق باید خلکو ته ښکاره شي. یا یې ترخه موسکا وکړه، سر یې وخوځاوه او ویې ویل چې د اجرايوي رئیس په دفتر کې به پرې نیوکه وشي، ځکه هغه ددې د خپرېدا خطر نشي منلای. هغه راته نصیحت وکړ چې دا په کیسه ایز ډول ولیکم. په دې صورت کې هغه ما د جان لي کار او گراهم گرین په څېر یو ناول لیکونکی معرفي کولای شي.

خو زما ستونزه دا وه چې دا کتاب ناول نه و. دا زما د ژوند رښتینې کیسه وه. بیا یو زړور خپروونکی چې د کوم نړیوال شرکت برخه نه وه دې ته راضي شو چې خلکو ته ددې کیسې په رسولو کې راسره مرسته وکړي.

ما هوډ کړی و چې دا کیسه به اورول کیږي. موږ د وېروونکو بحرانونو او سترو فرصتونو له دوره تېرېږو. د یوه جنایتکار کیسه به درته ووايي چې نن موږ په کوم ځای کې او ولې ولاړ یو؟ دلته څنگه را ورسیدو؟ له کوم

اقتصادي ترهگری | ۹

بحرانونو سره مخ او په وړاندې یې بیوسه ولاړ یو. دا کیسه له دې امله هم لږینه وه چې موږ د خپل تېر وخت په تېروتنو پوه شو او له راتلونکو فرصتونو ګټه واخلو. موږ ټول پوهېږو چې د ۹/۱۱ پېښه وشوه او عراق کې دویمه جګړه هم ونیسته. د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر په ۱۱ نېټه د ترهګرو په لاس درې زره کسان ووژل شول، په دې هغه ۲۴۰۰۰ نور هم ورزیات کړی چې د لوږې او نور لاملونو له امله هره ورځ مري. په دې حقیقت هم پوه شئ، هره ورځ ۲۴۰۰۰ کسان یوازې له دې امله مري چې د ژوند لپاره لومړني خواږه نه لري. (۱) پر دې سربېره تر ټولو مهمه خبره دا ده، نن یو ولس هغه وړتیا، وسایل او سرچینې لري چې په مرسته یې دا هر څه بدلولای شي. دا هغه ولس دی چې زه پکې زېږېدلی او اقتصادي جنايتکار شوی يم، يعنې د امریکا متحده ایالات.

ما ولې په ټولو ګواښونو او امتیازاتو سترګې پټې کړې؟

لنډ ځواب یې دا دی چې زما یوازینی لور جیسیکا کالج ختم کړی او یوازې یې د عملي ژوند په ډګر کې قدم ایښی. څه وخت مخکې مې ورته وویل چې زه دا کتاب خپروم او ورسره تړلې اندېښنې مې هم ورته وویلې، هغې راته کړل چې: (پلاره! ته غم مه کوه، که هغوی تاته کوم زیان در ورساوه نو ستا پاتې کار به زه سر ته ورسوم. موږ باید دا کار وکړو، د هغه نسل لپاره چې په رامنځته کولو کې به یې یوه ورځ زه هم ونډه ولرم.) دا ددې پوښتنې لنډ ځواب دی.

تفصیلي ځواب یې هغه احساس سره اړیکه لري چې له مخې یې ما ځان خپل هیواد ته وقف کړی دی. زه چې چېرته زېږېدلی او لوی شوی يم. زموږ د مشرانو له لور فکر سره مینه، د امریکا له جمهوریت سره زما تړون، چې نن راته د خپلواکۍ او خوښۍ ژمنه راکوي، دا شیان هر څوک هر چېرته

غواړي، دا هغه عناصر دي چې ددې تفصیلي خواب برخه ده. پر دې سربیره له ۹/۱۱ نه وروسته ما قوي هوډ وکړ چې اوزگار به نه کېنم، که څه هم اقتصادي جنايتکار هڅه کوي چې جمهوري امريکا په نړيواله امپراتوري واړوي. دا د تفصیلي خواب اصلي خاکه ده. تاسو به وگورئ چې په راتلونکو برخو کې زه څنگه په دې خاکه يا چوکاټ غوښه ورپورې کړې او د زړه وينې ورکوم.

دا يوه رښتینې کيسه ده، زه پکې اوسېدلی يم. خلک، منظرونه، خبرې اترې او هغه احساسات چې ما انځور کړي ټول د همدې ژوند برخه ده. دا زما شخصي کيسه ده خو د نړيوالو پېښو په پراخه پرده راغلې ده، دې زموږ د تاريخ خدوخال جوړ کړی دی، دې موږ هغه ځای ته رسولي يو چې نن په کې ولاړ يو او زموږ اولادونو ته يې د راتلونکي ژوند نقشه ورکړې ده. ما تر خپله وسه هڅه کړې چې دا تجربې، خلک او اړوند خبرې اترې سمې بيان کړم.

زه چې هر وخت تاريخ ليکم يا له نورو خلکو سره خپلې خبرې رانقلوم نو له څو عواملو مرسته اخلم چې په هغه کې خپاره شوي اسناد، شخصي يادښتونه او په ذهن کې شته پېښې چې د هر يو خپل او پردي يادونه هم پکې دي او خپله ددې پېښو يوه برخه ده. له دې مخکې پيل شوې پنځه مسودې، د نورو ليکوالو تاريخي ليکنې او هغه معلومات چې تر دې دمه پټ يا ورک وو. زياتره حوالې په وروستيو برخو کې شته چې د لا ډېرو څېړنو شوقي لوستونکي ترې گټه واخلي، ځينې ځايونو کې مې له يوه کس سره څو ځل خبرې د تسلسل مراعتولو لپاره را يو ځای کړي دي. زما خپرونډوی وپوښتم چې تاسو ځانونه اقتصادي جنايتکار بلل؟ ما ورته وويل چې همداسې کېدل خو کله کله يې لنډيز EHM کارېده. حقيقت دا دی چې کله

اقتصادي ترهگري | ۱۱

په ۱۹۷۱ ما له خپلې ښوونکې کلاډين سره کار پيل کړ؛ نو راته يې وويل: (زما کار دا دی چې تا د اقتصادي جنايتکار په قالب کې واچوم، له دې کاره دې هېڅوک خبر نه شي، تر دې چې ستا مېرمنه هم نه.) بيا يې راته په جدي لهجه وويل: (دې کار ته چې يو ځل څوک راننځي بيا پکې ټول عمر وي.)

زه چې کومې دندې ته رانوتی وم د کلاډين ونډه پکې يوه ښه بېلگه وه چې څنگه کار يې کاوه. له ښايست او ځيرکتيا سره يې خپل کارونه هم په ښه ډول ترسره کول. هغه زما له کمزوريو (ضعفونو) خبره وه او ښه گټه يې ترې واخيسته. هغې به چې خپل مسئوليتونه ترسره کول دا معلومات ترې کېده چې ددې نظام تر شا ولاړ خلک څومره کامل او باريک بين دی.

زه به څه کوم؟ ددې په ويلو يې هېڅکله امرانه چلند راسره ونه کړ. راته يې کړل: (ته د بېلابېلو ولسونو رهبران دې شبکې سره يوځای کېدو ته وهڅوه. دا شبکه د امريکا د گټو خونديتوب ته کار کوي. هغوی چې ددې شبکې برخه وگرځي؛ نو پورونو کې به داسې ډوب شي چې وفاداري به يې هم باوري شي. بيا موږ د خپلو سياسي، اقتصادي او پوځي موخو پوره کولو لپاره په دوی هر ډول باور کولای شو. ددې په بدل کې دا خلک په صنعتي مرکزونو، برښناکوټونو او هوايي ډگرونو خپل ولس خوشالولای شي او حکومت پرې کولای شي، دې سره به زموږ ساختماني او انجينري شرکتونه په شتمنی ماړه شي.

نن موږ ددې سيستم پاېله گورو او هغه دا ده چې د شخصي گټو لپاره خلک وژنې کوي او د ليونو په شان ورپسې منډې وهي. زموږ د ډېرو قدرمنو شرکتونو مشران خلک د غلامۍ هومره معاش په بدل کې گوماري او بيا يې د غيرانساني حالاتو له مخې د سختو کارونو صنعتي بټيو ته ورغورځوي. د

تېلو شرکتونه فاضله مواد سیندونو او نهرونو کې خوشي کوي او په شعوري ډول حیواني او نباتي ژوندونه اخلي. پخوانی تمدن له خاورو سره خاورې کيږي. د ټولې نړۍ درمل جوړوونکي دې خبرې ته پام کوي چې په افریقا کې ایډز وهلو ناروغانو ته د خونديتوب درمل ونه رسيږي. زموږ په خپله امریکا کې یو سل او شل زره کورنۍ داسې دي چې نه پوهېږي راتلونکي ډوډۍ به ور رسيږي او که نه؟ (۲)

که د ډېرو شتمنو هیوادونو د نفوس د پنځمې برخه عاید تناسب د ډېرو بیوزلو هغو له پنځمې برخې سره ولیدل شي نو معلومیږي چې په ۱۹۴۰ کې (د ډېرش او یو) وو او په ۱۹۹۵ کې (څلور او یا او یو شو). (۳) عراق کې د امریکایي پوځونو کلنی لگښت ۸۷ بیلونه ډالر دی، د ملگرو ملتونو د یوه تخمین له مخې ددې پیسو په نیمايي ټوله نړۍ کې هر یو کس ته د څښاک اوبه، خواړه، روغتیا، صفایي او د زده کړو اسانتیاوې برابرېدي شي. (۴)

موږ په دې حقایقو سترگې پټوو او بیا لا پوښتنې هم کوو چې ترهگر مو ولې په نښه کوي؟

ځینې خلک زموږ اوسنی اندېښنې یوه منظمه دسیسه گڼي، کاشکې خبره دومره ساده وی. دسیسه بازان رسوا کېدای او محکمې ته راکش کېدای شي. ددې نظام د چلولو لپاره چې څه شی وسایل برابرېدي له دسیسې ډېر خطري دي. دا موټر یوازې یو کس نه دی راون کړی ددې تر شا یو فکر دی چې له بده مرغه د اسماني صحیفې درجه یې خپله کړې ده. تاسو به دې نظر غور وکړئ: هر ډول اقتصادي پرمختگ د ټول انسانیت په گټه دی او هر څومره پرمختگ چې کیږي هومره ورسره گټې هم پراخېږي. دا نظر په همدې ځای نه ختمیږي. وروسته له دې منطقي پايله هم اخیستل

کیري. هغه خلک چې د اقتصادي پرمختگ سرعت په زیاتولو کې تر نورو مخکې وي په لوړو دندو باید وگومارل شي او امتیازات ورکړل شي. پاتې هغه خلک شول چې ددې خوشالی په لیرې کونجونو کې پراته دي، هغوی خو باید استثمار شي.

په دې کې هېڅ شک نشته چې دا فکر له سره غلط دی. مور پوهېږو چې زیاتره هیوادونو کې د اقتصادي پرمختگ گټه یوازې لږ اقلیت ته رسیږي، دې سره یو ستر اکثریت نهیلی کیري او د تخت یا تختې فکر ورسره پیدا کیري. دا فکر له دې امله لا ډېر قوي کیري چې د صنعت او کسب سره تړلي خلک ټول نظام چلوي او بیا ورته لوړ پوستونه او مقامات ځانگړي کیري. دا فکر او باور زموږ د ډېرو فسادونو جرړه ده او له امله د دسیسو بې شمېره فکرونه راپیدا کیري. خلک چې یوازې د انعام حسد وکړي، همدا حسد یې بدنیتي او خیانت رامنځته کوي. د دنیا وسایلو لوټونکي ته چې د ملنګۍ درجه ورکړل شي، کله چې موږ خپلو بجوته د غیر متوازن ژوند تېرونکو کې منډه ورزده کوو او کله چې موږ د خپل نفوس شریف اکثریت د سپک اقلیت لاس لاندې کوو دا په دې معنا ده چې ستونزو ته بلنه ورکوو او ورسره مخ کیږو هم.

ددې نړیوالې امپراتورۍ د لا پراختیا لپاره شرکتونه، بانکونه او حکومتونه خپله شتمني او سیاسي قوت کاروي، دوی دا خبره پخوي چې بنوونیزې او سوداگریزې ادارې د رسنیو په ملتیا نه یوازې ددې ناسم فکر؛ بلکې ددې د پایلو ملاتړ هم وکړي. دې اتحاد موږ داسې ځای ته راوستي یو چې زموږ نړیوال تمدن د یوه بنامار شکل خپل کړی دی، ددې بنامار لوړه شېبه په شېبه ډېرېږي او د لا ډېر خوراک لپاره خوله خلاصوي. ددې زیاتېدونکي

حجم او لوړې ته چې گورو؛ نو داسې فکر کيږي چې څه يې مخې ته راځي هغه به تېروي او بالاخره به ځان هم وخورې.

د قزاقانو دا ټولې (کارپوریتو کراسي) دسیسه نه وه، ددې غرو په عام ډول مسلم ارزښتونه او موخې منلې. یو لوی مسئولیت یې دا دی چې خپله دوام وکړي، سیستم قوي کړي او د پراختیا فرصتونه یې برابر کړي. ددې نظام د رامنځته کوونکو ژوند، کورونه، اسانتیاوې او شخصي الوتکې مور ته د بېلگې په ډول ښودل کيږي او همدا درس راګول کيږي چې خوره څښه او حساب مه منه. مور ته دا باور راګول کيږي چې لگښت زموږ ښاري مسئولیت دی. د ځمکو د لوټ بازار که تود شي زموږ د اقتصادي لپاره ښه دی ځکه مور خپلولوړو موخو ته رسيږو. ددې نظام پر مخ وړلو لپاره د حیرانتیا تر حده لوړ معاشونه ورکول کېدل. که مور به لږ سست شو؛ نو ډېر بې ضمیره جنایتکاري (گیدران) به رامیدان ته شول او که به دوی هم ناکام شول نو بیا به د پوځ نوبت و.

زه د اقتصاد جنایتکاري پر وخت یوې نسبتاً وړې ډلې سره وم. اوس ددې خلکو شمېر زیات شوی دی، ډېر درانه او قدرمن القاب ورته غوره شوي دي. دا خلک د مونسانتو، جنرل الکټریک، نایک، جنرل موټرز، وال مارت او داسې نورو شرکتونو غلامي کوي. دا کتاب په حقیقت کې زما او د هغو خلکو کیسه ده.

له یوه اړخه دا ستاسو کیسه هم ده ځکه چې زما او ستا د نړۍ کیسه یوه ده. تر څنګ یې د دنیا لومړنۍ نړیوالې امپراتورۍ سرگذشت هم دی. تاریخ دا درس راګوي چې که دې کیسې کې مو مناسب بدلونونه رانه وړل پایله به ... توری دوام نه کوي، ټولې ناکامې شوي دي، څومره چې د وادمنۍ لپاره منلې وهي هومره تمدن له منځه وړي او بالاخره یوه

داسې ځای ته ورسېږي چې خپله ماتې شي. د نړۍ د یوه هیواد یا هیوادونو جوجاری تر ډېره د استثماری په مرسته دوام نه شي کولای.

زه غواړم ددې کتاب په مرسته دا پیغام ورسوم چې مور خیر شو او ددې کیسې سکرېټ په یوه بل قالب کې واچوو. که مور پوه شو چې دا نظام مو څنگه استثماروي، لوړه څنگه ورځ تر بلې زیاتېږي او په نړۍ د غلامۍ راوستلو نظام پلي کېږي؛ نو نه یې شو زغملای. مور گورو چې یو شمېر خلک لکه بناماران په خزانو ناست دي او ډېر شمېر نور د غربت شپې ورځې تېروي، دې سره به مور په خپلو کارونو بیا ځلي فکر وکړو. مور باید د هغه لارې پیدا کولو ته ځان وقف کړو چې ټولو ته پکې مینه، جمهوریت او ټولنیز عدالت وي.

د ستونزې په نښه کول یې حل خواته لومړی گام دی، په گناه اعتراف د کفارې پیل دی، نو بیا دې دا کتاب د خلاصون خواته د سفر پیل وگڼل شي. زه باور لرم چې دا کتاب به د هیلو نوی څرک او متوازنې او قدرمنې ټولنې خواته د تگ په برخه کې نوې جذبه او ولوله راوپاروي.

زه له ډېرو خلکو سره مخ شوی يم او دې کتاب کې یې یادونه شوې ده، ددوی له مرستې پرته دا کتاب نه پوره کېده، دوی زه په خپلو تجربو او مشاهدو کې شریک کړم، زه له ټولو ډېره مننه کوم. له هغو هم مننه کوم چې ددې کیسو په خطرناکه دره کې یې د قدم کېښودو جرات راکړ. ستینفین ریشټشیفن، بل، لېن ټویست، این کیمپ، او ارت ډریم هغه قدرمن ملگري دي چې د ډریم چینج په سفرونو او ورکشاپونو کې راسره وو. په دې ډله کې زه د څو کسانو ځانگړې یادونه کوم چې په هغو کې زما همکار ایوبروس، لن رابرتس هېرک، میری ټیندل، ستر شخصیت ونفرید چې له پنځه ویشو کالو زما د ژوند ملگري ده او زموږ لور جیسیکا.

له هغو بې شمېره اغلو او ښاغلو هم مننه کوم چې د بانکونو، نړيوالو ادارو او د هيوادونو د بدمعاشانو په اړه يې خپلې تجربې او مشاهدې راسره شريکې کړې. په دې برخه کې له مايکل بنی ايلي، صابر نيا بالوگني، جوتان گيبريل کارسکو، جيمي گرانټ، پال شا او نور هغو کسانو مننه کوم چې د معلوماتو خزانه يې بللای شم.

دا مسوده چې پوره شوه د ستیون پائرساني موسس بيرټ کوهر راته ډاډ راکړ او د يوه ښه ايډيټر په توگه يې راسره ساعتونه کار وکړ، د هغه د مشورې په رڼا کې ددې کتاب خاکه بيا بيا ترتيب شوه. زه له ستیون او ريچارډ پيرل نه د زړه له تله مننه کوم چې ده سره يې معرفي کړم. له گانوا براون، رينډي فيټ، اين جونز، کرس لي، جينيفر لس لاري پيلوشيد او جيني ويليمز نه هم مننه کوم چې مسوده يې ولوسته او کره کتنيز جاج يې ددې واخيست. له ډيوډ کورټن نه هم مننه کوم، چې مسوده يې ولوسته، نقد يې پرې وکړ او زه يې لوړ معيار ته ورسولم. له خپل استازي پاول فډورکو، ډيزاينر واليري بريوسټر او مرستيال يې ټاډ متاز نه هم مننه کوم، نوموړی د الفاظو باريک بين او له وړتيا ډک فيلسوف دی.

پر يادو کسانو سربېره لاندې خلک د ځانگړنې مننې حقدار دي:

د بيرټ کوهر ايډيټر جيون سواسبرمنيم، کيون ليوپاف، رک ولسن، ماري جيسس (اگيلو)، پيټ انډرسن، مارين کک، مايک کرولي، رابن ډونوان، کرسټن فرانز، تفالي لي، کيترين لينگرون او ډيانا پلانټر. دا ټول د بيرټ کوهر کارکوونک دي، دوی دا احساس لري چې د خلکو حقيقي شعور بايد راوينښ شي، ددې نړۍ د ښه کولو لپاره دې خلکو کار کړی دی.

... اه سنگوين چې ددې کتاب بې له پښتۍ خپرولو هوډ وکړ؛ د کارډوسو يې په نوي انداز کې د تخليق ډېره هڅه وکړه او ځينې اضافي

مواد يې هم برابر کړل. زه له خپلې ايديتري ايمي هينز مننه کوم چې له پيله يې په دې پروسه کې دلچسپې لرله. ددې ځينې ځانگړنې يادوم؛ مثلاً صبر، مسلکي وړتيا او د مفاهيمې مهارت. ددې تر څنگ د ځينو خلکو د وړتيا يادونه کوم؛ لکه مسول مديره ترنيا کيتينگ، پيلستي ډايرکټر برانت جين، پروډکشن ايديتره نورينا فراپوت، ابيگيل پاورز. سب رايتس ډايرکټر الاين اکیلس، د نوې سرپانې جوړونکي جاييا مصيلي او د بازارموندنې کوارډيناتور گريچن سوارنلی. په دې ټوله پروسه کې پلم او بيريت کوهلر همغږي پيدا کړه او ځان يې ددې گډې موخې ترلاسه کولو ته وقف کړ، چې دا پيغام ډېرو خلکو ته ورسېږي، چې د ښوونځي او پوهنتونو متعلمينو او محصلينو ته پکې ځانگړی پام شوی.

له ټولو هغو کسانو هم مننه کوم چې ماسره يې MAIN کې کار کاوه خو په دې نه پوهېدل چې د نړيوالې امپراتورۍ په رامنځته کولو کې څه رول لوبوي. هغه خلک هم د مننې وړ دي چې ماته يې کار وکړ، ليرې ځايونو ته يې راسره سفرونه وکړل او د ژوند ښايسته شېبې مې ورسره تېرې شوې. دلته د inner traditions international د ايهود سپرنگ او د هغوی د پرسونل يادونه هم اړينه ده، چې دخايي تمدن او شيلمينيزم (د شمالي کوريا مذاهب چې د جادو پر بنسټ ولاړ دی) پر موضوعاتو ليکل شوي کتابونه يې ما خپاره کړل. دا ټول زما ښه ملگري دي او هم دوی د ليک او خپراوي لارې ته سم کړم.

زه له هغو خلکو هم مننه کوم چې خپلو کورونو ته يې بوتلم، بې له دې چې وگوري کورونه يې ځنگلونو، د غرونو غاړو، د سيند په غاړو له وښو جوړ دي او که په تنگو او تياره کوڅو کې دي. زه د هغو خلکو له مېلمه پالنې مننه

کوم چې په ژوند کې يې شريک پاتې شوی يم، په ما کې د يوې نوې ساه
پوکولو کې دې خلکو لوی لاس درلود.

جان پرکنز - اگست ۲۰۱۴

حوالې :

- ۱ The united food programme , [http:// www. Wfp.org/index,asp? Section=۱](http://www.Wfp.org/index,asp?Section=۱)
- ۲ [Http:// www. Frac . org](Http://www.Frac.org)
- ۳ د ملگرو ملتونو راپور . Human Development Report.
- ۴ د ملگرو ملتونو او UNDP د سروې له مخې په په نړۍ کې هر شخص ته د پاکو اوبو او صفایې د اسانتیا رسولو لگښت باید نهه بیلونه ډالر ورزیات شي. که دولس بیلونه نور ولگول وشي د نړۍ هرې مېرمن ته د امیدواری او لنگون اسانتیاوې برابریدای شي. د نړۍ هر وړي د خوړو رسولو او بنسټیزو صحي خدمتونو لپاره باید دیارلس بیلونه ډالر ولگوو. که شپږ بیلونه نور ورسره ولگوو د نړۍ هر شخص د لومړنیو زده کړو په گانه سینگاریدی شي، چې دا ټول لگښت څلویښت بیلونه ډالره کیږي. Diet for a New America the Food Revloution. نه اخیسته.

د پیل شمېرې

د اکوادور د لارښوونې (کریټور) بنار د ایټلیز غرونو په نږدې زره متره ارتفاع او اوږد غورځونکي سیمه کې پروت دی. دا بنار امریکا ته د کولمبس تر رسېدو پورې اباد شوی و. که څه هم د استوا په کرښه کې سیمه ییزه یوازې شو میله واټن کې تېره شوی؛ خو بیا هم ددې سیمه ییزو خلکو د غرونو له سپینو واورو سره بلد دي.

د شیل (Shell) بنار پوځي بنار ده، ددې بنار د جنرالو لپاره یې د امارونو څرنگونه وپللي وو. دغه بنار د شیل نفتي شرکت د اړتیاوو پوره کولو لپاره جوړ شوی دی او له کیټو نږدې ۲۷۰۰ متره بندکته پروت دی. دا بنار ډېر گن دی، زیاتره اوسېدونکي یې پوځیان، د نفتي شرکتونو کارکوونکي او د کچوا او شوار قبیلو ځایي اوسېدونکي دي. ددې قبیلو تران مزدوري کوي او بنځې یې خپل بدنونه پلوري.

له یوه بناره باید بل ته پر یوه پیچلي سرک لار شئ، ځایي خلک وايي چې که په دې سرک ځئ نو په یوه ورځ کې به د کابل د څلور واړو فصلونو خوند پکې وڅکئ.

زه پر دې سرک ډېر تللي راغلي يم؛ خو ددې له بنکلا مې زړه نه دی موز شوی. ددې سرک یوې غاړې ته دنگ واورین غرونه، بنکلي منظرې او څروبي (ابشارونه) دي او بلې خوا ته یې بیا ژور گرنګ دی چې د پستازا سیند پکې د مار په شان تاو راتاو زوان دی. د پستازا د سیند سرچینه د کوټوپیکسي رود (ګلیشر) دی. په دغه ځای کې د نړۍ تر ټولو ستر اورغورځوونکی (اتش فشان) دی او د انکاس په وخت کې ورته د یوې الاهې (دیوي) مقام ورکړل شوی و، دا سیند نږدې درې زره میله مزل کوي او د کوټوپیکسي اوبه د اتلانتيک بحر ته غورځوي.

اقتصادي ترهگري | ۲۱

په ۲۰۰۳ ز کال کې مې بوستون پرېښود او کیتو خواته روان شوم. زه په یوه بې ساري عملیات مامور شوم چې تر دې مخکې ورسره نه وم مخ شوی. ما وې هغه جگړه به پای ته ورسوم چې په پیل کولو کې یې ما هم لاس درلود، مور اقتصادي جنایتکار زیاتره وخت د ځینو پېښو او کارونو مسئولیت په خپله غاړه اخلو، مور په دې ښه پوهېږو چې کومه جگړه کوو؟ په دې جگړې یوازې هغه هیوادونه پوهېږي د کومو لپاره چې جگړه روانه وي. زه کچوا، شوار او ددوی گاونډیو اچورا، زپاروس او شویار قبایلو سره د لیدلو لپاره تلم. دا قبیلې په دې خاطر سره یو ځای شوې وې چې خپلې سیمې به په هر قیمت د زموږ د تېلو د شرکتونو له منگلو او ښکاره خلاصوي. دوی دا جگړه د خپل نسل د بقا لپاره کوله او مور یوازې د قوت او شتمنی لپاره میدان ته شوي وو. دا په نړۍ د خپلې واکمنۍ او د نړیوالې امپراتورۍ د دعوه دارو د خوب یوه څنډه وه.

مور اقتصادي جنایتکار همدا کار کوو، یعنی نړیوالې امپراتورۍ ته کار زموږ د مسئولیت یو مهم جز دی. مور د ښځو او سړیو یوه ډله یو. مور نړیوالې مالي ادارې ددې لپاره کاروو چې د نورو هیوادونو اصلي سرچینې ونیسو او همدا سرچینې په اصل کې زموږ د لویو شرکتونو، حکومتونو او بانکونو د چلولو وسایل دي. په مافیا کې چې زموږ ملگري خلک څه ډول روزي، په همدې ډول اقتصادي جنایتکار (Economic Hitmen) هم روزي. ددې پلان له مخې وروسته پاتې هیوادونو ته د زیربنایي پروژو جوړلو (برښنا بندونه، سرکونه، بندرونه، هوایي ډگرونه...) لپاره پور ورکول کېږي. دې پورسره دا شرط هم کېښودل کېږي چې دا ټولې پروژې به زموږ خپل شرکتونه پلې کوي. یعنی په اصل کې د پور یوه لویه برخه له امریکا د باندې بېخي نه وځي. پروسه یې ساده ده، همدا د پور پېسې په واشنگتن

کې له شته بانکونو څخه په نیویارک، هیوسټن او سان فرانسسکو کې د لویو شرکتونو دفترونو ته لېږدول کېږي. که څه هم دا پېسې بېرته هغو ادارو ته زر ورکول کېږي چې د پور ورکونکي ډلې غړي وي؛ خو په ځنگ کې یې په پوروړي هیواد دا شرط هم کېښودل کېږي چې پور به له سود سره خلاصوي. هغه اقتصادي جنایتکار بریالی گڼل کېږي چې د سترو پورونو معاملې وکړي او څو کاله وروسته پوروړی ونه شي کولای چې اخیستی پور پرې کړي او چې داسې حالت راشي؛ نو بیا مور هم د مافیا په څېر د انسان له پوستکي پېسې جوړوو. په داسې حالاتو کې زیاتره وخت لاندې یو کار ترسره کېږي:

- په ملگرو ملتونو کې ددې هیواد پر رایې واکمني.
- پوځي هدې اخیستل
- او د پوروړي هیواد تر ټولو غني سرچینې ته لاسرسی پیدا کول، لکه تېل یا د پانامې کانال.

هو که دا کار وشي؛ نو پوروړی به هم له پوره نه خلاصیږي، په دې توگه بیا زموږ په نړیوالې امپراتورۍ کې یو ولایت بل هم را زیات شي. د ۲۰۰۳ ز کال په یوه لمړینه ورځ زه له کیتو نه شیل خواته روان وم. فکر مې ۳۵ کاله شاته لاړ، هغه وخت چې زه د لومړي ځل لپاره دې سیمې ته راتلم. ما ددې سیمې په اړه اورېدلي وو چې د ینوادا هومره ده؛ خو تر دېرش زرو زیات اورغورځوونکي غرونه لري، د نړۍ ۱۵ سلنه بېلابېل مرغان لري او داسې زرگونه ډوله بوټي پکې شته چې تر اوسه پرې هېڅ څېړنه نه شو کولای. په دې هم پوهېدم چې دې سیمې ډېر تمدنونه کتلي او هومره خلک چې په هسپانیایي ژبه خبرې کوي، نږدې همدومره یې په نور ژبو هم غږیږي. ما دا هیواد ډېر ښکلی او په زړه پورې ولید، خواوس

اقتصادي ترهگری | ۲۳

ورته یوازې همدا توري کارولای شم (سوچه، معصوم او پاک). اوس پنځه دېرش کاله وروسته ډېر څه بدل شوي دي.

زه چې په ۱۹۶۸ ز کال کې دلته راغلم نو ټیکساکو په امازون سیمه کې نوي نوي تېل کشف کړي وو؛ خو نن ددې هیواد د ملي صادراتو پنځوس سلنه تېل (نفت) جوړوي. زما له راتلو سره دلته یو Trans- endean پایپ لاین جوړ شوی چې تراوسه یې نږدې پنځه سوه زره بیرله تېل د باراني ځنگلونو نرمو رگونو ته ورننويستي دي. دا د هغه مقدار دوه چنده کیږي چې Exxon Valdez خپاره کړي وو. ۲ اوس د اقتصادي جنایتکارې ډلې تر نظر لاندې کنسرسيوم یو بل پایپ لاین جوړوي چې درې سوه میله اوږدوالي به لري او ۱،۳ بلیونه ډالره لگښت پرې راځي. په ډېر فخر ویل کیږي چې اکوادور به ډېر زر د هغو لسو هیوادونو په قطار کې راشي چې امریکا متحده ایالاتو ته تر ټولو ډېر نفت ورکوي. ۳ اوس پراخه ځنگلونه نشته، سره او شنه طوطیان تللي دي، درې ځایي تمدنونه د مرگ سره مخ دي او ښکلی سیند له ناولو اوبو او پاتې شونو کثافتو ډک دی.

په دې وخت کې ځایي تمدنونو مقاومت پیل کړ. په ۲۰۰۳ ز کال کې د امریکا د وکیلانو یوې ډلې له شلو زرو د ډېرو ځایي خلکو استازیتوب وکړ او د شیوران ټیکسا کارپوریشن پر ضد یې د یو بلیون ډالرو دوسیه ثبت کړه. دلیل یې دا و چې له ۱۹۷۱ نه تر ۱۹۹۲ ز کلونو پورې دې شرکت هره ورځ څلور میلیونه گیلنه فاضله او زهرجن مواد په روانو اوبو کې خوشې کړي وو. تر څنګ یې نږدې ۱۳۵۰ داسې کندې ویستلي چې انسانان او حیوانات پکې وژل شوي دي. ۴

چې د پستازا سیند او ځنگلونو نه ټینګې وریځې راپورته کېدې، کالي مې په خولو لامله شول او معده مې گډه وده

شوه، لامل به يې يا گرمي او يا تاوراتاو سرک و. زه دې فکر خوړلم چې ددې بڼايستوکي هيواد په بربادولو کې ما څومره لاس لرلی دی؟ همدې فکر مې ذهن آرام ته نه پرېښود.

موږ چې په لومړي ځل اکوادور ته د اقتصاد، بانکدارۍ، صنعتي پرمختگ او انجینري کومې معجزې ور وښودې، دا هيواد اوس له هغه حالته څو ځله بدتر شوی دی. دا بهير له ۱۹۷۰ ز کاله راپيل شوی دی چې دا دور يې د تېلو د خوشالۍ دور باله، تر هغه وروسته د فقر کچه له پنځوسو او يا سلنې ته ختلې، بې کاري له پنځلسو اوياو ته ختلې او په دې هيواد پور چې هغه وخت ۲۴۰ ميليونه ډالره وو اوس ۱۶ بيليونو ته رسيدلی دی. په همدې دور کې هغه قوي وسايل او سرچينې چې د ټولني تر ټولو بېوزله طبقې ته ځانگړې شوې وې له شل سلنو څخه يې شپږ سلنه پاتې دي.

له بده مرغه يوازې اکوادور په دې حال نه دی، هر هغه هيواد چې زموږ اقتصادي جنايتکارو او نړيوالې امپراتورۍ تر سيوري لاندې راشي، له همدې حالت سره مخ کېږي. ۶

يوه لنډه پرتليزه کتنه به تاسو هم حيران کړي، د درېيمې نړۍ پورونه تر ۲،۵ تریلیونه ډالرو اوښتي دي. اداري لگښت يې تر ۳۷۵ بيليونه ډالرو لوړ دی، د درېيمې نړۍ د ښوونيزو ادارو لگښت تر دې څو برابره ډېر دی او مخ پر وده هيوادونه چې هر کال څومره مرسته ترلاسه کوي تر دې شل سلنه ډېره ده. د ځمکې پر مخ د اوسېدونکي نفوس تر نيمايي زيات يې د ورځې دوه ډالره عايد لري، په همدې ژوند کوي او د يوې سروې له مخې همدومره ورته په ... ډال شول.

د بانوز ښکلي ښار ته چې ورسېدو د موټر سرعت کم شو، دا ښار د تودو چينو له امله مشهور دی، چيني په ځمکه کې له اورغورځوونکو راتېرېږي او لږی

يې تر تنگوراگوا رسيرې. ماشومانو په لاسونو کې ژاولې او بسکيت نيولي وو او مور خواته يې مندې راوهلې، مور له بانوزه هم تېر شو، د بسکلي طبيعي منظرو لړۍ ختمه شوه، اوس مور له جنته وتي وو او هغه دوزخ ته ننوتې چې انځورگري يې دانتې په خپل کتاب Divine Comedy کې کړې ده. د سيند په منځ کې ستر سيمتي ديوال ښکاره شو، زه يې په ليدو ځکه حيران نه شوم چې ما څو ځله دمخه هم ليدلی و، دا د اقتصادي جنايتکارو يو ستر سمبول گڼل کېده. دا ديوال په اصل کې د برېښنا د يوه بند دی چې د پستاذا سيند مخې ته جوړ شوی دی. د سيند اوبه يې تونلونو ته ننويستي او له دې فشاره يې برېښنا جوړوي. دا په اصل کې د ۱۵۲ ميگاواټه برېښنا ستره پروژه گڼل کېده. دې بند هغو صنعتونو ته برېښنا ورکوله چې د اکوادور څو کورنۍ يې شتمنولې او د سيند غاړو ته پراته بېوزله خلک يې لا پسې خوارول.

دا بند يوه له هغو پروژو ده چې ما او زما په شان د نورو اقتصادي جنايتکارو لاس ته راوړنه گڼل کېږي، د همدې ډول پروژو له امله اکوادور هم د نړيوالې امپراتورۍ يوه برخه گرځېدلې ده. بل حقيقت دا هم دی چې د همدې بند له امله کچوا، شوار او نورې قبليې زموږ د نفتو له شرکتونو سره شخړو او جگړو ته راولاړې شوې دي. د همدې بهرنيو اقتصادي جنايتکارو د پروژو له امله نن اکوادور تر ستوني په پورونو کې ډوب دی. اوس اکوادور اړ دی چې د خپلې ملي بوديجې ډېره برخه د خپلو بېوزلو خلکو د ژوند ښه کولو پر ځای خپلو پورونو کې ورکړي. ددې پورونو د پرې کولو يوازینی لار دا ده چې اکوادور خپل ځنگلونو د تېلو شرکتونو ته ورکړي. دا چې ولې سترگې غلې کړې يو لامل يې دا دی چې په اکوادور کې د نفتي موادو شته زېرمې د منځنۍ اسيا له هغو کمې نه دي. ۸

اوس نړيواله امپراتوري يو پاو انساني غوښې ته اړتيا لري او قيمت يې د تېلو د امتياز په شکل پوره کېدای شي.

۲۰۰۱ کال د سپتمبر له يوولسمې را وروسته دا غوښتنه نوره هم زياته شوې ده، ځکه دا وېره شته چې په منځنۍ اسيا کې د نفتو پايپ لاینونه وتړل شي. تر څنگ يې بل مهم ټکی دا دی چې وينزوويلا امريکا ته نفت صادرونکو درې سترو هيوادونو کې يو دی. دوی اوس د (هوگو شيواز) په نوم يو کس ولسمشر ټاکلی او دا سړی د امريکا له دې جابراڼه پالیسي سره سخت وړان دی. اخطار يې ورکړی چې په امريکا به د تېلو پلور بند کړي. اقتصادي جنايتکار وينزوويلا او عراق کې ناکام شول؛ خو په اکوادور کې لا ښه روان دي او له دې معلومېږي چې ددې هيواد د خلکو د وينې وروستی څاڅکی هم زموږ دی.

د اکوادور له ځنگونو چې کوم تېل راتېرېږي، په هرو سلو ډالرو کې يې پنځه اويا ډالر د نفتو شرکتونه اخلي. د پاتې پنځه ويشتو ډالرو درې پر څلورمه برخه يې پورونو کې ځي، له دې چې پاتې شي ډېره برخه يې بيا په پوځي خدماتو مصرفېږي او نږدې په سلو کې دوه نيم ډالر يې زده کړو، روغتيا او د بېوزولو ودې او پرمختگ ته پاتې کېږي. ۹۰ په دې توگه له امازون ځنگلونو د تېريدونکو تېلو په سلو کې درې ډالر هغه خلکو ته ورکول کېږي چې له دې، بېوزله دي او ژوند يې همدې صنعتونو له بربادۍ سره مخ کړی دی، دا هغه خلک دي چې له پاکو اوبو هم بې برخې دي.

په اکوادور کې زرگونه او نړۍ کې ميليونونه داسې خلک بالقوه ترهگر دي، لامل يې دا نه دی چې دوی گني د کمونيزم ملاتړي دي يا شخړې او بې نا خلک دومره محروم دي چې هر څه کولو ته چمتو کېږي. زه چې کله د برېښنا دې بند او د نړۍ نورو هيوادونو ته گورم نو حيران

شم چې ايا دا خلک به هم کله داسې گام پورته کړي لکه امریکايانو چې په ۱۷۷۱ کال کې د انگریزانو او ۱۱۸۰ ز کال کې د هسپانیویانو پر ضد پورته کړی و.

د عصري دور د نړیوالې امپراتورۍ دا فکر دومره ژور او پېچلی دی چې د اتلسمې پېړۍ د یرغلونو او بنکیلاکونو فکرونه یې کونج کې کینولي. مور اقتصادي جنایتکار په مکاری کې بې ساري یو، ځکه له تاریخه مو زده کړې ده، مور خپل نظام نن هغه ځای ته رسولی چې نه تورې ته اړتیا لرو او نه زغرې ته او نه داسې لباس ته اړتیا لرو چې له نورو خلکو مو جلا کړي. په اکوادور، نایجیریا او اندونیزیا هیوادونو کې مور د ځایي ښوونکو او عادي اوسېدونکو په څېر لباس اغوندوو. په نیویارک او واشنگتن کې بیا د سترو کاروباریانو او سوداگرو په څېر گرځو. مور په ظاهره ډېر ساده خلک ښکارو، هغو ځایونو ته څو چې زموږ پروژې پکې روانې وي او په هغو کوڅو هم گرځو چې بېوزلي او فقر پکې چينغې وهي. مور د انسانیت او قربانۍ درس ورکوو، له ځایي رسنیو سره د هغو پروژو په اړه خبرې کوو چې مور یې انسانیت د خدمت لار گڼو، دولتي شرکتونو ته له پوره برم او سترو ارقامو سره ورځو. د هاروارد په سوداگریز ښوونځي کې د اقتصاد په معجزو گرمې خبرې اترې کوو. کوم شیان چې باید په وینا کې راوړل شي، هغه په شفاف ډول راوړو چې خلک یې راسره ومني. دا هغه چل دی چې په مرسته یې زموږ نظام روان دی. زموږ د نظام ډېر ټینگار پر دې وي چې د خبرې د وړاندوینه په صورت کې، د پاکې له صحنې ووځو؟ همدا لامل دی چې موږ په هېڅ ډول غیر قانوني کار کې ښکیل نه ښکارو او زموږ ټول نظام له هره اړخه پاک دی. دا درته جدي وایم که مور اقتصادي جنایتکار په کوم ځای کې و چې یو ډول خلک نیسي چې مور یې گیدران

ackal/بولو او دوی په لرغوني تمدن پورې اړه لري. دا گیدران په تیاره
 ځایونو کې ناست وي او چې کله رانکاره شي؛ نو بیا د هیوادونو په مشرانو
 تختې اوږي او په شخړو او جگړو کې بنکيل کېږي. ۱۰ که چیرې دا ډله
 هم ناکامه شي لکه په افغانستان او عراق کې؛ نو بیا پخوانی وسلې کارول
 کېږي او د امریکا ځوان نسل د وژنو لپاره میدان ته لېږدول کېږي.
 زه چې د سیند په منځ کې له دې لوی دیواله تېرېدم نو داسې مې گنله چې
 کالي مې په خولو لامده دي... په هر صورت زه ځنگلونو خواته د هغو
 خلکو لیدو ته روان وم چې زموږ پر ضد یې قیام کړی و، دوی ویل چې په
 هر صورت به د هغه نړیوالې امپراتورۍ د خپرېدو مخه نیسي چې په
 رامنځته کولو کې یې زه هم لاس لرم. ما د گناه او ملامتیا احساس کاوه...
 په دې وخت کې راسره دا پوښتنه پیدا شوه چې دا هر څه څنگه وشول؟ د
 نیو همپشایر د سیمې یو ساده هلک دې دومره لوبې لوبې ته څنگه راننوت؟

حوالې :

- "Tarianiat – firmes en Nuestro territorio FIPSE vs. Arco" .Gina Chavez
- ."Ecuador: lost Promises" Sandy Tolan
- "Seeking Balance: Growth VS. culture in Amazon" Jaun .forero
- "Suit says Chevron Texaco Dumped poisons in Ecuador" .Aby Ellian
- ."Perlious prosperity": Chris Jochnick
- دا لا ډېرو معلوماتو لپاره وگورئ :
- " The Globalization of contentious Politics: The .Amzonian indigenous Right Movements" Pamela Martin
- ." Amazon Crude" Kimerling
- " Up Havel in the Back yard: Illegitimate Debts and Human Rights- the case of Ecuador – Norway" Leslie .Wirspa
- ."Inside corporate America" : Gregory palest
- ٦ پر ملي او نړيوال اقتصاد د تېلو اغېزو لپاره :
- "Resources Wars: The New Landscape of Global .Conflict" Michael T. Klari
- "The Prize: The Epic Quest for Oil Money and Power" –

The Commanding Heights: The Battle for the World •

.Economy" – Daniel Yergin and Joseph Stiglitz Law

۷. "Where the money went": James. S. Henry. Across the

.Board, March/April ۲۰۰۴ pp ۴۲-۴۵

For more information:

"The blood Bankers" Tales from the Global Underground

Economy"

۸. "Tarianiat" Firmes en Neustro Terrtorio: FIPSE vs. ARCO":

.Gina Chavez

.۹- "Ecuador" Lost Promises" Sandy Tolan

.۱۰- National republic radio, morning Edition: ۹th July ۲۰۰۳

لومړۍ برخه

له ۱۹۶۳ تر ۱۹۷۱ ز پورې

لومړی فصل

د اقتصادي جنايتکارو پيدايښت

دا هر څه ډېر ساده وښول:

زه په ۱۹۴۵ ز کال کې په يوې منځنۍ کورنۍ کې زېږېدلی هلمک يم، مور او پلار مې له هغه امريکايي نسله وو چې درې سوه کاله مخکې نيو انگلېنډ ته راغلي او ډېره شوي دي. ددوی تنگ نظر او قوي اصولو د دوی د څو نسله تنگ نظری او لرغون پرستی شاهدي ورکوله. پلار مې په کورنۍ کې لومړی سړی و چې پوهنتون يې لوستی او د ژوند تېرولو يوازینی وسيله يې دنده وه. مور مې په يوې ليسې کې د لاتينې ژبې ښوونکې وه. پلار مې په دويمه نړيواله جگړه کې په بحري ځواکونو کې و. زه چې په نيو همپشاير کې وزېږېدم نو پلار مې د ټيکساس په يوه روغتون کې د خپل مات هډوکي د درملنې لپاره پروت و.

وروسته يې بيا دلته په نيوهمپشاير کې د هلکانو په يوه ځايي ښوونځي (ټيلټان) کې د بېلابېلو ژبو د تدريس دنده واخيسته.

د ښوونځي ودانۍ د يوه لوړ غر په څوکه داسې ولاړه وه لکه په خپل ځان چې مغروره وي، ددې کلي نوم هم (ټيلټان) و. ددې شخصي ښوونځي يو اصل دا و چې په هره دوره کې يې يوازې پنځوس زده کوونکي پرېښودل. ددې ښوونځي زياتره زده کوونکي د بيونس ايرز، کاراکاس، بوستون او نيويارک ايالاتونو د شتمنو کورنيو نازولي وو.

و کمۍ و خو مور په بېوزلو کې نه راتلو، د ښوونځي د ښوونکو معاش که څه هم کم و خو زموږ اړتياوې يې پوره کولې. وروسته په دې پوه شوم چې ژوند د پېښو ټولگه ده، اصلي خبره دا ده چې

پېښو سره بايد زموږ غبرگون څه وي؟ او څه ته چې موږ د نظر ازادې وايو څه ډول يې بايد وکاروو؟ د بخت په دايرو کې چې موږ بند يو بېلابېلې پېښې راسره کيږي او له دې په ټاکنه کې دا ثابتوو چې موږ څوک يو. زما په ژوند کې دوه مهمې پېښې وشوې چې زما ژوند ته يې نوی اړخ ورکړ. لومړۍ پېښه د يوه ايراني جنرال د زوی بلدتيا وه چې پلار يې د ايران د شاه مشاور و او دويمه پېښه يوه ښايسته او نازکه نجلی وه چې ما د خپل زليټوب د تخييل محبوبه گڼله.

لومړی کس چې زه يې فرهاد بولم موږ سره يې په خونه کې و او ماهرانه د فوټبال لوبه يې کوله. دده بدن تندرسته، وينته اوږده او تور، وريخي نرمې، سترگې ښکلې او شخصيت زړه راښکونکی وو، دومره چې ښځې به يې پر وړاندې بې وسه وې. په ډېرو خبرو کې زما برعکس و، د هغه د ملگرتيا لپاره ما ډېرې هلې ځلې وکړې. ډېرې داسې خبرې يې رازده کړې چې وروسته په ژوند کې يې راسره بيا ډېره مرسته کوله. ما (اين) هم وليده، که څه هم د يوه پوهنتون له محصل سره يې ډېره جدي مينه کوله؛ خو ماته يې هم په خپله لمنه کې ځای راکړ او دا زما د پاکې مينې لومړی پيل او لومړی تجربه وه.

فرهاد ماته د شراب څښلو، مجلسونو ته د تگ او د مور او پلار نه سرغړونې جرات راکړ. ما فکر وکړ که پلار سره روغه جوړه کوم په تعليمي لحاظ به ډېر کمزوری پاتې شم. زما نمرې ټيټېدې، وظيفه مې ختمه کړه او په دويم کال مې دا يربکره وکړه چې، نورې به زده کړې نه کوم، مور او پلار مې — ر ر ر چې چپوي به راسره پرې کړي. فرهاد مې په دې کم عقلي پرېکړې کې جرات زيات کړ، زه په يوه طوفاني کيفيت کې د دين دفتر ته نهته اه د شمشه ... و دو خبره مې وکړه، دا مې د ژوند تر ټولو نازک پړاو

۰۹

ما او فرهاد شپه په يوې خايي ميكدې كې تېره كړه. د نشې په حالت كې راباندې يوه غټ خيتي بزگر تور پورې كړ چې زه يې مېرمنې سره د مينې تار غځوم. زه يې پورته كړم او يوه ديوال ته يې ودرولم، فرهاد مو منځ ته راغی او د چاقو پر گوزار يې د بزگر مخ وشكاوه. بيا يې زه پورته كړم او له كړكې يې لاندې وغورځولم، لاندې په ژوره كې سيند بهيده، زه په يوه لور كمر ولويدم، له هغه ځای نه مو لاندې توپ كړ او د سيند په غاړه غاړه مو ځان په منډه خونې ته ورساوه. سبا چې په كيمپ كې پوليسو پوښتنه كوله نو ما ځان له پېښې بېخي بې خبره وښود خو فرهاد يې له كالجې وويست. مور دواړه بوستون ته لاړو او هلته په يوه اپارتمان كې گډ اوسېدو، ما هرست په نوم د يوه اخبار په دفتر كې د ايډيټر د شخصي مرستيال په توگه كار پيل كړ.

په ۱۹۶۵ زكال كې زما ځيني ملگري پوځي زده كړو لپاره وغوښتل شول، ما ددې لانجې نه د خلاصون لپاره د بوستون په پوهنتون كې د ادارې او سوداگرۍ زده كړې پيل كړې. تر دې وخته اين له خپل ملگري سره اړيكي ختمې كړې او ميډل بري ته به اكثر زما ليدلو لپاره راتله، ما به يې ددې اتگ له زړه له تله هر كلي كاوه. هغه په ۱۹۶۷ ز كال كې فارغه شوې وه او زما لا يو كال پاتې و، ما ورته د يو ځای اوسېدو وړانديز وكړ خو هغې له باده مخكې ددې كار امكان په كلکه رد كړ، ما به يې په ټوكو كې دې خبرو ته اخطار ويلو، فكر مې كاوه چې دا سخت او حيا دار فكر زما د كورنۍ د اخلاقو اصنام ي و، مور له ملگري ډېر خوند اخیسته خو دا چې ما ډېر حه سوېس بو د هغې لپاره مو واده وكړ.

د اين پلار ډېر تکره انجینر و، هغه يو ډېر قوي توغندی جوړ کړی و چې د

صرفه کار په امتیاز یې په خواکونو کې گومارلی و. یو مشهور ملگری یې چې این به ورته فرینک کاکا (دا یې خپل نوم نه و) ویل په استخباراتي اداره کې په لوی پوست کار کاوه. دا اداره چې NSA نومېږي، ډېر لږ خلک یې پېژني خو له ځینو اړخونو د هیواد ډېره ستره استخباراتي اداره ده.

زموږ له واده لږ وخت وروسته د پوځ لخوا طب لپاره وغوښتل شوم، زه په طب کې پاتې شوم خو له فراغت وروسته ویتنام ته د تللو وېره موجوده وه. ما که څه هم د جنگ سره شوق درلود خو په ختیځه اسیا کې د جگړو فکر زه هم له اروایي پلوه مات کړم، زه د خپلو نیکونو د استعماري کیسو تر سیزري لاندې لوی شوی یم. په دوی کې توماس پین او ایتان ایلین هم شامل وو، ما د انگلستان او نیویارک هغه ټول میدانونه لیدلي چې فرانسوي، هندي او انقلابي جنگونه پکې شوي دي. ما هغه ټول تاریخي نالونه ولوستل چې لاس رسی مې ورته درلود.

حقیقت دا دی کله چې ځانگړی پوځي گروپ ختیځي اسیا ته ورسید نو زما ډېر ارمان و چې زه هم ورسره وای؛ خو څنگه چې رسنیو هلته ددوی له ظلمونو او د امریکا له پالیسی پرده پورته کړه نو زما فکر هم په بدلیدو شو. په دې حالت کې فرنک کاکا زما ژغورونکی شو، ماته یې وویل په NSA کې د دندې یوه گټه داده چې د پوځ د خدمت دوره ورته وروسته کیږي. په خپل دفتر کې یې د جلسو یوه لړۍ پیل کړه چې ما ته پکې ټوله ورځ د لیکلو سترې کار راپه غاړه شوی و. ماته یې وویل دا ازموینه به ونښي چې ته په نسا اداره کې د کار وړتیا لرې او که نه. د همدې ازموینې له مخې به زما مثبت او منفي اړخونه رامخې ته شي او پر بنسټ به یې زما د راتلونکي ژوند پرېکړه وشي. د ویتنام د جگړې په اړه زما له غبرگونه په دې پوهېدم چې په ازموینه کې ۱۰۰٪ وخت مې ویل چې د یوه وفاداره امریکایي په

توگه د جگړې مخالف يم، خو حيران هله شوم چې مرکه کې ددې موضوع دسره يادونه هم ونه شوه. ډېر پام يې زما روزنې او کورنۍ ته و، دې ته يې هم پام و چې زه په يوه شتمن چاپېريال کې رالوی شوی غريب هلک وم، زما هغه محروميت يې هم ښه وڅېړه چې د پيسو، مينې او ښځو نشتون راکې پيدا کړې و. ددې تر څنگ يې زما د خيالي نړۍ هغه بې شمېره ارمانونه هم معلوم کړل چې زما له ذهنه چاپېر وو. فرهاد سره زما د ملگري په اړه ددوی علاقې حيران کړم او په کيمپ کې د ځان ساتلو لپاره د دروغو خبرې سره علاقې لرلو خو پسې لا ډېر حيران کړم.

دا ټول کارونه ماته منفي ښکاريدل او په نسا کې مې ځان ناکام انگيره خود مرکو لړۍ روانه وه او دې سره د تصوير له بل مخه پرده پورته کېده، په دې راز څو کاله وروسته پوه شوم چې نسا ته دا ټولې منفي نقطې مثبتې دي. د هغوی د تحقيق اصلي محور هيواد سره زما د مينې په پرتله زما پر محرومۍ ډېر و.

مور پلار سره مخالفت، د ښځو وېره او د ښه ژوند ارمان دا ټول هغه څه وو چې ددوی علاقه ورسره ډېره وه، هغوی پوهېدلي وو چې دا سړی لارې ته راوستی شو.

په ښوونځي کې له نورو هلکانو لوبې گټل او برياً، د مور او پلار مخالفت، بهرنيانو سره ليدل او پوليسو ته دروغ ويل... دا هغه ټکي وو چې دوی يې په لټه کې وو. زه وروسته خبر شوم چې د فرهاد پلار په ايران کې امريکايي استخبارتو ته کار کاوه؛ نو ځکه فرهاد سره زما ملگري يو مثبت ټکی گڼل کېده.

روسته ماته وړانديز وشو، چې څو مياشتې وروسته مې د پوهنتون سند واخلم او د جاسوسۍ زده کړې پيل کړم. له دې مخکې چې

اقتصادي ترهگري | ۳۷

دړاندیز وکړم، په پوستون پوهنتون کې مې د پیس کور په نوم یوه سیمینار کې گډون وکړ، د نسا په څېر پیس کور هم دا اسانتیا لرله چې کارکوونکو ته یې پوښي خدمات ځنډیدل.

په زې سیمینار کې د گډون پېښه اوس عادي ښکاریده خو په وروسته ژوند کې بیا ډېر، مېرغه او موثره تمامه شوه. د پیس کور غړي په خبرو کې د ټولو شیانو هغه مرکزونه یاد کړل چې رضاکارانو ته پکې اړتیا وه، په دې ځایونو کې یوه د امازون ځنگلونو باراني سیمه وه، ددوی په وینا خلک پکې اوس هم داسې اوسیدل لکه امریکا ته د اروپایانو په راتگ چې ځایي خلک څنگه وو.

ما تل د اټاکیانو په څېر فکر کړی دی، دوی د نیوهپشایر اصلي وگړي وو، زه پېرېدم چې زما په رگونو کې د اټاک وینه ده او د ځنگلونو په اړه د فلکوریکو کیسو اوریدو ته لیواله وم. ما د پیس کور ادارې سره خبرې وکړې او معلومه مې کړه چې امازون کې د گومارنې امکان څومره دی. هغو راتگ ورویل چې هلته د رضاکارانو اړتیا ډېره ده او ما لپاره ښه فرصت ده، ما زر فرینک کاکا ته زنگ وواکه.

فرینک کاکا مې هم ملاتړ وکړ، هغه ډاډ راکړ او ویې ویل چې د هینویي له ماتې وروسته به امازون د فعالیتونو مرکز وي، د فرینک کاکا په څېر خلکو هغه وخت د هینویي ماته باوري گڼله.

(امازون کې د تېلو پریمانه زېرمې دي) فرینک کاکا راته وویل، بیا یې راته کړل چې (ډېر هاتنه داسې نمایندې ته ډېره اړتیا لرو چې ځایي خلک وپېژني) په ما یې تېنکار وکړ چې امازون د روزنې لپاره ښه ځای دی او دا یې هم بې باید زده کړم. بیا یې راته په خوښۍ وویل، کېدای شي د دولتي دندې پر ځای ستا راتلونکی له کوم شخصي

شرکت سره وترل شي.

هغه وخت زه نه پوهېدم چې هغه څه وايي، زه د يوه جاسوس له پوسته ر اقتصادي جنايتکار پوست ته لېږدول کېدم. ما دا اصطلاح له دې مخکې نه اوريدلې او نه به مې راتلونکو څو کالو پورې اوريدلې وای. زه نه پوهېدم چې په نړۍ کې سلگونه بنځې او نر د مشورتي ادارو لپاره کار کوي، دوی له حکومته يوه پېسه هم نه اخلي خو بيا هم د امپراتورۍ د گټو لپاره کار کوي. ما فکر نه کاوه چې يو نوی ډول پوځ به رابنکاره کېږي، د پېړۍ تر پايه به يې شمېر زرگونو ته رسېږي او زه به ددې پوځ په زياتېدو کې مهمه ونډه لرم.

يوه ورځ د Einer Greve په نوم يو کس زموږ په هوايي ډگر کې کوز شو، هغه د Chas. T. Main شرکت معاون و. دا يو نړيوال مشورتي شرکت دی چې ډېر په آرام کار کوي. ددوی په کارونو کې مطالعاتي تجزيه (شننه) هم شامله وه، چې ايا نړيوال بانک اکوادور او ددوی گاونډي هيواد کوپن ته د برېښنا د بند او نورو زيربنايي پروژو لپاره پور ورکړي که نه؟. همدغه کس د امريکا په ځواکونو کې کرنيل هم و.

هغه ماته د MAIN په څېر شرکتونو کې دکار گټې بيان کړې. ما ورته وويل چې دلته له راتگ مخکې راته د NSA په اداره کې د کار وړانديز شوی و او زه مې دی چې ورشم، نو هغه راته وويل چې يو وخت په نسا اداره کې د اړيکو مسول پاتې شوی دی. هغه چې راته په کوم ډول خبرې کولې نو تونو معلومات يې هم گڼي يوه دنده ده. اوس مې باور شوی و چې هغه زما د شخصيت په اړه معلومات کول او په دې يې هم ځان پوهاوه چې زه په دې چاپېريال کې عادت شوی يم او که نه يم؟ امريکايانو ځان لپاره مخالف گانه.

اقتصادي ترهگري | ۳۹

په اکوادور کې مو خو ورځې يو ځای تېرې کړې، بيا مو په پوست اړيکه کوله، ماته يې وويل چې د اکوادور په اقتصادي حالت يو راپور چمتو کړم. ما ليک سره شوق درلود، يو وړوکی ټايننگ مشين هم راسره و، بس همدې شوق ته په احترام مې په کار پيل وکړ، په يو کال کې ما انيار ته نږدې پنځلس اوږده ليکونه وليکل او پکې مې د اکوادور په سياسي او اقتصادي حالاتو او راتلونکي خپل نظر څرگند کړ. په دې خلکو کې مې د نړيوالو سوداگريزو ادارو او د تېلو له شرکتونو سره ستونزې هم وليدلې، ځکه همدې کمپنيو دوی په کش کولو عصري دور ته راوستل.

د پيس کور دوره چې ختمه شوه نو انيار راته په بوستين کې د MAIN په مرکزي دفتر کې د يوې دندې لپاره د مرکې وړاندیز وکړ. ماسره په شخصي خبرو کې يې ويلي وو چې د دوی د ادارې اصل کار انجینري دی، خو د نړيوال بانک په وينا بايد يو اقتصادپوه هم وگوماري چې د هيوادونو د اقتصادي حالت په اړه وړاندوينه وکړي او پکې د انجینري د پروژو د عملي کېدو او وسعت په اړه دوی ته راپور ورکړي. د باور لپاره يې راته وويل چې له ما مخکې يې له درېيو سترو اقتصادي کارپوهانو هم کار اخيستی دی، دوو پکې ماسټري لرله او يوه بل يې دوکتورا کړې وه؛ خو درې واړه پاتې راغلي.

انيار وويل: په هغوی کې يو همداسې نه و چې د هغو هيوادونو د اقتصادي حالت وړاندوينه وکړي چې دقيق ارقام يې په اړه نه وي، دا يې هم پسې زياته کړه. د شرايطو په پوره کولو کې ستونزو سره مخ سوي وو. ددې تړون له مخې يې بايد اندونيزيا، مصر، ايران اکوادور او نورو هيوادونو ته اوږده سفرونه کړي وای، هلته به يې ځايي مشرانو سره لدا لاسوهنه او پرمختگ په اړه يې بايد خپلې شخصي شننې

وراندې كړې وى. يو خو يې د پانامې په يوه كلي كې په عصبي ناروغۍ اخته شوى و چې بيا پوليسو هوايي ډگر ته راوست او امريكا ته يې راوليږه. ماته يې وويل: تا چې راته كوم ليكونه راليږلي له دې ښكاره كه دقيق ارقام نه وي بيا به هم ته په خپل كار لگيا يې، اكوادور كې چې ته په كوم حالت كې اوسيدې زه په دې باور لرم چې په هر ډول شرايطو كې به ځانته د ژوند كولو لاره پيدا كړې، دا يې هم راته وويل چې يو اقتصاد پوه يې منفك كړى دى او كه زه وگومارل شم نو دوو نورو ته به هم څه بهانه پيدا كړي. دا هغه حالت و چې د جنورۍ په اولسمه نېټه پكې ماته په MAIN كې د يوه اقتصاد پوه په توگه دنده راکړل شوه، اوس مې عمر ٢٦ كاله و او په همدې عمر كې زه د عسكري د مكلفيت له دورې خلاص شوې وم. كورنۍ سره مې مشوره وكړه او هغوى راته ددې دندې د كولو مشوره راكړه، غالباً چې د فرينك كاكا خوښه هم پكې شامله وه. ماته يې ويلي وو چې ممكن شخصي شركت سره كار وكړم، په خوله يې هېڅ هم نه ويل خو نن چې MAIN شركت كې كار كوم نو دا د فرينك كاكا د درېيو كالو پخوانۍ خوارۍ پايله ده. په دې كار كې دويم لامل په اكوادور كې زما كاري تجربه او د هغه ځاى په سياسي او اقتصادي وضعيت زما ليكنې وې.

خودي مې د اسمان په شنو كې وه، ما په بوستون پوهنتون كې لسانس كړى و خو دلته مې په شركت كې دومره لويه دنده ترلاسه كړې وه، زما زده كړې په دومره لوى شركت كې د اقتصادي مشاور دندې ته مناسبې نه وې. زه پوهېدم هغه ټولگيوال مې چې بوستون پوهنتون ته د عسكري له وېرې راغلي وو او اوس ماسټري كوي كه زما له دندې خبر شول وبه سوخي. ماته نارمند ښكاره شو، چې نويو هيوادونو ته ځي، د هوټل د حوض په غاړو گرځي، نيمې لوڅې ښكلې نجونې گوري او د (مارټيني)

اقتصادي ترهگري | ٤١

شرابو جام يې په لاس کې دى.

که څه هم په هغه وخت کې دا يو زرین خوب و، خو وروسته يې بيا ډېره برخه په واقیعت بدله شوه. انيار زه د اقتصادي مشاور په توگه وټاکلم؛ خو ډېر زړمې احساس کړه چې زما دنده تر دې ډېره زياته ده، که ووايم چې زما دنده جيمز بانډ ته ډېره ورته وه نو غلطه به نه وي.

دويمه برخه

د ټول عمر سفر

د قانوني اصطلاحاتو په قاموس کې MAIN يوه سوداگريزه اداره گڼل کيږي. په عامه وينا ددې په دوه زرو کارکوونکو کې يوازې پنځوس سلنه يې د شرکت خاوندان وو، دوی ته پارټنرز ايسوسيټ ويل کېدل او موقف يې ډېر لوړ و. دوی نه يوازې په نورو امريڼ وو؛ بلکې د شتمني ډېري يې هم لرل. دوی د هيواد له لوړو پوړو چارواکو او مشرانو سره کار درلود او له خپلو وکيلانو يې غوښتل چې وکيلانو او ارواپوهانو په توگه ددوی راز ساتل خپله ايماني دنده وگڼي. رسنيو سره خبرې منع او نه زغمل کېدونکې وي، لامل يې دا و چې د MAIN په اړه بهر هېڅوک نه پوهيږي خو موږ د خپلو سيالانو په اړه په ډېر څه پوهېدو. لکه ارټهر دی لیتل، ستون ايند ويبسټر، براون ايند روت حالي برټن او بيشټل.

د سيال ټکی ما زړه نا زړه وويل، ځکه MAIN په خپله يو محدود شرکت و. زموږ د مسلکي کار ډېره برخه انجينيږي وه؛ خو موږ هېڅ وسایل نه درلودل او يو اخور مو هم نه و جوړ کړی. MAIN کې ډېر تقاعد شوي پوځيان هم وو، خو موږ د دفاع له وزارت سره هېڅ اړيکه نه لرله او زموږ د شخصي وسايلو لېږد د نورو شخصي شرکتونو سره توپير درلود. تاسو به باور ونه کړئ چې تر څو مياشتو په خپله دنده نه پوهېدم، يوازې دومره پوهېدم چې دنده به مې په اندونيزيا کې پيل کيږي، زه به د يوه يوولس کسيز پلاوي غړی يم او د اندونيزيا په جاها محه < . د انرژۍ د توليد يوه پروژه پلان کوو.

په هر حال به چې راسره د پروژې په اړه بحث کاوه؛ نو هڅه يې کوله ما دې ته قانع کړې چې د جاوا اقتصاد به ددې پروژې په مرسته ډېر پرمختگ

وکړي. په يوه بله خبره يې هم ټينگار کاوه چې که زه غواړم ښه وړاندوینوونکی شم نو ددوی خبرې باید ډېرې ښې وړاندې کړم.

د انيار عادت و چې گوټې به يې په هوا کې نخولې بيا به يې له سره پورته کړې او ويل به يې: اقتصاد به يې د يوه مرغه په څېر اسمان ته پرواز وکړي.

انيار به زياتره د دوه يا درېيو ورځو په لنډو دورو واټه، خو په اړه يې هېڅ نه ويل او نه څوک پوهېدل چې هغه چېرته تللی و. کله به چې دفتر کې و نو د څو شېبو لپاره به يې يوې پيالې قهوي ته دعوت کولم او د اين پوښتنه به يې کوله. د نوي اپارتمان پوښتنې يې کولې او د هغه پيشو احوال به يې اخیسته چې مور خان سره له اکوادوره راوړې وه. څومره به مې چې پېژنده جرات مې زياتېده او هڅه مې کوله چې په اړه يې لا ډېر معلومات ترلاسه کړم. ما غوښتل په دې هم وپوهېږم چې زما دنده له ما څه غواړي. خو ما يوې پوښتنې ته هم د ډاډ وړ ځواب ونه موند، هغه په خبرو تاوولو کې تکره و، په همداسې يوه وخت کې يې ماته راوکتل:

(ته اندېښنه مه کوه، مور درنه ډېره تمه لرو، زه په واشنگټن کې وم)

بيا يې غږ ټيټ شو او معنا لرونکې موسکا يې په شونډو خپره شوه (ته خو پوهېږې چې کويټ کې زمور يوه لويه پروژې ده، ته به ډېر زر اندونيزيا ته روان شې، خو زه فکر کوم چې ته بايد د کويټ په اړه هم لږه مطالعه وکړې. د بوسټين په عامه کتابتون کې ډېر کتابونه پراته دي، ددې تر څنگ به درته د ايم ای ټي او هارورډ کتابتونو اجازه لیکونه هم چمتو کړو.)

بيا به زه ساعتونه په مطالعه اخته وم، بوسټين کتابتون ته به ځکه تلم چې زما د کور او دفتر خواته نږدې و. دلته مې د کويټ په اړه ډېر معلومات پيدا

کړل او د اقتصادي محاسبې ځينې مهم کتابونه مې هم وموندل، چې ملگرو ملتونو، نړيوال بانک او ايم ای ايف ادارو خپاره کړي وو. زه باوري يم چې په ما د اندونيزيا او جاوا د اقتصادي محاسبې په اړه يوه نمونه جوړېده، فکر مې وکړ چې د کويټ په اړه به يې هم رانه غواړي نو دا کار مې له مخکې پيل کړ.

ستونزه دا وه چې د پوهنتون زده کړو په محاسبه او د هغه په شننه نه وم پوهولای، نو ددې پوهې ترلاسه کولو ته مې هم ډېر وخت ورکړ، څو کورسونو کې مې داخله وکړه، په دې يې پوه کړم چې ارقام خو جادوگري ده، ددې په مرسته د خوښيو دلایلو او ارقامو ډېري ودرېږي، خو ايا د پابلو ښودل د شنونکي خپله دنده ده؟

په بنسټيز ډول MAIN يوه نارينه اداره وه. په ۷۱ کلونو کې پکې يوازې څلور ښځو کار کاوه چې مسلکي دندې يې لرلې، پردوی سربېره دوه ښځې نورې هم وې، يو شمېر پکې د رئيسانو او لوړپوړو مديرانو سکرترانې وې او نورې هغه وې چې زموږ په شان کارکوونکو ته به يې کارونه کول، په اداره کې له سرپو سره زه عادت شوی وم خو يوه ورځ چې د بوستن کتابتون د حوالو په شعبة کې څه وشول نو زه يې هم حيران کړم.

يوه ځوانه، سپينه او ښايسته ښځه راغله او ماته مخامخ په څوکۍ کېناسته، په شين رنگ کالو کې ډېره ښکلې ښکارېده. زما په نظر يې عمر له ما څو کاله زيات و، ما هڅه کوله چې ځان بې خبره او بې نيازه ونيسم. څو شېبې پرانستې کتاب رامخته کړ. په يوه برخه کې يې

د کويټ په اړه ټول هغه معلومات ليکلي وو چې زما پکار وو. ورسره يې خپل کارت هم راکړ چې پرې ليکلي وو: کلاډين مارتين، د MAIN ځانگړې

اقتصادي ترهګري | ٤٥

ما يې شنو سترگو ته وکتل او خپل لاس مې ورمخکې کړ، راته يې وويل چې زه ستا په روزنه کې د مرستې لپاره ګومارل شوې يم. زما هېڅ باور نه کېده چې داسې به کيږي.

سبا ورځ په بيکن کوڅه کې د کلادين په اپارتمن کې راټول وو، دا د MAIN له مرکزي دفتره څو بلاکه ليرې و. په لومړيو خبرو کې يې راته وويل چې زما کار لږ پر اسراره دی او اصلي ټکي پکې راز ساتل دي. دا يې هم راته وويل چې ستا د دندې په اړه درته هېڅوک معلومات نه درکوي ځکه واک يې نه لري. دا يې هم وويل چې واک يوازې دې سره دی بيا اصلي ټکي ته راغله او ويې ويل چې ددې (کلادين) مسئوليت دا دی چې ما د اقتصادي جنايتکار Economic Hit Man په چوکاټ کې واچوي.

په ذهن کې د غلا، چور، وژنو او جرمونو د کيسو تازه کېدو لپاره دا يو نوم بس و، له وېرې مې په کرس کرس وځنډل، دی سره نو هم ووېرېدم. هغې په موسکو شونډو حوصله راکړه او راته يې وويل دا دنده د همدې ټوکي طبيعت له امله د خلکو خونبيري.

ما د اقتصادي جنايتکار د رول په اړه د خپل علم کمی ومانه. هغې په خدا وويل:

(دا ناپوهي يوازې ستا نه ده، په دې ګونګ کاروبار کې اخته ډېر خلک نه پوهېږي، خو ستا د کار په اړه بايد هېڅوک پوه نه شي حتی ستا مېرمن هم) بيا يې په جدي لهجه وويل:

(زه تا سره سپينې خبرې کومه او په راتلونکي څو اونيو کې مې چې څه در زده کولای شول در زده کوم يې، له هغه وروسته ستا خونبه ده، ستا پرېکړه مهمه ده، خو په ياد يې ساته، دې ځای ته يو ځل رانوتل پکې د تل اوسېدو په معنا دي.)

له دې وروسته يې راته هېڅکله پوره نوم وانخيست، اوس مور يوازې اقتصادي جنايتکار وو؛ نور هېڅ نه.

زه هغه وخت پوه نه شوم خو اوس مې دا خبره درک کړې ده، هغه وخت کلاډين زما د شخصيت له هغو ټولو کمزوريو ښه ډبره گټه پورته کړه چې د NSA په اسنادو کې ثبت شوې وې. زه نه پوهېږم چې دا معلومات يې څنگه ترلاسه کړي وو. انيار ورکړي وو، NSA ورکړي وو او که د MAIN د بشري منابعو دفتر ورسره پکې مرسته کړې وه؟ البته دا يوه خبره ده چې کلاډين هر څه په ډېر ماهرانه ډول ترسره کړي وو. د هغې ښايست، زړه رانسکون، خوږې خبرې، خواږه کاته او نور يوازې زما لپاره وو. خو که دا حقيقت په پراخه ليد وکتل شي نو په هر کاروبار کې د پرمختگ لپاره همداسې کيږي، خصوصاً هغه وخت چې ډېر څه په داو لگېدلي وي او گټورې سودا لپاره فشار ډېر زيات وي. هغه په دې ښه پوهېده چې زه نه غواړم د خپلې ادارې له پټو رازونو پرده پورته کړم، ځکه دې سره مې گډ ژوند ته خطر پېښېده. هغې زه له پټو او مجرمانو کارونو ښه خبر کړم چې د کولو تمه يې رانه لرله او په دې برخه کې يې راسره خبرې ډېرې سپينې او رڼې وې.

زه نه پوهېدم چې کلاډين ته معاش چا ورکاوه خو په دې کې مې هم هېڅ شک نه کاوه چې د MAIN له لورې به تمويلېږي. دا معلومات يې له کارته هم کېده، هغه وخت زه دومره ساده او وېرېدلی وم چې دا پوښتنه مې ذهن ته رانغله خو اوس فکر کوم چې دا پوښتنه خو مې بايد په ډېره اسانه او تر ټولو دمخه په ذهن کې راگرځيدلې وې.

پورونو جواز پيدا کول چې (ماين) او دې ته ورته نور (بيشيل، حالي برتن، ستون ايند ويستېر او براون ايند وايټ...) په جعلې سروې هيوادونو ته

ورکول کيږي. دوی دا پورونه ورکوي خو بېرته يې همدا شرکتونه د لویو لویو زیربنایي پروژو په عملي کولو خپله ترې تروري. دویمه موخه دا وه، ما باید هغه هیوادونه د پور د خلاصولو په وخت کې دیوالیه (کنگال، مفلس) کړي وی چې پورونه يې اخیستي وو، البته ددې دیوالیه کولو اصلي فرصت هله وه چې (ماین) او نورو شرکتونو ترې خپلې پیسې اول اخیستې وي. موخه دا وه چې پوروي هیوادونه تل په پور کې ډوب وي او کله چې ترې دوی امتیاز وغواړي هغوی يې په ښه زړه ورسره ومني، دغه امتیازات، په ملگرو ملتونو کې رایه، د تېلو چینې او نورو طبیعي وسایلو ته لاس رسی و.

زما په دندو کې یوه دا هم وه چې د ځینو هیوادونو په اړه اقتصادي وړاندوینې وکړم، په دې وړاندوینو کې باید ما ویلي وای چې فلانی هیواد که دومره دروند پور واخلي دا يې پر هیواد او اقتصاد څه اغېز لرلای شي. په ځانگړي ډول داسې شنې وړاندې کول چې ددې هیواد اقتصادي پرمختگ په اړه په راتلونکو شلو یا پنځه ویشتو کلونو کې شوې وي او دا هم چې پروژې به ددوی پر اقتصاد څومره اغېز وکړي. دا خبره په دې مثال کې رښېږي. یوه هیواد ته ددې لپاره میلیونونه ډالر پور ورکول کيږي چې له روسیه سره يې د دوستۍ مخه ونیسي. زه باید دا وړاندوینه وکړم چې دا مرستې په کومو زیربنایي پروژو کې ډېرې گټورې ثابتیدای شي، د برښنا په بند کې؟ د ریل گاډي د پټلۍ په نصبولو کې؟ او که د مخابراتي سیستم په نصب کې؟ فرض کړئ یو هیواد د برښنا اسانتیا ته لومړیتوب ورکوي. اوس زما کار دا دی چې د پروژې گټه سنجش کړم او دومره يې باید وښیم چې د پور اخیستو ته جواز نه دې کولای. به هره محاسبه کې حساس عنصر (ټولیز لاس رسی) اوس په دې وخت کې هغه پلان کامیابېږي چې ددې عاید کچه پکې لوړه ثابته شي، په بله وینا دا چې، که پر یوه پلان کار

کيږي نو زه بايد دا وښييم چې ددې تشکيل به د GNP په لوړولو کې ډېره زياته مرسته وکړي.

ددې ټولو پلانونو تر شا اصلي کيسه دا ده چې لوی شرکتونه بايد د پروژو په عملي کولو کې ډېره زياته گټه وکړي او د پوروي هيواد خو ټاکلې کورنۍ بايد د خاورو په څېر پېسې ترلاسه کړي. له بلې خوا پوروي هيوادونه د اوږدې مودې لپاره له اقتصادي کمزورۍ سره مخ شي، حتی تر دې چې مخامخ د پورراوړيو (پور ورکونکو) هيوادونو سياسي غلامان شي. د پور پېسې چې څومره ډېرې وي مور ته ښه دي. مور ته دا ارزښت نه لري چې پوروي هيوادونو بېوزله وگړي د يوې اوږدې مودې لپاره له ډېرو بنسټيزو اسانتياو (روغتيا، زده کړو، کورونو) ... بې برخې کيږي.

ما او کلاډين د GNP په لوبه څرگند بحث کاوه، مثلاً دا چې GNP بايد لوړه وښودل شي، که څه هم گټه يوازې د شرکت خاوند ته وي او نور ملت تر ستوني په پورونو کې ډوب شي. له دې حالته يوازې همدا پايله اخيستل کيږي چې شتمن لا شتمن شي او بېوزله لاپسې بېوزله شي؛ خو په ارقامو کې بايد پرمختگ وښودل شي.

د عادي امريکانو په څېر د (ماين) ډېرو کارکونکو هم داسې فکر کاوه چې مور هيوادونو ته بندونه، لارې، پلونه او نور شيان جوړوو او احسان پرې کوو. زموږ په رسنيو او ښوونځيو کې همدا يو سبق راکول کيږي چې زموږ په يو اقدام کې هم ځان غوښتنه هدف نه وي. ما دا خبره ډېره اوږدلې چې ويل به يې (که هغوی زموږ بيرغ سيڅي، زموږ د سفارت مخې ته مظاهري ... پ نه راوځو او نه يې پرېږدو چې پراته وي او د خپلې بيوزلۍ په خوند پوه شي؟)

داسې خبرې زياتره هغه خلک کوي چې باسواده وي او ډېر سندونه يې

ترلاسه کړي وي. دوی په دې نه پوهېږي چې موږ په نړۍ کې سفارتونه یوازې د خپلو گټو د خوندیتوب لپاره جوړ کړي دي او د همدې سفارتونو برکت دی چې امریکا له نیمې پېړۍ راهیسې په یوې نړیوالې امپراتورۍ اوښتې ده. دوی له دومره سندونو سره بیا هم په ناپوهۍ کې د اتلسمې پېړۍ هغو جاهلانو ته ورته دي چې ویل یې؛ دا ځایي امریکایان چې د خپل هیواد خپلواکۍ لپاره جگړه کوي په اصل کې د شیطان لمسي دي. څو میاشتو کې زه د اندونیزیا جاوا وچې ته راوښدم، ماته وویل شو چې دا د ځمکې پر مخ تر ټولو پرنفوسه سیمه ده، پردې سربېره دا مسلمان هیواد له تېلو ډک دی او کمونیستي فعالیتونه پکې ښه درز روان دي. کلاډین راته په خپل ځانگړي انداز وویل :

(له ویتنام وروسته به دا زموره دویمه فامیلی (کالوني) وي. موږ باید اندونیزیا لاس ته راوړو، گني که له کمونیستي بلاک سره یو ځای شوه نو...)

جمله یې نیمه پرېښوده، په خپلې گوتې راکش کړې، زړه وپړونکې موسکا یې وکړه او زیاته یې کړه :

(اوس ستا کار دا دی چې د اقتصاد په اړه باید یو هیله من، بلکې مبالغه امېز راپور ولیکې، په هغه کې باید وویل شي چې د انرژۍ د نوي سټیشن او ویش سره به په هغه ځمکه د خوښیو چیني وبهپېرې. ددې راپور له مخکې به USAID او نړیوال بانک ته د پور ورکولو جواز په گوتو ورشي. ددې کار لپاره تاته لویه جایزه په نظر کې نیول شوې ده، تر دې وروسته به ته د نورو پلانونو جوړولو لپاره ډېرو ښکلو ځایونو ته تللای شي. د ټولې نړۍ لارې به ستا پر مخ پرانستې وي.)

ووویل :

(ستا کار به ډېر ستونزمن وي، ځکه د بانک کارپوهان به درېسې درځي، هغوی په همدې معاش اخلي چې راپور کې باید ستونزې پیدا کړي، څومره چې ستا راپور کې ستونزې ډېرې وي همدومره به د هغوی په گټه وي.)

یوه ورځ مې کلادین ته وویل: جاوا ته چې کوم ټیم ځي لس کسان په کې نور هم دي، زه خبر شوی يم چې ټول یې زما په څېر روزل شوي دي، خو هغې ډاډ راکړ، راته یې وویل چې هغوی ټول انجینران دي، د هغوی کار برېښناکوټ، سرکونو، وېش سیستم او نورو شیانو طرح کول دي، چې هر څه پوره ښکاره شي؛ خو د راتلونکي په اړه وړاندوینه کول یوازې ستا کار دی. انجینران چې کوم پلان جوړوي د هغه پراختیا ستا په راپور پورې اړه لري او د پور کچه به هم ستا د شننو له مخې ټاکل کېږي، اوس به ته پوه شوی یې چې د ټولې لوبې اصلي لوبغاړی ته خپله یې.

زه به چې هر وخت د کلادین له اپارتمان راووتم په لاره به مې دا فکر کاوه چې دا زما کار به سم وي که نه؟ په زړه کې به مې دا وېره حتمن راسره وه چې زه ښه کار نه کوم. زما د ماشومتوب محرومیتونو زه نه پرېښودم، ما فکر کاوه چې MAIN به زما د ژوند ټولې هیلې او ارمانونه پوره کړي، بیا به مې ویل چې مېرمن که مې خبره شي څه به راته وایي؟ ځان به مې په دې ډاډه کړ چې یو ځل ژوند جوړ کړم بیا چې هر څه کېږي هغه ساعت او هغه مصلحت.

یوه ورځ مې کلادین سره خپله اندېښنه شریکه کړه، هغې راته وویل ساده کېږه مه! دلته چی یو ځا، رانوتې بیا ترې نشې وتلای، دې گرداب ته له پورې یې راباندې وېره خپره کړه. په همدې فکر کې د کامن ویلت واټ ته ورسیدم، د ډارټ مت کوڅې ته ورتاو شوم او ځان ته مې ډاډ ورکاوه چې زما

مساله یوه استثنا، د.

یو مازینگر چې ما او کلاډین له کړکۍ د واورې وریدو ننداره کوله، راته کړل
یې چې موږ د یوه مستقل کلب په څېر یو، موږ ته ډېره حق الزحمه راګول
کېږي او ددې لپاره راګول کېږي چې د نړۍ هیوادونه، د نوي استعمار پر
مټ له میلیونونو ډالرو یې برخې کړو. ستا یو مسئولیت دا هم دی چې د
نړۍ ستر مشران (رهبران) دې شبکې سره د ملګرۍ لپاره چمتو کړې او دا
شبکه یوازې د امریکا د ګټو لپاره کار کوي. دوی که یو ځل زموږ په جال
کې ولویدل بیا یې زموږ له وفادارۍ بله لار نه لري. موږ د خپلو سیاسي،
اقتصادي او پوځي ګټو د خونديتوب لپاره پر دوی حساب کولای شو. ددې
کار په بدل کې به دا سیاسي رهبران د خپل سیاسي شخصیت لوړولو لپاره
خپلو خلکو ته لوی صنعتي پارکونه، بندونه او هیوایي ډګرونه ورکوي، چې له
امله به یې امریکایي ساختماني او صنعتي شرکتونه ښایسته ډېرې ګټې
ترلاسه کوي.

په همدې مازینگر زه د خپلې نوې دندې او ادارې په تاریخي شالید پوه
شوم. کلاډین راته وویل چې پخوا به نور هیوادونه په پوځي قوتونو او وېرې
استعمار کیدل، خو له دویمې نړیوالې جګړې وروسته، د شوروي اتحاد په
رامنځته کېدو او د اتومي وسلې اختراع اوس پوځي بریدونه او استعمار له
خطر سره مخ کړي دي.

دا خطر له ۱۹۵۱ ز کال نه راپیدا شو، هغه وخت ایران د تېلو له یوه
انګلیسي شرکت نه بغاوت وکړ، ویې ویل چې دوی د ایران تېل او خلک
استثماروي. هغه شرکت د اوسني (بریتیش پترولیوم) پخوانی بڼه وه، پاېله
دا شه

مشر محمد مصدق د تېلو (نفطو) ټول
رسیان ملي کړل، تېي شوي انگلستان په دویمې نړیوالې جګړې کې د

امريکا ملتيا وکړه، خو دواړه هيوادونه له دې وېرېدل چې که پوځي بريد کوي؛ نو شوروي اتحاد ته به بهانه په لاس ورشي او د ايران په ملتيا به ددوی په مقابل کې ودرېزي.

امريکايي حکومت د بحري ځواک پر ځای د CIA مامور کرمټ روز ويلت وړ وليږه دا د ولسمشر روز ويلت لمسی و. ويلت هونښياري وکړه، د شخړو په ځای يې مهم خلک راخپل کړل، بيا يې ځينې خلک منظم کړل او کوڅو ته يې راوويستل، په دې کار سره مصدق په خلکو کې خپل محبوبيت وپايله او ناوړه وگنل شو، بلاخره د مصدق زوال راغی او پاتې عمر يې په زندان کې تېر کړ، چې ورپسې د امريکا په مرسته محمد رضا شاه واک ته ورسيد. په دې توگه کرمټ روز ويلت يو نوی ماموريت پيل کړ، چې ما هم پکې اوس برخه اخيسته. (۱)

د کرمټ روزويلت مکر او فريب د منځني ختيځ تاريخ ته نوی اړخ ورکړ، تر دې چې د امپراتوري پخوانی حربي پرېښودل شوې. تصادفاً دا هغه وخت و چې د اتومي وسلو لومړني ازمېښتونه پيل شوي وو او کوريا او ويتنام له امريکا نه ښې منډې ويستې وې. ۱۹۶۵ز کال کې مې NSA سره مرکه وکړه، دې وخت کې په دې پوه شوم چې که امريکا هغسې نړيواله امپراتوري غواړي لکه نکسن او جانسن يې چې خوبونه ليدل؛ نو په همنې تگلارې بايد مخ ته ولاړه شي چې کرمټ روز ويلت منځني ختيځ کې عملي کړې وه. دا يوازینې لاره وه چې بې د اتومي وسلې له خطرې پرې روسيه ته ماتې ورکول کېدای شوه.

په ۱۹۶۰ز کال کې، کرمټ روز ويلت د CIA غړی و، که نيول شوی وای؛ نو پايله به يې ډېره بده وه. ده امريکا ته د لومړي ځل لپاره هغه ماموريت ترسره ک چې د يوه بهرني حکومت تخته يې چپه کړه. پلان دا و

اقتصادی، ترهگری | ۲۰

چې په راتلونکي کې داسې نور د امریکایي دولت د لاسونو لاندې شوي، او د نو شکر په
دیناډ قیدنگار کېده او سپارښتنه کېده چې په دې د امریکایي دولت د لاسونو لاندې
دېغی صورت د امریکایي حکومت د مستقیمه لاسونو لاندې ثابتې ده شي.

دې د پلانونو او پروژو خوشبختي دا وه چې په اویاسی، نیسیرې کې، یو
انقلاب راشي، په دې انقلاب کې نړیوال شرکتونه، ادارې، نړیوال بانک او
۱۹۶۶ اداره رامنځته شول. په نړیوال بانک او ۱۹۶۶ ادارو کې د امریکایي تر
څنگ زموږ اروپایي امپراتوری جوړوونکو ملاتړو هم پانگونه کېږي وه. د
مشترکو ګډو پر بنسټ ددې نړیوالو ادارو، شرکتونو او حکومتونو تر منځ یو
اړیکې رامنځته شوې وې.

ما چې د بوستون د سوداګرۍ په بشپړونځي کې زده کړې کولې په دغه وخت
کې دې ستونزو ته د حل لارې لټول کېدې، چې د روز وړتیا او ۱۹۶۸ د
امریکایي استخباراتي سازمان اړیکو پینا کولای شوې. حل یې ډېر انسان او
منطقي و. د امریکا استخباراتي شبکې او NSA باید د راتلونکي وخت
اقتصادي جنایتکار وپېژني او په نړیوالو ادارو کې یې وګوماري. امتیازات او
معاشونه به یې د دولت پر ځای خصوصي سکتور ورنکوي. که په کوم ځای
کې یې شوم پلان رسوا هم شي نو توی به یې د حکومتي پالیسی پر ځای
پر شخصي سوداګریزو فعالیتونو پورې کېږي. کوم شرکتونه چې دا خلک
ګوماري امتیازات یې ورته د دولتي دوايرو او نړیوالو بانکونو لخوا ورنکول
کېږي. دا معلومه ده چې ددې ټولو شیانو زور له عادي مالیه ورنکوونکو وځي
او د خوند خبره دا ده چې دې سره بیا هم هر څه د کانګرس په لاس کې
دی. د ۱۹۶۶ د نړیوالې سوداګرۍ او ازادۍ د معلوماتو

۱۰ په لاس ورکاوه. (۲)

کلاپین د خبرو په پای کې وویل تا ولیدل چې مور یوازې د تېرو نسلونو پر

افتخاره لړۍ يو، دا کار له مور مخکې نسلونو په هغه وخت کې لاپيل کړی
و چې ته په لومړي ټولگي کې وې.

حوالې

۱- ددې ماموريت په لا ډېرو معلوماتو لپاره وگورئ:

"All the Shah's Men: An American Coup and the Roots of Middle East Terror" Stephen Kinzer

۲: "Contract Support: What Did the Vice - President Do for Halliburton?"

نيويارک خپرونې، ۲۳ فبروري، ۲۰۰۴.

درېيم فصل

اندونيزيا : اقتصادي جنايتكارو ته تريخ سبق

دا د خپلو مسلكي معلوماتو ترلاسه كولو تر څنگ د اندونيزيا په اړه هم كتابونه لوستل. كلاډين مشوره راکړې وه چې يو هيواد ته له تلو دمخه يې چې درسره معلومات هر څومره ډېر وي، همدومره به دې كار اسانه وي او ما يې په همدې مشورې له زړه عمل كاوه.

كولبس چې په ۱۴۹۲ ز كال كې سمندري سفر پيل كړ، هغه غوښتل چې همدې اندونيزيا ته لاړ شي چې هغه وخت د (مسالو جزيرې) په نوم يادیده. په ټول استعماري دور كې دا ساحه د امريكا له وچو ډېره مهمه او گټوره گڼل كېده. دا سيمه له يوې خوا د بنكلو لباسونو، خوندورو مسالو او د شاهي ځمكې (جاوا) له امله د شاهي تاج الماس گڼل كېده او له بلې خوا د هسپانويانو، المانيانو، پرتگاليانو او انگلسيانو تر منځ د شخړو او ټكر ټكې هم و. بالاخره هالنډ په ۱۷۵۰ ز كال كې ټولو ته ماتې وركړه. كه څه هم دوى په اندونيزيا واكمني ترلاسه كړه خو د شاوخوا سيمو او وچو نيولو نږدې يوه نيمه پېړۍ وخت ونيوه. په دويمه نړيواله جگړه كې چې جاپان پر اندونيزيا بريد كاوه ددوى پوځيانو مقاومت ونه كړ او له امله يې اندونيزيايانو ته ډېر زيان واوښت. جاپان چې وسله وغورځوله؛ نو د سيو كارنو په نوم يو رهبر راپورته شو او خپلواكي يې اعلان كړه. بالاخره څلور كلنه جگړه د ۱۹۴۹ ز كال د دسمبر په ۲۷مه نېټه پاى ته ورسیده، هالنډ خپل بيرغ شكنه كړ او د سيمې يې هغو خلكو ته وسپارل چې په ميراث كې ورته يوازې درې سوه كلنه غلامي پاتې شوې وه او نور په هېڅ نه پوهېدل. سيو كارنو د نوي جمهوريت لومړى ولسمشر و، خو پر اندونيزيا حكومت كول

د هالنډيانو تر ماتولو لويه مسئله وه. دا نږدې د ۱۷۵ وچو ټولگه وه، چې له بېلابيو عناصرو تشكيل شوې وه. په دې ځمکه بېلابېل قبایل، تمدنونه، لسگونه ژبې، ځايي لهجې او بېلابېل قوتونه وو چې په خپلو منځونو کې به يې ټکر راته. د پېړيو دښمنۍ هم پکې وې، وژنې پکې هره ورځې کېدلې. سيوکارنو عجيب مهم کار وکړ، په ۶۰ کال کې يې پارلمان لغوه کړ او په ۶۳ ز کال کې يې ځان تلپاتې ولسمشر اعلان کړ.

د وسلې او پوځي روزنې په بدل کې يې د نړۍ له کمونيستي قوتونو سره اړيکې پراخې کړې، د کمونيستي رهبرانو د خواخوږۍ ترلاسه کولو لپاره يې په روسي وسلې سمبال پوځ خپل گاونډي هيواد ماليزيا ته وليږه، چې په ټوله جنوب ختيځه آسيا کې کمونيستي انقلاب رامنځته شي.

مخالفتونو زور واخيست او په ۱۹۶۵ ز کال کې حکومت وپرخيډ. د سيوکارنو د مېرمن د هونبيارتوب په برکت سيوکارنو له مرگه وژغورل شو، لوړپوړي چارواکي او ملگري يې دومره بختور نه وو. دې پېښو د هغو پېښو ياد تازه کړ چې په ايران کې شوې وې، وروسته بيا هغه کمونيستي ډلې پرې وگڼل شوې چې له چين سره يې نږدې اړيکې لرلې. د پوځي قوت پر بنسټ عام وژنو کې له درې سوو تر پنځه سوو زرو کسان وژل شوي وو او د پوځ مشر

جنرال سوهارتو په ۱۹۶۵ ز کال کې واک ترلاسه کړ. ۱

تر ۱۹۷۱ ز پورې امريکايي حکومت خپلې هڅې گړندۍ کړې چې اندونيزيا له کمونيزم نه راوباسي. اصلي لامل يې دا و چې د ويتنام د جگړې پايلې نورې د بارو وړ نه وې، په ۱۹۶۹ کال کې امريکايي ولسمشر نیکس خپل ځواکونه بېرته راوغوښتل او په نړيواله تگلاره کې يې ځان ته د ځای جوړولو ي موخه ددې تاثر ختمول وو چې هيوادونه يو

پر بل پسې د کمونيزم غېږ ته لويږي. څو مرکزونه ډېر د پام وړ وو چې

اندونيزيا پکې ډېر ارزښت درلود. د MAIN د برېښنا پروژه د همدې تگلارې يوه برخه وه چې په ختيځه آسيا کې يې د امريکا پنجه قوي کوله. د امريکا د بهرنۍ پاليسې اصلي ټکی دا و چې سوهار هم بايد د ايران د شاه په څېر د امريکا په لاس کې وي. امريکا دا فرصت هم درلود چې دا هيواد د سيمې نورو هيوادونو ته يوه نمونه وگرځوي. امريکا دا هم ويل چې له اندونيزيا نه ترلاسه شوې گټه به په ټوله اسلامي نړۍ او په ځانگړې ډول منځنۍ اسيا مثبت اغېزه وکړي. که دا يې مهم محرک ونه شمېرونو، مهمه خبره دا وه چې په اندونيزيا کې نفت (تېل) هم وو. هېڅوک ددې تېلو په اندازه نه پوهېدل خو د تېلو د شرکتونو کارپوهان په دې پوهېدل چې مقدار يې ډېر زيات دی.

ما د بوستون په کتابتون کې ډېره احساساتي مطالعه کوله، د راتلونکو پلانونو فکر مې کاوه. فکر مې کاوه چې MAIN سره له کار پيلولو وروسته به مې د بزگرۍ ساده ژوند په ښکلي، آرامه او عصري ژوند بدل شي. ما چې له کلادين سره کوم وخت تېر کړی و هغه راته د خپلو زرينو خوبونو تعبير ښکارېده، دا وخت راته ډېر په زړه پورې و، ما فکر کاوه چې د ښوونځي د وخت کومه سزا چې ما گاللې په راتلونکي ژوند کې به ترې خلاص شم. زما په ژوند کې يوه بله مهمه خبره راغله او هغه مې مور او پلار سره زما اړيکو بې خونده کېدل وو. ما فکر کاوه هغوی به حتمن وايي چې زه دوه مخی ژوند کوم، ما ددې ژوند اصلي لامل همدا خفگان گانه چې مور او پلار مې زه په زوره واده ته اړيستی وم. ما فکر کاوه چې خپلې کورنۍ سره زما اړيکې د کا، له امله کن کمزورې شوې وي، خو چې فکر مې وکړ نو پر سر چې به کلادين سره اړيکې په دې حالت کې لوی لاس درلود. ما ورته دا خبره نه کوله خو هغه خپله هوښياره وه. په هر صورت ما پرېکړه وکړه

چې مور به جلا جلا اپارتمانونو کې اوسېږو. په ۱۹۷۰ ز کال کې اندونيزيا ته زما له روانېدو يوه مياشت مخکې زه کلاډين کره لارم، ومې ليدل چې د خوړو په واره مېز بېلابېل ډول پنيرونه او کلچې ايښې وې، تر څنگ يې Bordeaux شرابو بوتل هم ايښي و، ماته يې يو د سلامتۍ جام را وړاندې کړ او ويې ويل: مبارک شه، ته بريالي شوي، ته اوس له مور به يو يې.

دا خبره يې په موسکا وکړه خو زه پوه شوم چې په موسکا کې يې خلوص نه و. نږدې نيم ساعت ناست وو، شراب چې په ختميدو شو؛ نو په عجيب نظر يې راوکتل او ويې ويل: زمور ددې ناستې په اړه چاته په غلطۍ کې هم ونه وايې، لهجه يې ډېره جدي وه. زياته يې کړه: که چاته دې وويل نو هېڅکله به دې ونه بښم او زه به منکره شم، وبه وايم چې بېخي مې ليدلی نه يې. بيا يې رد راوکتل، دا لومړی ځل و چې د خطر زنگ مې احساس کړ، يوازې په سرې موسکا مې بسنه وکړه: زمور دواړو په اړيکه خبرې به ستا ژوند نه ستونزمنوي. زه حيران شوم او خپله هم ووېرېدم. بيا يوازې د پروډيشنل سنټر خواته روان شوم او په ټول پلان مې اعتراف وکړ. رښتيا دا ده چې مور ټول وخت په همدې اپارتمان کې تېر کړی و، زمور د ليدنو هېڅ ډول اسناد او شواهد نه وو او MAIN اداره هم پکې له هېڅ اړخه ښکيل نه وه. ما يې تر يوه حده په ديانت داری باور هم کاوه، هغې ماته داسې دهوکه نه وه راکړې لکه مور او پلار مې چې د تيلټان او ملل بري په اړه راکړې وه.

حوالې :

١- د اندونيزيا او تاريخ په اړه يې د لا ډېرو معلوماتو لپاره :

"Indonesia: Peoples and Histories": Jean Gelman Taylor

- "Indonesian Destinies" Theodore Frien

له کمونیزم د یوه هیواد خونديتوب

اندونیزیا هغه هیواد و چې ما پکې باید درې راتلونکې میاشتې تېرې کړې وې. ددی هیواد په اړه زما انګېرنه ډېره تخیلي وه. ما چې څو کتابونه لوستي وو پکې هغه کې دا شیان انځور شوي وې: د بنڅو پر غاړه سیرانګ (ځانګړی مالایي لباس)؛ بنایسته او زړه وړونکې بالایي نڅاګرې؛ اور سره لوبیدونکې جاودګران؛ اور غورځوونکي غرونه او په شنو اوبو کې روانې کبنتی. تر ټولو په زړه پورې راته د هغه لرغونې هسپانوي ډوله تور بادبانه کبنتیو تصور و چې بګي چیریکي جنگیالي به پکې ګرځېدل. دا هغه جنگیالي وو چې اروپایي کبنتی چلوونکي یې وېرولي وو، هغوی به چې له کوره راوتل نو خپلو شوخو ماشومانو ته به یې ویل شم شئ ګني بګي جنگیالي مو تبتوي. دې ټولو خبرو زما په زړه کې شور جوړ کړی و.

ددې هیواد په کیسو او افسانو کې ځینې له اصل نه هم لږ لور ښودل شوي وو؛ مثلاً غوسه ناک دیوتا (الهه)، قبایلي مشران او نور. پردې سربېره ځینې نورې کیسې هم وې چې له میلاده مخکې له دې غرونو راپیل شوې وې، د آسیا له غرونو راوښتي، د ایران دښتې وهلي او زموږ په ذهنونو کې مېشتې شوې وې. ددې هیواد د جزیرو کیسه ایز نومونه لکه جاوا، سماترا، سلاديسي او نور هغه نومونه وو چې د انساني ذهن د خپرولو لپاره یې بسنه کوله. دا هیواد د تصوف، اسطورو او اغېزناک بنایست هیواد دي، دا له سترگو فنا هغه خزانه وه چې کولبس لټوله خو پیدا یې نه کړه. دا یوه داسې شهزداګی وه چې هسانه، هالنډ، پرتګال او جاپان ټولو ورته لاس رسی کړه. ددې هیواد د پلورلو، د اوبو، د ځمکې د ډېرو خلکو خوب او خیال و.

زما هیلې ډېرې وې، فکر کوم تلوسه همداسې وي. خو د کولبس په څېر باید ما هم په خپلو افکارو کې نرمي راوړې وی. ما باید دا احساس درلودی چې د بخت ستوری حتمن هسې نه ځلېږي لکه موږ یې چې فکر کوو. په اندونیزیا کې خزانې وې خو هغه لعل پکې نه و چې زه یې په تمه ورغلی وم. زه د ۱۹۷۱ ز کال د گرمۍ په موسم کې اندونیزیا پراخېدونکې پلازمېنې جاکارتا ته لارم او حقیقت دا دی چې دا څو لومړۍ میاشتې راباندې هلته ډېرې سختې تېرې شوې.

په دې ځای کې بنایستونه وو، په رنگین سارنگ پوښلې نسجې، گلونه، شنه بڼونه، زړه رابښکونکې نڅاگرې، د سایکل رکشې او پرې د رنگونو رنگه نقاشي؛ ددې تر څنګ پکې د استعمار د دوخت ځینې ودانۍ او د لوړو مینارو لرونکي جوماتونه هم وو. ددې بنایست تر څنګ ښار ځینې بدرنگه داغونه هم لرل. بې لاسونو خلک؛ د استعمار د دور بنایسته نهرونه چې اوس پکې یوازې چټلې بهېدله؛ نوې پیغلوتې چې د څو پېسو په بدل کې به ځان پلورلو ته چمتو کېدې؛ له وښو جوړې جونگرې (کوډلې) چې د چټلو سیندونو په غاړه به د ډېرانونو په منځ کې جوړې شوې او بسته کورنۍ به پکې اوسیدلې؛ د موټرو غبرونه او بدبویه گازات... دا هغه جاکارتا وه چې په یوه وخت کې یې څو بنایسته او بدرنگه مخونه لرل. په همدې جاکارتا کې به له یوې خوا د مسالو او بڼونو بنایسته خوشبویې او له بلې خوا د چټلو ویالو بدبو یونه سره په جنگ وو.

غربت او بیوزلي مې پخوا هم لیدلې وه، په نیوهمشپایر کې زما ځینې ټولګیوال ډېر بې وزله وو، په کوډلو کې به اوسېدل او په ژمي کې به چې د ښکته شوه نو دوی به په زړو کورټیو (جمپرونو) او شکېدلې بوتانو کې ښوونځي ته راتلل. ډېره موده وروسته به یې لامل او له

بدنه به يې بد بوی خوت. ما په اکوادور کې له بيوزلو بزگرو سره د هغوی په جونگرو کې شپې کړې دي، د هغوی خوراک به يوازې جوش کړې غله او الوگان وو، ما بيوزلي له ډېر نږدې ليدلې ده؛ خو په جاکارتا کې مې چې کوم حالت وليد فکرمې يې هم نه کاوه.

زموږ ډله د هيواد په بنکلي هوتل انټرکانټينينټل کې ميشته شوه. دا د يوه امريکايي شرکت هوتل و. په دې دور کې دې شرکت په ټولې نړۍ کې داسې او په همدې نوم هوټلونه درلودل. په دې هوټلونو کې به بهرنيان او خصوصاً د تېلو سوداگر او د هغوی کورنۍ اوسيدلې. دلته چې راورسيدو زموږ ډلشر چارلي الينگ په لومړۍ شپه د هوتل پورتنی پور ته د ډوډۍ خوړلو لپاره دعوت کړو.

چارلي به خپل ډېر وخت د جنگي ناولونو او لويو جنرالانو د ژوند ليکونو په لوستو تېراوه. د ويتنام د جگړې ډېر کلک پلوي و او د پوځي مينې له امله به يې تل پوځي لباس په غاړه کاوه، په دې شپه يې هم خړه پوځي دريشي اغوستې وه چې ډېر نښانونه پرې خړيدل.

زموږ له ښه راغلاست سره سم يې يو سيگار ولگاوه او د شمپاين گلاس يې پورته کړ: (زموږ د ټولو د خوښۍ په نوم)، دې سره موږ هم گيلاسونه وشرنګول او په گډ غږ مو وويل (زموږ د ټولو د خوښۍ په نوم). د سگرت دود يې پوو کړ، خونې ته يې په نقادانه نظر وکتل، بيا يې وويل (دلته به ښه وخت ولرو) بيا يې کړل (اندونيزيايان به راباندې ډېر پام وکړي او تر څنگ يې د امريکا سفارت هم راسره مرسته کوي، خو دا بايد هېره نه کړو چې موږ بايد دلته يو ماموريت ترسره کړو). ځينو اسنادو ته ځير شو ويې ويل: (جاکارتا په نړۍ کې تر ټولو د ډېر نفوس لرونکې ځمکه ده، موږ دلته د برېښنا د يوې ستړۍ يره، د ماسټرپلان جوړولو لپاره راغلي يو؛ خو دا د

اصلي خبرې يوه وړه برخه ده. (دا په یاد ولری چې مور باید دا هیواد د لږ چدي شو، زیاته یې کړه:) دا په یاد ولری چې مور باید دا هیواد د کمونیزم له پنځو وساتو، اندونیزیا لرغونی او له غمبزو دک تاریخ لري، په شلمه پېړۍ کې دا هیواد له یوه بل امتحان سره مخ دی او زموږ مسئولیت دا دی چې دا هیواد باید پرې نه ږدو؛ چې د ویتنام، لاووس او کمبودیا له برخلیک سره مخ شي. ددې موخې لپاره زموږ د برېښنا پروژه مرکزي ارزښت لري. له نفتو (تېلو) پرته برېښنا بل هغه یوازینی عنصر دی چې په مرسته یې مور د پانگوال او جمهوري نظام قوت او پایښت ثابتولای شو.)

یو دود سگرت یې کش کړ، له ځینو اسنادو تېر شو : (او تر کومه ځایه چې د تېلو خبره ده؛ نو تاسو خپله پوهېږئ چې زموږ خپل هیواد تېلو ته څومره اړ دی، په دې برخه کې مو اندونیزیا هیواد ښه مرستیال ثابتیدای شي. دا ماسټر پلان چې عملي کېږي دې ته مو هم پکې پام وي، چې د تېلو د صنعت او د هغوی د مرستیالانو ټولې اړتیاوې (لکه بندرونه، پایپ لاینونه، ودانیز شرکتونه او نور...) باید ورته د برېښنا په همدې ۲۵ کلنې پروژې کې برابر شي.

له اسنادو یې سترگې راپورته کړې او مخامخ یې ماته راوکتل : (دشمن قوي گنل هوښیاري ده، خو د کمزوري گنلو ساده گي یې ونه کړې، زه پوهېږم ته به نه غواړې چې یا زموږ او یا هم د وړو اندونیزیایي ماشومانو خون درتر غاړې شي، او دا به دې هم رضا نه وي چې اندونیزیا دې د کمونیزم تر سور بیرغ لاندې ژوند وکړي.)

په دې شپه چې زه په خپل کت کې پریوتم؛ نو کلادین مې رایاده شوه. د خبرې یې ذهن ته راغلې. ما د خپل ځان د ارامولو لپاره په ښوونځي کې د ستر اقتصاد (Macro economics) درس راتازه کړ. اخر

اقتصادي ترهگري | ٦٥

چې سترې شوم نو ځان ته مې دا ډاډ ورکړ چې زه غواړم دا هيواد د منځنيو پېړيو له اقتصادي حالته نوي صنعتي حالت ته بدل کړم او همدې کار لپاره راغلی يم خو ورسره په دې هم پوهېدم چې دا به ماته عادي خبرې وي. د هوتل له ښکلې ودانۍ، شنو چمنونو او حوضونو هاخوا به خلک تر ليرې ليرې ځايونو په همدې کورلو کې اوسېږي، ماشومان به پاکې اوبه او خواړه نه لري او همداسې به مري او يو حقيقت دا و چې نوي زېږيدلي ماشومان هم په وژونکو ناروغيو اخته وو.

په کټ کې له څو ځله اوښتو وروسته دې پايلې ته ورسيدم چې چارلي او ډله يې دلته يوازې د خپلوشومو اهدافو د ترلاسه کولو لپاره راغلي دي. مور دلته په اصل کې د امريکا د گټو لپاره راغلي وو. مور يوازې د خپلې طمعې او ځانغوښتنې لپاره کار کاوه، د اندونيزيايانو د ژوند ښه کول مو هدف نه و. د کارپويتوکراسي Corporatocracy کليمه مې ذهن ته راغله، نه پوهېږم چې دا کليمه مې مخکې هم چېرته اوريدلې وه او که خپله مې جوړه کړه؟ دا کليمه د اشرافو د هغې طبقې لپاره بېخي مناسبه ده چې غواړي په ټوله نړۍ خپل حکومت جوړ کړي او همدې لپاره کار کوي.

دا هغه خلک دي چې د خپلو گټو لپاره کار کوي، يوه خبره پکې دا ده چې د دولت له لورې پورې نيولې تر لويو شرکتونو او سوداگريزو ټولو کې گرځيږي. د نړيوال بانک اوسنی مشر رابرټ ميکنا مارا يې ښه بېلگه ده. دا سړی د فورډ شرکت مشر و. تر هغه وروسته د ولسمشر کينډي او جانسن په دورو کې د دفاع وزير و او اوس د نړۍ تر ټولو قوي مالي اداره رهبري کوي.

زه په دې باور هم شوم چې زما ښوونکو راته د ستر اقتصاد اصطلاح سمه نه ده تشریح کړې، چې نه پوهېدل چې اقتصادي پرمختگ د لوړو

خلکو لوړول او د تیتو خلکو تیتول دي. د پانگوال نظام د لاسه او قوي کولو یوه پايله دا هم ده چې ټولنه د منځنيو پېړيو جاگيردارانه نظام ته ورته یوه نظام ته ورستېږي. زما ښوونکي کېدای شي په دې پوهېدل خو هېڅکله یې ددې اعتراف ونه کړ. لامل به ښايي همدا و چې لویو لویو شرکتونو مو کالج سره مالي مرستې کولې، که دې استادانو له حقیقته پرده پورته کړې وای له دندو به خلاص شوي وو، بېخي همداسې لکه په ویلو یې چې زما دنده هم ختمیدای شي.

ما په هوټل کې ټولې شپې په همدې اندېښنې تېرې کړې، خو ددې طوفان دفاع زما طبیعت هم منله. د ښوونځي او پوهنتون نه په فارغیدو کې مې ډېرې سختې وگاللې، له ډېرو ستونزو وروسته مې په یوه آرام او هوسا ژوند کې قدم ایښی و. ما د قلاږې ساه په دې خاطر هم واخیسته چې د خپل تمدن په نظر کې مې یو ستر کار کاوه، زه د یوه بريالي او قدرمن اقتصاد پوه په لاره روان وم، ما هماغه کول چې د سوداګرۍ په ښوونځي کې ورته زورل شوی وم، ما د پرمختګ یو داسې ماډل عملي کاوه چې د نړۍ سترو پوهانو منلی و.

زیاتره شپې به مې ځان په دې اراماوه چې یوه ورځ به له دې ټولې لوبې پرده پورته کړم، بیا به همداسې د یوه جنګي ناول په لوستلو ویده شوم.

پنځمه فصل

خان پلورل

مور يوولس کسيزې ډلې په جاकारتا کې شپې شپې وکړې، په دې وخت کې مو د امريکا په سفارت کې حاضرې ورکوله، له چارواکو سره مو کتل، خان مو منظاماوه او د حوض په غاړو به مو ارام کاوه. ما فکر نه کاوه چې هوټل کې به دومره ډېر امريکايان اوسېږي. د نفتو او ودانيزو (ساختماني) شرکتونو د رئيسانو بنايسته مېرمنې به مې چې ليدلې ډېر خوند به يې راکاوه. دې مېرمنو په ورځ په حوض او شپه په هوټل کې دننه او بهر رستورانټونو کې تېروله.

بيا چارلي زمور ډله د بنډونگ په نوم غره ايز بنا ته بوتله. ددې ځای هوا معتدله او غربت يو څه کم و. دلته د ويسما (Wisma) په نوم يو ميلمستون کې ميشت شو. ددوی خدمات معياري وو، يو منيجر (مدیر)، اشپز، بنوال او ډېر شمېر خدمتگاران مو لرل. دا ودانۍ د استعمار په وخت کې جوړه شوې وه او ډېر ارام او خوندي ځای و. دالان يې د چايو کروندو ته مخامخ و. د چايو کرونده د غرونو په لمنو او څنډو کې د جاوا تر اور غورځوونکي غره رسيدلي وه. دلته مور ته يوولس ټويتا موټرې راکړل شوې او هر يوه مو ځانگړی موټروان او ژباړن هم درلود. تر څنگ يې د لوبو د ځينو کلبونو غړيتوب هم راکړل شو. د دولتي برېښنا شرکت (پروشان اومم لسټريک نگارا يا DIN) د کړې وې.

په بنډونگ کې مې لومړۍ ورځې له چارلس او هوورډ پارکر سره په کتنو تېرې کړې. هوورډ نږدې اويا کلن و او دلته له راتگ دمخه يې په نيو
۱۴۰۱
د مشر وړاندوونکي (Chief forecaster) په

توگه کار کاوه. دلته یې کار دا و چې د جاوا په جزیره کې د راتلونکو پنځه ویشو کلونو د برېښنا د اړتیا او قوت په اړه وړاندوینه وکړي. تر څنگ یې باید د جزیرې عمومي مقدار د ښارونو او سیمو په تناسب ویشلای وی خو دا چې د برق تقاضا له اقتصادي ودې سره ژوره اړیکه لري؛ نو ددې وړاندوینې ډېره تکیه زما په اقتصادي تخمینونو وه او د نورې ډلې مسئولیت دا و چې زموږ د وړاندوینو پر بنسټ ماسټر پلان طرح کړي. په بله وینا د پاور پلانټ یا برېښناکوټ ځای او ډیزاین، لېږد او ویش، تارونه او پایې او ددې سیستم گټه او پرمختگ ټول زموږ د وړاندوینو پر بنسټ ټاکل کېدل. په ناستو کې به چارلي زما د کار پر ارزښت پرلپسې ټینګار کاوه، یوې خبرې به یې زه ډېر ځورولم او هغه دا چې ویل یې د ټولې پروژې هیله ښوونکې اړخ باید خلکو ته وړاندې کړم. کلاډین رښتیا ویلي وو چې د ټول ماسټر پلان مرکزي ټکی زه یم.

هغې راته ویلي وو چې دلته به مو لومړۍ څو ورځې د حقایقو په راټولولو تېرې شي.

هارورډ، چارلي او زه په دفتر کې د ولې له لرگي جوړو څوکیو کې ناست وو. کړکیو ته پردې راڅړیدلې وې، چې د لرغونو جگړه ایزو کیسو انځورګري پرې شوې وه، چارلي له سگرته یو غټ کش وکړ:

(انجینران به اوس د برېښنا د شته سیستم، د بندونو د وړتیا، سرکونو، پټلیو او نورو اسانتیاو حالت او معلومات راټول کړي.)

بیا یې په سگرته ما خواته اشاره وکړه:

(ته باید د لومړۍ میاشت تر پایه باید هارورډ په سې پوه شي چې د نوې ګرد لاین راتګ څه اقتصادي معجزه کولای شي. په دویمه میاشت کې باید ټول معلومات ولري، یعنې د هرې سیمې په اړه

معلومات بايد راټول شوي وي. وروستی میاشت به ډېره مهمه وي، په دې میاشت کې به تش ځایونه ډکوو، په دې پړاو کې به موږ ټول یو ځای سره کینو او په دې به ځان ډاډه کوو، چې د اړتیا وړ ټول مواد او معلومات راټول شوي دي، موږ به د مننې له احساس سره کورونه ولوتو، همدا زما شعار دی او د بیا راتگ هېڅ اړتیا باید پېښه نه شي.)

هوورډ د یوه مهربانه مشر ځانگړنې لرلې، خو ډېر غوسه ناک و، فکر یې کاوه چې ژوند ورسره درغلي کړې، دی په دې ډېر خفه وه چې په نیوانگلینډ برننایي سیستم کې یې ولې لوړپوړی مقام ترلاسه نه کړه. ماته یې څو ځله ویلي وو چې: (ماته ځکه پام نه کېده چې ځان مې د شرکت له پالیسیو سره نه جوړاوه)، بیا په جبرې ډول تقاعد شو، مېرمن سره یې چې جوړه رانغله په کور ناستی ورته سخت شو او په دې توگه یې په MAIN کې د مشاور دنده واخیسته. دا یې دویم مسئولیت و، انیار او چارلي دواړو راته ویلي وو چې ده سره پام کوه (ځان ترې ساته)، ویل یې چې ډېره غوسه ناک، تریخ او حرامي انسان دی.

ورو ورو دا ښکاره شوه چې هاوورډ زما ډېر ځیرک استاد و. له بده مرغه دا اعتراف مې هغه وخت نه وکړ، دې ته کلادین هغه درس نه و ورکړی چې ماته یې راکړی و. دا یې لکه چې ډېر ضدي او کمزوری گانه. یا به یې فکر کړی و چې دا دلته د لنډې مودې لپاره راځي. په هرصورت، ددې خلکو په نظر دا رښتیا هم یوه مسئله ثابت شوه، هاوورډ ټول حالت له نږدې وکاته اوپوه شو چې څنگه کار باید ترې واخلي. پوخ هوډ یې کړی و چې ددوی د لاس آله به نه گرځي. آین او چارلي چې پرې کوم نومونه ایښي وو، ټول سم وو. په ضد کې یې یو ټکی دا و چې ځان یې د هغوی فکر او ارادې ته نه تسلیم اووه. ده لکه چې د اقتصادي جنایتکار نوم اوریدلی و او پوهېده چې

د کومې ناوړه موخې لپاره ترې کار اخيستل کيږي؛ خو ده ورسره نه منله. چارلي سره له يوې ناستې وروسته يې زه يوې ځنډې ته کړم، د اوريدو آله (د کنيو لپاره) يې په غوږ کړې وه او تر کميس لاندې يې د غږ د لوړو او ټيټولو تنی کيکارلې.

هاوورډ ورته په شوخی وويل: (دا زما او ستا تر منځ خبره ده). مور په خپل عمومي دفتر کې د کرکې خواته ولاړ وو، له کرکې مو بهر نهر ته کتل چې چټلې اوبه پکې روانې وې، يوې پيغلې پکې لامبل او د خپل عورت د پټولو لپاره يې د سارنگ ټوټه په خپل بدن بيا بيا راجوړوله. چارلي وويل: (دا خلک غواړي تا په دې باوري کړي چې ددې هيواد اقتصاد اسمان ته پورته کېدونکی دی. چارلي ظالم دی، ته هوبنيار اوسه چې په خپل جال کې دې بند نه کړي.)

ما داسې فکر کاوه چې دا خبرې مې کومې کندی ته غورځوي، خو غوښتل مې دا هم ومنم چې چارلي په حقه دی او زما ژوند خو هسې هم په همدې تېريده چې په MAIN کې خپل باداران خوښ وساتم:

(دا خبره خو رښتيا ده چې دا اقتصاد به ډېر لوړ شي)، زما سترگې په هماغه ښځې خښې وې چې په نهر کې يې لامبل. په همدې وخت کې مې وويل: (ته وگوره چې څه روان دي)، (ښه دا خبره ده)، وبنگيده، ما چې څه ته ليدل هغه ورته نه ښکاريدل: (ته له مخکې دوی سره ملگری يې، همداسې ده کنه؟)

په نهر کې د يو څه حرکت شو، له ښځې مې سترگې واوښتې، گورم چې د پوخ عمر يو سړی بيغمه راغی، پطلون يې پرانيست او د نهر په غاړه حاجت رفع کولو ته کېناست، پيغله جلی يې هم په کيسه کې نه شوه، هماغسې ۱۰۷ ۱۱۱
کرکې مخ را واړوه؛ هاوورډ ته مې وکتل او مې ويل:

(زه به ځوان يم خو دنيا مې ليدلې ده، دا درې کاله وشول چې په جنوبي امريکا کې اوسېرم، ما په خپلو سترگو ليدلي چې تېل راووخې نو څه کيږي، هر څه ډېر زر بدليږي.)

هغه راباندې ملنډې وهلې وويې ويل: (ما هم دنيا ليدلې او له ډېره وخته مې ليدلې ده، ځوانه زه درته زه درته يوه خبره کوم، زه ستا له تېلو او شته خرافاتو سره هېڅ کار نه لرم. ما ټول عمر د برېښنا د قوت وړاندوينه کړې ده. زه پوهېږم چې د (روت ۱۲۸) مشهورې ميسا چوسيت معجزې بوستن ته څه کړي دي او زه درته دا په ډاډ ويلای شم چې تر اوسه د برېښنا قوت په کال کې له اتو تر نهو سلنو نه دی زيات شوی، چې دا يې تر ټولو لوړه سطحه ده او معقوله يې شپږ سلنه ده.)

ما په ځير ور وکتل، تر يوه ځايه پوه شوم چې خبره يې سمه ده، ځکه نو زه دفاعي حالت ته لاړم، زه پوهېدم چې د هغه قانع کول به ډېر سخت وي ځکه چې زما خپل ضمير چينې وهلې.

(هارورډه! دا بوستن نه دی، دا داسې هيواد دی چې تر اوسه يې خلکو برېښنا نه ده ليدلې، دلته هر څه بدل دي.)

مخ يې رانه واړوه، لاس يې د څه مړه په اشاره وخوځاوه، په غوسه يې وويل: (ورځه او هر څه وپلوره، زما پکې کار نشته چې ته هر څه کوې)، د خپل مېز له شا يې څوکی راکش کړه او پرې کيناست: (زه د برېښنا په اړه د هغو حقايقو پر بنسټ راپور جوړوم چې سم راته ښکاري، دا له هېڅ ډول دروغ اقتصادي اکتیو نه دي. بيا يې پسې راواخيست او په کاغذ يې ليک پيل کړ.

دا يوه داسې ننگونه وه چې، سترگې مې پرې نه شوې پټولای، زه يې مېز ته

(که زه يو داسې راپور چمتو کړم، چې ټول يې هيله لري، يعنې تر کاليفورنيا هم ستره اقتصادي خوشالي وي او ته د برېښنا د ۶۰ سلنه زياتوالي خبره وکړې چې له بوستن سره مساوي کيږي؛ نو باور وکړه چې بدل به شي.)
هغه خپل پنسل په مېز وويشت او برگ يې راوکتل: (بې ايماني، ټگي... او ستاسو همدا کار دی.) دې سره يې زما د دفتر نورو همکارانو ته لاس ونيوه بيا يې زياته کړه: (تاسو خپلې ارواوې په شيطانانو پلورلي دي، ستاسو يوازېنۍ موخه دا ده چې خلک تېرباسئ او پيسې وگټئ.) بيا يې د دروغو خندا وکړه، لاس يې تر کميس لاندې تېر کړ او ويې ويل: (زه مې د غوړ دا ماشين بندوم، چې کار وکړم.)

دې خبرو يې زه سخت ولرزولم، بهر وواتم او د چارلي په دفتر ورغلم، په نيمايي لاره کې ودرېدم، بېخي نه پوهېدم چې څه کوم، بېرته راتاو شوم، په زينو ښکته شوم، له دروازې ووتم، اسمان شين و، سترگې مې وگرځولې، پينلې نجلۍ لمبا ختمه کړې وه او له نهړ بيرون راوته، سيرنگ يې سم له ځانه تاو کړی و، پوخ عمر سړی نه و، څو ماشومانو په نهړ کې لوبې کولې، يوبل ته يې چينې وهلې او اوبه يې سره شيندلې. يوه مشره ښځه تر زنگونو په اوبو کې ولاړ وه او غاښونه يې پاکول، هاخوا بلې ښځې کالي مينځل. ما وې که ستونۍ کې مې څه نښتي دي، د سيمتو په يوې ټوټې کيناستم، هڅه مې کوله چې د نهړ بد بوی ته پام ونه کړم، ډېره هڅه مې وکړه چې اوبسکې وزغمم، زه په دې نه پوهېدم چې ولې خفه يم.

د هاوورډ دا خبره م. نه غم. نو لگيده چې (ستاسو موخه يوازې پيسې گټل... په اصل کې زه له خوږې (ټپي) گوتې نيولای وم.

وړو ماشومانو پر يو بل اوبه اچولې او خوږې چينې يې څلورو خواوته خپرې کولې. ما به دغه کاوه چې څه کولای شم، څنگه به ددې ماشومانو

غونډې بيغمه شم؟ هو ددوی معصوميت او خوبني چې چې په غور وليده دې پوښتنې ارام نه پرېښودم، دوی خواران نه پوهېدل چې په دې چټلو اوبو کې لمبا دوی له څومره لوی خطر سره مخ کړي دي. يو په ملا کړوپ سپين ږيری سړی امسا په لاس بيت بيت د نهر په غاړه روان و، يوې شېبې ته ودرید، شوخو ماشومانو ته يې وکتل، بيا يې په کرشپه خوله خدا خپره شوه.

ما فکر کاوه چې په هاوورد باور کولای شم او که دواړه سره يو شو دا ستونزه حل کولای شو، همدې سره مې په قراره ساه واخيسته، يو کانی مې راواخيست او نهر ته مې وغورځاوه، د هغې د څپو په ختمیدو سره په ما کې د خوبنی يوه څپه پيدا شوه، زه پوهېدم چې زه د هاوورد په څېر گام نشم پورته کولای، هاوورد مشر و، ډېر تريخ و، د خپل شخصيت د جوړلو لپاره يې له ټولو شته فرصتونو گټه پورته کړې وه؛ نو ښکاره وه چې اوس يې په دې گام څه زيان نه لیده. خو زه ځوان وم، اوس مې ايله ژوند پيل کړی و او دا مې نه غوښتل چې پاېله مې د هاوورد په څېر شي.

زه چې دې چټلو اوبو ته ځير شوی وم، نو د نيو همشپاير د غرونو په سر د خپل ښوونځي منظره مې سترگو ته شوه، هلته مې خپلې رخصتی يوازې تېرولې، نورو ملگرو به مې له نڅا او موسیقي خوند اخيست او چکرونه به يې وهل، ورو ورو راباندې نهيلي زور شوه او زه يوازې شوم. په دې شپه خپل کټ کې پريوتم، هغه خلک رايا د شول چې زما ژوند ته راغلي وو، هاوورد، چارلي، کلاډين، اين، انيار او فرينک کاکا. ما فکر کاوه چې که دې خلکو سره نه وی مخ شوی اوس به مې ژوند څنگه و؟ چېرته به وم؟ دا به څه شته... يا مې د خپل راتلونکي په اړه فکر وکړ، زه به چېرته هم؟ ډېر فکر مې وکړ چې دا پوښتنه ځواب کړم.... چارلي خوراته ښکاره

ويلي وو چې له ما او هاوورد په راپورونو کې لږ تر لږه د اولس سلنه زياتوالی
 شول، خو هاوورد بيا خپلواک و. زما کار په ماسټر پلان کوم اغېز نه درلود،
 بڼه او سم ورته ښکاري. زما په راپور يې هېڅ اغېز نه کاوه، ما خو خپلو
 بادرانو ته د ښې اقتصادي ودې راپور ورکولای شو او خوشالولای مې
 شول، خو هاوورد بيا خپلواک و. زما کار په ماسټر پلان کوم اغېز نه درلود،
 خلکو راته څو ځله زما د کار ارزښت په گوته کړ، خو زه پوهېدم چې خبره يې
 غلطه وه، په ذهن مې فشار کم شو او له خوبه مې ښه خوند واخيست. څو
 وروسته هاوورد سخت اسهال شو، مور زړ د کاتوليک روغتون ته ور وست،
 ډاکټرانو دوا ورکړه او سپارښتنه يې وکړه چې زړ يې امريکا ته وليږدوو.
 هاوورد مور ته وويل چې د اړتيا وړ ټول مواد يې راټول کړي دي او په
 بوستين کې به ترې په اسانه راپور جوړ کړي، د تلو په وخت کې يې راته
 وويل: (د اعدادو او ارقامو جادوگري ته اړتيا نشته، ته که ددې اقتصادي
 پرمختگ د فريب لپاره هره وړاندوينه کوې ويې کړه، خو زه يې هېڅکله
 ددې فريب برخه نه گرځم.)

دويمه برخه

له ١٩٧١ تر ١٩٧٥ ز پورې

شپږم فصل

زما څېړنيزه ونډه

له اندونيزيايي حکومت، اسيايي پرمختيايي بانک او USAID سره سره د تړون لپاره مو بايد له هغه مرکزونو ليدنه کړې وای چې په ماسټر پلان کې يې يادونه شوې وه. ددې کار لپاره زه وټاکل شوم، چارلي خبره داسې وکړه: (تا د امازون حالت ليدلی، ښه پوهېږې چې له حشراتو، مارانو او چټلو اوبو سره څه وکړې.)

له يوه موټروان او يوه ژباړونکي سره مې ښايسته ډېر ځايونه وليدل او ډېرو خفه کوونکو ځايونو کې پاتې شوم. له ځايي چارواکو او سياسي رهبرانو سره مې وکتل او د اقتصادي ودې په اړه مې د هغوی نظريات واوريدل خو دا احساس مې وکړ چې زياتره يې د معلوماتو له ورکولو وپريږي. هغوی له ما وپربدل، همدا يوه خبره يې کوله چې له لوړو مقاماتو سره وگورئ او يا په جاकारتا کې له دولتي ادارو او ولسمشر سره خبرې وکړئ، ما به کله کله ويل چې گني پر ضد مې کومه دسيسه جوړېږي.

داسې سفرونه لنډ وي، په دوه درې ورځو کې خپل دفتر ته هم تلې راتلې، کومې ښځې چې دا چارې تنظيمولې يو زوی يې له ما څو کاله کشر و، نوم يې تورزمان و خو له مور پرته نورو ټولو ورته ريزي ويل، ده په يوه ځايي زما کار سره يې علاقه وښوده، زه وپريدم چې

حتمن به رانه دنده غواړي، ماته يې د اندونيزيايي ژبې سبق هم پيل کړ. اندونيزيا چې له هالنډه خپلواکي واخيسته نو د ولسمشر سيوکارنو لومړيتوب ه بايد عامه شي. په دې ټوله سيمه کې تر درې سوو ډېرې ژبې ويل کېږي. د سيونارکو دا فکر ښه و چې اندونيزيا يو گډ کلتور

ته اړتيا لري چې له ډېرو وچو (جزيرو) او بې شمېره تمدنونو يو متحد هيواد جوړ کړي. د ژبپوهنې يوه نړيواله ډله يې جوړه کړه او اندونيزيايي ژبه يې رامنځته کړه، ددې ژبې بنسټ مالايي ژبه وه خو ډېر بدلونونه پکې راغلل او گرامري پيچلتياوې يې ترې وويستې، له ۱۹۷۰ ز کال راپدې خوا خلکو دا ژبه پيل کړې و او ورسره يې خپلې ژبې هم ويلې.

ريزې تکړه ښوونکي و او ډېرې ښې ټوکې به يې هم کولې، زه په دې پوهېدم چې د شوار او هسپانوي ژبو په پرتله باشا (اندونيزيايي) ژبه ډېره اسانه ده.

ريزې يو موټرسايکل درلود او د ښار له خلکو سره زما پېژندگلوي يې خپل مسئوليت گانه. يو ماښام يې راته وويل: (زه به تاته د اندونيزيا هغه مخ دروښيم چې تا لا نه دی ليدلی.) زه يې ځان سره په موټر سايکل سپور کړم او روان شو.

موږ ډېرسيلونه وکړل د نانځکو ننداره، روايتي موسيقي، اورلوبه، مداري او پهبري (کهنه فروشان)، دې خلکو هر څه پلورل له زړو امريکايي منع شويو فيټو (کيسټو) نيولې تر ځايي نايابه لاسي شيانو.

په اخر کې بيا يو (کافي شاپ) ته لاړو، د ځوانو نجونو او هلکانو گڼه گڼه پکې جوړه وه، خولې يې په سر کړې وې او ويښته يې داسې جوړ کړي وو لکه په ۱۹۶۰ ز کال کې به چې په (بيټلز) ننداره کې کېدل. خو ځانگړتيا پکې دا وه چې هر يو کس پکې اندونيزيايي و.

يوه مېر ته خلک ناست وو، ريزي ورسره زما پېژندگلوي وکړه او ورسره کيناستو، د انگليسي ژبې په ويلو کې درجې بېلابېلې وې، خو ټولو ويلای شه. نمانځنه او وستايلې او ډاډ يې راکړ. د ژبې په موضوع يې بحث پيل کړ او ماته يې وويل چې امريکايان ولې زموږ ژبه نه زده

کوي؟ ما خواب نه درلود، ما دا وضاحت هم ونه کړ چې زه يوازینی لويديځوال ولې دلته راغلی يم، ځکه دلته هغوی ټول په بنو هوټلو او کلبونو کې چکرې وهي.

دا شپه به مې تل په یاد وي، ريزي او ملگرو يې ماسره د خپلو په څېر چلند وکړ، ددوی په ليدو مې د خوښۍ احساس وکړ. ددوی ښار، خواږه، موسيقي، لونگين سگرت چې ددوی د ژوند برخه وه، توکې ټکالي، لنډه دا چې زه ددوی په هر څه کې شريک وم. داسې فکر مې کاوه چې د پيس کور شپې بيا راغلې دي. بيا مې ويل چې ولې په فرسټ کلاس (په الوتکه کې لومړۍ درجه ځای) کې سفر کوم؟ که زه په هغه کې سفر وکړم داسې ډېر ملگري به له لاسه ورکړم. شپه چې پخیده مجلس هم خوریده مانه يې پوښتنې کولې، د ويتنام د جگړې په اړه يې زما نظر وغوښت، هغوی دې (غير قانوني بريد) ډېر وېرولي وو او چې پوه شول احساسات مو سره ورته دي، نو بيا ډېر آرام شول.

زه او ريزي د شپې ناوخته مېلمستون ته راستانه شو، توره تياره وه، ما ترې له زړه مننه وکړه، د بيا ناستې ژمنه مو وکړه، يو بل ته غاړې وتو او خپلو خونو ته لاړو.

د ريزي او ملگرو بندار يې دا شوق راکړ چې له MAIN ډلې جلا بايد ډېر وخت تېر کړم. په سبا يې زما او د چارلي ناسته وه، ښکاره مې ورته وويل چې له ځايي خلکو د معلوماتو په راټولولو کې بوخت يم، بله دا چې د راپور لپاره حقايق بايد د جاकारتا له رسمي دفترونو ترلاسه کړم؛ نو دواړو دا ومنله چې يوه يا دوه اونۍ بايد په جاकारتا کې پاتې شم.

وښوده، خو ما په زړه گوړې ماتولې چې وخت به په خپله خوښه تېر کړم، سيل به وکړم او بنو هوټلونو کې به شپې وکړم.

جاکارتا ته چې ورسیدم عقده مې ختمه شوه، ژوند راته بل ډول ښکاریده، جاکارتا کې راته خپل امریکایي هیوادوال بل ډول ښکاریدل، ښایسته مېرمنې یې ډېرې ښې نه ښکاریدې، کړکیو ته نصب شوي سیخان ډېر څرگند ښکاریدل، مخکې مې پرې فکر نه و کړی، د ښکلي هوتل خواړه یې خونده وو. دلته په دې هم پوه شوم چې سیاسيون او سوداگر راسره په ناسته کې څومره څیرک وو، ما مخکې په دې خبره فکر نه کاوه خو اوس داسې فکر کوم چې ښه پرې نه لگیدم، په پېژندگلوی کې به یې ماته د باشا ژبې هغه لغتونه کارول چې په قاموس کې د پلټونکي او رازونو ټولونکي په هغه وو. ما ترې دا خبره پته کړې وه چې زه په باشا ژبه پوهېږم، ژباړونکی مې هم دومره پوهېده چې په څو ټکو پوهېږم، ما یو قاموس اخیستی و، چې له دوی به جلا شوم هغه کې به مې پلټنه کوله.

ما سره څو ځله دا پوښتنه پیدا شوه چې دا القاب د ژبې پېښه وه او که د قاموس ناسم تعبیر؟ هڅه مې وکړه چې همداسې باور وکړم. خو ما چې ورسره څومره وخت تېراوه په دې پوهېدم چې زه ورته یو مداخله کار ښکارم. په دې هم پوه شوم چې ماسره د مرستې امر ورته له لوړو مقاماتو راغلی او دوی اړ دي چې ویې مني، نور زه هم نه پوهېدم چې امر به له کومه راغلی وي. کوم لوړپوړکی چارواکی؟ بانکدار؟ پوځي جنرال؟ یا د امریکا سفارت؟ زه یوازې په دې پوهېدم چې دا خلک مې خپل دفتر ته ورغواړي، ښه روغېر کوي، چای راکوي، مرسته راسره کوي، خو ددې ټولو کارونو ترشا یو کینه هم شته چې راسره پالي یې. زه د خپلو پوښتنو په ترلاسه شویو ځوابونو شکمن وم، ځکه ماته ناشونې وه چې ژباړونکي سره دفتر ته ننوځم او چې چاسره وغواړم ووينم. که څه هم وخت به مو له مخکې اخیسته. د کار دا ريفاتو کې ډېر وخت ضایع کېده، تیلیفوني کار

په نشت حساب و. مور اړ وو چې په گڼه گونو او تنگو کوڅو کې مزلونه وکړو او ساعتونه تېر کړو، حال دا چې ځای به رانه څو سوه متره لیرې و. هلته په رسیدو به مو ډېرې فورمې ډکولې، بیا به یو سکرتر راپیدا شو، مخامخ چلند به یې ډېر ښه و، جاوا کې دا رواج و، په موسکا به یې رانه وپوښتل چې څه ډول معلومات غواړم، بیا به د کتنې پر ځای د کتنې وخت راکول کېده. د ملاقات وخت به طبعاً څو ورځې وروسته و او وخت به دومره و چې د معلومات چمتو شوې دوسیه پکې راکړل شي، صنعتکارانو به خپل پنځه او لس کلن پلانونه راکول او بانکدارانو به اسناد لرل. دولتي چارواکو به یوازې د هغو پلانونو لست راکاوه چې ددوی په تخته به لیکلی و، عمل ته به پاتې و او اقتصادي وده به یې ډېروله. دا ټول په دې معنا وو: اندونیزیا د داسې یوې خوشالۍ په درشل ولاړ هیواد دی چې ښايي کوم بل هیواد به ددې خوشالیو خوند څکلاي وي. ما یو داسې کس هم ونه لید چې په دې کار یې شک کړی وي او بدل معلومات یې راته راکړې وي. زه چې بندونگ ته راستون شوم په خپلو تجربو مې فکر کاوه، د خفگان کومه خبره حتمن وه، فکر مې کاوه چې په اندونیزیا کې زما کار یوازې یوه لوبه ده، دا د قطعو لوبه وه چې مور به پکې پرې پتولې. مور پر یو بل باور نه شوکولای او نه مو پر هغو موادو باور کاوه چې یو بل سره به مو تبادله کول. دا ډېره جدي لوبه وه، اغېز یې ډېر اوږدمهالی و او کلونه وروسته به د میلیونونو خلکو په ژوند راڅرگندیده.

ازمېښت

ريزي بانډونگ ته زما په راستنيدو ډېر خوښ و، راته يې ويل چې: (نن شپه دې يوې مېلې ته بوخم، دا د نانځکو تر ټولو ښه ننداره ده، بېگا ته يې ځانگړې ننداره ده.)

په موټرسايکل يې د ښار هغو برخو ته بوتلم چې زه ترې ناخبره وم. داسې سيمو ته لاړو چې د اندونيزيا روايتي کورونه پکې اباد وو، چتونه يې له کاشي (Tiles) جوړ شوي وو، د معبدونو په څېر ښکاريدل، د استعمار د دور لويې ودانۍ پکې نه ښکاريډې. خلک غريب وو، خو چلند يې له فخر ډک و. کالي يې زاړه و خو پاک ستره به يې اغوستل، هر ځای ته به چې تلو په ورين تندي به مو ښه راغلاست کېده. يو ځای کې ودرېدو ماشومانو رامنډې کړې، زه يې لمس کړم او زما کالی يې وکتل، يوې وړې ماشومې راته د سور ياسمين خوشبويه گل په ويننتو کې وتومبه.

موټرسايکل مو تياتر (نندارې) ته نږدې د سرک پر څنډه ودراره، ډېر خلک راغلي وو، شپه رڼه او ښکلې وه. مور که څه هم د پخواني بندونگ په مرکز کې وو، خو په سرکونو څراغونه وو، د اسمان رڼو ستورو سترگونه وهل، په هوا کې د لرگيو، موم پليو او لونجو خوره خوشبو گډه وه.

ريزي په خلکو کې ورک شو، بېرته له خپلو ملگرو سره راغی، هماغو وو چې په کافي شاپ کې موسره کتلي وو، ماته يې تود چای، کيک او سېټ Sate راځ، سېټ يو ډول ميده شوې غوښه ده چې د موم پليو په تېلو کې سره کيږي. غوښې ته ځير شوم، ځکه يوې ښځې راته په خدا وويل چې بېخي تازه غوښه ده، همد اوس پخه شوې ده.

موسيقي پيل شوه، د (گيما دلانگ) جادوگر غږ راته د مندر د زنگونو شرنگار رايا د کړ.

ريزې راته په گپ کې وويل: (دلانگ ټوله موسيقي خپله پيدا کوي، د هرې ژبې نانځکه پيدا کوي او بيا يې په خبرو راوولي، موږ به يې تاته ژباړه وړاندې کوو.)

دا ډېره ښه ننداره وه، فلکلوريکي کيسې يې له اوسني وخت سره تړلې وې. زه وروسته پوه شوم چې دلانگ جادوگر دی، چې د مدهوشي يو حالت راوولي او خپل کار کوي، يعنې خلک ځان سره عادت کوي، تر سلو ډېرې نانځکې وې او هر يو خپل غږ ويست، هغه شپه مې اوس هم نه هېرېږي او نه به هېره شي، پردې سربېره داسې شپه هم وه چې زما پر راتلونکي ژوند يې ژور اغېز وکړ.

د لرغوني راماین له اقتباساتو وروسته يې د ولسمشر نيکس نانځکه (گوډاگي) رامخته کړه، بېخي ورته وه، امريکايي ولس مشر ته يې د سام کاکا کالي اغوستي وو، د ستورو لرونکې لوړه خولۍ او ښايسته دريشي، ورسره يو بله نانځکه هم وه چې رسمي دفترې دريشي (Suit) يې وراغوستي و، د دې نانځکې په لاس کې يو ډول و چې د ډالرو نښه (\$) پرې جوړه شوه، په خپل اوزگار لاس يې د نيکس په سر د امريکا بيرغ داسې رپاوه لکه غلام چې خپل بادار ته پکې وهي.

ددې دواړو تر شا د منځني او ليرې ختيځ يوه نقشه را پيدا شوه، بېلابېل هيوادونه په چنگ کې راخريدلي وو، نيکسن نقشې ته لار، وپتنام يې راخلاص کړ، خپل مخ ته يې رانږدې کړ، هغه چيغه کړه، چې ژباړه يې داسې وشوه (د نه زغملو وړ، ډېران، بې معنا)، بيا يې هغه په ډول کې واخله او نښه يې وکړه. دغه نښه يې داسې وکړه چې هر همداسې وشول.

زه ددې په ليدو ډېر حيران شوم چې ددوی وروستي نښه شوي هيوادونه د ليرې خيتخ کمزوري نظامونه نه دي، بلکې د منځنۍ آسيا ټول هيوادونه، فلسطين، کويت، عربستان، عراق، شام او ايران وو، بيا افغانستان او پاکستان ته ور وگرځيد. هر ځل به يې چې کوم هيواد خپل ډول ته اچاوه، ځينې بد توري به يې ورسره کارول.

خلک بېخي په جوش راغلي وو، په ډول کې به چې کوم هيواد ورزيات شو خلکو به چينې کړې، خدا گانې، درد او غوسه، په يوه وخت خلکو کې همدا درې واړه څپې ليدل کېدې. ما داسې احساس هم وکړ چې د نانځکې ځينې خبرې په خلکو بدې ولگيدې، زه لږ ووېرېدم ځکه په دوی کې زه ډېر بدل وم او د شخړې پر وخت کېدای شوای زه په نښه شوی وی. وروسته بيا نيکسن داسې خبره وکړه چې زما سر يې را وگرځاوه:

(دا نړيوال بانک ته وسپارئ، وبه گورو چې د اندونيزيا د شتمنی په ترورولو زموږ د خزانو ډکولو لپاره څه کولای شي؟) له نقشې يې اندونيزيا را واخيسته او غوښتل يې ډول ته يې ور واچوي، په همدې وخت کې له سيورې يوه بله نانځکه راووته او مخ ته راغله، دا د کوم اندونيزيايي کس گوداگی و چې باتک کميس او خاکي رنگ پتلون ور اغوستل شوی و، په خپلو کاليو يې يوه نښه هم لگولې وه چې له هغه يې نوم څرگندیده. ريزې وويل دا د بنډونگ يو مخور سياستوال دی.

دا نانځکه د نيکسن او دويم کس منځ ته راغله او چينغه يې کړه: (بس يې کړئ، اندونيزيا خپلواک هيواد دی) خلکو يې په ملاتړ چينې کړې، دې سره بيرغ لرونکي کس خپل بيرغ راواخيست او د نيزې په شکل يې د اندونيزيايي په سينه ورځښ کړ، اندونيزيايي په ډېرو سختيو مړ شو، خلکو توهينوونکې چينې ووهلې، نيکسن او ډول لرونکې کس زموږ مخې ته

ودريدل، خلكو ته يې وكتل او له سپېڅه ووتل.

ما ريزي ته وويل چې زه بايد اوس لاړ شم.

هنه د خواخوږۍ په ډول خپل لاس زما په اوږه كېښود او ويې ويل: (مه وپېرې، هر څه سم دي، هغوی شخصاً باسره هېڅ كار نه لري) خبره مې زړه ته نه لويده.

بيا ټول كافي شاپ ته لاړو، ريزي او ملنرو يې ډاډه كړم چې د نيكسن او نړيوال بانک د ډرامې په اړه يې له مخكې معلومات نه درلودل، يو ځوان پكې وويل چې ددې نندارې په اړه څوك نه پوهېږي چې څه پكې ښودل كېږي.

ما په لوړ غږ وويل، دا ننداره يې لكه چې زما په وياړ جوړه كړې وه، يو راته په خدا وويل، ستا خودي بېخي ډېره ده، بيا يې زه په ملا وټپولم: (ستاسو امريكايانو خپل انداز دی.)

ماته مخامخ كس راته وويل: (اندونيزيان له سياسته ډېر معلومات لري، امريكايان داسې ننداره نه گوري؟)

يوه ښكلې جلی راته مخامخ ناسته و، په پوهنتون كې يې انگليسي لوسته، هغې وپوښتم: (ته خپله نړيوال بانک سره كار نه كوي؟)

ما ورته وويل چې زه له اسيا سي پرمختايي بانک او USAID ادارې سره كار كوم؛ نو بيا يې وپوښتم چې: (دا دواړه يو نه دي؟) زما ځواب ته په تمه نه ه د همدې نن شپې له نندارې سره سم نه دي؟

ايا ستاسو دولت اندونيزيا او نور هيوادونه د انگورو يوه غونچه نه گڼي، چې كه به، خونبر، شي، هغه ترې واخلي او نور وغورځوي؟ انگلستان وساته، كړه، اندونيزيا خپل ځای ته ورسوه.

يوې بلې ښځې وويل: (زموږ د تېلو وروستی څاڅکی وزېښتی.)

ما غوښتل چې خپله دفاع وکړم، خو نه مې شوه کولای. ما دلته په راتگ فخر کاوه چې په یوه ځای کې د امریکا پر ضد یوه ننداره وړاندې کېږي او زه له خپل ځایه پورته نه شوم، که مې دا فکر کړی وی چې دا زما شخصیت حمله وه هم په حقه وم، ما غوښتل هغوی ته وښیم چې وگوره زه دومره جرات لرم چې دا هر څه زغمم. ما دا هم وربکارول چې زه د خپلې ډلې یوازینی غړی یم چې بهاشا مې زړه کړې او غواړم چې ستاسو کلتور خپل کړم او تر څنگ یې مهمه خبره دا ده چې ددې نندارې یوازینی بهرنی نندارچي یم، خو فکر مې وکړ چې دوی سره بحث نه کول هوبسياري ده. ددې پر ځای مې هڅه وکړه چې ددوی خبرو ته ډېر پام وکړم، زه په دې پوه شوم چې دوی څه فکر کړی چې دالانگ له ویتنام پرته یوازې مسلمان هیوادونه جلا وښودل.

د انگلیسي محصلې وخنډل او یې ویل (لکه چې اصل پلان همدا دی.) بل کس وویل: (ویتنام لنډمهالې معامله ده، لکه نازیانو ته چې هالنډ و، یوازې یوه وسیله، یا د توپ تخته چې پښه پرې کینودل شي او گام واخیستل شي.)

ښځې خپله خبرې پسې وغځوله: (اصلي هدف خو اسلامي نړۍ ده.) زما نوره حوصله ختمه شوه، د اعتراض په ډول مې وویل: (تاسو دا نشئ ویلای چې امریکا د اسلام پر ضد ده.)

(ښه؟ دا له کله؟ ته د ټواين بي (آرنولد، جي ټاين بي) په نوم خپل يو مورخ ولوله هغه په پنځوسمه لسيزه کې وړاندوینه کړې ده چې په راتلونکي پېړۍ کې به اصلي جگړه د پانگوالو او سوسیالیستانو تر منځ نه؛ بلکې د عیسویانو او مسلمانانو تر منځ وي.)

ما په حیرانۍ وپوښتل: (ټواين بي رښتیا داسې ویلي دي؟)

(هو، Civilization on Trail او The world and the West ، کتابونه يې ولوله.)

ناستو کسانو يو بل ته وکتل، باور يې نه کېده چې زه به داسې کم عقله پوښتنه کوم، بيا يې خبرې داسې په قلاړه پيل کړې لکه يو ناپوه انسان يې چې مخاطب وي :

(ځکه چې ټول لويديځ او د دوی مشره امريکا اوس په دې پسې راخيستې چې ټوله نړۍ ونيسي او د تاريخ تر ټولو لويه امپراتوري رامنځته کړي، دوی خپلو موخو ته ډېر نږدې دي، اوس خو يې شوروي اتحاد مخه نيولې، خو دوی به ستړي شي. ټواين بي همدا خبره نيولې وه چې روس خو هېڅ مذهب نه لري، دا نظريه کوم بنسټ نه لري، تاريخ دا بنودلې ده چې عقیده يعنې روح او په ستر ذات د باور اصلي بنسټ دی او دا شتمني يوازې مور مسلمانانو سره شته، د ټولې نړۍ په پرتله دا خلک مور سره ډېر دي، تر عيسويانو هم ډېر، نو ځکه به تر هغه انتظار کوو، چې قوي شو.)

يوه بل کس يې خبره پخه کړه: (مور به وخت ته په تمه شو او بيا به د مار غوندې خپل گوزار وکړو.)

زه بيوکه شوم او ومې ويل: (دا فکر هم وپرونکی دی، ددې د بدلولو لپاره مور څه کولای شو؟)

بنځې زما سترگو ته راوکتل ويې ويل: (دومره مه ځانغوښتونکی کيږه، ته بايد پوه شي چې په نړۍ کې ستاسو له مانيو او مغازو پرته نور شيان هم شته، خلک له لوږې مري او تاسو خپلو موټرو ته د تېلو په غم کې يئ. ماشومان له تندي مري او تاسو د فيشن په مجلو سر ټيټ کړی دی، زموږ به څه ماتمه ښه ښه او بيوزلی په گرداب کې ډوبيري خو تاسو مو د مرسې چيې او فريادونه هم نه اورئ، څوک چې درته دا خبرې کوي به

اقتصادي ترهگري | ۸۷

هغوی خان کنوئ، په هغوی د انقلابي او سوسیالیست پایه لگوئ او غلي کینئ. تاسو دا بیوزله خلک غلامان کوئ، داسې مه کوئ، دې خواته د تیله کولو پر خای ورته د خپل زړه دروازې پرانیزی، اوس وخت لږ دی، که تاسو په خان کې بدلون رانه ولی نو بربادي مو نصیب ده.)

تر دې څو وروځې وروسته د اندونیزیا هغه بانفوسه سیاستوال چې په ننداره کې یې د نیکسن مخه نیولې وه؛ کوم موټروان په موټر وواهه، ویې واژه او د تل لپاره ورک شو.

اتم فصل

عیسی علیه السلام : له نوې زاویې

دا ننداره او د هغې شخصي خبرې، چې تر ۱۹۰۰ ز. کال په ۱۹۰۰ ز. کال کې وې، د هغې د هغه شپې زما فکر او احساس ته نوې بڼه ورکړه.

په اندونیزیا کې د خپلو فعالیتونو په غبرگون کې هېڅ څه ستونزې نه وې، چې کړې، خو زما احساسات پر غبرگون زور ور و، ما خپل احساسات د ستونزې تاریخ په مثالونو او بیولوژیکي غوښتنو تپ کړي وو، ما خپله مداحه بل د انساني اړتیاوو برخه گڼلې وه او په دې کې خان مدلمین کړې وې، انیار، چارلي او زموږ نور ملگري یوازې هغه څه کوي چې ځانو بل دي دي، یعنی خپل او د خپلې کورنۍ لاسنیوی، په دې کې نوې خبره شته.

خو له اندونیزیايي ځوانانو سره خبرو زه د مسئلې بل اړخ اېدو ته چمتو یم، ددوی له زوایې کې وکتل، نو داسې احساس کې واک چې ددې ځانغوښتنې پر بنسټ بهرنۍ پالیسي نه راتلونکو نسلونو ته خدمت دی او نه یې خونديتوب پکې شته. په ساده ټکو کې یې د اوږدمهالي فکر نشته تعبیرولای شو. ددې ماهیت او ترکیبي عناصر داسې وي لکه د سوداگریزو شرکتونو کلني راپورونه او یا هم د ټاکنو پر وخت د سیاستوالو د بهرنۍ پالیسي لرونکی پلان.

د خپل راپور لپاره په ارقامو پسې څو ځله جا کارتا ته لارم، هلته یوازې ۴۰ په دې مسایلو کې فکر وکړ او په یوه کتابچه کې مې یادښتونه هم واخیستل، په هغه ښار کې ښه وگرځیدم، سوالگرو ته مې خیرات ورکړ، نڅاگرو او د کوڅو له ماشومانو سره مې خبرې وکړې.

.....

څرگنده شوه چې پرمختللي هيوادونه مخ پر ودې هيوادونو کې د بيوزلۍ او لوړې د ختمولو لپاره څه کولای شي. ما فکر وکړ چې بهرنۍ مرستې د خدای لپاره نه وي، ددې ترشا حتمن ځينې موخې شته. دا پوښتنه راسره پيدا شوه چې دا مرستې کومه پټه موخه لري که نه او که لري يې څه بدلون بايد پکې راشي؟ ما هيله لرله چې زما او نور هيوادونه به هم د نړۍ د بيوزلو او رنځورو خلکو د مرستې لپاره څه اقدام وکړي، خو په دې ډاډه وم چې داسې نه کيږي او که کيږي هم نو زموږ د مداخلې بنسټيز محرک به بل څه وي.

ما به تل له ځانه دا پوښتنه کوله چې که بهرنۍ مرستې د استعمار لپاره کيږي؛ نو دا ناسم کار دی؟ زه به تل چارلي غوندې خلکو ته پسخيدم، هغه پر خپل نظام دومره کلک باور درلود چې غوښتل يې په ټوله يې دنيا په شين زور ومني. زه په دې شکمن وم چې د محدودو وسايلو په لرلوسره به د نړۍ ټول خلک د امريکا په څېر ژوند څنگه وکړي، حال دا چې په امريکا کې خپله ډېر خلک د لوړې ښکار دي او زه خو په دې هم نه پوهېدم چې د نړۍ ټول ملتونه رښتيا هم غواړي چې زموږ په څېر ژوند وکړي که نه؟

د تاوتریخوالي، خفگان، اعتياد، طلاق او جرمونو په اړه زموږ خپلې شمېرې دا ښيي چې که څه هم موږ د انساني تاريخ په ښو ملتونو کې راځو خو کېدای شي چې زموږ په ټولنه کې خوبۍ تر نورو ډېرو لږې وي، نو بيا موږ ولې غواړو چې نور خلک دې رانه تقليد وکړي؟

کلادين لکه چې ددې ټولو شيانو په اړه راته ويلي وو، هغه وخت زه نه پوهېدم چې هغه راته څه وايي. دا ټول علمي دلايل که يوې خواته شي نو زه په دې حقيقت پوهېدلی وم چې زما د ساده توب دوره پای ته رسيدلې ده، ما په خپله کتابچه (روزنامچه) کې وليکل:

(آیا د امریکا په متحده ایالاتو یو کس هم بې گناه (معصوم) شته؟ په دې کې شک نشته چې لوړ پوړي وگړي پکې ډېره برخه اخلي، خو دا هم حقیقت دی چې زموږ په شان میلیونونه خلک باید د اوسني وخت لپاره د وروسته پاتې هیوادونو له استعمار مستقیه یا غیر مستقیه مننه وکړي. د اندونیزیا غونډې بېوزله هیواد نه وسایل او مزدوران راتلل، هغوی موږ ته کار کاوه او لږ شمېر به یې د بېرته ستندو جوگه پاتې کېدل. بهرنیو مرستندویه پوړونو دا خبره باوري کوله چې د یوه هیواد بچی او لمسي یرغمل نیول کېږي. هغوی دې ته اړ کېدل چې خپل طبیعي وسایل زموږ شرکتونو ته راکړي، له زده کړو، روغتیا او نورو خدمتونو لاس ومینځي او زموږ پور پرې کړي. دا رښتیا ده چې د فابریکو، هوایي ډگرونو او صنعتي پارکونو د رغونې په بهانه زموږ شرکتونو له دوی د پور ډېره برخه وصول کړې ده، خو دا فورمولونه په زیاتره ځایونو کې صدق نه کوي. دوی دا عذر وړاندې کوي چې ډېر شمېر امریکایان په دې حقایقو نه خبریږي، خو دا عذر د دوی د بې گناهی استدلال نه کوي. دا خلک ناخبره دي، د ناسمو ارقامو په وړاندې کولو یې ذهن بدل شوی دی، خو بې گناه ورته په هېڅ صورت نه شو ویلای.)

زه هم په هغو خلکو کې یم چې خلکو ته ناسم معلومات وړاندې کوم او په خپله گناه اعتراف هم کوم.

د یوې سپیڅلې نړیوالې جگړې تصور هم ځوروونکی و خو ماداسې فکر کاوه چې دا کار شونی دی. ما فکر کاوه چې که د جهاد په نوم دا جگړه ونښته؛ نو د مسلمانانو او عیسویانو به لږه او د مخ پر ودې او پرمختللیو البته مسلمانان پکې مخکې کېدای شي. موږ پرمختللي هیوادونه وسایل کاروو او مخ پر وده هیوادونه راته دا وسایل چمتو

اقتصادي ترهگري | ۹۱

کوي. دا د پخوانی سوداگریز استعمار په نوې بڼه تکرار و. دا یو داسې نظام و چې زورواکو پکې له محدودو وسایلو د کمزورو ډېر وسایل ترې ترولای شول.

ما د ټواین بي کتاب نه و لوستی خو له تاریخه په دې پوه شوی وم چې که له یوه ملته تر ډېره وخته د هغوی وسایل استثمار شي؛ نو بغاوت رامنځته کېږي. ما د بېلگې په ډول د امریکا انقلاب او ټام پین رایاد کړل. زما په یاد دي انگلستان چې مالیات وضع کړل دلیل یې دا ووې چې مور به د فرانسویانو او نیوزلنډیانو پر وړاندې د خپلو کورونو دفاع کوو، خو کوم خلک چې له دې حالته اغېزمن شوي وو هغوی برعکس بل ډول فکر کاوه.

پین په خپل ستر کتاب (Common sense) کې خپلو هیوادوالو ته یو وړاندیز کړی دی. دا په اصل کې د هماغې (اروا) تصور دی چې ځوانو اندونیزیایي ملگرو هم راته راکړی و. ده د یوه تصور، د یوه ستر ذات په عدل باور، خپلواکۍ او مساوات درس ورکړی و، چې دا درس د انگلیسي نظام د لوړپوړې طبقې پرضد و، مسلمانانو یو پر لوی ذات باور درلود او بل یې ویل چې پرمختللي هیوادونه د ټولې نړۍ د استثمار حق نه لري. لکه څنګه چې د انگلیسي استعمار پر ضد امریکایان په یوه خبره سره راټولیدل همداسې مسلمانانو د خپل دین لپاره جګړې ته ملاګانې تړلې دي او لکه څنګه چې په ۱۷۷۰ ز کال کې انگلیسانو کړي وو، هماغسې اوس مور هم په مسلمانانو د ترهګرۍ تور پورې کوو او تاریخ یو ځل بیا تکراروو.

زه خو وایم هغه به لا څنګه نړۍ وي چې امریکا او شوروي اتحاد پکې یرغلونه ونه کړي او خپل قوت یوازې د بیوزلی له منځه وړلو، زده کړو او روغتیا ته وقف کړي او له دې اسانتیاو زموږ هیوادوال هم ګټه پورته کړي. ما تل په دې فکر کړی چې که مور وغواړو بیوزلي ختمه کړو او خپل

چاپیریال وساتو؛ نو په راتلونکو نسلونو مو څه اغېز کولای شي. زه خو فکر نه کوم که زموږ مشرانو به دا فکر کړی وي چې د ژوند په خوند او اسانتیاوو یوازې د امریکایانو حق دی؛ نو بیا موږ ولې د استعمار پراخوونکي پلان عملي کوو، حال دا چې همدې استعمار سره په مبارزه مو موډې تېرې کړې دي.

په اندونیزیا کې مې وروستی شپه وه. له خوبه وینس شوم، څراغ مې روښانه کړ، فکر مې کاوه چې په خونه کې راسره کوم بل څوک هم تشه، د هوټل د خونې مېزونو، څوکیو، کړکیو او کړکیو ته پرتو پردو ته ځیر شوم، سترې ویده شوم. په خوب کې مې عیسی ^{علیه السلام} ولید، هماغسې ښکاریده لکه په ځوانۍ کې به مې چې له عبادت وروسته ورسره خبرې کولې، توپیر یې دا و چې زما په ځوانۍ کې یې وینسته سره او پوټکی سپین و خو اوس یې وینسته تور او پوټکی غنم رنگه و. هغه تیت شو او په کوم څه یې په خپلو اوږو پورته کړل، فکر مې وکه صلیب به وي، خو چې ومې لیدل چې د موټر ایکسل دی او د ټایر ډرم (تبی) وپورې نښتې ده، دا یې په خپل سر پورته کړی و، له تندي یې د مبلایلو غوندې وینه راڅخیده، بیا سم ودرید، زما سترگوته یې راوکتل او ویې فرمایل: (که زه بیا دې نړۍ ته راغلم نو په بل ډول به مې وگورې) ما وپوښته چې ولې؟ هغه راته وویل چې نړۍ بدله شوې ده.

د سبا رڼایي خپره شوې وه، پوهېدم چې اوس خوب نه راځي، کالي مې بدل کړل، لاندې ښکته شوم او د حوض او باغ پر څنډو وگرځېدم، سپورمۍ لکه د څوارلسمې د جانان په مستۍ وه د گلونو خوشبویانو په هوا کې څپې کیناستم او فکر مې کاوه چې زه دلته څه کوم؟ د

ژوند پېښو دې ډگر ته ولې راوستی يم او مهمه دا چې اندونیزیا ته یې ولې راوستی يم؟ زه په دې پوهېدم چې ژوند مې بدل شوی دی، خو دا

معلومات راته نه وو چې دا بدلون خومره شديد دى. له راستنيدو وروسته مې له اين سره په پاریس کې وکتل چې کېدای شي اړیکې مو سره ښه شي خو په دې لنډه موده کې مو ايله جنگونه وکړل. که څه هم په دې موده کې ډېرې ښايسته او ځانگړې شېبې هم راغلې خو دا مو محسوسه کړه چې زموږ غوسه او اوږدې شخړې مو يو ځای کېدو ته نه پرېږدي. پردې سربېره مې ژوند ته ځينې داسې نور عوامل هم راننوتې وو چې دې ته مې نه شول ويلای. په نړۍ کې يوازې يو داسې انسان و چې ما ورسره دا ټول مسايل شريکولای شول او هغه کلادین وه. ما يې په اړه ډېر فکر وکړ، زه او اين د بوستون په لوگان هوايي ډگر يوځای ښکته شو او په بيک بې کې مو لارې سره جلا شوې.

نهم فصل

د ژوند جوړولو فرصت

په اندونيزيا کې د تېرې شوې مودې اصلي ازمېښت په MAIN کې کېدو. سهار تر هر څه د مخه د پروډيشنل سنټر مرکزي دفتر ته لارم. زه هلته له لسگونو نورو کارکوونکو سره لفت ته په تمه ولاړ وم. په همدې وخت کې خبر شوم چې د MAIN اتيا کلن اجرايوي مشر میک هال، انيار ته ترفيع ورکړې ده او د پورټ ليند د سيمه ايز دفتر مشر کړی يې دی. اوس مې بايد برونو زمبوتي ته راپور ورکولای.

برونو ډېر خوږ انسان و، د ويښتو د رنگ له امله به خلکو نقره يې گيدې باله، دا په زړه راښکون کې له مشهور فلمي ستوري کيري گرانټ سره برابر و. دا وړتيا يې لرله چې که چا به يې واک وگوانښه؛ نو ماته به يې خوږله، خپل مسلک يې انجينري وه خو په اداره او سوداگرۍ کې يې ماسټري لرله. د اقتصاد سنجونې له ټولو برخو سره بلد و. دا د MAIN د اليکترو پاور ډويزين او زموږ د نړيوالو پروژو و مرستيال مسئول و. دا خبره ښکاره وه چې د دده له زور لارښود او سرپرست له تقاعد وروسته به همدا نقره يې گيدې د هغه ځای ناستی کېده. د MAIN د نورو کارکوونکو غوندې زه هم له برونو زمبوتي وېرېدم.

د غرمې له ډوډۍ لږ وخت مخکې زه د برونو دفتر ته وغوښتل شوم، د اندونيزيا په اړه مو دوستانه خبرې اترې وکړې، بيا يې يوه داسې خبره وکړه کړ: (زه هارورډ پارکر گونښه کوم، ډېر تفصيل ته اړتيا نشته، بس دومره پوه شه چې هغه په حقيقت سترگې پټې کړي دي.) داسې وموسيد لکه له خپل دې منفي کاره چې خوند اخلي، په دې خبره مې

گوتې پر يوه کاغذ ټکولې: (د کال اته سلنه: د فشار په اړه يې دا وړاندوينه کړې، څوک به يې ورسره ومني؟ دا څېړنې يې د اندونيزيا په اړه کړې ده، هلته فرصتونه ډېر او اسانتياوې يې شمېره دي!) بيا هغه زما سترگو ته ځير شو، موسکا يې ورکه شوه: (چارلي انگورت راته ويلې دي، ستا وړاندوينه بېخي په هدف ده او له اولسو تر شل سلنه فشار بېخي سم ثابتوي، همداسې ده؟)

ما ډاډ ورکړ چې په دې کې هېڅ شک نشته.

هغه ودرید، لاس يې ماته را اوږد کړ او ويې ويل: مبارک شه، تاته به اوس ترفيع درکړل شي.

په دې وخت کې به دا ښه وای چې ما بیرون په کوم ښایسته هوټل کې له ملگرو سره دا شېبه نمانځلې وای، خو ذهن مې له کلادین سره بوخت و، زما تادي وه چې د خپل پرمختگ زيری او د اندونيزيا تجربې ورسره شريکې کړم. په ما يې ډېر ټينگار کړی و چې له بهرنيو هيوادونو راته زنگ راونه وهې. زه چې بېرته راغلم نو زړه مې په دې ډېر خفه شو چې پخوانی ټيليفون يې قطع شوی و او نوې شمېره يې ما نه لرله، په همدې پسې زه هم ورک وم.

په پخواني اپارتمان کې يې يوه ځوانه جوړه (ښځه او خاوند) ميشته وه، وخت د ډوډۍ و، خو زه په دې باور وم چې دواړه مې له پالنگه راجگ کړي وو، زما مزاحمت پرې بد لگيدلی و خو يوازې دومره يې راته وويل چې د کلادین په نوم څوک نه پېژني. ما د کور خاوند ته ځان د کلادین د تره زوی ورو وپېژاند او د معلوماتو هڅه مې ترې وکړه، خو د هغوی له اسنادو ښکاريدل چې په دې نوم کومې ښځې ته يې کور په کرايه نه دی ورکړی او د کور يې ورو چي چاته به مې نوم نه ښيي. په پروډشنل

ستیر کې MAIN ته اړوند دفتر کې راته وویل شول چې دا نوم ورسره نه دی ثبت شوی، یوازې دومره یې وویل چې یوه ځانگړې مشاوره لري خو ماته یې نه شي بودلای.

تر مازیگره ستړی شوی وم او زړه مې هم گډوډ و او تر دې سخته دا چې اوږده سفر مې ذهن بېخي خراب کړی و. زه بېرته خپل تش کور ته راغلم، چوپتیا خپره وه، یوازیتوب خوړلم، فکر مې کاوه ټولو پرېښی يم، خپل پرمختگ راته بې معنا ښکاریده او کله به مې داسې فکر کاوه چې زما په غاړه کې یوه لوحه څرپرې او لیکلې مې دي چې زه د پلورلو توکی يم. نهیلی په کت کې پرېوتم کلاډین نه وکارولم او پرې یې ښوادم، څو ساعته مې تشو دیوالونو ته کتل، یا مې له ځان سره قوي اراده وکړه چې نهیلی ته به نه تسلیمېږم او دې سره مې دحپلو احساساتو دريڅې بندې کړې.

بلاخره پر ځان واکمن شوم، پاڅېدم، یو بوتل بیر مې وڅښل او تش بوتل مې په مېز وویشت، له کړکۍ مې بیرون وکتل، په کوڅه مې لکه چې هغه ولیدله چې ما خواته را روانه ده، زه دروازې ته روانیدم، خو یو ځل بیا مې ور وکتل، ښځه رانږدې شوې وه، ښایسته وه، په لاره تگ یې بېخي کلاډین ته ورته و خو کلاډین نه وه. زړه مې ډوب شو، احساسات مې اول په غوسه او بیا په وېره واوښتل.

په مخ کې مې د کلاډین څېره راڅرگنده شوه، په گوليو سوری سوری شوه او ولویده، هغه ووژل شوه! پام مې بدل کړ، د ویلیم څو گولی مې واچولې او پرېوتم.

ادارې یوه زنگ له خوبه راوینس کړم، ددې ځانگړې مشر مورمینو بښنه وغوښته چې زما خوب یې راخراب کړ، خو ویې ویل چې نن مازیگر باید دفتر ته راشې، تاته یوه خبر لرم.

زه د هغه له وينا سره سم دفتر ته ورسيدم، ومې ليدل چې برونو له خپلې ژمنې هم يو څه زيات كړي دي، زه يې نه يوازې دا چې د هارورډ پد خاى ټاكلې وم؛ بلكې موقف مې هم د ارشد اقتصادپوه شوى و، دې سره مې امتيازات هم لوړ شوي و، خو خبرې خوشالي رانه كړه.

مازيگر مې خان سره جانگى (نېكر) او بير واخيستل او د چارليست سيند په غاړه گرځېدم، هلته كيناستم، د بادباني كينتيو سيل مې وكړ، غوښتل مې چې د اوږد سفر او ستريا ترخه رانه هېر شي. ما خان ته، دا قناعت وركاوه چې كلاډين راسره يوازې يوه رسمي كاري اړيکه لرله او اوس به بل ماموريت ته تللې وي. تل يې په چپ اوسېدو ټينگار كاوه، كېداى شي خپله راته زنگ راووهي، مورمينو رښتيا ويل زما ستريا او افكار سره ليرې شوي

۰۹۹

په څو راتلونكو اونیو کې مې هڅه كوله چې د كلاډين په اړه فكر ونه كړم. خپل ټول پام مې دې ته كړ چې د اندونيزيا د اقتصادى حالت راپور څنگه وليكم او د هاورډ په وړاندوينه کې څنگه سمونه وكړم. ما په هماغه ډول شنه چمتو كړه چې مشر مې غوښته، يعنې د بند له كار خلاصيدو وروسته په هر كال کې د برق په مصرف کې نولس سلنه زياتوالى، ترې وروسته اتو كلونو کې اوولس سلنه او پاتې نورو پنځه ويشتو كلونو کې پنځلس سلنه. د پور وركولو د نړيوالو ادارو په ناسته کې ما د خپلې مطالعې لنډيز وړاندې كړ. د هغوى كارپوهانو ډېرې جامع او سختې پوښتنې وكړې، دې وخت کې زما احساسات په اوسپنيز هوډ واوښتل، هماغسې لكه ښوونځي کې مې چې ښودلي وو، د بغاوت پر خاى له ټولو د مخكې كېدو اراده، خو د كلاډين يادونه رانه چاپېر وو. په ناسته کې يو ځوان و چې په آسيایي پرمختيايي بانک کې يې دنده لرله، ده غوښتل چې لوى نوم وگټي، زه يې چې څو

پرلپسې ساعتونه ښه په عذاب کړم نو د کلادین هغه نصیحت رایاد شو، چې ویل یې: (په راتلونکو پنځه ویشتو کلونو څوک پوهېږي، چې څه به کیږي، هسې هم تحمین دی، ته هم باید دومره ښه اوسې لکه څومره چې دې سیال دی، اصل شی پر ځان باور دی.)

زه په دې باوري شوی وم چې په خپل کار کې تکره یم، ځکه کومو خلکو چې زما په کار نظر ورکاوه او پرېکړه یې پرې کوله، تر دې ټولو مې په مخ پر وده هیوادونو کې ډېر ژوند کړی و او دې هېڅ توپیر نه کاوه چې د ځینو عمرونه یې زما دوه چنده وو. زه په امازون کې وم او د جاوا تر هغو سیمو تللی یم چې بل څوک ورته شاید زړه ښه نه کړي. ما ځینې داسې روزنې هم اخیستې وې، راته پکې ویل شوي وو چې لوړپوړي چارواکي باید څنگه په خپلو خبرو او مهمو ټکو پوه کړم. په دې هم ډاډه وم چې د نوي نسل زلمی یم او زموږ ټول کار له اعدادو او شمېرو سره دی. د اقتصاد په باریکیو هغه زلمی چې د خپلو هیلو او غوښتنو پر مټ یې په ځوان عمر کې د خپلې بریا وزرې وربولې، مخکې او د رابرت مکینا مارا تر زړه ورسید. رابرت مکینا مارا، دا هغه کس دی چې د اعدادو او ارقامو، امکاناتو، د منلو نظر او حسابي ماډل (نمونې) پر بنسټ یې ځانته د شهرت مانۍ رغولې وه. خو زه فکر کوم چې په دې کار کې یې دخپلې انا (خودۍ) پر بنسټ ولاړ جرات هم شامل دی.

ما غوښتل چې له مکینا مارا او خپل مشر برونو، دواړو نه تقلید وکړم. له مکینا مارا مې د خبرو کولو چل زده کړ او حرکات مې له برونو راخپل کړل، پردې سربېره مې ددې له ځانگړې ادا او په لاس کې راڅوړند لاسي بکس هم ډېره گټه واخیسته. ځان پسې چې مخ واړوم په خپلو ترڅو حیران شم، حقیقت دا ده، زما مهارت بېخي محدود و، زما په زده کړو کې چې کوم

كاوه، چې د خپل هيواد، خدای او اولاد پر وړاندې ځينې مسئوليتونه لري او ترسره كولو لپاره يې بايد دا نړۍ د پانگوالۍ خواته كښ شي. ددې تر څنگ د سولې د بقا Survival of the fittest له نظريې سره هم تړلي وو، دوی فكر كاوه چې له نيكه مرغه د يوې جونگرې پرځای په ممتازه طبقه كې پيدا شوي. دا يې مسئوليت گانه چې خپله نيكمرغي راتلونكو نسلونو ته هم ولېږدوي. ددوی په اړه زما نظر د ترديد ښكار و، كله به مې دسيسه كوونكې بلل او كله به مې ويل چې دوی غواړي په ټوله نړۍ قبضه او انحصار وكړي. ورو ورو مې امريكا له كورنيو جگړو وړاندې (وډېريو) سره تشبېه كړه، دا هغه خلك وو چې يوه ضعيفه نظام كې راټول وو، فكر او گټې يې شريكې وې، دا هغه خلك نه وو چې پټ كمينونه به يې نيول. دا ټولواكه او د غلامانو په شتون كې رالوی شوي وو. ددوی په خټه كې دا خبره گډه شوې وه چې گني په كافرو (بې دينو) څارنه وكړي او د بادارانو د مذهب او د ژوند د ډول له مخې پكې بدلون راولي. كه كوم خلك به يې د فلسفيانه نظر له مخې د غلامۍ مخالف هم وو، بيا به يې هم دا حالت د شرايطو له مخې جايز باله. دوی ويل كه دا نظام ختم شي په اقتصادي او ټولنيز نظام كې به گډوډي رامنځته شي. نن سبا د لويو شركتونو خاوندان هم په همدې فكر دی او ياد چوكاټ كې مناسب كېني.

ما په دې هم فكر پيل كړ چې جگړه، د وسلو توليد، له سيندونو او ښتل او د تمدنونو چپه كول د چا په گټه دي؟ ما سره دا پوښتنه هم پيدا شوه چې د لوړې، ناروغۍ او چټلو اوبو له لاسه خلك ومري نو گټه يې چاته رسېږي؟ چې اوږدمهاله گټه خو به يې حتمن چاته رسېږي؟ خو لنډ مهالې گټه يې هغو ته ده چې په لويو لويو پوستونو كار كوي، لكه زما رئيس او زه، له مادي اړخه خو همداسې ده.

دې نه خو پوښتنې راپيدا شوې، دا حالت ولې راغی؟ دومره دوام يې څنگه وکړ؟ آیا خواب يې هماغه پخوانی متل (د سستو مال د چستو) دی؟ يعنې واکمنه ډله غواړي چې همدا نظام دوام وکړي.

دا خواب به شايد نيمگړی وي، چې يوازې قوت گني ددې حالت د دوام لامل دی؟ که څه هم پورته متل نه ډېر څه څرگنديږي خو زه داسې فکر کوم چې د جبر ډېر شمېر نور قوتونه هم کار کوي. د اقتصاد د ليسيې يو ښوونکی مې رايادیده، چې له شمالي هنده راغلی و. هغه به موږ ته پر محدودو وسايلو، د اړتيا پر زياتېدو او د جبري کار په اصولو لکچر راکاوه. د هغه د فکر له مخې په سلسله مراتبو ولاړو ټولو پانگوالو نظامونو کې د امر (حکم) يوه سخته لړۍ وي، په دې نظام کې خو لوړپوړي چارواکي د بېلابېلو سطحو ماتحتو کارکوونکو او تر ټولو ټيټه درجه کارونکو يو لښکر کنترول کوي. په اقتصادي اصطلاح کې همدا د کارکوونکو لښکر په اصل کې غلامان دي. بالاخره په دې پوهېږو چې دا نظام روان دی او موږ يې ملاتړ په دې خاطر کوو، چې شرکتونو يو باور راکړی دی او هغه باور دا دی چې خدای غواړي دا کاروباري خلک دې د پانگوال نظام په لوړو پوړيو کې وي، خپل پلويان دې وگوماري او په ټوله نړۍ دې د خپلو گټو دا نظام حاکم کړي.

موږ لومړي خلک نه يو چې دا کار کوو، موږ نه مخکې خلکو هم کړی دی، په تاريخ کې يې نوملړ ډېر اوږد دی، د شمالي افريقا لرغونې امپراتورۍ، منځنۍ ختيځ، آسيا، پرويشيا، يونان، روم، صليبي جنگيالي او د کولمبس له دور وروسته ټولو اروپايي نظامونو همدا کار کړی. د استعمار همدا عمل تل د لوړې، وژنو، قطحۍ، بربادۍ او نسل وژنې لامل شوی او اوس هم داسې کوي. دې حالت تا. د همد. امپراتوريو د خلکو په ضمير د پرمختگ په

نوم يو بار اچولی دی او په ټولنه کې يې نارامي زياته کړې ده. ددې پايله دا ده چې د انساني تاريخ تر ټولو لوړ او ستر تمدن نن د خان وژنې، نشد يې توکو او نورو بدمرغيو په لومړي قطار کې ولاړ دی.

ما په دې پوښتنو ښه فکر وکړ، خو په دې ټولې لړۍ کې ددې هر څه شاته په خپله ونډه مې فکر ونه کړ. د خان په اړه مې يوازې دا فکر وکړ چې دا پوښتنې د يوه اقتصادي جنايتکار نه؛ بلکې د يوه ارشد يا مشر اقتصادپوه په توگه کړي دي. ماته دا هر څه ډېر پر ځای او جايز ښکاريدل. که د جواز تصديق ته يې اړتيا وای نو زما د پېسو سند يې شاهد و. ماته ټولې پيسې د MAIN يوه شخصي شرکت راکولې. NSA، يا بلې دولتي اداره مې نه مې يوه ټکه هم نه ده اخيستې، په دې دلايلو مې ځان تر يوه حده مطمئن کړی و.

يو مازيگر برونو خپل دفتر ته وروغوښتم، زما د څوکۍ شاته راتاو شو، په اوږه يې لاس راکښود او ويې ويل: تا ډېر ښه کار کړی دی، ددې د مننې په توگه درته د ژوند جوړولو يوفرصت درکوم، دا فرصت هغه خلکو ته هم په سختۍ نصيب کيږي چې ستا دوه چنده عمر لري.

د پانامې اتل ولسمشر

دا د ۱۹۷۲ ز کال د اپريل مياشتې کيسه ده. په دې باراني شپه زه د پانامې په نړيوال هوايي ډگر (توکومين Tocumen) کې بنکته شوم. د هغو ورځو له رواج سره سم مور څو تنه لوړپوړي چارواکي په يوې ټکسي کې سپاره شو. دا چې زه په هسپانيوي ژبه پوهېدم مخ کې څوکي کې کېناستم. له نښينې مې بهر کتل، په يو ځای کې پر يوې لوحې د يوه سړي انځور راښکاره شو، پراخه ټنډه او روښانه سترگې يې ښکاريدې، خولې يې کره په سر کړې وه، ما وپېژنده، همدا د پانامې نوی اتل و او عمر طوريجو Omar Torrijos نومیده. ما سفر ته دخپل معمول له مخې چمتوالی نيولی و، يعنې د بوستون د عامه کتابتون د ريفرنسونو برخې نه مې پوره گټه اخيستي وه. زه پوهېدم چې طوريجو ولې په خلکو گران دی، يو لامل يې دا و چې د پانامې د خپلواکۍ او پر کانال د خپلې واکمنۍ کلک پلوي وو. ده ژمنه کړې وه چې په خپل حکومت کې به پانامه له شرميدلي تيندکه حتمن خلاصوي.

پانامه تر کانال کيندلو دمخه د کوليبيا برخه وه، په همدې وخت کې مشهور فرانسوي انجينر فردينانت لیسپس پرېکړه وکړه چې د منځنۍ امريکا په خاکنا کې به يو نهر کني او له دې لارې به اتلانتيک سمندر له اقيانوس سمندر سره تړي. ۱۸۸۱ ز کال کې فرانسوي انجينر په دې سترې پروژې کار پيل کړ او په همدې وخت کې له پرلپسې ستونزو سره مخ شو. بالاخره دا پروژه په ۱۸۸۹ ز کال کې د مالي ستونزو له امله ودريده، دا ناکامي په خپل ځای خو له همدې امله تهيودر روز ويلت يو بل خوب وليد. د شلمې پېړۍ په پيل کې د امريکا متحده ايالاتو له کوليبيا يوه غوښتنه وکړه. دا

غوښته د يوه ترون وه چې له مخې به يې خاګنا د شمالي امريکا يوه کنسرسیوم ته سپارل کيږي، خو کولمبيا دا غوښتنه رد کړه.

دا د ۱۹۰۳ ز کال خبره ده چې ولسمشر روز ويلټ د ناشوايل په نوم يوه پوځي بېړۍ هلته وليږله. پوځيانو د ځايي پوځ يو قومندان وواژه، پانامه يې يو خپلواک هيواد اعلان کړ او يو لاسپوڅي حکومت يې رامنځته کړ. د پانامې کانال لومړي ترون لاسليک شو، له مخې به يې د کانال دواړو خواوو ته يو امريکايي زون (ساحه) رامنځته کيږي، د امريکا پوځي مداخلې ته قانوني رنګ ورکړل شو او په عملي توګه په دې خپلواک هيواد امريکا قابضه شوه.

د حيرانتيا خبره دا ده چې پر ترون د امريکا د بهرنيو چارو وزير HAY او يو فرانسوي انجينر فلپ بناو واريلا هم لاسليک کړي و، چې دا خپله د اصلي ټيم (ډلې) غړي هم وو. د پانامې د يوه وګړي لاسليک هم پرې نه و، اصلي خبره دا ده چې پانامه په شين زور له کولمبيا جلا شوه، لامل يې دا و چې دوی ترون وکړي، د امريکا لاس پوځي شي او دا ترون په اصل کې د يوه امريکايي او فرانسوي تر منځ شوی و. که تېر وخت ته وګورو نو دا ښکاري چې پيل يې هم يوه معجزه غونډې وه. ۱

تر نيمې پېړۍ ډېر وخت د پانامې په تورو او سپينو هغه د ګوتو په شمېر پانګوال واکمن وو چې امريکا سره يې نږدې اړيکې لرلې. دا کين لاسي چارواکي وو، هر هغه ګام يې پورته کړ چې د امريکا ګټې يې تضمینولې. د لاتيني امريکا د چارواکو په څېر د پانامې چارواکي هم له واشنگټن سره جوړ وو او د امريکا د ګټه لنډه معنا د هر هغه حرکت ځپل وو چې د کمونيزم وړم ږدې حسه. پر دې سربېره نيمه نړۍ کې په کمونيزم ضدو حرکتونو کې ای ايس ای او NSA مرسته کوله. له لويو سوداګريزو امريکايي شرکتونو (لکه

اقتصادي ترهگري | ۱۰۵

راک فيلز سنډرډ ايل کمپني، يونايټډ فروټ... سره مرسته کول هم ددوی مسئوليت و. دې حکومتونو فکر کاوه چې که له خپل ملت سره مرسته وکړي، هغوی به له اقتصادي پلوه ښه، په خيټه ماږه شي او له احتياجه خلاص شي؛ نو دا به گټي د امريکا د گټو ضد خبره وي.

ددې خدماتو په بدل کې د پانامې حکمرانې طبقې په ډېرو ډاليو او امتيازاتو نازل کېدې. پانامې په ۱۹۰۳ ز کال کې خپلواکي اعلان کړه او تر ۱۹۶۸ ز کال پورې امريکايي پوځونو څو څو ځله د ددې کورنيو د گټو ساتلو لپاره د هيواد په ملکي مسايلو کې مداخله وکړه. هغه وخت ما په اکوادور کې کار کاوه، چې د پانامې په تاريخ کې ناڅاپي بدلون راپيل شو، د يو انقلاب په لړ کې د پانامې د وروستي امر ارنلفوارايس حکومت چپه شو او عمر طوريجو د ولسمشر په توگه راڅرگند شو. ده خپله په انقلاب کې عملي ونډه نه وه اخیستې. ۲۰

د پانامې په ټيټې او منځنۍ طبقو کې طوريجو ته په درنه سترگه کتل کېدل. خپله هم د سينتيا په يوه کلي کې رالوی شوی و او له مور او پلاره يې زده کړې کړې وې. د ملي گارد په کورنو کې يې چټک پرمختگ وکړ. نيشنل (ملي) گارد د پانامې لومړی پوځي يونټ و چې ۶۰ مه لسيزه کې په غريب ولس کې ډېر مشهور شو، له بيوزلو خلکو سره د ډېرې خواخوږۍ له امله د طوريجو شهرت پيل شو، هغه به په کوڅو کې گرځېده او عامو خلکو سره به يې ليدل، سياسيونو هغو ځايونو ته د تللو فکر هم نه کاوه. اوزگارو خلکو سره به يې د کار په پيدا کولو کې مرسته کوله او زياتره به يې له خپله جيبه هغو کورنيو سره مرسته کوله چې ناروغي يا بله کومه ستونزه به يې

له ژوند سره دده مينه او بيوزلو سره مرسته يې يوازې تر پانامې محدوده نه

وه، بلکې له پولو هم اوبستې وه، ده ويل چې که څوک د کومې ستونزې له امله ددوی هیواد ته راځي نو بې له عقيدوي توپيره به تابعت ورکول کيږي. په دې کې د دواړو سياسي افکارو خلک شامل وو. د چيلي د پينوشي مخالفين چې کين اړخي وو او د کاسترو بني لاسې مخالفه گوريلا ډله دواړو ته دلته پناه ورکړل شوې وه. ډېرو خلکو دا د امن نښه گڼله. ددې ځانگړنو له امله طوريگو په نيمه کره کې ډېر زيات مشهور شوی و. ورو ورو يې دا شهرت پسې زياتېده او طوريگو يو داسې مشر و چې خپل ژوند يې شخړو حل کولو ته وقف کړی و. دې مخالفتونو د لاتيني امريکا هیوادونه د يو بل پر ضد درولي وو. مثلاً هندوراس، گونتي مالا، آل سوليدرو، انکاراگوا، کيوبا، کولمبيا، پيرو، ارجنتاين، چيلي او پيراگووي.

د طوريگو وړوکې هیواد يوازې دوه ميليونه نفوس درلود او د ټولنيزو اصلاحاتو يوه بېلگه وه. دا هغه انسان و چې نړيوال رهبران يې له يوه نوي جوش او ولولې سره بدل کړل. په دې نړيوالو رهبرانو کې د قذافي په څېر امپراتور هم و او تر څنگ يې هغه خلک هم وو چې د شوروي اتحاد د وېشلو نقشې به يې جوړولې. ۴

په پانامه کې مې دا لومړۍ شپه وه، ترافيکي اشارې ته ودریدو، پورته په لوحه ددې شخص تصوير راڅړیده او سترگې يې ماته نيولې وې. زه ترې ډېر زيات اغېزمن وم، بنايسته، زړور او زړه رابښکونکی شخصيت و. په بوستون کتابتون کې مې چې څومره وخت تېر کړ په دې خبره پوه شوم چې دا شخص په خپلو باورونو ډېر کلک ولاړ دی. په خپل تاريخ کې يې دا لومړی ځل و چې پانامه د واشنگټن يا بل هیواد برخه نه وه. طوريگو د چين او شوروي هېڅ يوې خبرې ته غاړه کېښوده. په ټولنيزو اصلاحاتو يې بې لارې يې بيوزلو خلکو سره مرسته کول غوښتل. خو

اقتصادي ترهګري | ۱۰۷

خانګرې خبره پکې دا وه چې له کمونيزم سره هم ډېر جوړ نه وو. په دې او کاسټرو کې يو توپير دا و چې ده له امريکا خپلواکي غوښته خو د هغو له مخالفينو سره يې ملګري نه کوله.

په بوستون کتابتون کې مې يوه داسې خانګرې مجله هم تر سترگو شوه چې طوريجو يې بيل ډول شخصيت معرفي کړی و. مجلې ويلې وو چې طوريجو د امريکا د زبرځواکي د ليوالتيا په ختمولو د لاتيني امريکا هيوادونو تاريخ بدلولاى شي. ليکوال بيل له Manifest Destiny کړی و، دا نظريه په ۱۸۴۰ ز کال کې په امريکايانو کې ډېره مشهوره وه او منځپانګه يې دا وه چې د شمالي امريکا فتح د الله تعالى لخوا ټاکل شوی تقدير دی. دا د انسان نه؛ بلکې د خداى پرېکړه ده چې انډين (ځايي اوسېدونکي)، ځنګلونه او مېښې له منځه يوړل شي. پردې سربېره د سيندونو مخې تاوول او له مزدورانو او طبيعي سرچينو يې استثمار هم ددې الهي پرېکړې يو جز گڼل کېده.

دې ليکنې زه اړ کړم چې ټولې نړۍ ته د امريکا د ليد په اړه فکر وکړم. په ۱۸۲۳ز کال کې ولسمشر جيمز مونرو د Monroe Doctrine نظريه وړاندې کړه، پر دې يې گام واخيست او دويم قدم يې د تقدير ليک Manifest Destiny نظريه شوه. له ۱۸۵۰ نه تر ۱۸۶۰ کلونو پورې له همدې نظريې گټه پورته شوه او له مخې يې وويل شول چې په ټوله نيمه کره د امريکا خانګرې حق دی. دا هم پکې راغلي وو چې که په منځني او شمالي امريکا کې کوم هيواد دا پاليسي ونه مني بريد پرې کېدای شي. تيډي روز ويليت د همدې نظريې له مخې په ډومنيکن جمهوريت او وينزويلا کې د مداخلې جواز ترلاسه کړ. بالاخره له کولمبيا د پانامې تش په خوله (خپلواکي) هم د همدې نظريې پايله وه. تر دې وروسته د امريکا د

جمهور رئیسانو یوه بله لړۍ پیل شوه، دوی هم په همدې نظریې د عمل په ترڅ کې د دویمې نړیوالې جګړې تر پایه خپل بین الامریکایي فعالیتونه ښه پراخه کړل. د شلمې پیړۍ په وروستی نیمایي کې چې امریکا له کمونیزم نه خطر احساس کړ همدغه نظریه یې په ټوله نړۍ کې خپره کړه چې ویتنام او اندونیزیا یې د یادونې وړ هیوادونه دي. ۵

اوس داسې ښکاریدل چې د امریکا په لاره کې یوازې یو کس ولاړ دی. زه پوهېدم چې دا لومړی کس نه دی. تر دې مخکې کاسټرو او آلینډې هم همداسې کړي وو. خو د طوريجو ښه والی دا و چې له کمونیزم نه یې جلا کار کاوه او دا دعوه یې هم نه کوله چې دده خوځښت (تحریک) گني کوم انقلاب دی. ده به ساده خبره کوله چې پانامه خپل حقونه لري او یو حق پکې پر هغه کانال واک دی چې همدا هیواد او ددې هیواد خلک یې په دوو برخو ویشلي دي. تر څنگ به یې دا هم ویل چې ددوی حقونه هم د امریکا د حقونو هومره قانوني او سپېڅلي دي.

طوريجو په دې هم نیوکه کوله چې د کانال دواړو خواو ته پرته امریکایي ساحه کې یو ښوونځي او یوه پوځي اکاډمي جوړ شوي او له کلونو راهیسي پکې د لاتینې امریکا د چارواکو اولادونو ته د زده کړو بلنه کیږي. له شمالي امریکا بهر بله داسې هېڅ اداره نشته چې ددې ادارو سیالي دې وکړي شي. دلته دوی ته د جګړو، پوځي ماموریتونو او وسلو روزنه ورکول کیږي. موخه یې دا وه چې کمونیزم سره مبارزه وکړي او خپل د نفتو شرکتونه او نورې پانگې خوندي وساتي. دوی ته دا فرصت هم ورکول کېده چې له له بهر، امریکا، چارواکو سره نږدې اړیکې جوړې کړي.

دې اساسیوو به به حو شتمنو کورنیو پرته، د لاتینې امریکا ټولو وگړو په بده سترګه کتل. ددې ادارو په اړه ویل کېدل چې وژونکې ډلې (Death

Squad او څوړونکي (Torturers) روزي او همدا خلک بيا د نړۍ په ډېرو ملتونو کې ډله ايز نظامونه رامنځته کوي. طوريچو ښکاره اعلان وکړ چې د پانامې د کانال په څنډو کې داسې روزنيزې ادارې نه شي زغملای. ۶ د ښايسته جنرال څېره او ترې لاندې ليکل شوی شعار مې چې وليدل نو په زړه مې وېره نئوته.

شعار و چې:

(د عمر فکر خپلواکي ده او تر اوسه داسې توغندی نه دی جوړ شوی چې فکر ووژني.)

ما فکر کاوه چې په شلمه پېړۍ کې لا د پانامې کيسه پای ته نه ده رسيدلې خو طوريچو کوم ستونزمن يا غالباً د يوې غمېزې حالت ته روانه کړې وه. له ترافيکې اشارې چې تېر شو په خپل موقف مې فکر وکړ، زه دلته د يوه تړون پوره کولو لپاره راستول شوی وم. دا تړون په راتلونکي کې د MAIN لومړی ستر حقيقي پرمختيايي ماسټر پلان و. ددې پلان له مخې په دې واره هيواد کې نړيوال بانک، نړيوال پرمختيايي بانک او USAID ادارو ته د ميليونونو ډالرو د پانگونې جواز په لاس ورته. دا يو دام و چې پکې له ښکيل کېدو وروسته به پانامه په پورونو کې ډوبېده او بېرته به خپل لاس پوڅي حالت ته ستندله.

تيکسي چې روانه شوه د جرم د احساس يوه قوي څپه راباندې راغله، خو زر مې په شا وتېموله. اوس مې د څه پروا لرله؟ د جاوا په معامله کې مې لاس اوږد کړی و. ځان مې پلورلای و ... اوس مې نو د ژوند جوړولو له ټولو فرصتو ښه گټه اخيستی شوه. په يوه څپه کې زه ښه مشهور، شتمن او واکدار کېدای شوم.

حوالې

۱ د لا ډېرو معلوماتو لپاره لاندې کتابونه ولولئ:

- "The path Between the Seas: The Creation of the panama canal ۱۸۷۰-۱۹۱۴"- David Mc Cullough.
- "Protrait of the Panama Canal: From construction to the Twenty-First Century: William Frair.

۲

اپريل مياشت ۱۹۵۸ مخ "Fortun" "Zapta Petorbeum Corp." ۲۴۸.

- "Initiative in Enegy: Dresser industries, inc, ۱۸۸۰-۱۹۸۷" Darwin Payne.
- "Inside job: The Looting of America's savings and loans"- Stere pizzo.
- "Dark Alliance: The CIA, the Contras, and the Crack Cocaine Explosion"- Gary Webb.
- "They Will Be Done, The conquest of the Amazon: Nelson Rockefeller and Evangelism in the Age of Oil"- Gerard Colby Charlotte Denet.

۳

- "The Memoirs orf Manuel Noriega, America's prisoner"- Manuel Noriega with Peter Eisner.
- "Omar Torrijos herrara, Ideario.
- "Conversations With the General" – Graham greene.

۴

- "Conversations with the General" – Graham Greene.
- "The Memoirs of Manuel Noriega, America's prisoner".
Manuel Noriega with Peter Eisner.

۵

- "A Language Older than words" Dirrick Jensen.

۶ د ۴ شمېرې لاندې ياد شوي کتابونه.

يوولسم فصل

پانامه د قزاقانو پر وړاندې

په سبا راته د پانامې حکومت يو کس د چکر راكولو لپاره راواستاوه. نوم يې فيدل و او په ما دستي ښه ولگېد. دا لوړ دنگ سړی په ليدو کې ښه درون او خوداره انسان معلومېده. پلار نيکه يې له بوليور سره يو ځای د هسپانيې پر ضد د خپلواکۍ جگړه کړې وه. ما ورته وويل چې تامسن پين مې خپلوانو کې راځي. بيا يې راته وويل چې Common sense کتاب يې به هسپانوي ژبه لوستی دی نو زه به ښه احساساتي شوم. هغه انگليسي ويله خو چې پوه شو زه يې په مورنۍ ژبه (هسپانوي) روانې خبرې کولای شم، نو احساسات يې د ليدو وړ وو.

راته يې وويل: (ستا ډېر هيوادوال له کلونو دلته اوسيدلي خو زموږ ژبه يې يو ټکی هم نه ده زده کړې.)

فيدل زه د ښار خوشالو سيمو ته بوتلم، دا ځای يې نيوپانامه باله. لوړې ښيښه يې ودانۍ مو چې وليدې نو فيدل راته کړل، دلته نړيوال بانکونه دومره ډېر دی چې په ريو گرینډې (د مکسيکو جنوب ته پروت هيواد) کې به هم دومره نه وي.

بيا يې زياته کړه: زموږ هيواد ته زياتره خلک امريکايي سويتزر لنډ وايي، ښايي همدا لامل وي چې له خپلو اړوندو خلکو ډېرې پوښتنې نه کوو. مازيگر چې لمر په بحرالکاهل کې ډوبېده نو موږ په هغه لار واچول چې د خليج له لوړو ژورو سره څنگ په څنگ روانه وه او لويو بېړيو پکې لنگرونه اچولي وو. ما فيدل وپوښته چې په کانال کې څه خبره ده؟

هغه موسکې شو: دلته هر وخت دا حال وي، اوږده قطارونه نوبت ته ولاړي

وي. نږدې نيمايي بيړۍ يا جاپان ته ځي يا ترې راځي، له امريکا هم يو څه ورزيات.

ما ومنله چې دا راته يو خبر دی.

بيا يې وويل: زه ورته ډېر حيران نه يم، ځکه د شمالي امريکا خلک د نړۍ په اړه ډېر نه پوهېږي.

بيا يو بنايسته پارک کې تم شو، له لوحې داسې ښکارېدل چې دا يوه کلا وه او دې کلا ښار د انگليسي قزاقي جنگياليو له يرغله خوندي ساته. يوې کورنۍ د ماښامني ميلي چمتوالی کاوه. په کورنۍ کې مور، پلار، زوی او لور وو. تر څنگ يې يو بل سپين ږيري سپرې هم و چې د ماشومانو نيکه ښکارېده. ما چې ددې خلکو اطمینان ته وکتل نو په ما کې يې هم يو اطمینان راپيدا کړ. مور چې ورنږدې شو مېرمن او خاوند يې موسک شول او په انگليسي يې راته ښه راغلاست وويل. ما ترې وپوښتل چې سيالانيان ياست؟ سپرې موسکي شو او راپاڅيده.

په ډېر فخر يې څرگنده کړه چې (زه اوس د کانال په ساحه کې د درېيم نسل استازی يم. د کانال له جوړېدو درې کاله وروسته مې نيکه دلته راغلی و، هغه به د کچرو او ټيکټر په مرسته بيړۍ کش کولې، بيا يې پاڅه عمر سپرې ته اشاره وکړه، دا مې پلار دی، انجينر و او زه هم د همدې په پله روان يم.)

ښځې له خپل خسر او ماشومانو سره په کار کې مرسته کوله، تر شا يې سور لمر په شنو اوبو کې ډوبېده، دیر بنايسته او زړه راښکونکی منظر و، ماته يې د مونيټ Monet انځورگري راياده کړه، ما ترې وپوښتل چې تاسو امريکايي وگړي يې؟

په حيرانتيا يې راوکتل ويې ويل: (بالکل! د کانال ساحه (کېنال زون) د

امریکا سیمه ده. (هلک رامنډه کړه، پلار ته یې وویل چې دودۍ تیاره ده. ستا زوی به د څلورم نسل استازیتوب کوي؟) ومې لیدل چې لاسونه یې د دعا په انداز اسمان ته پورته کړل او ویې ویل: (زه هره ورځ دعا کوم چې خدای ده ته هم همدا فرصت ورکړي، په زون (کانال زون) کې ژوند ښکلی دی.) بیا یې لاسونه ښکته کړل او د فیدل سترگو ته یې وکتل: (زه هیله من یم چې نیمه پیړۍ خو به پرې مور واکمن یو، دا د طور یجو په نوم ټولواک ډېر خطرناک دی، ډېره کیسه یې راخیستې ده.)

اوس زه باید زه تللی وای، په هسپانوي ژبه مې ورته، وویل: (الوداع، زه هیله لرم چې ته او کورنۍ دې دلته خوښ اوسئ او د پانامې د تمدن په اړه ډېر څه زده کړئ.)

په غوسه یې راوکتل: (زه ددوی ژبه نه وایم) همدا سې یې خپل زوی خواته منډه کړه.

فیدل رانږدې شو، زما په اوږه یې لاس کیښود، لږ زور یې ورکړ او ویې ویل: ډېره ډېره مننه

بېرته چې ښار ته ستانه شو فیدل یوه داسې ځای ته بوتلم چې کارونه یې ټول خام وو، ویې ویل: دا زموږ تر ټولو بده سیمه ده، خو له دې ځایه به ته پوه شې.)

په کوڅو کې چټلې اوبه ډنډه وې، زاړه او خام کورونه داسې ښکاریدل لکه له کلونو زړې کښتۍ چې د چټلو اوبو په غاړه ولاړې وي. څنگه چې په دې کلي ورننوتو د پرسیدلو خیتو لرونکو ماشومانو رامنډې کړې، دې سره یو وږم ږ چې روان شوم نو ماشومانو کاکا کاکا راغږ کړ او د خیرات غوښتو لپاره یې لاسونه را اوږده کړل، دې سره جا کارتارایاده شوه. کورونه په چونه سپین شوي وو، په ځینو یې د زړه نښې رسم شوې وې او د

هلاک او نجلی نومونه پرې لیکل شوي وو، خو په ډېرو نورو یې بیا امریکا ضد شعارونه کینل شوي وو لکه: (سور مخو! خپلو کورونو ته لاړ شی)، (زموږ په کانال کې چتلي مه اچوئ)، (سام کاکا (انکل) د غلامانو سوداگر)، (نیکسن باید پوه شي چې پانامه ویتنام نه دی). یو شعار پکې داسې و چې زما زړه یې ولرزاوله (د خپلواکۍ په لار مرگ د عیسی علیه السلام لاره ده). او په دې شعارونو کې بیا ځای پر ځای د عمر طوريجو انځورونو راخړول شوي وو.

فیدل راته وویل: (دا د سکې بل مخ دی، زه رسمي اجازه لرم او ته امریکایي وگړی یې؛ نو کانال ته په تلو کې هېڅ ستونزه نه لرو.) د شنه اسمان په څنډو لا سرخي خپره وه چې د کانال ساحې ته لاړو، ما چې کوم څه غوښتل لیدل هغه لږ لرې وو. ددې ځای شتمني بې سارې وه. لویې سپینې ودانۍ، ښکلي میدانونه، ښایسته کورونه، د گلف میدان، لویې مغازې او سینما... .

فیدل وویل: دا رښتیا ده چې دلته هر څه د امریکا ملکیت دی. ټوله سوداگری، مغازې، سقاوې، سینگارټونونه، هوټلونه ... یعنې هر څه او دا ټول د پانامې له قوانینو او مالیاتو معاف دي. دلته اوه د گلف میدانونه دي، ځای په ځای د امریکا پوست دفترونه دي، امریکایي ښوونځي او محکمې پکې فعالیت کوي، یعنې رښتیا دا ده چې دا د حکومت دننه بل حکومت ددی.

(دومره سپکاوی!) له خولې مې بیواکه دا خبره ووتله.

فیدل راوکتل او ویې ویل: (هو! دې حالت ته همدا جمله مناسبه ده) بیا یې د ښار یوې څنډې ته اشاره وکړه (هلته د سړي سر کلنی عاید ۱۰۰۰ ډالره دی او د بیکاری کچه یې ۳۰٪ ده او هغه خام کلي ته چې لاړو هلته خو دا

عايد تر زرو هم نه رسيږي او يو نيم پکې چرته په سخته کوم روزگار پيدا کولای شي.)

ما وپوښتل : (ددې لپاره څه کېږي؟)

په سترگو کې يې غوسه په خفگان واوښته، را وپې کتل، سر يې تيت کړ :
(مور څه کولای شو؟ زه نور نه پوهېږم خو د طوريجو له لاسه چې څه کېږي کوي، که په دې لاره يې سر ځي بيا به هم دومره کوي چې له وسه يې پرورد وي، دا داسې سړی دی چې د خپل ولس لپاره جنگيږي او که يې سر پکې ځي هم دريغ ترې نه کوي.)

مور چې د کانال له ساحې راوتو فيدل راته په خدا وويل : (نخا دې خوښيږي؟) زما ځواب ته په تمه نه شو، زياته يې کړه : (راځه اول به ډوډی وخورو، بيا به درته د پانامي يو بل انځور وښييم.)

سرتېري او نڅاگرې

تر ډوډۍ خوړلو وروسته په يوه تياره کوڅه ننوتو. فيډل مشوره راکړه چې په دې لاره بايد پياده لاړ نه شم: (دلته چې کله راتلې نو تر مخامخ دروازې حتمن په ټيکسي کې ځه، دې ځای نه هاخوا بيا د کانال ساحه پيل کيږي.) زه يې د لاس په اشاره پوه کړم.

هغه موټر چلاوه، پراخه ځای له موټرو ډک و، تش ځای يې وليد او موټر يې پکې وداروه. يو بوډا سړی زموږ خواته راغی، فيډل ورکوز شو، هغه يې په خېته وټپاوه، بيا يې د موټر په بنسټه يې لاس کېښود، په لاس کې يې ورته يو لوټ ونيوه ورته وويل: (دا گوره په ما ډېر گران دی، پام پرې کوه.)

له تمځايه راووتو، کوڅې ته چې ننوتو، گورم چې کوڅه رنځگانو په سر اخیستې. دوه ماشومان مو په منډه له څنگه تېر شول. دوه لرگي يې په لاس کې وو چې د ټوپکو غونډې يې يو بل پرې په نښه کول او په خوله به يې ډزې ورسره کولې. يو د فيډل له پښو سره ولگيد، ماشوم ودرید، شاته يې وکتل بيا يې په هسپانوي ژبه بښنه وغوښته.

فيډل خپل دواړه لاسونه د خواړه ماشوم په اوږو کېښودل، ويې ويل: (هېڅ خبره نشته، څه نه دي شوي، خو ته راته دا ووايه چې تا او ملگري دې په څه شي ډزې کولې؟)

بل ماشوم هم راورسيده، له لومړي ماشومه يې خپل دواړه لاسونه داسې تاو کړل لکه د هغه د ساتنې مسئوليت چې ترسره کوي، ويې ويل: (دا مې ورور يم.)

فيډل په نرمه لهجه وويل: (ته مه خفه کيږه، هېڅ ام نه دي شوي، ما ترې

یوازې دا وپوښتل چې په چا مو ډزې کولې؟ زما یادیري چې یو وخت به ما هم داسې لوبې کولې.

دواړو ماشومانو یو بل ته وکتل، موسکي شول او مشر یې وویل: (مور د کانال د ساحې جنرال په نښه کړی و، هغه غوښتل مور سره مې بداخلاقي وکي او زه یې بېرته خپل اصلي ځای ته لېږم.)

فیدل د سترگو په کونج کې راوکتل، ویې ویل: (اصلي ځای یې چېرته دی؟ ماشوم ځواب ورکړ: (خپل کور یې، یعنې امریکا.)
(ښه ستا مور دلته کار کوي؟)

دواړو ماشومانو په ډېر فخر د کوڅې په سر کې یوې روښانه لوحې ته اشاره وکړه: (هو، هلته، په هغه بار (مېکده) کې کار کوي.)

فیدل دواړو ته په لاس کې یوه یوه سکه کښنوده او ورته یې وویل: (اوس ځئ، خو گوره پام کوئ، رڼا کې لار شئ، تیاره کې مه ځئ.) دواړو ماشومانو مننه وکړه او منډې یې کړې.

په تلو تلو کې راته فیدل وویل چې د پانامې ښځو ته د ځان پلورلو (فحاشۍ) اجازه نشته. ددې کار لپاره له بهره ښځې راوستل کیږي. دوی په بار کې کار کولای شي، نڅا کولای شي، خو د ځان پلورلو اجازه نه لري. مور یوه بار ته ورننوتو، یوې مشهورې امریکایي سندري په لوړ غږ د خلکو غوږونه ځورول. په دروازه کې څو لوړ دنگ امریکایي پوځیان ولاړ وو. د دریشۍ له نښو یې ښکاریدل چې پوځي پولیس (مليټري پولیس MP) دي. دوی یې وپېژندل. سټیج مې چې ولید. درې ځوانو مېرمنې پرې نڅیدې، له سر پرته یې نور بدن لوڅ و، یوې یې د مانو (کښتۍ چلوونکي) په څېر لیدل. بلې شنه پوځي اودرېمې یې د (کابوای) خولې په څېر لیدل. زړه راښکونکی و او ډېر یې خندل. داسې ښکاریدل

چې په خپلو کې کومه لوبه يا په نخا کې سره سيالي کوي. ددوی موسيقي، نخا او سټيج بېخي د بوستون هغو ته ورته و خو يوازې لوڅو بدنونو يې توپير درلود.

مور ځانته لار وکړه او يو انگليسي ويونکې ډلې سره يو ځای شو، که څه هم دوی بنيان او پتلون اغوستی و، خو له وينتو يې ښکاريدل چې د کانال د ساحې د پوځي اډې اړوند دي. فيډل د يوې خدمتگاري په اوږه لاس کيښود، هغې چې مخ را واړاوه، له خولې يې چيغه ووتله دواړه لاسونه يې له فيډل نه تاو کړ. د ځوانانو يوې ډلې ورته په ځير راکتل، دا کار يې خوښ نه شو او د شکايت په ډول يې يو بل ته سره وکتل. خدمتگاري مور يوه کونج ته بوتلو او نه پوهېږم له کومه ځايه يې يو مېز اودوه څوکي راپيدا کړې.

مور چې څنگه په ځای کې کېناستو فيډل راسره په خواکې ناستو دوو کسانو سره په هسپانوي ژبه روغېر وکړ. ددوی کاليو پوځيانو سره توپير درلود، نيمه لستوني لرونکې کميسونه او پرتوگونه يې اغوستي وو. خدمتگاري څو بوتله بير راوړل او بېرته لاړه. هغې چې مخ واړوه، فيډل يې پنډی زور کړه، هغې مخ را واړوه، ويې خندل او يوه هوايي مچکه (بوسه) يې فيډل ته راوليږله. ما شاوخوا وکتل او ډاډه شوم چې بار کې شته ځوانان راته متوجه نه دي. هغوی په نخاگرو سترگې خښې کړې وې. په خلکو کې زياتره هغه پوځيان وو چې انگليسي خبرې يې کولې، ځينې نور خلک هم وو، لکه زمور په خوا کې ناست خلک چې پانامايي وگړي وو. هغوی له ليرې پېژندل کېدل. وو او ځينو نورو يې بيا ديوالونو ته تکیه

ولاړ وو. دوی نيغ ولاړ وو، لکه د رمې سپی چې تل متوجې وي.
نڅې له مېزونو گردچاپېره گرځېدې، کله به د چا په غېږه کې کېناستې،

وېرې او وژنو راتبتيډلي دي، زه تاسو ته نور بير راوړم.)
هغه چې روانه شوه فيډل ته مې وويل : (ته يې ښكاره ولې نه وايې چې
دوى دلته د امريكايي ډالرو گټلو لپاره راغلي دي.)

(سمه ده ! خو ددې خبرې څه ځواب دى چې دا ټولې له هغو ملكونو راغلي
چې فاشست جابرانه نظام پكې پلى دى.)

زما سترگې ستيچ ته واوښتې، درې واړو نجونو په كرس خندل او د پلورونكو
خولى يې د فوټبال په څېر هاخوا ديخوا غورځوله. ما د فيډل سترگو ته
وكتل او ومې ول : (ته خو به ټوكې نه كوي؟)

هغه په جدي لهجه ځواب راكړ، بېخي نه، كاشكې دا ټوكې واى، له دوي
ډېرې يې له خپلو كورنيو بې برخې دي، د چا پلار نشته، د چا ورور نشته، د
چا خاوند نشته او د چا مئين نشته. دوى د مرگ او ځور په غېږه كې رالويې
شوي دي ، اوس ورته دا نڅا او نڅاگرې دومره بده خبره نه ده، دوى دلته
پيسې گټې، بيا به لارې شي چېرته به نوى ژوند پيل كړي، د چايو كوم
هوټل يا دوكان به جوړ كړي او خپل ژوند به كوي.

بار (ميكډې) سره نږدې غالمغال شو، دده پام ور واوښت، ومې ليدل چې
خدمتگارې يوه پوځي ته گوته وڅنډله، هغه يې لاس ونيوه او مټ يې پرې
تاو كړ، جينى چينې كړې او په گونډو شوه. پوځي په كرس وڅنډل او خپلو
ملگرو سره يې مستي پيل كړه، ټولو په لوړ غږ خندل، خدمتگارې غوښتل په
خپل خوشې لاس په سرتېري وار وكړي. هغه يې لاس نور هم تاو كړ، د
دردله امله د نجلى څېره واوښته.

د ملتري پوليسو منصوبينو دا حالت لیده او غلي ولاړ وو. فيډل پورته شو او
بار خداته. ته ناست يوه كس يې مخه ونيوله، ورته يې

اودريره وروره ! اوس به هر څه سم شي.)

د ستيج خواته يو لوړ پانامه يي وگړی رابنکاره شو، د پيشو غونډې يې بې له كومه غږه بيا په يو شېبه کې د پوځي سر ته ولاړ و، په يوه لاس يې د پوځي مری ونيوله او په بل لاس يې د هغه په مخ اوبه ور واړولې. خدمتگاره له منځه ووت، خو نورو پانامايي وگړو پوځي ونيو او بار ته يې اړم کړ، څه يې ورته وويل خو ما وانه وريدل. بيا يې په دومره لوړ غږ وويل چې د موسيقي په شور کې مې هم واوريدل، په واضحه يې انگليسي لگيا شو: (تاسو ته دا خدمتگاره جايزه نه ده او اوس خو يوه هم نه شی لمس کولای، تر څو مو چې پيسې نه وي ورکړي.)

اوس دواړه MP را روان شول. د پانامه يانو گڼې گونې ته راغلل او ويې ويل : (موږ دی له دې ځايه بوځو) پانامه يي هغه پوځي ځمکې ته ښکته کړ او ورميز يې ورتاو کړ، پوځي له درده تاو شو، پانامه يي وويل : (ته زما په خبره پوه شوې؟) له لاندې ټيټ او لږخيدلی غږ راغی (ښه پوه شوم) بيا يې پوځي هماغو دوو ساتونکو ته ورټيله کړ او په غوسه يې وويل : (له دې ځايه ورکيږه نو.)

ديارلسم فصل

جنرال سره خبرې اترې

ددې بلنيک هيله مې نه لرله. د ۱۹۷۲ ز کال ددې سفر په يوه سهار خپل دفتر کې ناست وم، دا دفتر راته د پانامې د برېښنا دولتي شرکت راکړی و. زه له ارقامو سره بوخت وم چې يو کس ورو دروازه وټکوله. ما ورته د راتلو وويل او په زړه کې دې ته خوښ شوم چې له وچو ارقامو مې د پام بدلولو يوه بهانه پيدا کړه. ځان يې د جنرال موټروان راوپېژند او ويل يې چې د جنرال ليدلو ته بايد ورسره لاړ شم.

يو ساعت وروسته د جنرال عمر طوريجو مخ ته ناست وم. ساده پانامه يې کالي يې په ځان وو، پطلون او د نيمه لستوني لرونکی کميس، ټنې يې ټولې تړلې وې، قميص يې خام ابي رنگ و، ځينې ځايونو کې يې ډيزاين نښې ښکارېدې، لوړ دنگ سپری و، د خپلو دومره مسئوليتونو سره بيا هم ډېر مطمئن ښکارېده، په پراخه ټنډه يې تور ويښتان پراته وو.

زما د اندونيزيا، ايران او گوټي مالا د سفرونو په اړه يې راته وويل درې وارو هيوادونو سره يې ليوالتيا لرله خو د ايران له شاه محمد رضا شاه پلوي سره يې ليوالتيا بېخي زياته وه. شاه په ۱۹۴۱ ز کال کې هله واک ته ورسيد چې انگليسانو او امريکايانو يې په گډه د پلار حکومت په دې تور چپه کړ، چې گوندې له هټلر سره پټې اړيکې لري. ۱

طوريجو راته وويل: (ته دا منلی شې چې يو څوک دې د خپل پلار پر ضد دسيسه کې لاس ولري او هغه دې له واکه ليرې کړي؟)

د پانامې ولسمشر ددې پراخه هيواد له تاريخه ښه خبر و. مور ښايسته شېبه په دې خبرې کولې چې په ۱۹۵۱ ز کال کې د ايران د شاه پر ضد څنگه

خلک راپورته شول او خپل لومړی وزیر محمد مصدق يې جلاوطنی ته اړويسته.

طوريجو او بلکې ټوله نړۍ پوهېده چې د امريکا CIA په محمد مصدق د کمونېزم ټاپه لگولې وه او همدوی شاه هم بيا ځلي واک ته رواست. دا لکه چې په دې نه پوهېده يا به يې يادونه نه کوله چې ددې ټولو تر شا د روز ويلت چالاکي او مکاری هم پرته وه اودا د استعمار د يوه نوي دور پيلامه وه. د نړيوالې امپراتورۍ د قيام لپاره چې کوم اور کرل شوی و دا يې لومړی سپرغی وه. دا ټولې کيسې ماته کلادين کرې وې.

طوريجو خپلو خبرو ته دوام ورکړ: (شاه چې بيا پر واک شو نو څو انقلابي کارونه يې وکړل، ددې کارونو موخه صني پرمختگ و چې ايران نوي دور ته نښاسي.)

ما ترې وپوښتل چې د ايران په اړه څومره پوهېږي؟
ويې ويل: (دا معلومات ساتل زما دنده ده. زه شاه ته په ښه سترگه نه گورم، ځکه د خپل پلار د خپلو لپاره بل سره ودریدل ښه نه دي، دی د واک ترلاسه کولو لپاره د CIA لاسپوڅې شو خو اوس چې د خپل هیواد د پرمختگ لپاره کوم کارونه کوي؛ نو که یو څه وخت ژوندی پاتې شي ډېر څه به ترې زده کړم.

(ته فکر کوې چې هغه نه ژغورل کېږي؟)

(دښمنان يې قوي دي)

(د نړۍ تر ټولو ښه ساتونکي به يې هم دفاع ونه کړای شي؟)

په تریخ نظر يې راوکتل: (د هغه په شخصي پوليسو (ساواک) کې ډېر ځایونه شتون لري، دې سره يې ملگري نه زیاتېږي او ډېر وخت دوام نه شي کولای.) یوه شېبه غلی شو، بيا يې سترگې وگرځولې: (ته د ساتونکو

اقتصادي ترهگري | ۱۲۵

خبره کوي، زه هم يو خو لرم.) دروازې ته يې لاس ونيو ويې ويل: (ته څه فکر کوي، که ستا هيواد وغواړي چې مانه ځان بيغمه کړي؛ نو دا ساتونکي مې ترې ژغورلای شي؟)

ما ترې وپوښتل چې آيا رښتيا هم داسې خطر احساسوي؟

هغه داسې غبرگون وښود چې زه بايد پر خپله پوښتنه پښېمان شوی وی :
(ته پوهېږې چې مور د پانامې کانال لرو او دا معامله تر آرېنز او يونايټېډ فروټ ډېره ژوره ده.)

ما په گوټيې مالا ډېره څېړنه کړې او د طوريجو د خبرې تل ته په اسانه ورسيدم، د سياسي ارزښت له مخې د يونايټېډ فروټ مسئله ددوی د پانامې له کانال سره برابره وه. دا شرکت د اتلسمې پېړۍ په وروستۍ لسيزه کې رامنځته شو، خو ډېر زر د منځنۍ امريکا د قوي شرکتونو په قطار کې ودرید. په ۱۹۵۰ ز کال کې جاکوب آرېنز د اصلاحاتو په نامه د گوټيې مالا ولسمشر وټاکل شو. دا ټاکنه د نيمايي کړې لپاره د جمهوريت يوه نمونه وگرځېده او خلکو يې تود هر کلی وکړ. په دې وخت کې د گوټيې مالا له درې سلنه کم خلک د هيواد د اولس سلنه ځمکې خاوندان وو. آرېنز ژمنه وکړه چې قحط خپلي خلک به له دې لورې خلاصوي، تر ټاکل کېدو وروسته يې په پراخه کچه کرنيز اصلاحات راپيل کړل.

طوريجو بيا خبرې پيل کړې: (غريبي او منځنۍ طبقې په ټوله گوټيې مالا کې د آرېنز کړنې وستايلي، ما هغه خپل اتل (ايډيال) ومانه او په اړه مې يې ډېر فکر کاوه. زه پوهېدم چې يونايټېډ فروټ شرکت يې کلک مخالف دی، ځکه هغه خپله د يوه سرسخته او لوی زميندار شرکت و. په کولمبيا، کوسټاريکا، کوبا، کاراګوا، سانتو ډومينگو او دلته پانامه کې يې

هم داسې گټې خوندي وې او دا خبره هغه هېڅکله نه منله چې د آرینز له نظرياتو دې زموږ په شان نور هیوادونه هم اغېزمن شي.

تر دې وروسته په هر څه پوهېدم. یونایتډ فروټ غوښتل د امریکا ولس او کانگرېس ته دا باور ورکړي چې آرینز د روسیه کس دی او گویتې مالا د روسیه د غېږې بچی دی. شرکت د خپلې موخې لپاره د عامه اړیکو یو قوی کمپاین پیل کړ، بالاخره په ۱۹۴۵ ز کال کې د CIA په زور حکومت بدل شو. امریکایي الوتکو په گویتې مالا ښار بمبار وکړ او د جاکوب آرینز جمهوري حکومت یې نسکور کړ. ددې پر ځای کین لاسی ظالم دیکتاتور کارلوس کاستېلو ارماس واک ته ورسید.

نوی حکومت د یونایتډ فروټ شرکت منندوی و. د منې په ډول یې ټول رامنځته شوي کرنیز اصلاحات ختم کړل. د بهرنیو سوداگرو په گټه او عاید یې لگیدلې مالیه ختمه کړه. د پتو رایو شمېرلو طریقه یې بنده کړه او زندانونه یې له خپلو مخالفینو ډک کړل. چا یې چې پر ضد خبره کوله هغه یې وځپل. د شلمې پیړۍ په پاتې کلونو کې چې په گویتې مالا کې د ترهگری او تاوتریخوالي کومې څپې راغلې؛ تاریخپوهان یې د یونایتډ فروټ شرکت، CIA او دیکتاتور کیستېلو له لاسو گڼي. ۲

طوریجو زیاته کړه: (آرینز ووژل شو، سیاسي قتل شو او شخصیت یې ووژل شو.) یوه شېبه غلی و، بیا یې کړل: (امریکایي ولس د CIA دا چټلې څنگه ښه وبلله؟ زه په دومره اسانه نه ځم. زما په پوځ کې زما خپل خلک دي.) بیا یې یوه ترخه موسکا وکړه: (په سیاسي قتل هېڅ نه کیږي، زما د وژلو لپاره باید CIA خپله لاس په کار شي.)

په خپلو فکرونو کې ډوب وو. طوريجو دا چوپتیا ماته کړه، رامخکې شو علي یې وویل: (اوس زه بیشتل Bechtel سره مخ یم.)

ددې په اوریدو هک پک سوم، بیستل د نړی تر ټولو ستر او قوي انجینري شرکت او په زیاتره پروژو کې د MAIN شریک دی. ما فکر وکړ چې د پانامې په ماسټریبلان کې زموږ په مخالفینو کې یو دا هم دی. په حیرانتیا مې وپوښت: (ته څه ویل غواړې؟)

(موږ غواړو د پانامې یو نوی کانال وکېندو، دا کانال به د بحر له سطحې سره برابر وي او هېڅ څنګ Lock به نه لري. سترې بیړۍ به ترې په اسانه تېرېږي. زه باوري یم چې جاپان به یې حتمن مالي مسئولیت پر غاړه واخلي.)

(حتماً، ځکه هماغو له دې کاناله ډېره ګټه اخلي.)

(ته رښتیا وايي، که هغوی یې مالي مسئولیت واخلي؛ نو ښکاره خبره ده چې جوړوي به یې هم.)

ما ځان سره وویل چې د بیستل کیسه خو ختمه شوه.

بیا یې وویل: (د معاصر تاریخ تر ټولو ستره ساختماني پروژه... ته پوهېږې په بیستل کې څوک دي؟ نکسن، فورډ او د بوش لاسپوڅي (بوش په ملګرو ملتونو کې د امریکا سفیر و او فورډ د هاوس مانټري لیډر او د جمهوري غوښتونکو ملي کنوانسیون مشر و) زه پوه شوی یم چې د جمهوري غوښتونکو ګوند واګي د بیستل کورنۍ په لاسونو کې دي.)

دې خبرو زه ډېر ناآرامه کړم، زه له هغو کسانو وم چې ددې ټول نظام په منځ ته راتګ او دوام کې مې ونډه لرله او طور یجو له دې نظامه کرکه لرله. خو زه په دې پوهېدم چې طور یجو زما له ونډې ښه خبر دی. زما کاري مسئولیت دا و چې طور یجو قانع کړم. په دې یې باید قانع کړم چې دا پروژه امریکایي شرکتونو ته ورکړي او له نړیوال بانک ورتنه پور واخلي. خو زه پدې پوهېدم چې زما ټول منطق له یوه لوی دیوال سره ټکر کېږي او دې سړي سره

مخامخ کېدل اوس حتمي وو.

ما وپوښتل : (جنرال صيب، زه مو ولې راغونښتی يم؟)

خپل ساعت ته يې وکتل، موسکی شو: (ښه ! راځه چې اوس خپلې خبرې وکړو، پانامه ستا مرستې ته اړتيا لري.)

ما حواس وبايلل : (زما مرستې ته؟ څه درته کولای شم؟)

هغه په خپله څوکۍ کې تکیه ووهله او ويې ويل : (موږ د پانامې کانال بېرته اخلو، خو يوازې دا کفايت نه کوي، موږ بايد يو بې سازې ماډل (نمونه) جوړ کړو. موږ بايد خپلو وږو ورونو ته دا باور ورکړو چې ددوی غم راسره دی او دا بايد سپينه کړو چې زموږ خپلواکي پر موږ د چين، روسيه يا کيوبا احسان نه دی. موږ نړۍ ته دا ښيو چې پانامه يو بامسئوليتنه هيواد دی، له امریکا سره دښمنی نه کوو، خو دومره وايو چې خپل ټول قوت خپل بېوزله ولس ته وقف کوو.)

بيا يې پښه پر بله واړوله : (ددې کار لپاره بايد يو داسې اقتصادي بنسټ رامنځته کړو چې په ټوله نيمه کره کې ساری ونه لري. برښنا! هو برښنا مو پکار ده، خو داسې برښنا چې زموږ ليرې پراته او بېوزله خلک ورته لاس رسی ولري او نرخ يې ټيټ وي، د لار او لېږ د وسايلو په اړه مې هم ورته فکر دی. پردې سربېره کړنه هم د يوه ځانگړي پام غوښتونکې ده، دا ټول کارونه په پيسو کيږي او پيسې به له کومه راځي؟ پيسې به ستاسو وی، د نړيوال بانک او د بين الامريکايي پرمختيايي بانک.

ماته رامخکې شو، زما سترگو ته يې وکتل او زياته يې کړه : (زه پوهېږم ستاسو شرکت کار غواړي، کار ورته پيدا کيږي، خو د پروژو حجم به يې له اندازې او اړتيا ډېر زيات وي، لکه لويې لارې، بندونه، بندرگاه ... خو زموږ وي. ته ماته هغه څه راکړه چې زموږ ولس ورته رښتيا اړتيا

لري او زه به تاته ددې ټول کار درکړم، چې ته ورته اړتيا لري.)
 ده چې کوم وړانديز کاوه، بېخې مې تمه ترې نه وه. دده پلان مې چې
 واورید هک پک شوم او یوه عجیبه ولوله راکې په خپو شوه. دا خو د هغو
 ټولو خبرو رد و چې په MAIN کې مو زده کړې وې. دی د بهرنیو پورونو په
 اړه ښه پوهېده چې موخه یې یوازې د ولسونو پوروړې کول وو. دا مرسته
 یوازې ددې لپاره کېده چې پانامه د امریکا او سوداګرۍ تر لاس لاندې
 شي. ددې مرستو یوازینی موخه دا وه چې پانامه د تقدیر د لیک
 (Manifet- Destiny) په لاره راونه شي او د تل لپاره د واشنگتن او وال
 سټریټ ګوتو ته ورشي. هغه په دې ښه پوهېده چې زموږ د نظام فرضیه څه
 ده، دا چې یو واکمن کس خاین او بې ایمانه شي، که کوم څوک داسې
 پیدا شو چې واک به یې د خپل ولس د گټې لپاره کاراوه؛ نو دا بیا موږ ته
 خطر و. دا یو ډول بغاوت و چې د غبرګون یوه لړۍ یې پیل کولای شوه او
 زموږ نظام یې رسوا کولای شو.

د مېز شاته ناست کس ته ځیر شوم، هغه ډاډه و چې د پانامې د کانال له
 امله یې قوت درلود او همدې خبرې له یوې اندېښنې او بې باورۍ سره هم
 مخ کړې و. هغه باید ډېر احتیاط کړی وی. هغه له مخکې هم خان ددې
 سیمې د رهبرانو رهبر ګانه. که د خپل ایډیال آرېنز په څېر ده هم سینه سپر
 کړی وی؛ نو ټوله نړۍ به ددې نندارې لیدو ته په تمه وه. پوښتنه دا وه چې
 د امپراتورۍ جوړولو ددې نظام غبرګون به څه وي؟ بلکې اصلي خبره دا وه
 چې د امریکا غبرګون به څه وي؟ د لاتیني امریکا تاریخ له اتلانو
 (قهرمانانو) ډک پروت دی.

ما خپلو کارونو ته د جواز لپاره یوه کیسه جوړه کړې وه او کوم کس چې راته
 مخامخ ناست و هغه غوښتل چې دا کیسه باطله کړي. دې انسان به ډېرې

نیمگرتیاوې لرلې خو بحري قزاق نه و. هغه د هنري مارگن یا فرانس دریک غوندې کس نه و چې د انگلیسي شاه د لیکونو په لړ کې یې بحري قزاقانو ته جواز ورکړی وی. په لویه لاره دده تر انځور لاندې کښل شوی شعار ډېر بد نه و چې :

(د عمر فکر خپلواکي ده او په نړۍ کې داسې توغندی نه دی جوړ شوی چې فکر ووژني.)

تام پین Tom Paine هم نږدې همداسې خبره کړې وه

ما په دې شعار فکر کاوه، زه دا منم چې افکار نه وژل کېږي خو تر شایې چې کوم ژوندي خلک دی هغوی سره څه کېږي؟ ماسره یوه بله پوښتنه پیدا شوه، که طوریجو باید د شهادت لوړ مقام ترلاسه کړي نو زما کړنلاره به څه وي؟

موږ چې جلا شو؛ نو دواړه په دې پوهېدو چې د ماسټر پلان پروژه به MAIN ته ورکول کېږي، زما کار به دا وي چې موږ د طوریجو له پلان سره سمه بولي ووځو.

خوالی

- "The Shah's Last Ride: The Fate an Ally" [http://www.shwcross.com](#)
- "All the Shah's Men: An American Coup and the Power of Money" [http://www.knizer.com](#)

د ژاپن، یونایتډ فروټ پر گوټې مالا د تاوتریخوالی په اړه ډېر څه نیکس شوي دي : لکه

- " A people's History of the United States": Howard Zinn
- "For the Record: The United Fruit Company's Sixty-Six Year in Guatemala": Diane K. Stanbey
- " The Banana Republic: The united Fruit Company" <http://www.mayapradise.com/ufilce.htm>
- "CIA Involved in Guatemala Coup, ۱۹۵۴" <http://www.english.upenn.edu/~afilries/۵۰s/guatemala.html>

د ش د کورنی د ملوټ کېدو پر ثبوت د پوهېدو لپاره :

" Zapata Petrpleum corp". April ۱۹۵۸ "fortune"

خوارلسم فصل

د اقتصادي تاريخ لانجمنه دوره

په MAIN کې زه د ارشد اقتصاد پوه په توگه د يوې پوځي مشر په توگه د خپرو او مطالعاتو څارنه هم زما مسئوليت و چې موږ به د نوي د اقتصادي وضعيت په اړه کولې. پر دې سربېره مې بايد ځان هم د معاصري دورې نه نويو اقتصادي نظرياتو او ليوالتياوو خبر کړی وی.

په ۱۹۲۰ لسيزه کې ځينې نفتو صادروونکو هيوادونو د اوپيک (OPEC) په نوم يوسازمان رامنځته کړ. موخه يې د نفتو د سترو تصفيه کوونکو شرکتونو ماتول وو. ايران هم پکې يو مهم عنصر و. که څه هم د ايران شاه د خپل ژوند، کورنۍ او واک لپاره له امريکا مندوی و. ځکه همدې امريکا د محمد مصدق په وخت کې مجرمانه مداخله وکړه او د ايران شاه يې ورغوره. نه بلې خوا شايد همدې اندېښنې د ايران شاه هم يوه فکر ته اړ کړې وي: چې کېدای شي لوبه يې بيا پر وړاندې چپه شي.

د نفتو په پيسو ماړه د څو نورو هيوادونو مشران هم وو، چې له همدې حالت سره مخ وو او ورته وېره يې محسوسوله. د تېلو لويو شرکتونو ته يې (اوه خویندې) (Seven Sister) ويل. دوی هم د تېلو د بيو د کنټرول لپاره يوه جلا ټولنه رامنځته کړې وه، چې تر ټولو ډېره گټه خپل جيب ته واچوي. ددی پر ضد او غبرگون کې د اوپيک په نامه د نفتو د صادروونکو هيوادونو گډ سازمان رامنځته شو.

۱۹۷۰ کال کې OPEC ډېرې لويې صنعتي سټې په گوندو کړې. په دې وخت کې د OPEC غړو هيوادونو له خوا د اقداماتو يوه لړۍ پيل شوه چې بالاخره يې سر د تېلو په صادروولو بنديز ته ورسيد. دې سره د امريکا د تېلو

به پمپونو کې د موټرو اوږده قطارونه ودریدل. داسې فکر کېده چې یوه ستره اقتصادي بحران د امریکا خواته مخه کړې ده. د نړۍ زیاترو سترو اقتصادي قوتونو ته دا یوه ستره ضربه وه. ددې سترې ضربې د زیان محاسبه د لږو خلکو له وسه پوره وه.

د تېلو د بحران دا موده د امریکا تر ټولو بدمرغه شېبې وې. د امریکا ولس دانتشار بنکار و، وېره یې په رگونو ننوتې وه، پر ځان یې باور نه درلود. دې ولس د ویتنام په شرمیدلې جگړه کې خوړلي ټپونه څټل او پر دې ټولو سربېره یې ولسمشر هم استعفا کړې وه. د ولسمشر نېکسن ستونزې تر ختیځې آسیا او واټر گېټ محدودې نه وې، هغه په داسې ځای کې ولاړ و چې د نړیوال سیاست او اقتصاد یوه نوې دوره ترې روښانه ښکاریده. دې وخت کې داسې ښکاریده چې د OPEC په گډون (شپږ وروڼه) د قوت خواته روان دي.

ما له دې حالته خوند اخیست، زما روزي که څه هم له کارپوریتوکراسۍ وه، خو ځان سره به مې ویل چې دوی مې باداران ښه ځای ته روان کړي دي. کېدای شي په دې خبره به مې د جرم احساس یو څه قلاریده. ماد تصور په سترگه ټامس پین د OPEC په دې کارونو خوښ لیده.

د تېلو په لېږد چې بندیز ولگید، هغه وخت مو ددې سختي احساس نه کړه. موږ خپل څو نظریات لرل چې له امله یې موږ پر دیوال لیکل نه شول لوستی. چې اوبه له ورځه تېرې شوې؛ نو موږ ايله پوه شو چې د تېلو تر بحران وروسته مو د اقتصادي پرمختگ کچه د ۱۹۵۰ او ۱۹۶۰ کلونو پر پله ۵۰٪ کمه شوې ده او دا هم د قوي انفلاسیون په بدل کې. هر څه چې وشول له بنسټیزه اړخه بېخي بدل وو. دې سره کار ورک او خلک اوزگار شول. تر ټولو مهمه دا چې د مالیاتو نړیوال نظام گډوډ شو. د ثابتې تبادلې

Fixed exchange rate بيه له دويمې نړيوالې جگړې وروسته بڼه ساتل شوې وه خو اوس هغه هم رالويده.

هغه وخت زما دا عادت و چې ملگرو سره په ناسته کې به مې پر دې موضوع خبرې اترې کولې. ځينو يې ما لپاره کار کاوه چې زما خپل پرسونل هم پکې شامل و. دوی ټول ډېر وینس او فکري کسان وو. زياتره پکې ځوانان وو او د روايت له مخې د خپل ازاد فکر خاوندان وو. نور خلک بيا د بوستون پوهان، د ځايي پوهنتونونو استادان او يو د کوم کانگرس معين هم و. په دې غير رسمي ناسته کې به موږ زياتره وخت له دوو تر لسگونو تو گډون کاوه، بحثونه به تل خواږه، خوندور او ژوندي وو.

ماسره ډېرې داسې خبرې وې چې نه به مې کولې، زياتره ملگرو به مې په ډېر فخر د خپلې پوهې او اړيکو خبرې کولې. ما به ددوی د ټولو غوږو ځواب د يوه ستر شرکت د هغه ارشد اقتصاد پوه په توگه ورکاوه، چې نړۍ يې ليدلې وه او تل يې د الوتکې په لومړۍ درجه سالون (فرسټ کلاس) کې سفر کړی و. دې سره مې هم ورته د طوريجو په شان سترو خلکو سره د ناستې پاستې خبرې نه کولې او نه مې ورته دا رازونه ويل چې موږ هيوادونه څنگه په خپل جال کې نښلوو. دا ټولې خبرې په يو وخت کې زما د تکبر، نارامۍ او ذهني انتشار لامل شوې وې.

موږ به چې د (شپږ ورونو) د قوت په اړه خبرې کولې؛ پر ځان به مې ډېر کنترول کاوه. زه پوهېدم دوی يو هم په دې نه پوهېږي چې کارپوريتوکراسي، ددوی اقتصادي جنايتکار او گيډران (Jackals) د پردې تر شا ناست دي او دې وړو قوتونو ته هېڅکله واک په لاس نه ورکوي. ددې خبرې ثابتولو لپاره آربنز، مصدق او په ۱۹۷۴ ز کال کې د CIA په لاسو د چيلي د ولسمشر سلاوادر الاندي حکومت ښکېلې بېلگې دي. زه

اقتصادي ترهگري | ۱۳۵

په دې پوهېدم چې د نړيوالې امپراتورۍ دايره راتنگيری او دا ټول د OPEC د کارونو اغېز و. ما لومړی هسې شک کاوه خو وروسته په دې باوري شوم چې دا دايره د OPEC په وسيله تنگيری.

زموږ د خبرو اصلي محور به زياتره وخت د ۱۹۷۰ او ۱۹۳۰ کلونو د پېښو ورته والی و. ۱۹۳۰ لسيزه په نړيوال اقتصاد کې د بدلون ښکارندويي وه؛ مثلاً پر دې د فکر کولو طريقه، ددې افکار او د تجزيې لارې. دا هغه دور و چې د کينز KEYNES اقتصادي نظريات په زور کې وو. دا خبره مشهوره شوه چې د بازار په کنترول او د عامه خدمتونو په چمتو کولو کې بايد حکومت ونډه ولري. اوس هغه پخوانی فکر مړ شوی و چې ويل به يې بازار خپله لاره خپله ټاکي او د حکومت لاسوهنه بايد پکې کمه وي. ۱

د بحران DEPRESSION پايله د NEW DEAL په شکل راڅرگنده شوه او داسې پالیسی عملې شوې چې په مرسته يې د اقتصادي حالت د قابو کولو ليواليتاوي، په مالي معاملو کې د حکومت چټکتيا او د عامه مالياتو (ماليه، بودیجه، سود) کچه لوړه شوه. ددې تر څنگ همدا حالت او دويمه نړيواله جگړه ددې لامل شوه چې ځينې ادارې رامنځته شي؛ لکه: نړيوال بانک، نړيوال مالياتي فنډ او د سوداگرۍ او محصولاتو عمومي تړون:

(Gatt : Genral Agreement on Trade and Tariff) ... ۱۹۶۰ مه لسيزه ددې دورې مرکزي وخت و، دا دوره هغه وخت هم په گوته کوي چې معاصر اقتصادي نظريات پرېښودل شوي وو او پرځای يې د کينز اقتصادي

NEW DEAL ۱ : دا هغه پالیسی وه چې د امريکا ولسمشر روز ويليت په ۱۹۳۳ کال کې د ۱۹۲۹ ز کال د بحران د قابو کولو لپاره عملې کړه. د NEW DEAL کليمه يې ۱۹۳۲ ز کال کې په شيکاگو کې يوه کونانسون ته د وينا پر مهال وکاروله. دا يې د ولسمشريزو ټاکنو د کمپاين يو مهم ټکی و. ددې پالیسی له مخې ځينې داسې کارونه وشول چې اغېزې يې په اوږدمهال کې رانښکاره شوې؛ خو د امريکايانو له طبيعت سره

نظريات خپلېدل. د کينډې او جانسون په اداره کې اوج ته رسيدلي وه او يوازينی کس رابر ت ميکنامارا و چې په دې ټول منظر يې تر نورو ډېر اغېز درلود.

زموږ د بحث پر ډلې د ميکنامارا اغېز ژور و. داسې ويلاى شو چې ميکنارا به په غيبانه ډول زموږ په بحثونو کې برخه لرله. موږ دده له شهرت او پرمختگه خبر وو، دا بناغلی په ۱۹۴۹ ز کال کې د فورډ شرکت د پلان مدير او په ۱۹۶۰ ز کال کې ددې شرکت يوازينی هغه ريئس شو چې د فورډ کورنۍ غړی نه و او څه وخت وروسته کينډي همدا سړی خپل د دفاع وزير وټاکه.

ميکنامارا د کينز د نظرياتو پر بنسټ د حکومتي اقتصادي پاليسی د جوړولو تر ټولو ستر وکیل و. ده د حسابي او ارقامی ماډل په مرسته د ويتنام د جگړې پاليسی، پوځي ډلې او د دوی اړتياوو سرچينې بيا له سره ترتيب کړې. دده د تېرگړې رهبرۍ Aggressive leadership شعار د حکومتي چارواکو تر څنگ سوداگرو ته هم يوه نمونه وگرځېده. د پرمختللو ملتونو په اقتصادي بنوونيزو ادارو کې دا فلسفه ومنل شوه. له دې بيا د اجرايه رئيسانو (CEO: Chief Executive officers) هغه ځوانه ډله راووته چې د نړيوالې امپراتورۍ تېرگر سرلاري (علمبردارن) شول. ۱

موږ به چې پر نړيوال اقتصاد خبرې کولې؛ نو د ميکنامارا شخصيت به ډېر ستايل کېده. موږ ته به زياتره وخت هغه شخصيت مخې ته ودرید چې د نړيوال بانک د مشر په توگه دده پېژندگلوې وه. دا پوست يې د دفاع وزارت تر پرېښودو څومياشتې وروسته اشغال کړی و. زما زياترو ملگرو به پر دې کنامارا شخصيت د نظامي او صنعتي ځانگړنو ټولگه وه. هغه د يوه ستر شرکت رئيس و، بيا د دفاع وزير شو او اوس د نړۍ د ستر

اقتصادي ترهگري | ۱۳۷

بانک مقتدر مشر دی. د واک په ویش کې دا دومره سخت و، چې خلک ترې وپریږدل خو زه ددې حالت په لیدو بېخي نه حیرانیدم.

اوس چې گورم نو په تاریخ کې د میکنا مارا تر ټولو ستره شراچوونکې ونډه دا وه چې نړیوال بانک یې په ډېره ستره کچه د نړیوالې امپراتورۍ استازی کړ او دومره لویه کچه تر دې دمه نه وه لیدل شوې. ده یوه بده نمونه پرېښوده. د کارپوریتوکراسۍ اصلي ستنې یې داسې سره په یو ترتیب برابرې کړې چې اوس یې دده ځای ناستي اسانه په یوې سترې نمونې (ماډل) بدلولای شوې. مثلاً جورج شتلز د نیکسن په کابینه کې د خزاني وزیر او د اقتصادي پالیسي جوړونې د کمیسیون مشر و او پردې سربېره یې د بیشتل شرکت ریاست هم کاوه. تر دې وروسته بیا د ریگن په کابینه کې بهرنیو چارو وزارت قلمدان هم له ده سره و. همدارنگه کیسپر وین برگر و، دا د بیشتل شرکت معاون و او وروسته بیا د ریگن په کابینه کې د دفاع وزیر شو. د جانسن په وخت کې ریچارد هیلمز د CIA مشر و، د نیکسن په وخت کې په ایران کې سفیر شو، د جورج ډبیلو بوش په وخت کې د دفاع وزیر و، وروسته بیا هالي برتن مشر و او د همدې بوش معاون هم و. یوازې دا نه ده، همدا جورج ډبیلو بوش په خپله د زباپاتا پطرولیم شرکت بنسټگر د نیکسن او فورد په دورو کې په ملگرو ملتونو کې د امریکا سفیر و او بیا د ولسمشر فورد په وخت کې د CIA مشر شو.

اوس چې شاته گورم نو دنیا راته ډېره ساده ښکاري، په ډېرو مسایلو کې مو هغه وخت د نړیوالې امپراتورۍ د رامنځته کولو لپاره زړې حربې وکارولې. په اصل کې کرمټ روز ویلټ مور ته ډېره ښه لاره راو وده. ده په بریا ایران کې یو نظام ړنگ کړ او پر ځای یې یو ټولوک

سه وای ته ورساوه. هغه وخت مور اقتصادي جنایتکارو په اندونیزیا او

اکوادور غوندي هیوادونو کې خپلو موخو ته د رسیدو لپاره هڅې کولې. خو ددې پر وړاندې بیا ویتنام یوه بېلگه وه او له دې بېلگې معلومیدل چې پخوانی انداز بېرته خپلول څومره اسان دي. ددې حالت د بدلولو لپاره د OPEC یوه مهم غړي سعودي عربستان ته سخته اړتیا وه.

حوالې

۱: "Robert S. McNamara: ۸th Secretary of Defense",
<https://www.defenselink.mil>

پنځلسم فصل

د سعودي عربستان د پيسو مينځلو قضيه

د ۱۹۷۴ ز کال خبره ده، د سعودي د سفارت يوه کارکوونکي د خپلې پلازمينې رياض يو څو انځورونه راوښودل. په يوه انځور کې مې وليدل چې د اوزو يوه رمه د يوې دولتي ودانۍ په خوا کې گرځي او په پرتو خنځلو کې خوله وهي. ما چې د سفارت له کارکوونکي ددې حالت پوښتنه وکړه نو ځواب يې زه بېخي هک پک کړم. هغه راته وويل چې دا د ښار د خنځلو پاکولو تر ټولو ښه وسيله ده.

ويل يې چې: (هېڅ يو قدرمن عرب دې خنځلو ته لاس نه ور وړي، مور دا کار څارويو ته پرېښي دی.)

زه بېخي حيران شوم، چې د تېلو د دومره لوی صادروونکي هيواد په دولتي ودانۍ کې اوزې گرځي او خنځلې خوري.

دې وخت کې زه د مشاورينو د هغې ډلې غړی وم چې د تېلو بحران ته يې حل لاره لټوله. دې اوزو په يوه ټکي پوه کړم چې ستونزې ته حل څنگه پيدا کېدای شي.

سياست او اقتصاد ته د مذهب (دين) ورننوتل، په اصل کې هغه عنصر و چې د تېلو په ليرد يې بنديز لگولی و او لويديځه نړۍ يې لړزولې وه. د ۱۹۷۳ زکال د اکتوبر په ۱۶ مه نېټه د يهودانو لوی مذهبي جشن (Yom kippur) و، په همدې ورځ مصر او شام په گډه پر اسرائيلو بريد وکړ. همدا جگړه د اکتوبر پيل و. دا د عربو او اسرائيلو څلورمه او تر ټولو سخته جگړه وه، همدې جگړې ټوله نړۍ اغېزمنه کړه. د مصر ولسمشر سادات پر شاه فيصل فشار راوړ، ورته يې وويل چې امريکا له اسرائيلو ملاتړ کوي او ته د

امریکا پر ضد د تېلو وسله وکاروه. د همدې کال د اکتوبر په ۱۶ مه نېټه ایران او سعودي په گډون څلورو نورو عربي هیوادونو د تېلو بیه ۱۷٪ سلنه لوړه کړه.

د کویت په ښار کې د عربو د تېلو وزیران سره راټول شول او پر یوه بل متبادل وړاندیز یې فکر کاوه. د عراق استازي په ډېر شد او مد سره خپل پل نظر ورکړ چې امریکا دې په نښه شي. ده د ډلې له هر غړي سره جلا جلا وکتل او ورته یې وویل چې په عربو کې دې د امریکا ټولې گټې بندې شي، امریکا او هغو متحدینو ته دې یې چې له اسرایلو سره ملگري لري د تېلو په صادرولو بندیز ولگي. تر څنگ دې یې له امریکایي بانکونو د عربو ټولې پیسې راوویستل شي. دده هدف دا و چې د امریکا په بانکونو کې پرتې پیسې که عربان بېرته ترې واخلي؛ نو خلکو نه به د ۱۹۲۹ ز کال اقتصادي بحران هېر شي.

د عربو نور وزیران له داسې انقلابي کړنو وېرېدل، خو بیا یې هم ویل چې یو څه باید وشي، ددې لپاره یې د بندیزونو لړۍ له پنځه سلنه کمي پیل کړه او هره میاشت به زیاتېده، تر دې چې دوی خپلې سیاسي موخې ترلاسه کړي. په دې یې سره هوکړه وکړه چې امریکا ته به د اسرایل دوستانه پالیسی سزا حتمن ورکوي، نو ځکه پرې بندیزونه باید ډېر شي. په دې ناسته کې د ځینو هیوادونو استازو وویل چې د پنځو سلنو پر ځای به لس سلنه کمی راوړي.

د اکتوبر په ۱۹ مه ولسمشر نېکسن له کانگرسه وغوښتل چې اسرایلو سره دې دوه میلیارده ډالر مرسته وکړي. په سبا یې سعودي عربستان او نورو هیوادونو امریکا ته د تېلو صدور بند کړ. ۱

۱۹۷۴ ز کال د مارچ په ۱۸ مه نېټه ختم شو. ددې

لړۍ شپو اغېز ډېر زیات ژور و. د سعودي د یو بېرل تېلو بیه د ۱۹۷۰ کال د

جنوري په لومړۍ نېټه ۳۹ ډالره وه او خلور کاله وروسته پکې ۸،۳۲ ډالره زیاتوالی راغی. (۲) سیاسيونو او اينده سنجوونکو هغه سبق هېر نه کړ چې د ۱۹۷۰ ز کال په پيل او منځ کې ورکړل شوی و خو بلاخره پاېله دا شوه چې دې ژور ټکان کارپوریتوکراسي لاپسې ځواکمنه کړه.

د دې درې واړه ستنو (لوی شرکتونه، نړیوال بانک او حکومت) تر منځ اړیکې په بې ساري ډول پخې شوې او یو تلپاتې اتحاد یې رامنځته کړ. ددې بنديز اغېز په چلندونو او پالیسيو کې د بدلون په ډول راڅرگند شو. وال سټریټ او واشنگټن په دې پوه شول چې په راتلونکي کې دا ډول بنديزونه نه زغمل کېږي. د تېلو پر صادراتو ډاډمنیدل زموږ په کاري لومړیتوبونو کې و. ۱۹۷۳ ز کال نه وروسته خو بېخي زموږ د ساه رگ ګرځیدلی و. سعودي د تېلو د بنديز له امله په نړیوال سیاست کې ډېر ارزښت ترلاسه کړ او امریکا په دې پوهه شوه چې د خپل اقتصاد لپاره یې سعودي عربستان څومره مهم دی. پر دې سربېره یادو بنديزونو د کارپوریتوکراسۍ رهبران نورو لارو لټولو ته اړیستل چې په مرسته یې د تېلو ګټه د امریکا تر خزانو را ورسوي. دوی پر دې ښه فکر وکړ چې سعودي عربستان نه عصري وسایل (مشینري) لري او نه هم داسې منظمه اداره شته چې له ځمکې راخوتیدونکي تېل په منظمه توګه اداره کړي.

دلته د سعودي لپاره دا شتمني یوازې یو اسماني نعمت و. ملي خزانه یې له ډالرو ډکه وه؛ خو د شتمني دې سیلاب یوه بله ملي شتمني ډوبه کړه او هغه شتمني یې د (وهابیت) عقیده وه چې تر دې دمه پرې کلک عمل کېده. شتمنو عربانو په امریکا او اروپا کې سیلونه کول او د هغه ځای په مشهورو پوهنتونو کې یې زده کړې کولې. ګران بیه موټرې او کورونه یې اخیستل او له لویدیځ په را واردو شویو توکو یې سینگارول. سختې

لرغونپرستي عقيدې خپل ځای يوې نوې ماده پرستي ته پرېښوده او په همدې ماده پرستي کې د تېلو د راتلونکي بحران حل لاره پرته وه. (دا ماده پرستي چې څومره زياته شي د تېلو بحران به ورسره همدومره زر حل کېږي.)

بندیز (embargo) چې ختم شو؛ نو واشنگټن له سعودي سره اړیکې ښې کړې، ټکنالوجيکي مرستې، پوځي وسایل او روزنه او شلمې پېرې ته د عربانو ته راوستلو وړاندیز. ددې په مقابل کې عربانو دوی ته په تېلو گټل شوي ډالر (پيټرو ډالر) او دا باور ورکاوه چې په تېلو به بیا ځلي بندیز نه لگېږي.

ددې مذاکراتو په لړ کې يو بې ساری سازمان رامنځته شو. د سعودي عربستان او امریکا گډ اقتصادي کمیسیون United states/Saudi Arabian Join Economic Commission چې (JECOR) به يې باله. دې کې يو بې ساری وړاندیز وشو، دا وړاندیز شته بهرنیو مرستو د پروگرام برعکس و. اوس به د سعودي له دولته امریکایي ادارې په مزدوری اخیستل کېږي، چې په سعودي کې بيارغونه وکړي.

که څه هم ددې کمیسیون اداره او مالي ملاتړ د امریکا د مالي وزارت په لاس کې و، خو بیا يې هم بشپړه خپلواکي لرله. دې ادارې باید په پنځه ویشو کلونو کې میلیارډونه ډالر لگولي وای او د خوند خبره دا ده چې په دې پېسو کانگرس هېڅ واک نه درلود.

دا چې په دې پېسو کې د امریکا يو سینټ هم نه مصرفیده؛ نو د امریکا د مالي وزارت د ناڅیزه ونډې سره بیا هم کانگرس پکې کار نه درلود. ډیویل هولډن David Holden او ریچارد جانز Recharad johns چې JACOR ښه وڅېړه؛ نو ویې ویل چې: (امریکا چې تر اوسه مخ پر ودې هیوادونو سره

اقتصادي ترهكري | ۱۴۳

كوم تړونونه كړي دي، دا يې بېخي بدل او د اوږدمهالو اغېزو پر بنسټ جوړ شوی دی. په دې تړون كې دا وړتيا شته چې په مرسته يې امريكا په سعودي عربستان كې خپلې ريښې وځغلوې او له امله يې د (گډ انحصار) فكر لا پسې ځواكمن شي. ۳

د امريكا د ماليې وزارت ددې تړون په لومړيو كې MAIN شركت له ځان سره د مشاور په توگه ملگري كړ. زه يې وغوښتم راته يې وويل چې كار او مسؤليت دی ډېر ظريف او مهم دی، زه چې څه كوم او له كومې خبرې خبرېم؛ نو د يوه راز په توگه يې بايد وساتم. ما چې مسلې ته له كومې زاويې كتل دا راته د غلا يوه پېښه ښكارېده. هغه وخت باور راکړل شوی و چې MAIN پكې يوازې يو مهم مشاور شركت دی. خو وروسته يوه شوم چې د MAIN په گډون د سلگونو نورو خلكو له كار او زياره گټه اخيستل كېده.

دا چې هر څه پټ وو، زه په دې نه پوهېدم چې د حكومت او نورو مشاورو ادارو تر منځ څه خبرې شوي دي. زه نه پوهېدم چې په دې مسئله كې زما ونډه څومره ده؛ خو په دې پوهېدم چې د اقتصادي جنايتكارو كار معيار پكې بېخي جلا دی. ورسره په دې هم يوه شوم چې د نړيوالې امپراتورۍ د پراختيا لپاره د پخوانيو پر ځای څو نوې او بې سارې حربې كارول كېږي. زه پوهېدم چې زما له څېړنيزې مطالعې چې كومې پايلې اخيستل شوي هغه گټورې دي او MAIN پرې په سعودي عربستان كې ښه غوره پروژه ترلاسه كړه. وروسته په همدې كال كې په يوې سترې جايزې هم ونازول شوم.

زما كار وړاندوينه وه، ما بايد ويلي وای چې كه د سعودي عربستان په دومره لويه شتمنۍ پانگونه وشي؛ نو پاېله به يې څه وي؟ او دومره ډېرې پيسې بايد د كوم پلان له مخې ولگول شي. يعنې ماته ويل شوي وو چې د خپلې تخليقي وړتيا په مرسته بايد سعودي عربستان ته د ميلياردونو ډالرو د ليرد يو

منطقي جواز وړاندې کړم. دې ته مې هم بايد پام کړی وای چې د امریکا ساختماني او انجینري شرکتونه په کار کې شریک شي. ځانگړی هدايت راته دا وشو چې ټول کار بايد يوازې زه وکړم او په دې برخه کې په خپل پرسونل هم باور نه شم کولای. زه يې له خپل ډيپارټمنټ نه جلا، څو پوره پورته د کنفرانس خونې په يوه کوچ کې کېنولم او وروستی گوانس راته دا وشو چې کار مې په ملي سلامتۍ او د MAIN په ډېرو سترو گټو پورې تړلی دی.

زه په دې پوه شوم چې اصلي موخې له معمول هغو سترې دي. دلته موخه يوازې د يوه هيواد پوروي کول نه وو؛ پلان دا و چې د (پيټرو ډالرو) لويه برخه بايد بېرته امریکا ته وگرځي. دې کار سره به سعودي عربستان راته رانږدي شي. پراخېدونکی اقتصاد به يې زموږ له اقتصاد سره گډ شي او تر ټولو مهمه دا چې زموږ انحصار به پرې ډېر شي. پر دې سربېره به د لويديځ په رنگ کې رنگ شي، زموږ چلند به ورسره خواخوږی وي او دوی به زموږ په نظام کې جذب شي.

ما چې کار پيل کړ، ځان سره مې فکر وکړ چې د رياض په کوڅو کې گرځيدونکې اوزې به ددې معاملي سېمولیکه کونجې ثابته شي. دا اوزې په اصل کې د عربانو خوږه (ټپي) گوته وه. که دا صحرايي امپراتوري غواړي عصري دور ته ننوځي نو ددې اوزو پرځای بايد ورته يوه بله آله نصب شي. زه پوهېدم چې د OPEC اقتصاد پوهانو د تېلو صادرونکو ته مشورې ورکولې، ورته يې ويل چې له خپلو تېلو دې خپل مصنوعات جوړ کړي چې ارزښت يې ورسره لوړ شي. ددې کارپوهانو ټينگار دا و چې يوازې د خامو تېلو کوهيانو ته دې نه کيني؛ خپل صنعتي پرمختگ ته دې هم لږ پام تېلو دې هغه مصنوعات جوړ کړي چې په نړۍ کې يې وپلوري.

او بنایسته ډېره گټه ترې وکړي.

دې احساساتو زه یوې پالیسی ته بوتلم چې پوهېدم د ټولو خلکو به خوښه شی. اوزې خو یوازې دنننۍ بهانه وه، دې ځای نه کار پیل کېدای شو، مور د ټېلو په پیسو د هغو امریکایي شرکتونو خدمتونه پېرلای شول چې د اوزو پر ځای یې دې خټلو ته یو سیستم نصب کړی وی او سعودي هم ددې ټکنالوجیکي شهکار په لرلو سره خپله سترگه جگولای شوه.

ما فکر کاوه چې د اوزو فورمول خو د عصري ټکنالوجی یوه وړه برخه ده. دا فورمول نورو برخو ته هم پراخیدلی شوه او په مرسته یې شاهي کورنۍ، امریکا او MAIN بنې بریاوې ترلاسه کولای شوې. زما په نظر له دې فورموله داسې صنعتي سکتور رامنځته کېدای شو چې خام تېل یې تصفیه کړي وای. په وچو دښتو کې سترې چاڼخونې (تصفیه خانې) جوړیدای شوې او گردچاپېره ترې بیا بې شمېره صنعتي پارکونه زرغونیدای شول. ددې کار لپاره برښنا، لویو لارو، پایپ لاینونو، مخابراتو، ټرانسپورټ، هوایی اډو، بندرونو او بېلابیلو خدماتي شرکتونو ته اړتیا وه، خو ددې ټول نظام د چلولو لپاره ډېره شتمني پکار وه.

مور دې پلان سره ډېرې لویې هیلې تړلې وې. مور ویل دا به یوه داسې نمونه شي چې به مور به یې په جگه سترگه ټولې نړۍ ته وړاندې کولای شو او نورو ځایونو کې به هم دا چارې ترسره کېږي. بیا به څه کېږي؟ په ټوله دنیا کې گرځېدونکي عربان به زموږ سندرې وایي، د نورو هیوادونو مشران به سعودي عربستان ته رابلي او پرمختگونه به ورته ښيي او بیا به دا رهبران له موږ غواړي چې د هغوی د هیوادونو لپاره هم داسې پلانونه جوړ کړو؛ بیا به نو د OPEC له دایرې دباندې ځینې هیوادونه د نړیوال بانک په پورونو کې به د نړیوالې امپراتورۍ تر ټولو ستر خدمت وي.

زه په همدې فکرونو کې ډوب وم چې د موټروان دا خبره مې تر غوږو شوه: (هېڅ قدرمن عرب دا خخلې نه راټولوي.) دا خبره به مې زياتره ناستو کې اوريدلې وه چې عربان په خپلو خلکو ناوړه (سپک) کارونه نه کوي. دا کار که په کومه صنعتي اداره کې وي او که د کومې پروژې په عملي کولو کې. لومړی خبره دا وه چې د داسې کار کوونکي لږ وو، دويم لامل يې خپل ولس سره د سعودي شاهي کورنۍ هغه ژمنه وه، چې پر دوی به څه ناڅه زده کړې کوي او داسې ژوند به ورکوي چې مزدورۍ ته ورته هېڅ کار به پکې نه ځايږي. په نورو يې دا کارونه کولای شول؛ خو خپله ورته دا کار سپک او ناوړه ښکاریده.

ددې کار لپاره بايد له بهره مزدوران راوستل شوي وي، دا کار له هغو هيوادونو شونی و چې خلک يې بېوزله او کار ته محتاج وو، د اړتيا پر وخت د منځنۍ اسيا له نورو او په ځانگړي ډول اسلامي هيوادونو (پاکستان، مصر، فلسطين، يمن.) نه مزدوران راوستل کېدای شول.

دې حالت د پرمختگ پاليسۍ ته ستر فرصتونه ورکړل، دې کارکوونکو ته په لويه کچه هستوگنځايونه پکار وو. تر څنگ يې سوداگريز مرکزونه، روغتونونه، اطفايه، پوليس، اوبه، ښاروالي، برښنا، مخابرات، ټرانسپورټ او نور مهم خدمتونه پکار وو. يعنې په دې دښته کې بايد نوي ښارونه اباد شوي وي. د کارونو کمی نه و، خصوصاً د ټکنالوجۍ په برخه کې؛ مثلاً د بحر اوبه تصفيه کول، روغتيا، انټرنټ او نور ستر مرکزونه.

سعودي عربستان د يوه پروژه جوړوونکی د خوب تعبير کېدای شو. دا د ساختماني او انجينري کاورباريانو لپاره يو خيالي جنت هم گڼل کېدای شو. د اقتصاد بې شمېره او بې ساري فرصتونه يې لرل. فکر يې هم ښکلی و؛ يو ورر - - - يواد، ښه ډېره شتمني لري او غواړي عصري دور ته

اقتصادي ترهگري | ۱۴۷

پروژې:

په غوټو ترې ډېر خوند اخیسته، ستونزه دا وه چې د ماډل (نمونې) لپاره مواد او ارقام نه په سعودي کې وو او د بوستون په کتابتون کې. خو که د دومره نويې پروژې لپاره ارقام هم وای نو چندانې مرسته یې نه شوه کولای. دا د یوه شیواد بشپړ او بنسټیز بدلون و.

د دومره سترې څېړنې فکر هم چا نه کاوه. ما د خپل فکر له مخې داسې یو راپور ولیکه چې د سعودي راتلونکي پکې روښانه ښکاریده. ځینې عملي نسخې راسره وې د یوه میډیاوات برښنا د لگښت اندازه ترې کېده. د یوه میل سرک لگښت معلومید، اوبه، مزدوران، ښاروالي خواړه ... دا هر څه مې د هماغو نسخو له مخې محاسبه کړل. زما کار د دقیقو ارقامو وړاندې کول نه وو، یوازې غوښتل مې دومره ووايم چې کوم کارونه کېدای شي او لوی لگښتونه یې څه دي؟

زما اصلي موخې امریکایي کمپنیو ته ډېره گټه او په سعودي د امریکا انحصار و او دا دواړه موخې یو بل سره تړلې وې. په نږدې وخت کې د ټولو پرمختیایي پروژو لپاره د عملي کېدو لارې چارې او خدمتونه پکار وو او دا پروژې یوازې هماغو شرکتونو کولای شوې چې لومړنی پلان یې جوړ کړی و. اوس باید هماغو شرکتونو ددې حفظ، مراقبت او بیارغونه کړې وی. زه په دې پوه شوم چې د هرې پروژې لپاره باید دوه لړلیکونه جوړ کړم، یو یې د ساختماني او دیزاین تړون او بل یې د اوږدمهالي حفظ او مراقبت او اداري تړون. په راتلونکو کلونو کې به MAIN، BECHTEL، Brown and Root، Halliburton، Stone and Webster او ډېر نور شرکتونه او قرارداديان ښې ډېرې پیسې وگټي.

تر دې سمه اتمه وروهاخوا یوه بله کیسه هم وه چې سعودي

عربستان يې مور ته کينولای شو. د تېلو په دې شتمن هيواد کې له نوي عصر سره د مخالفت څپه هم راتلای شوه. په لرغونپرستو مسلمانانو کې به غوسه راپيدا شي. اسرائيل او نور هيوادونه به ترې خطر احساس کړي. ددې هيواد له صنعتي پرمختگه د يوه بل صنعت رامنځته کېدل اړين وو. د عربو د وچې دفاع! د امريکا شخصي امنيتي شرکتونو او پوځ د پراخو او اوږدمهالو خدماتي تړونونو تمه لرله. ددوی په راتگ به د ساختماني او انجينري شرکتونو يوه بله کاري دوره پيل شي چې په هغو کې به هوايي ډگرونه، پوځي هډي، د توغنديو ساحې، بيزونه او نور کارونه شامل وي.

ما خپل راپورونه په يوه بند پاکټ کې د ماليې وزارت د پروژې مدير ته واستول. کله کله به مې د خپل ټيم او د MAIN له رئيس او معاون سره ناسته پاسته کوله. ځکه دې پروژې لا کوم رسمي وجود نه درلود او تر اوسه د څېړنې او پراختيا په مرحله کې وه. دا چې لا JECOR برخه نه وه گرځيدلې نو مور به له ټوکو SAMA بلله. ټول پوهېږي چې دا د Saudi Arabian Money Laundering Affairs مخفف دی.

ځينې وخت به دولتي استازي هم راسره وو، دوی به ځينې پوښتنې کولې، زياتره وخت به ما له خپلو کارونو خبرول، د هغوی په خبرو به مې نظريات ورکول، ډاډ به مې ورکاوه چې تر خپله وسه به هڅه کوم. معاون او دولتي استازي رانه د اوږدمهاله خدماتو او اداري تړونونو له امله ډېر اغېزمن وو، معاون يوه ورځ يو مثال ورکړ، چې بيا به مور ياداوه، ده وويل: سعودي عربستان هغه غوا ده چې مور يې تر ماښامه او د خپل کار تر خلاصيدو لوشلاي شو. خو ماته به پکې د غوا پر ځای اوزه ذهن ته راتلله.

په ناستو کې پوه شوم چې ځينو سيالو ادارو مو هم کار پيل کړی دی، مور په تمه وو چې ددې زيار په بدل کې به غورې پروژې واخلو. ما فکر کاوه

چې MAIN او نورې ادارې به ددې لومړيو کارونو لګښت له خپله جيبه کوي. دوی دا جوارې ددې لپاره کوله چې لوبې ته د ننوتلو لاره پيدا کړي. ډېر زر باوري شوم، ځکه ما به د خپلې ورځني کار مصرف له عمومي او اداري حساب (General and Administrative over head account) نه اخیسته. دا کار به زیاتره د هغو پروژو لپاره کېده چې لا به د څېړنې او پراختیا په حالت کې وې. په دې معامله کې لومړنۍ لګښت ډېر زیات و، خو معاون صیب په دې باور و چې بدل به یې تر دې ډېر زیات وي.

سره له دې چې سیالانو موهم کار کاوه خو مور پوهېدو چې میدان ډېر پراخه دی. زه نو په دې لوبه کې پوخ شوی وم او په دې پوهېدم چې زموږ معاوضه په رسمي دفترونو کې زموږ د کار د خوښولو پورې تړلې ده. ډېرې پروژې به هغو شرکتونو ته ورکول کېږي چې پلانونه یې په هر صورت د عملي کېدو وړ وي. ما دا کار ځانته یوه ننگونه وگڼله او داسې یو منظر مې وپنځاوه چې له ډیزاین نه تر ودانیزو چارو پورې ټول پړاوونه پکې شامل وو. په MAIN کې خو مې د بخت ستوری له مخکې لا ځلیده، خو که مور بریالي شوی وای نو په SAMA کې د کلیدی ونډې لرلو به دا ځلا لا پسې ډېره کړې وای.

په ناستو کې به مو دا ویل چې د SAMA او JECOR ماموریت به نوي معیارونه او بېلګې رامنځته کړي. دا یوه بې سارې لار وه، په هغو هیوادونو کې د گټور کار فرصتونه برابر شوي وو چې نړیوال بانک نه یې پور اخیستو ته اړتیا نه لرله. ذهن ته مې راغلل چې ایران او عراق هم باید په دې لیست کې ورزیات شي. د انسان فطرت دی چې ددې هیوادونو مشران به له سعودي عربستان اغېزمن کېږي. د ۱۹۷۰ ز کال د تېلو بندیز که څه هم په هغه وخت کې زیانمن و، خو اوس دا خبره پخه ده چې یاد بندیز به

ساختماني او انجینري شرکتونو ته ښې گټې ورکوي او دا د نړیوالې امپراتورۍ د پراختیا یوه مهمه لاره وه.

په دې خیالي پلان مې اته میاشتي کار وکړ، په خپل کور یا د کنفرانسونو په شخصي خونه کې به یوازې ناست وم، نور پرسونل مې خپل کارونه پر مخ وړای شول خو زه به کله کله څارنې ته ورتلم. د وخت په تېریدو راز داري یو څه کمه شوه، ځینې نور خلک هم پوه شول چې په سعودي عربستان کې کومه خبره شته. اوازې خپرې شوې، د معاون او دولتي کسانو کړی هم پراخه شوه، لامل به ښایي دا و چې زموږ ورکړي معلومات به یې نورو سره شریکول.

ددې پرمختیایي پروژو په بدل کې امریکایانو له عربانو غوښتل چې د تېلو عرضه اوبیه دې د امریکا او متحدینو په خوښه وي البته تر ټاکلي حده بدلون پکې راتلای شی. که نور هیوادونه لکه، ایران، عراق، ونیزویلا... بندویزونه لگوي نو سعودي عربستان باید د تېلو دا تشه ډکه کړي. ددې هیوادونو د بندیزونو لیرې کولو لپاره همدې کفایت کاوه چې موږ څه پالیسي اختیار کړې ده. ددې کار په بدل کې امریکا سعودي ته یو په زړه پورې وړاندیز کاوه، دا سودا څه وه؟ دا باور چې امریکا به سعود کورنۍ سره څرگنده سیاسي او د اړتیا پر وخت پوځي مرسته کوي، چې په دې توگه به سعود کورنۍ د تل لپاره په عربستان واکمني کوي.

د سعودي ستراتیژیک موقیعت، پوځي کمی، له ایران، شام، عراق او اسراییلو خطر.... دا ټول هغه لاملونه وو چې سعودي یې دې سودا ته چمتو کاوه. له همدې حالت په گټه امریکا یو بل دروند شرط کېښود، زه چې اوس گورم نو وایم سعودي عربستان دا شرط څنگه ومانه؟ هېڅ باور مې نه کېده. شرط دا و چې سعودي عربستان به په خپلو (پیټرو ډالرو) د امریکا رسمي

تضمن ليكونه (Security) پېري. له دې چې كوم سود ترلاسه كيږي هغه به د امريكا د ماليې وزارت په خپله خوښه ددې لپاره كاروي چې سعودي عربستان له منځني دور نه عصري دور ته نښاسي. كه ساده يې ووايو نو د امريكا د تېلو په پيسو چې كوم ميلياردونه ډالر سود راځي، هغه به ددې خوب د پوره كولولپاره امريكايي شركتونو ته وركول كيږي. همدا خوب ما او ښايي زما سيالانو هم ليدلى و چې سعودي عربستان څنگه عصري دور ته ننوځي. اوس به د سعودي عربستان په لگښت زموږ خپله اداره موږ ته دا امر كوي چې په ټول سعودي عربستان كې سترې پروژې عملي شي او ښارونه اباد شي.

كه څه عربانو دا حق درلود چې خپل نظر څرگند كړي، خو د سعودي عربستان د راتلونكي پلان اوس ټول د كافرو انجينرانو په لاس كې و. دا كار په هغه خاوره كېده چې نظام يې د وهابي عقيدې پر بنسټ رامنځته شوى و او كلونه كلونه يې سوداگريز نظام پر همدې اصولو روان و. دا كار ډېر سخت و خو سعود كورنى د امريكا تر سياسي او پوځي فشار لاندې وه او بله لار يې نه لرله.

زموږ په نظر د گټې وخت رارسيدلى و، دا بې سارې گټوره سودا وه او خوند يې په دې كاوه چې د كانگرس تصويب ته يې اړتيا نه لرله. د كانگرس نه لاسوهنه شركتونو ته ډېره د خوشالي خبره وه، ځكه شركتونو نه غوښتل چې كاروباري تېري يې چاته ښكاره شي.

د منځني ختيځ د انستيتوت يو كدر او پخواني خبريال توماس والتېرلپ ددې سودا په اړه ويلي وو چې :

ا عربان پيسو سره لوبې كوي، دوى به د ماليې وزارت ته ميلياردونه ډالروركړي، ډالر به تر هغه دوى سره وي چې شركتونه او قرارداديان يې نه

وغواړي. يعنې دا چې د سعودي شتمني به د امريکا په اقتصاد کې دورې وهي. دا خبره هم ترې ښکاره شوه چې په دې نظام کې شته خلک او عربان چې څه وغواړي هغه کولای شي او کانگرس پکې هېڅ کار نه لري.

ددې تاريخي پروژې حدود ټاکل اسان وو، ورپسې پوښتنه دا وه چې څنگه به عملي کېږي؟ ددې کار لپاره يو لوړپوړی چارواکی سعودي عربستان ته واستول شو. دا پټ ماموریت و، باوري نه يم خو دا کس به شايد هنری کسنجر و.

ددې کس لومړی کار د سعودي کورنۍ په دې پوهول وو، چې ډاکټر مصدق چې انگلستان تېل بند کړل نو څه ورسره وشو؟ دويم کار يې د پروژې داسې ښکلې انځور وړاندې کول وو چې عربان يې رد نشي کړي. عربان بايد په دې پوه شوي وای چې له (هو) ويلو پرته بله لار نه لري. زه پوهېږم دا به يې ورته ويلي وي چې يا دې زموږ وړانديز ومني او ارام ژوند دې وکړي؛ که نه نو د محمد مصدق له برخليک سره به مخ شي، قاصد چې بېرته راستون شو، دا پيغام يې راوړ، چې سعودي عربستان زموږ خبره مني.

يو وړوکی خنډ دا پاتې و چې د سعودي عربستان د حکومت غړي لانه وو همغږي شوي. مور ته يې وويل چې دا د کور خبره ده. که څه هم په سعودي کې جمهوريت نشته خو پر يوې موضوع د سعود کورنۍ د ټولو غړو رضایت مهم دی.

په ۱۹۷۵ ز کال کې راته د يوه مهم حکومتي چارواکي په لاره کول، اوسه... ورته شهزاده (W) ډبليو وايي. که څه زه هم پوه نه شوم چې... ويیعهده شهزاده دی او کله نه. ما بايد ورته قناعت ورکړی وای چې

دسعودي عربستان په پېسو مينځلو کې دده خپله او د هيواد گټه ده. دا کار چې څومره اسان ښکاريده هومره نه و. شهزاده ډبليو خان وهابي راوپېژند او ښکاره يې وويل چې نه غواړي هيواد يې د لويديځ نظام پر ليکو روان شي. دا يې هم وويل چې زموږ د وړانديز په مضريت او چالاکی ښه خبر دی. ويل يې چې ستاسو اراده هم د هغو صليبيانو غوندې ده چې زر کاله مخکې يې غوښتل عربان عيسويان کړي. په جزيي ډول يې دا خبره سمه وه. زه فکر کوم په مور او صليبي جنگياليو کې يوازې د موقف توپير و. له منځنيو پيړيو اروپايي کاتوليکانو دا دعوه کوله چې غواړي مسلمانان له اوره وژغوري او مور ويل چې له عربانو سره مرسته کوو. زه اوس په دې باور يم چې ددې شرکتونو په څېر صليبي جنگياليو هم يوازې د خپلې امپراتورۍ پراختيا غوښته او بس.

که مذهبي عقايد يوې خواته کړو؛ نوشهزاده ډبليو يوه بله کمزوري لرله او هغه ښايسته، سپينې او د زيرو ويننتو لرونکې نجونې وې. خلکو نه د خپل کار اخيستلو لپاره د داسې ناوړه عمل يادونه کول سخت کار دی، خو ما بايد دا خبره کړې وای. ما چې څومره عربان پېژندل شهزاده ډبليو پکې يوازينی کس و چې دا کمزوري يې لرله يا به پرې ښايي زه پوه شوی يم. ددې تاريخي سودا په پوره کېدو کې د شهزاده دې شوق مهم رول ولوباوه. له دې ښکاري چې د خپل ماموريت د بريا لپاره زه تر کومه حده تلای شم.

حوالې

۱ دا چې په تېلو کوم حالت کې بنديز ولگيداو څه اغېزې يې لري،
په دې د پوهېدو لپاره لاندې ماخذونه ولولئ:

- "Inside the Mirage: America's Fragile Partnership with Saudi Arabia. Thomas W. Lippman
 - "The Prize: The Epic Quest for Oil, Money and Power". Daniel Yergin.
 - "The Oil Price Revolution". Stephen Schneider.
 - "OPEC : Instrument of Change". Ian Seymour.
۲. " Inside The Mirage" Thomas W. Lippman.
۳. The House of Saud: The Rise and Rule of the Most Powerfull Dynasty in the Arab World: David holden and Richard Johns.
۴. "Inside the Mirage....." Thomas W. Lippman.

شپاړسم فصل

دلالي او د اسامه بن لادن مالي ملاتړ

شهبزاده د بليو راته لا دمخه ويلي وو چې كله بوستون ته درشم نو دده د خوښې مېرمن بايدورته ښه راغلاست ووايي. غوښتل يې چې مېرمن بايد د لارښوونې تر څنگ نور ځيني نور كارونه هم وكړي. خو هغه دا نه غوښتل چې كومې فاحشې ښځې سره دې وگرځي. ځكه وپېرېده چې كېدای شي د خپلې كورنۍ له كوم غړي سره چېرته مخ شي. د شهبزاده د بليو ليدنې پټې وې، چې خپلې هيلې په اسانۍ پوره كړای شي.

سيلي (Seliy) شين سترگې مېرمن وه، سپين رنگ او سره وينته يې لرل. خاوند يې په يونانيډ هوايي شركت كې كار كاوه، تل به په سفر و، له ښارنې يې خپله بيوفايي نه پټوله، مېرمن يې هم ورسره ډېر كار نه درلود. هغه بوستون كې سيلي ته هغه ټولې اسانتياوې وركړې وې چې د يوه پيلوټ مېرمن يې لري. سيلي له ازادو جنسي اړيكو سره عادت وه. د گټې د يوې پټې سرچينې خبره ورته ډېره په زړه پورې وه. په يوه شرط يې ومنل چې شهبزاده سره به ازښتني مجلسونو ته ځي او هغه شرط دا و: سيلي ټينگار كاوه چې په راتلونكي كې به اړيكې پر هغه چلند ولاړې وي، چې شهبزاده يې ورسره كوي.

زما ښه بخت ته گوره چې دواړه د يو بل په معيار پوره وختل. د شهبزاده د بليو او سيلي اړيكو ماته ځيني پوښتنې راپيدا كړې. ما په خپلو ځنكو بنديز لگولې و چې ناوړه كار به نه كوي. د قانون له مخې ما مېرمنه چمتوكوله يعنې دلالي مې كوله او دا كار په ميساچوسيتس كې د قانون خلاف و. اوس اصلي خبره دا وه چې سيلي ته د خدماتو پيسې له كومه

دې په ډېر ژور وخت کې چې په دې د پياوړتيا په دې سايپو کې يو څه
د اوازې راتړي وکړي، په دې اړيو هويلونو کې اوسيدم. د بوستون د ستر
د وروستو له اوازې سره چې دا خبره کړې وه چې سپين بيلونه به راکوي، هغه
دې په دې حال کې وکړل. هغه وخت ټول بيلونه په لاس ليکل کېدل او د
شپږو ورځو په مياشتو کې لاند وه.

د دې په وروستو د شهزاده د پلار فکر هم پراخه شوه. بالاخره يې وويل چې
دې دې په بريښان کې د شهزاده په ميلستون کې دېره شي. تر منځ
دې داسې خبره نه وه د اروپا او منځني ختيځ په ځوانانو کې د پنځو
سوداگري په درز کې روانه وه. دې پنځو سره به د لنډ مهال لپاره قرارداد
کېده او له تړون ختميدو وروسته به چې خپل وطن ته راتلې نو بانکي
حسابونه به يې ډک شوي وو. رابرت باير شل کاله مخکې د CIA عملياتي
مشر او د منځني ختيځ د چارو کارپوه و، ده ليکلي وو:

(په ۱۹۷۰ ز کال کې چې د پيټرو ډالرو (د تېلوپيسو) باران پيل شو، نو
ځينو کاروباري فکره لبنانيانو شهزادگانو ته د نجونو (نخاگر، طوايفو) قاچاق
پيل کړ. شاهي کورنۍ د چيک په بيلانس کولو هم نه پوهېده او چالاکو
لبنانيانو ترې ښې گټې وکړې.)

زه په دې حالت پوهېدم او ددې برخې ځينې مخور مې هم پېژندل. خودې
ټولو سره بيا هم زما لويه ستونزه سيلې او د هغې پيسې وې. زه پوهېدم چې
سيلې هېڅکله هغه وچو دښتو ته نه ځي؛ خو بله خبره دا وه چې د هويلونو
خالي بلونو په دې لگښتونو پرده نه شوه اچولای.

يوه ستونزه خو شهزاده حل کړه او ويې منل چې د خپلې نازولې لگښت به
ورې چارې سمبال کړې وي، زه مې هله ولگيد چې
شهزاده راته د راز خبره وکړه. ويل يې چې په سعودي کې هماغه سيلې

صردر نه دهه، که به هم ژبې کيږي. د زر ځينو لښاريو ته زنگ ووايه او په خو ونيو کې يوې بې سيمي تپون لاسيک کې.

شپږده ډېر بيچسې انسان و. سيمي به يې جنسي اړتياوې پوره کولې، دا چې د شپږده سره مرسته کوله نو ډېر پورې راندي درلود. خو دې ټولو سره يې هم دانه منل چې خپل خپل د لپاره دی د SAMIA پروژې د عملي کېدو سرپرسته وکړي. ما بايد د خپل ماموريت د پوره لپاره ډېره مرسته کړې وي، شپږده ته مې هغه ټول ماډلونه او ارقام کينودل چې نورو هيوادونو ته مو جوړ کړي وو، هغه ماډل هم لکي و چې ما او کلادين اندونيزيا ته له تللو مخکې کويټ لپاره جوړ کړی و. ساعتونه به شپږده ته ناست وم او د خپلې قصبي دفاع به مې کوله چې بالاخره هغه پرانځم شو.

د نه په خبر چې زما مسگره جنايتکارو نه نورو چارواکو سره څه وکړل خو په دې بڼه شوم چې سرورزه ټولې شاهي کورنۍ قبيله کېد. له خو غږو پروژو يوه يې MAIN واخيسته. دا د ماليې وزارت لخوا د هغه زيار ډالۍ وه چې ما په دې لوبه کې ونيستی و.

په هيواد کې د برېښنا د پخواني نامنظمه سيستم د بيا سروې پروژه MAIN ته ورکړل شوه. ترڅنگ يې د يوه عصري سيستم د بيا ډيزاين کولو پروژه هم MAIN واخيسته، ددې سيستم معيار بايد له هره اړخه د امريکا په معيار ولای.

د تېر په خبر دا هم زما مسئوليت و چې د هيواد د هرې سيمې د برېښنا د قوت او اقتصادي وړاندوينې لپاره لومړی بايد يو ټيم ولېرم. زموږ ډلې د رياض د سفر لپاره ځانونه تيارول چې د قانون له وزارت نه ليک راغی، وبل مې چې د قانون له مخې موږ بايد په څو راتلونکو اونيو کې په رياض کې يو ښه منظم دفتر ولېو. نه به باشت ورته چا پام نه کاوه. ماليې وزارت سره د

ترون له مخې بايد زموږ د دفتر ټول وسايل په امريكا يا سعودي کې چمتو شوي وای. دا چې په سعودي کې نه کېده؛ نوهر څه بايد امريكا کې چمتو شوي وی. اوس موږ ته يوه بله ستونزه جوړه شوه، د ټانکرو قطارونه له مخکې لا عرب بندر ته تلو په تمه ولاړ وو، په دې صورت کې زموږ کارگو (توکي) رسيدو، نږدې مياشتې وخت نيوه.

MAIN خو ټوله پروژه ددې يوې ستونزې له امله نه شوای پرېښودى. نو ټول شريکان راتول شول، له څو ساعته خبرو اترو وروسته دا پرېکړه وشوه چې يوه بوينگ ۷۴۷ ډوله الوتکه بايد چارټر (دربست) شي، چې د بوستون له دفتره د اړتيا وړ ټول وسايل سعودي عربستان ته وليږدوي. ما به ځان سره ويل دا به ښه خوند وکړي چې الوتکه د يونايټد هوايي شرکت وي او پيلوټ يې د هماغې ښځې خاوند وي چې د سعودي شهزاده په رام کولو کې يې مهمه ونډه لرله.

د امريكا او سعودي تړون په يوه شپه کې رنگ راوړ، اوزې ورکې شوې پر ځای يې دوه سوه زيرې امريکايي لارې راغلې. دا لارې له Waste Management شرکت سره د دوه سوه ميليونه ډالري تړون له مخې راوړل شوې وې. دې لاريو د خټلو ډېرانونه پر ځای کول ۲

د سعودي په اقتصاد کې ځغلنده بدلون راغى، دا انقلاب له کرنې نيولې تر روغتيا، زده کړو او مخابراتو ... ټولو کې ښکارېده. په دې حالت توماس لپ مين په ۲۰۰۳ کال کې يوه تبصره وکړه چې:

(امريکايانو په خپل طرز د يوې داسې مړې ځمکې شکل ور بدل کړ، چې د کوچيانو له خيمو او خامو کورونو پرته پکې هېڅ هم نه وو. اوس په هغو کنټرول کې د قهوي دوکانونه او په لويو مغازو کې د معيوبو بايسکلونه هم ... په سعودي عربستان کې هم د امريکا غوندې ښايسته

دوکانونه، مارکیتونه، چټک انټرنټ او مخابراتي اسانتياوې شته دي. (۳ مور چې په ۱۹۷۴ ز کال کې کوم خوب لیدلی و، هغه اوس نورو ټپل صادروونکو هیوادونو ته د بحث وړ نمونه وه. په اصل کې خو SAMA/JECOR دویم میدان و، اصلي لوبه خو کرمیت روز وېلېت په ایران کې کړې وه. په سیاسي اقتصادي وسله تون کې اوس یوه بله بې سارې او پیچلې وسله وه چې د نړیوالې امپراتورۍ سرتېرو ورته اړتیا لرله.

د سعودي پېسو مینځلو او گډ کمیسون په نړیوال قانون کې بله طرحه جوړه کړه او دا خبره د ایدی امین په قضیه کې بېخي روښانه شوه. دې بدنام آمر په ۱۹۷۹ ز کال کې په سعودي عربستان کې پناه واخیسته. که څه پر دې ټولواک مجرم له سلو تر درې سوو زرو کسانو د وژلو تور و، خو دلته یې ښه ښایسته ژوند کاوه. هر څه ورته شاهي کورنۍ ورکړي وو، امریکا یې پر ضد یو ټیټ غږ پورته کړ، خو ټینگار یې ځکه ونه کړ چې هسې نه ددوی او شاهي کورنۍ په اړیکو کومه بده اغېزه وکړي. امین د خپل ژوند وروستي کلونه په کب نیونه او د سمندر پر غاړه په قدم وهلو تېر کړل او بالاخره په ۲۰۰۳ ز به جده کې د گردو د فلج له امله د اتیا کالو په عمر مړ شو. ۴

سعودي عربستان یو ډېر حساس او مضر رول دا لوباوه چې نړیوالې ترهگری سره یې مالی مرسته کوله. امریکا غوښتل چې سعودي عربستان په افغانستان کې د ۱۹۸۰ مې لسيزې په جهاد کې له اسامه بن لادن سره مالی مرسته وکړي.

دې دواړو هیوادونو مجاهدینو ته نږدې درې نیم بیلونه ډالره مرسته اعلان کړه، خو په اصل کې مرسته تر دې څو چنده ډېره وه. په ۲۰۰۳ ز کال کې د امریکا یوې مجلې (یو ایس اینډ ورلډ ریپورټ) د (سعودي اړیکې) په نامه یوه لیکنه خپره کړه. دې مجلې زرگونه پاڼو د

محاکمې قضیې، د بهرنیو استخباراتو راپورونه او نور اسنادو ته کتنه وکړه. د منځني ختیځ د ترهگري په اړه یې له چارواکو او کارپوهانو سره مرکې وکړې. د پایلو یوه برخه یې داده:

ا په شواهدو کې شک نشته. د امریکا پخوانی ملگري او په اوسنی نړی کې د تېلو سترسادر ونکی هیواد سعودي عربستان په څه نا څه ډول د ترهگرو مرکز ګرځېدلی دی....

د ایران انقلاب او په افغانستان کې د شوروي جگړه دواړه د ۱۹۸۰ مې نسیزې په وروستیو کې وشول. د سعودي عربستان د دولتي خیرات نیمې پیسې د جهاد قوې کېدو لامل شوې. تر شلو زیاتو هیوادونو کې په دې پیسو نیمه یوځي روزنیز مرکزونه رامنځته شوي وو، وسلې پېرل کېدې او خلک یې جذبول.

د سعودي د ملگري لپاره امریکا په هر څه سترگې پټې کړې وې. پخواني استخباراتي مامورین وايي چې د تړونونو، تضمینونو او معاشونو په ډول میلیارډونه ډالر د امریکایي چارواکو جیبونو ته تللي دي او دې پیسو له سعودي عربستان سره اړیکه درلوده. په دې کې سفیران، د CIA چارواکي او سکرتران شامل و.....

له برېښنایي وسایلو داسې خبرې اترې ترلاسه شوي دي چې ښيي د سعودي شاهي کورنۍ پر القاعده سربرېره نورو ترهگرو ډلو سره هم مرستې کوي. ۶۱
۲۰۰۱ ز کال کې چې پر نړیوال سوداګریز مرکز او پنتاګون بریدونه وشول؛ نو د سعودي او امریکا تر منځ د پټو اړیکو نور شواهد هم رابرسیره شول. د ۲۰۰۳ د اکتوبر په میاشت کې وینټي فئیر Vanity Fair مجلې د عربانو څمندتوب تر سرلیک لاندې په یوه لیکنه کې هغه رازونه افشاء کړل چې عام حساب پرې رښهېدل. د بوش، سعودي کورنۍ او اسامه بن لادن تر

اقتصادي ترهگري | ۱۶۱

منځ د اړيکو دې کيسې ته زه حيران نه شوم، ځکه دا کيسه هم د سعودي عربستان د پيسو مينځلو کيسې (۱۹۷۴) هومره زړه ده. دا لړۍ هغه وخت ته هم رسيري چې جورج ايچ ډبليو بوش په ملگرو ملتونو کې امريکا سفير و (۱۹۷۱-۱۹۷۳). بيا وروسته چې له (۱۹۷۶ نه تر ۱۹۷۷) پورې د سي اي اي مشر و، زه يوازې د خبرې ته حيران وم، چې دا موضوع اخر هم رسنيو ته ووتله، مجلې کيسه په دې ټکو پای ته رسولې ده:

(بوش او سعود د نړۍ دوه قوي کورنۍ دي او تر منځ يې ژورې شخصي، سوداگريزې او سياسي اړيکې له نږدې شلو کلونو راهيسې روانې دي... سعودي عربستان په خصوصي سکتور کې له هارکن انرجي HARKEN ENERGY شرکت سره ډېره مرسته کوي او په دې شرکت کې جورج ډبليو بوش پانگونه کړې ده.

لږ وخت مخکې پخوانی ولسمشر جورج ډبليو بوش او دده پخوانی همکار او ډېهرنيو چارو وزير جمېز اي بېکر عربانو ته ورغلل، چې کارلايل گروپ Carlyle Group ته مالي ملاتړ پيدا کړي، ويل کيږي چې دا د نړۍ تر ټولو ستر شخصي شرکت دی او بوش پکې اوس هم د ارشد مشاور په توگه دنده لري....

له ۹/۱۱ پېښې څو ورځې وروسته د بن لادن کورنۍ د څو غړو په شمول ځينې شتمن عربان هم په يوه شخصي الوتکه کې له امريکا بهر وليږدول شول او اوس يې د پروازونو د روښانه کولو مسئوليت هېڅوک په غاړه نه اخلي. دا هم رښتيا دي چې له يوه مسافره هم پوښتنه نه ده شوې او پوښتنه دا ده، دا کار به ځکه شوی وي چې بوش له سعود کورنۍ سره پخوانی اړيکي لري.) ۷

حوالې

۱. "Sleeping with the Deivid: How Washington Sold our Soul for Saudi Oil": Robert bear
۲. "Inside the Mirage" Thoms W. Lippman.
۳. Ibid
۴. "Idi Amin, Murderous Ugandan Dictator Dies". Henry Wasswa. ۲۰۰۳. اگست ۱۶: ايسوسى ايتډ پرييس.
۵. "The Saudi Connections". U.S. News and World Report. Dec. ۱۵'۲۰۰۳.
۶. Ibid
۷.
 - "Vanity fair" . October ۲۰۰۳
 - "Zapata Petroleum"
 - " A Nation at War" . New york times April ۱۸, ۲۰۰۳.

اقتصادي ترهگري | ۱۶۳

درپيمه برخه

له ۱۹۷۵ تر ۱۹۸۱ ز پورې

اولسم فصل

د پانامي کانال خبرې اترې او گراهم گرین

عربانو د ډبرو خلکو بختونه بيدار کړل. زه خو له مخکې هم بريالی وم خو دې صحرايي امپراتورۍ راته د بريا نورې دريځې هم پرانيستې. تر ۱۹۷۷ پورې ما هم يوه وړه امپراتوري جوړه کړې وه. نږدې شل تنو متخصصينو پکې کار کاوه او مرکزي دفتر يې په بوستون کې و. پر دې سربېره په نړۍ کې د MAIN د ټولو دفترينو مشاورت ماته راتر غاړې و. ددې ادارې په سل کلن تاريخ کې زه تر ټولو کشر شريک وم. زما د اصلي دندې (ارشد اقتصادپوه) تر څنگ زه د اقتصاد مدير او ساحوي پلان جوړونکی هم معرفي شوی وم. په هارورډ او ورته نورو ادارو کې مې لکچرونه ورکول. ورځپاڼو به راته په روانو حالاتو د ليکنو زارۍ کولې. خپله يوه شخصي کښتۍ مې هم لرله چې د بوستون بندر له مشهورې جنگي بېړۍ کانسټيټويشن سره په خوا کې به يې لنگر اچاوه. تر انقلابي جگړې وروسته همدې بېړۍ د بحري نزاقانو په ځپلو کې لوی نوم گټلی و. ما ښه معاش اخیسته. ځينې اسهام مې هم لرل، دهغو گټه مې چې سنجوله، په دې باوري وم چې له څلويښت کلنۍ دمخه به ميليونر شم. دا منم چې د واده ناکامۍ ځپلی وم خو په بېلابېلو لويو وچو کې به مې له ښايسته مېرمنو سره وخت تېراوه.

برونو Bruno د اقتصادي وړاندوينې په اړه بې سارې نظر ورکړ. د اقتصادي شننې دا نوی ماډل د يوه روسي رياضي پوه پر نظرياتو ولاړ و. ددې ماډل اصول دا و: داخلي يا موضوعي امکانات دې له وړاندوينې سره داسې گډ شي، چې د ځينو اقتصادي اړخونو وده ترې څرگنده شي. په دې فکر کې

هغه وړتيا شته چې د ودې د لويې کچې جواز ترې ترلاسه شي. مور دې کچې ته ځکه اړتيا لرله چې لوی پورونه ترلاسه کړو.

ما خپلې ادارې ته ځوان ډاکټر نادي پريم پرساد راوست او بوديجه مې ور وسپارله. په شپږو مياشتو کې يې د اقتصادي تجزيې لپاره د مارکوف نظريه د کارولو وړ کړه. مور ټولو د تخنيکي اسنادو يوه لړۍ پيل کړه. په دې کې مو د مارکوف د طريقې له مخې دا معلومول چې پر اقتصادي ودې د شتمني د پانگونې اغېزې به څه وي؟ او دا اغېزې مو د وړاندوينې په توگه کارولې.

مور همدا لټول. داسې يو څه چې په علمي ډول دا ثابته کړه چې مور کوم هيوادونه د پور په جال کې نسلوو؛ په اصل کې ورسره نښگنه کوو. رښتيا خبره خو داده چې څوک به يو ځل په دې جال کې بند شول بيا به يې هېڅکله خپل اخیستی پور نه شو پرې کولای.

هغه اقتصادي کارپوه چې پرېمانه وسايل، سرچينې او وخت ولري او د مارکوف د سيستم په نزاکتونو او پيچلتاو پوهېږي او پايله ترې اخیستی شي. دا اسناد ډېرو مشهورو رسنيو خپاره کړل او مور خپله هم په ځينو کنفرانسونو او لکچرونو کې وړاندې کړل. په ټول صنعت کې ددې اسنادو او زموږ اواز خپره شوه. ۲

ما او عمر طوريجو په خپل منځ کې د شوي پټ تړون خيال وساته. باور مې ورکړ چې زموږ تجزيې (شننې) به رښتيا وي او په سپارښتنو کې به مو بېوزله خلک په پام کې نيولي وي. که څه هم گونگسي اوريدل کېده چې د پانامې په اړه زما په راپور کې لگښت ډېر نه دی ښودل شوي او ځينو خو يې لا ويل چې د سوسياليزم بوي ترې راځي؛ خو يو حقيقت دا هم و چې د عمر طوريجو MAIN ته په قرارداد پسې قرارداد ورکاوه. په دې تړونونو کې

لومړی یې دا و چې له روایتی شتمنی سره دې د کرنې برخه هم یو ځای شي. ما له یوې زاویې دې خبرې ته هم پام وکړ چې عمر طور یجو او جیمی کارتر د پانامې پر کانال خبرو ته چمتو شوي دي.

ټولې نړۍ په دې خبرو اترو خوښي وښوده. ټول خلک په تمه وو چې امریکا به ددوی د خوښې کار کوي، یعنې د پانامې د کانال واک به پانامه یانو ته ورکوي او که د تقدیر لیک هغه نظریه به بیا نه پلې کوي چې شکل د ویتنام د بحران غوندې خراب شوی و. ډېرو خلکو فکر کاوه چې په ډېر ښه وخت کې ښه او مهربانه انسان د امریکا ولسمشر شوی دی. خود واشنگتن مذهبي او لرغون پرستو خلکو بیا دې عادلانه پرېکړې ته په کرکه کتل: دا څنگه کېدای شي چې مور ددې ملي دفاع له دې قوي کلا لاس واخلو؟ او د امریکا د ښه تدبیر دا شهکار له لاسه ورکړو؟ د اوبو دې لیکې خو د جنوبي امریکا قسمت د امریکا له سوداگریزو گټو سره تړلی دی.

زه به چې پانامې ته لارم نو په انټرکانټینینټال هوټل کې به اوسیدم، په پنځم ځل تگ مې په دې هوټل کې د بیارغونې چارې روانې وې، نو غږونه پکې ډېر و. دا ځل پانامه هوټل ته لارم. لومړی مې خوښ نه شو، ځکه په سفر کې انټر کانټینینټال هوټل زما کور و، خو وروسته چې بیا په کوم سالون کې ناست وم، د څوکیو ښکلا او سینگار یې زما زړه یووړ. داسې ښکاریدل لکه دا کاسابلانکا فلم سیت چې وي او همفري بوگرټ به اوس له کومه ځایه راوځي.

په نیویارک ریویو آف بکس کې مې د گراهام گرین لیکنه ختمه کړې وه، کتاب مې څنگ ته کیښود، د چت پکو ته مې وکتل او نږدې دوه کاله مخکې یوه شپه را یاد شوه:

(فورډ ضعیفه ولسمشردی، بیا نه ټاکل کیږي) دا په ۱۹۷۵ ز کال کې د

عمر طوريچو وړاندوينه وه. ده د پانامې له خو مخورو سره خبرې کولې، په څو بهرنيانو کې يو زه وم چې خپل ښکلي کليپ ته يې دعوت کړي وو. زياته يې کړه: (همدا لامل دی چې د پانامې د کانال خبره مې تېزه کړه، ددې سياسي جگړې د گټلو لپاره دا ډېر مناسب وخت دی.)

دې خبرو ډېر اغيزمن کړم، خونې ته چې راغلم زر مې بوستون گلب ته يو ليک وليکه او پوست مې کړ. د بوستون يوه ايډيټر مې دفتر ته ځوابي زنگ راووه، رانه يې وغوښتل چې دې عنوان لاندې ورته يوه ليکنه وکړم (د ۱۹۷۵ کال په پانامه کې يرغل ته ځای نشته.) دا نيمه صفحه ليکنه د همدې کال د سپتمبر په ۱۹ نېټه د ادارې يادونې ته مخامخ چاپ شوه. دې ليکنه کې هغه درې لاملونه په گوته شوي چې له مخې يې بايد د پانامې کانال پانامې ته وسپارل شي .

- ۱ اوسنی حالت انصاف نه دی، داد پرېکړې لوی لامل دی .
- ۲ په اوسني تړون کې امنيتي خطر ډېر دی، ددې په نسبت پانامې ته ورکړل شوی کنټرول کم دی. د حوالې لپاره مې د انټروشيانيک کانال کميشن يوه مطالعه ياده کړه ې پکې ويل شوي وو : (وسايل (ترافيک) دوو کلونو لپاره معطل کېدای شي او دا د يو کس کار دی، چې د گاتون (برښنا بند) په څنگ کې يو بم نصب کړي.) دا ټکی خپله عمر طوريچو هم ويلي دی.
- ۳ د امريکا او لاتيني امريکا تر منځ اړيکې له مخکې هم کرکېچنې دي او اوسنی حالت دا ستونزې لاسې ډېرولای شي.

وروستی خبره مې دا ده :

(د پانامې د کانال معاملي ته د حرکت ورکولو تر ټولو ښه لاره دا ده چې واک مسئوليت يې همدې خلکو ته وسپارل شي. که موږ داسې

وکړل نو دا به د هغه دور بيا ځلي پيل وي چې دوه سوه کاله مخکې
مود خپلواکۍ حق منلی و.....

د استعمار سکه چې په ۱۷۷۵ کال کې څنگه چلیده اوس هم هغسې
نه چلیږي. ددې تړون تصدیق په هغه زمانه کې کېدای شو خو اوس
هېڅ جواز نه لري. په ۱۹۷۵ ز کال کې بنکیلاک نه ځایږي. اوس
چې مور دوه سوه کاله پخواني مراسم نمانځو؛ نو دا احساس باید ولرو
چې د هغې سره سم عمل باید وکړو. ۳)

دې وړې لیکنې ستر جرات غوښت، خصوصاً په داسې حالاتو کې چې ماته
په MAIN کې د شریک درجه راکړل شوې ده. له شریکانو هیله کېد، چې
له رسنیو دې لیرې ووسی او په مجلو کې د لیکنو چاپ کولو خو دې فکر
هم نه کوي. بیا نو د دفتر په پوست د بینومه خلکو د خبرتیاوو (نوټس) پر
سیلاب راپیل شو. دې لیکونو سره زما د لیکنې نقلونه هم یو ځای شوي و.
یو خو مې وپېژنده چې چارلي لانگورت لیکلی و. دا ښاغلی په MAIN کې
زما د لومړۍ پروژې مدیر و او تر لسو ډېر کلونه کار یې کړی و. ددې
وړاندې زما کار له پنځو کلونو کم و خو زه اوس ددې شرکت شریک وم او
دا ښاغلی لا دې ځای ته نه و رسیدلی. دده په لیک یوه خطرناکه محاوره او
د خطر نښه (دوه هډوکي) له ورايه ښکاریدل. پیغام یې بېخي لنډ او ساده:
(آیا دا سور (سرخه) رښتیا هم زموږ په شرکت کې شریک دی؟)

برونو خپل دفتر ته ور وغوښتم او راته یې وویل: تا چې څه لیکلې پرې
پښېمانه به شي، MAIN لرغون پرسته اداره ده. خو زه درته وایم چې
ډېرې هوښیاری ثبوت دې ورکړی دی. طور یجو به یې ډېر خوښ کړي.
باوري یم چې یو نقل به یې ور ولیږي. د هغه دفتر کړتن چې وایي طور یجو
سوسیالیست دی، که یې کار پیدا کړ، بیا په دې خبرو پسې نه گرځي.

د برونو خبره د تل په خپر سمه وخته. په ۱۹۷۷ ز کال کې کارتر په سپینه مانی کې میشت و او د کانال په مسئله یې جدي خبرې کولې. د MAIN ډېر سیال شرکتونه په غلظه لارل، هغوی له پانامې بهر ووتل او زموږ کار په ډېره چټکۍ پرمخ روان و.

زه د پانامه هوټل په سالون کې ناست وم او لږ مخکې مې د گراهم گری لیکنه ختمه کړې وه. ددې لیکنې عنوان (د پنځو پولو هیواد) و او ډېره زړوره لیکنه وه. پکې د پانامې د ملي گارد په رشوت اخیستلو هم خبرې شوې وې. د لیکوال په وینا جنرال خپله دا منلې وه چې خپل پرسونل ته یې ځانگړي امتیازات (لکه بنایسته کورونه) ورکړي دي. د جنرال په وینا که زه دوی ته دا شیان ورنه کړم نو CIA یې ورکوي. دا اشاره وه چې د امریکا استخباراتي کړۍ غواړي د ولسمشر کارتر اراده له خاورو سره خاورې کړي. که اړتیا پېښه شي د پانامې لوړپوړو پوځي چارواکو ته په رشوت ورکولو سره مذاکرات ناکامیدای شي. زه حیران شوم چې گیدرانو (Jackals) لکه چې په طوريجو کې راتنگه کړې ده.

د ټایمز یا نیوز ویک د (خلکو) په برخه کې یو خپور شوی انځور مې لیدلی و، چې طوريجو او گرین پکې یو ځای ناست وو. د تصویر عنوان داسې و چې لیکوال یو ځانگړی میلمه او ښه ملگری هم دی. زه نه پوهېږم چې جنرال ددې ناول لیکوال په اړه څه احساس کاوه، چې دومره باور یې هم پرې درلود او معیاري تنقیدي تبصره یې هم پرې لیکلې. د گراهم گرین لیکنې یو بل ټکی هم راپورته کړ. دې ټکي د ۱۹۷۲ کال له هغه ورځ سره اړیکه لرله چې زه او جنرال د قهوه یوه مېز ته ناست وو. ما هغه وخت دا فرض کړه چې طوريجو د بهرنیو پورونو په کیسه پوهېږی، دی پوهېږي چې دا بهرنی پورونه به طوريجو شتمن کړي او ولس به یې په پورونو کې ډوب

شي. زه باوري وم عمر په دې پوهېده چې دا ټول كار د چارواكو په فساد ولاړ دی چې خپلې گټې تر ملي گټو لوړې وگڼي او كه چا ويل چې بهرني پورونه د خپل ولس د وضعيت د ښه والي لپاره كاروي نو دا په خپله يو اخطار و، داسې اخطار چې ټول نظام په بل مخ اړولای شي. ټولې نړۍ دې كس ته سترگې نيولې وې. دده كارونو دا اغېز داسې خپې خپرولې چې تر پانامې بهر هم وتلې او خلكو ترې ځان نه شو ژغورلای.

ما فكر كاوه چې كه پانامه رښتيا پورونه د غريب ولس لپاره ولگوي او داسې پورونه واخلي چې بيا يې د پرې كولو وس نه لري؛ نو د كاريوريټوكراسي غبرگون به څه وي. اوس مې دا فكر كاوه چې طوريجو به زما او دده ترمنځ په كړي تړون پېښمان وي؟ زه خپله هم نه پوهېدم چې زه يې په اړه څه احساس لرم. زه د خپل جنايتكار شخصيت نه وروسته شوی وم. ما دخپلې لوبې پر ځای هغه ته لوبه كوله. ما د ډېرو قراردادونو نيولو په تكل پر ايماندارۍ د هغه ټينگار ومانه. له سوچه اقتصادي اړخه خو دا د MAIN لپاره ډېره ځيركه پرېكړه وه. خو كلادين چې راكې كومه ساه پوو كړې وه دې پرېكړې ورسره اړخ نه لگاوه. دا د نړيوالې امپراتورۍ د قيام د هدف خواته گام نه و. آيا اوس گيدران (Jackals) خوشې پرېښودل شوي وو؟

په هغه ورځ چې د طوريجو له دفتره راووتم؛ نو فكر مې وكړ چې د لاتيني امريكا تاريخ له مړو شويو مشاهېرو ډك دی. د كوم نظام بنسټ چې د ولسي شخصيتونو په فاسدولو ايښی وي، په هغه نظام كې داسې خلك گوزاره نه شي كولاى چې له فسادو انكار كوي.

ما وې كه سترگې مې راسره چل كوي، په دهليز كې مې يو كس له خواتېر شو، حيران شوم، ما وې كه همفري بوگرت دی، خو بيا مې فكر وكړ چې
 كې مړ شوی دی. فكر مې چې پر ځای شو نو كس مې

وېژنده. دا د معاصر انگليسي ادب يو ستر شخصيت و او د The pride and the Glory, The Comedians Our Man in Havan لوستې وه. يعنې گراهم گرین و. هغه يوه شېبه ودرید، هاخوا ديخوا يې وکتل او بيا قهوه خانې ته روان شو.

ما ويل چې ورغږ کړم يا پسې ورمنډه کړم، خو بيا مې خان قابو کړ. فکر مې وکړ چې يوازې توب ته به اړتيا لري. بيا مې ويل چې کېدای شي مانه به څنگ ته شوی وي. کتاب مې پورته کړ او څو شېبې وروسته بيا د قهوه خانې په درشل ولاړ وم. په دې ورځ مې خواږه وختي خوړلي وو، خدمتگار په حيرانۍ راوکتل. ما سترگې وگرځولې. گراهم گرین د ديوال خواته پروت مېز ته يوازې ناست و. مېز ته په اشاره مې خدمتگار ته وويل چې يو ځل بيا د خوړو لپاره هلته کيناستی شم؟ زما عادت و چې خدمتگاران به مې خوشاله ساتل: هغه مې په خبره پوه شو، موسکي شو او مېز ته يې روان کړم.

ناول ليکوال په ورځپاڼه کې ډوب و. ما د قهوې فرمايش ورکړ. ما غوښتل چې د پانامې، کانال او طوريجو په اړه د گراهم گرین په نظر پوه شم خو هېڅ نه پوهېدم چې خبرې څنگه پيل کړم. هغه له قهوې يوگوت وکړ، بيا بې سترگې راپورته کړې.

ما وويل

وبښئ

ما فکر وکړ چې ماته يې راوکتل

(هم! وايه)

د مزاحمت بڼه غواړم، تاسو گراهم گرین ياست؟

موسکي شو

پېژندلی دې يم، په پانامه کې مې ډېر خلک نه پېژني.

خپل د خوښې ناول لیکوال مې چې خان ته سخامخ ولید، لږ ووهېدم او د خپل ژوند حالت مې ورته بیان کړ. په دې کې مې ورته په MAIN کې زمانه مسئولیتونو او طوريجو سره د کتنو یادونه هم وکړه.

هغه راته وویل ته هغه لیکوال یې چې (امریکا دې له پانامې ووهي) تر عنوان لاندې لیکنې دې کړې وه او په بوستن گلوب کې چاپ شوې وه؛ ددې په اوریدو حیران شوم، راته یې وویل

- ستا موقف ته په لیدو ویلای شم چې ډېره زپورتیا دې کړې ...
راځه ماسره کینه.

زه وریاځیدم، هغه سره مېز ته کېناستم، نږدې نیم ساعت ناست وو، له خبرو یې معلومیده چې طوريجو ته ډېر نږدې دی، کله کله به یې د طوريجو په اړه داسې خبرې کولې لکه د خپل زوی په اړه چې لگیا وي، راته یې وویل:
جنرال زه راغونښتی یم، چې د هیواد په اړه یې یو کتاب ولیکم، په همدې بوخت یم، دا کتاب ناول نه دی، دا کارمې یو څه له پخوانیو سره توپیر لري.

ما ترې وپوښتل چې ولې یوازې ناول لیکي؟ نورې لیکنې ولې نه کوي؟
ځواب یې راکړ:

- د داستان جنس ډېر خوندي دی، زما له ډېرو لیکنو سره اختلاف کېدای شي؛ مثلاً ویتنام، هایتی او د مکسیکو انقلاب. زیاتره خپرندویه اداره د سنجیده موضوعاتو په اړه له کتاب خپرولو وېرې.

په پخوانی مېز می دده کتاب لا پروت و، هغه ته یې اشاره وکړه ویې ویل:
پ زې ډېرې زیانمنې ثابتیدای شي.
بیا موسکی شو:

- ناول ددې لپاره هم ليکم چې خپلواکي پکې ډېره وي.
بيا يې ماته جدي راوکتل ويې ويل:

- تر ټولو مهمه، په هغو مسايلو بايد ليکنې وشي چې خپل يو موقف ولري، لکه تا چې د کانال په اړه په گلوب کې ليکل کړي وو. طوريچو يې ښکاره خوښيده، دا ددې خبرې ثبوت و چې د پانامي ولسمشر له خپل بېوزله ولسه نيولې تر د ناول ليکوال زړه پورې ټولو ته لاره کړې ده او بله خبره دا وه چې گرین د خپل ملگري ژوند ته هم ډېر اندېښمن و. په غمجن غږ يې وويل:

- د شمال له ديو سره سيالي ډېره سخته ده.

بيا يې سر د نه په نښه و خوځوه، په خفگان يې وويل:

- زه يې ژوند ته ډېر اندېښمن يم

دهغه د تلو وخت و، ماته يې لاس راگر او په قلاړه پاڅېد:

- زه بايد فرانسې ته پرواز وکړم.

زما سترگو ته يې راوکتل ويې ويل:

- ته خو کوم کتاب نه ليکې؟ ته يې ليکلی شې، خو يوه خبره راته

ساته، په مهمو مسايلو ليکل کوه.

روان شو، خو گامه يې واخيستل، بېرته يې سخ راواړوه.

- غم مه کوه! جنرال يې گټي، کانال بېرته اخلي.

طوريچو کانال بېرته ونيوه، په همدې کال (۱۹۷۷) کال کې يې له ولسمشر

کارتر سره گټورې خبرې اترې وکړې او د نوي تړون له مخې يې د کانال

او ساحې واک بېرته ترلاسه کړ. سپينه ماڼۍ په سخت ځای کې وه،

کانگرس يې بايد راضي کړی وی چې ددوی تړونونه تصويب کړي. اوږد

زيار پيل شو او بالاخره د يوې رايې په اکثريت د کانال تړون تصويب شو:

خو لرونډو پرسیاتو د بدل اخیستو قسمونه وکړل.
خو کاله وروسته، چې د گراهم گرین کتاب *Getting to Know the General*
خپور شو، نو انتساب (نومونه) داسې و:
د خپل ملگري عمر د خپلوانو په نوم، چې په نکاراگوا، السولیدور او پانامه
کې مېشت دي.

حوالې :

- ۱-
 - "Colonialism in Panama Has no Place in ۱۹۷۵" John M. Perkins. Boston Glob, ۱۹th November.
 - "U.S Brazil pact upsets Educator" John M. perkin. boston glob ۱۰th may ۱۹۷۵
- ۲- " Getting to know the General" . Graham Greene.
- ۳- Ibid

اتلسمه فصل

د ایران شهنشاہ

۱۹۷۵-۱۹۷۸ کلونو کې مې ایران ته تگ راتگ ډېر و. زیاتره وخت به مې سفر د لاتینې امریکا، اندونیزیا او ایران تر منځ و. په ډېرو ځایونو کې مې کار کړی و، خو د شاهانو د شاه (دولتي لقب شهنشاہ) په ځای کې له یوه بدل چاپیریال او حالت سره مخ شوم.

ایران هم د عربستان غوندې په تېلو مالمال دی؛ نو د خپلو سترو پرورزو عملي کولو لپاره یې زموږ مرستې ته اړتیا نه لرله. ایران له عربستان سره یو توپیر درلود، د ایران خلک مسلمانان وو، خو په منځني ختیځ کې دا یوازیني خلک وو چې عرب نه وو. پردې سربېره یې سیاسي تاریخ هم له کش مکشه ډک وو. کورني بغاوتونه پکې کېدل او له گاونډیانو سره یې هم اړیکې ښې نه وې. موږ دوی سره د معاملي لپاره یوه نوې لاره خپله کړه. د واشنګټن دولتي او سوداگریزو کړیو په دې خاطر سره ائتلاف وکړ، چې د ایران شهنشاہ به د پرمختګ سمبول گرځوي.

موږ دا سترې هڅې ډېرې په درز کې پیل کړې. نړۍ ته مو ښودل چې د امریکا د سوداګرۍ او سیاسي گټو، قوي او جمهوري ملګری څه کولای شي. ددې په ظاهري غیر جمهوري لقب مه تېروځئ. هغه پټه دسیسه هم هېره کړې چې CIA د یوه ټاکل شوي جمهور رئیس پر وړاندې جوړه کړې وه. واشنګټن او متحدینو یې دا غوښتل چې د شاه حکومت د عراق، لیبیا، چین، کوریا او نورو داسې هیوادونو د متبادل حکومت په توګه وړاندې کړي. دا هغه هیوادونه وو چې د امریکا مخالفې څپې پکې ښکاریدې. ظاهرې، شاهده دا ښودله چې شاه د بیوزلو ترقي پسندو ملګری دی. په

۱۹۶۲ کې يې د کرنيزو اصلاحاتو په لړ کې لوی جاگيرداران مات کړل او د هغوی ځمکې يې په بزگرو وويشلې. په ورپسې کال يې سپين انقلاب اعلان کړ چې په لړ کې يې په پراخه کچه اقتصادي او ټولنيز اصلاحات رامنځته شول. په ۱۹۷۰ ز کال کې د اوپيک سازمان قوت زيات شو او شاه د يوه قوي رهبر په توگه ومنل شو. په همدې وخت کې ايران د منځني ختيځ تر ټولو قوي پوځ رامنځته کړه. (۱)

په ټول هيواد کې د MAIN بې شمېره پروژې روانې وې. د ژوند له ټولو برخو سره يې اړيکه لرله. په شمال کې د کسپين بحيرې له سياحتي ځايونو نيولې تر جنوب کې د پتو پوځي هډو جوړولو پورې ټولې پروژې MAIN ته ورکړل شوې وې. دې پوځي هډو مخامخ د هورمز خليج څاره. د تل په څېر مور په سيمه کې د پرمختگ د وړتيا کچې ته پام کاوه. دې پسې د برېښنا توليد، لېږد او وېش د سيستم پلان طرح او چمتو کول وو، دې پلان د پرمختگ کچې ته يو باور ورکاوه او زموږ وړاندوينه ترې سمه ثابتيدای شوه. چې وخت به مو پيدا کړ، د ايران بېلابېلې سيمې به مو ليدلې. ما له کرمانه تر عباس بندره پورې په هغو لارو سفر کړی چې له غرونو او رغونو به تېرېدلې، دا د کاروانونو پخوانی لاره وه. د لرغونو شاهانوکيسه ايز هستوگنځايونه مې وليدل دا هستوگن ځايونه د پرسپولس په کنډرو کې وو. د هيواد بڼايسته او زړه راښکونکې ځايونه مې هم وليدل. په دې کې شيراز، اصفهان او پرسپولس ته نږدې هغه ښار هم شامل دی چې شاه ته به پکې تاج په سر کېده (تاج پوشي). په دې موده کې مې له دې بېلابېلو ځايونو او خلکو سره زړه لگيدلی و.

دا هيواد په ظاهره د عيسويانو او مسلمانانو تر منځ د مرستې يوه بېلگه ښکارېده. خو ډېر زړ پوه شوم چې ددې امن او خوښۍ تر شا ژور خفگانونه

هم پراته دی.

په ۱۹۱۷ کال کې یوه ورځ ناوخته خپلې خونې ته لاړم. د دروازې لاندې یو لیک پورته وو. په لوستلو یې ولېږدیم. دا د یامین په نوم یو کس رالیکلی وو. ما دی هېڅکله نه و لیدلی خو په یوه رسمي پیژندگلوي کې یې راته وویل شوي وو. چې مشهور انقلابي او وړانکار دی. لیک یې په بنایسته انگلیسي لیکلی و او زه یې په یوه هوټل کې میلستیا ته دعوت کړی وم. په لیک کې یو اخطار هم وو، ویل یې که غواړئ د ایران هغه مخ وگورئ چې تاغوندي خلکو لاندې دی لېدلی نو میلستیا ته راشه. زه اندېښمن وم چې یامین خو به زما په اصلیت نه وي پوهېدلی؟ زه پوهېدم چې ډېر لوی خطر ته غاړه ېږدم. خو ددې پراسرارده انسان لیدو ته هم ډېر ليواله وم.

تکسي نه د یوه داسې لوی دیوال څنگ ته ښکته شوم. چې وره دروازه پکې لگیدلې وه. بنایسته تورکالی ایراني راته ولاره وه، زه یې ځان سره روان کړم. له داسې دهنیزه تېر شو چې څراغونه پکې راڅرېدلې وو او لاره یې ته روښانه کړې وه. بیا داسې یوې خونې ته ننوتو چې د الماسو غوندي څلیده. سترگې مې وېرېښېدې، چې دید مې ولگید و مې لیدل چې دیوالونه به بنایسته غميو سينگار شوي دي. هوټل په بنایسته شمعو روڼ شوی، دا شمعي په نازکو او تراشل شويو شیشه یي فانوسونو کې نږېدلې وې.

یو لوړ سړی رانږدې شو، لاس یې را کړ، د بحري پوځ دريشي یې په غاړه وه. ځان یې راوپیژند و یې ویل چې نوم یې یامین دی. له لهجې یې ښکاریدل چې په انگلیسي ادارو کې یې زده کړې دي. ماته وړانکار او انقلابي نه ښکاریده. له څو مېزو وړاندې یې بوتلم، ښځې او سړي غلي ناست وو، خواړه یې خوړل. یوازې (تش) ځای ته ورسیدو. ویل یې چې کولای شو. زه پوه شوم چې دا رستوارنټ د نجونو او

هلاکانو د ملاقاتونو پټ مرکز دی. په دې شپه ښايي يوازې زموږ ليدنه داسې وه چې جنس پکې مطرح نه و.

يامين ډېر مينه ناک و. له خبرو يې پوه شوم چې زه يې د اقتصادي مشاور په توگه پېژندم، په پټو اړخونو خبر نه و. ماته يې وويل زه يې ددې لپاره ټاکلی يم، چې په پيس کور کې رضاکار پاتې شوی يم، ددوی هيواد پېژنم او له هره فرصته گټه اخيستی شم.

خبره يې وغځوله: (ستا په هم مسلکو کې ته لږ ځوان يې، زموږ له تاريخ او مسايلو سره دې ليوالتيا سنجيده ده. تاسو غوندې خلکو کې راته هيلې ښکاري.)

ددې خبرو، شاليد، په خبرو کې دمو او په هوټلو کې د نورو خلکو شتون راته ډاډ راکړ. دا چې خلکو راته د ملگرۍ لاسونه راکول دې موضوع سره عادي شوی وم، لکه په اندونيزيا کې ريزي او په پانامه کې فيډل. ما په دې کې هم عزت محسوساوه او هم فرصت. ما له نورو امريکايانو سره دا توپير درلود چې کوم ځای کې به وم هغه ځای سره مې مينه پيدا کېده. زه په دې پوهېدم چې که تاسو د يوه چا کلتور او تمدن خواته خپلې سترگې او غوږونه پرانيزئ هغوی درته رانږدې کيږي.

يامين وپوښتم چې د (زرغونېدونکې دښتې) له پروژې خبر يم؟ شاه فکر کوي چې زموږ دښته هم زرڅيزه ميدان او شنه ځنگلونه وو، هغه داسې دعوه کوي، وايي چې د لوی سکندر پر وخت دهغه سخت زري پوځيان له خپلو څارويو سره په دې ځای تېر شوي دي، دی څارويو ټول بوتې او گياوې وخورې. د بوتو له ورکېدو سره وچکالي راغله او اوږدې وچکالي دا ځای شگلنه دښته کړه. شاه وايي چې اوس بايد موږ دلته زرگونه ونې وکړو. دې سره به بارانونه پيل شي او دښته به بيا زرگونه شي. ددې کار لپاره بايد موږ

میلیاردونه ډالر ولگوو. بیا موسکی شو او ویې ویل: (ستاسو غونډې شرکتونه به ښې پیسې وگټي.)
 (زه په پوهېرم ته په دې نظر نه یې)
 (دا دښته یو سمبول دی، ددې زرغونول یوازې کړنه نه ده؛ نور څه هم دي.)

څو ښایسته ایرانیو خدمتگارانو خواړه راوړل، یامین مانه اجازه واخیسته او د خپلې خوښې خواړه یې قاب کې واچول. بیا یې ماته راوکتل او ویې ویل:
 (زه درنه یوه پوښتنه کوم، هغه څه شی و چې د امریکا د خایي خلکو (انډین) تمدن یې له منځه یووړ؟)

ما ورته وویل ډېر لاملونه وو، چې حسد او درنې وسلې هم پکې وې.
 (هو، بېخي سمه ده! دا ټول لاملونه وو، خو د ټولو په نسبت یې گني چاپېرال ډېر خراب نه کړ؟) بیا یې خپل نظر لږ څرگند کړ، چې ونې بوټې، ځنگلونه او مېښې څنگه له منځه لاړې او په خلکو کې چې بیلټون راشي؛ نو د تمدن بنسټونه هم ورسره ولړزېږي.

خبره یې وغځوله: (وبه گورې چې دلته به هم همداسې وشي. دا دښته زموږ چاپېریال دی. دا د زرغونېدونکې دښتې پروژه به زموږ چاپېریال خراب کړي. موږ څنگه دې بربادې ته اجازه ورکولای شو؟)

ما سپیناوی وکړ چې د پروژې وړاندیز ستاسو خپلو خلکو کړی دی. له طنزه ډکه موسکا یې وکړه او ویې ویل چې د شاه مغزو ته دا فکر د امریکا حکومت ورنښکته کړی دی، دا شاه د امریکا گوداگی دی.

یامین وویل: (څوک چې له ایران سره رښتیا مینه لري دې پروژې ته هېڅکله اجازه نه ورکوي.) وروسته یې د خپلو خلکو او دښتې پر خپل منځي اړیکې خبرې وکړې. پر دې خبره یې ټینگار وکړ چې زیاتره ایرانی

بناريان خپلې رخصتې په دښتو کې تېروي. هلته خيمې ودروي او له خپلو کورنيو سره په اونيو اونيو هلته پراته وي.

(مور، يعنې زموږ ولس د دښتې برخه ده، دا شاه چې په کومو خلکو د جبر حکومت کوي، دا يوازې د دښتې خلک نه دي، مور خپله دښته يو.)

وروسته يې راته په دښته کې د خپلو تجربو ډېرې کيسې وکړې. ماښام تېر و، زه يې په لوړ ديوال کې هماغه وړې دروازې پورې بدرگه کړم، موټروان راته کوڅه کې په تمه و، يامين لاس راکړ او مننه يې وکړه چې دومره وخت مې ورسره تېر کړ. زما د کم عمر او پراخه ذهن بياخلي صفت يې وکړ، يوه خبره يې راته وکړه، ويل يې که زما په څېر خلک په اپوزسيون کې وي نو راتلونکي ته هيله کېدای شي. تر ډېره يې زما لاس په لاس کې نيولای و راته کړل يې: (په دې خونې يم چې تا غوندي کس سره مې وخت تېر کړ، يوه بله غوښتنه درنه کوم او دا پوښتنه بايزه نه ده؛ مهمه ده، غوښتنه څکه کوم چې تر نننۍ ليدنې وروسته، فکر کوم دا خبره به درته ډېره مهمه وي، ډېر څه به ترې ترلاسه کړې.)

(تاسو ووايئ، چې څه درته کولای شم؟)

(غواړم خپل يوه نږدې ملگري ته دې ور وپېژنم، دا کس درته زموږ د شاه په اړه ډېر څه ويلای شي، کېدای شي په ليدو يې حيران شي، خو زه باور لرم چې ليدنه به يې بې گټې نه وي)

نولسم فصل

د يوه مظلوم کس اعتراف

څو ورځې وروسته يامين زه له تهرانه بهر بوتلم. له گردجنو لارو تېريده، د اوبانو په لاره روانه و، له څو خامو کورونو تېر شو او دښتې ته ورسيد. لمر د ښار تر شا ډوبېده او ده خپل موټر د کجورو د يوې چوپړۍ مخې ته وداروه. ماته يې وويل: دا بن ډېر پخوانی دی آن د کوليس له وخته هم پخوانی دی. بيا له ما مخکې شو د يوې چوپړۍ مخې ته ودرید او ماته يې کړل: دننه يو سړی ناست دی، هغه ستاسو په يوه مشهور پوهنتون کې ماسټري کړې ده. دا کس بايد نوم پټی (گمنام) پاتې شي او په لامل به يې اوس پوه شي، ته ورته ډاکټر غږ کولای شي.

لرگينه دروازه يې وټکوله، له دننه ټيټ غږ راغی، يامين دروازه بېرته کړه او زه يې دننه بوتلم. خونه وره وه، کړکۍ يې نه لرله، په يوه کوچ کې پر ميز ايښي ډيوه بليده، زما سترگې چې روښانه شوې ومې ليدل چې پر ځمکه ايراني غالی غوړېدلې وه. بيا د يوه کس ښکالو شوه، ډيوې سره داسې کېناست چې مخ يې نه ښکارېده، زه همدومره پوه شوم چې په کمپلو کې پېچل شوی او په سر سر تور دی. په ويلچير (د معيوبينو سايکل) کې ناست و، په ټوله خونه کې يو مېز پروت و. يامين راته په قالينه د کېناستو اشاره وکړه، خپله مخکې تېر شو، احترام يې وکړ او ناست کس ته په قلاړه ور غاړې واته، په غوړ کې ورته وبنگېد او بيا راغی ماسره کېناست. هغه ته مخ يې کړ او زياته يې کړه: ما درته د ښاغلي پرکنز په اړه ويلي وو، دا دی ستا په مخ کې د حاضریدو وياړ مو په برخه دی.

اقتصادي ترهگري | ۱۸۳

په بلده لهجه يې راته وويل: ښاغلی پرکنز ښه راغلاست. سره له دې چې تر منځ مو واټن کم و خو د خبرې اوریدو لپاره يې زه بايد لږ ورمخکې شوی وای، ادامه يې ورکړه: (دا ستا مخ کې چې نن کوم انسان ناست يم، زه له پخوا داسې نه وم، يو وخت زه هم تاغوندي روغ جوړ او قوي وم، دا د هغه وخت کيسه ده چې زه د شاه نږدې سلاکار او معتمد وم..... دېر وخت غلی و بيا يې په دردمنه او غوسه ناکه لهجه وويل: د شاهانو شاه.

ډېرو نړيوالو ادارو سره مې شخصي پېژندگلوې درلوده: آيرن هاور، نکسن، ډي گال.... هغه پر ما ډېر باور کاوه ويل يې چې زه به اقتصادي کمپ ته ددې هيواد په راتلو کې ډېره مرسته وکړم، شاه په ما ډېر باور کاوه خو... بيا داسې يو غږ راغی چې ممکن د توخي به و خو زما خدا تر غوږو شوه: او پر شاه ډېر باور کاوه. زه د هغه له فصاحت او بلاغت نه اغېزمن وم. زه په دې باوري وم چې ايران به ټوله نړۍ د عصريت خواته رهبري کړي او په کړې ژمنه به عمل وکړي. داسې ښکارېده چې همدا زموږ تقدير او منزل دی، زه او شاه او نور ملگري پکې بوخت وو، موږ داسې فکر کاوه چې موږ ددې ماموريت د سر ته رسولو لپاره زېږېدلي يو.

د کمپلو په ډېري کې ورو حرکت شو، ويلچير په نري غږ سره تاو شو. ما د هغه کس د خپرې جوړښت ليدلای شو. گڼه سپينه ږيره يې ښکارېدله، بيا زه بېخي وېرېدم، د هغې مخ بېخي هوار و، پوزه يې نه وه، زه وورېدم او په ډېر زور مې چيغه په ستوني کې بنده کړه.

(ته څه فکر کوي ښاغليه پرکنز چې دا ډېره ښکلې منظره نه وه؟ تا لا زما ټوله خبره چېرې ليدلې ده، دا په رښتيا هم ډېره وېروونکې ده.) يو ځل بيا د يم ته به په دې خبره پوهېږې چې زه ولې د گمنامی په بده کې بت يم، په دې کې شک نشته که ته هڅه وکړې زما

تر اصلیته رسیدی شی، خو ته به ایله په دې پوه شې چې زه مړ شوی یم. په رسمي ډول زه مړ یم او باوري یم چې ته به نه راپسې گرځې، ستا او د کورنۍ خیر دې په همدې کې دی چې ته په ما پسې ونه گرځې گني د شاه او ساواک SAVAK لاسونه ډېر اوږده دي.

ویلچیر بیا و خوځید او خپل ځای ته لاړ، ما په آرام ساه واخیسته، ما داسې فکر کاوه چې د هغه د څېرې په نه لیدو د تشدد اثار ت شول. زه تر دې وخته په دې نه پوهېدم چې که په ځینو اسلامي هیوادونو کې که پر چا شک وشي یا د ټولني د مشرانو د سپکاوي لامل شي نو پوزه یې پرې کیږي. دې کار سره به مشکوک انسان ټول عمر د ذلت دا نښه گرځوي او ددې کس خبره یې تر ټولو بده بېلگه وه.

(ښاغلی پرکنز! ته به حتمن حیران یې چې مور دې ځای پورې ولې په زحمت کړی یې.) زما خبرې ته په تمه نه شو زیاته یې کړه . دا کس چې خان د شاهانو شاه گني په اصل کې یو شیطان دی . ستاسو سي ای ای ددې سړي پلار په دې تور له واکه لیرې کړ چې له الماني نازیانو سره اړیکې لري او زه په دې خبره ډېر افسوس کوم چې په دې تور کې ما هم مرسته کړې وه. بیا د مصدق خبره راپورته شوه اوس شاه په بدۍ کې له هلتره د میدان گټلو په هڅه کې دی اوستاسو حکومت ښه په دې راز پوه هم دی خو بیا یې هم ملاتړ کوي او ملاتړ خو لا څه چې دا شخص همدا ستاسو د حکومت په ډاډگیرنه دا ټول کارونه ترسره کوي.

ما ورته وویل: خو داسې ولې کوي؟

(ساده خبره ده، په منځني ختیځ کې ستاسو همدا یو ملگری دی، د صنعت تاینر په نفتو تاویږي او نفت یعنی منځنی ختیځ. هو دا خبره رښتیا ده چې تاسو اسرائیل هم لرئ خو هغه ستاسو مرستندویه نه بلکې پر تاسو بار دی

او دا کومه لویه خبره نه ده چې هلته نفت نشته. ستاسو سیاسيون اړ دي چې رایه ورکوونکي خوښ وساتي او د هغوی په پیسو خپل ټاکنیز کمپاینونه ترسره کړي. زه پوهېږم چې تاسو اسرائیلو سره ښکیل شوي یاست، اوس ایران یوازینی کیلي (کونجی) ده. ستاسو د نفتو شرکتونه تر یهودو ډېر قوي دي او مور ته اړتیا لري. تاسو زموږ شاه ته اړتیا لرئ، یا داسې فکر کوئ چې زموږ شاه ته اړتیا لرئ، دا فکر ستاسو د خلکو هغه فکر ته ورته دی چې ویل یې تاسې د جنوبي ویتنام فاسدو رهبرانو ته اړ یاست.)

(آیا تاسو کوم متبادل وړاندیز لرئ؟ آیا ایران دویم ویتنام کېدای شي؟)
 اصلي حالت خو له دې بدتر دی، ددې شاه ورځې کمې دي، ټوله اسلامي نړۍ ترې کرکه کوي، یوازې عرب نه بلکې د نړۍ په هر گوټ کې مېشت مسلمانان له ایران نه کرکه لري.)

د سوک غږ مې تر غوږو شو، ومې لیدل چې د سایکل لاستي ته یې سوک ورکړ، دې سره یې چينغې کړې (دا سړی د بدیو مجسمه ده، مور ایرانیان ترې کرکه کوو) بیا چوپتیا خپره شوه، د سوځېدلې ساه غږ پورته کېده، داسې ښکارېده لکه چې د خبرو تکلیف هغه ستړی کړی دی.

یامین په تپت او مطمین غږ وویل (ډاکټر دینی طبقو سره ډېر نږدې دی، دلته په هغو خلکو کې ډېره گټه ده او دا حالت په ټول هیواد کې ده). په سوداگره طبقه کې څو کسان ده سره دي او هغوی هم په پانگوال نظام کې ښایسته ډېره گټه کړې ده.)

عاوویل: (زه ستا په خبره شک نه کوم خو دومره وایم چې زه څلور ځله ایران ته راغلی يم او هېڅکله داسې خبرې سره نه يم مخ شوی، ما چې هر څوک لیدلي د شاه پلویان وو، هر چا د شاه اقتصادي پرمختگ ته په ښه نظر
 کتل)

يامين خپل نظر څرگند کړ: (ته په فارسي نه پوهېږي، تا چې هر څه اوريدلي ځانغونښتونکي طبقې درته ويلي دي، دا هغه خلک دي چې په امريکا او انگلستان کې يې زده کړې کړي او د شاه پلويان دي، خو موږ ته مخامخ ناست ډاکټر پکې استثنی دی.)

هغه لږ غلی شو، لکه چې په خپلو نورو خبرو يې فکر کاوه: (ستاسو رسنۍ هم په همدې حال دي، زياتره وخت د شاه له پلويانو سره خبرې کوي او يو حقيقت دا هم دی چې ستاسو رسنۍ د نفتو تر اغېز لاندې دي؛ دوی هغه څه اوري چې اوريدل يې غواړي او هغه څه ليکي چې لوستونکي يې لوستل غواړي.)

د ډاکټر غږ پورته شو، دا ځل يې غږ تر مخکې ډېر دروند و، داسې ښکارېده لکه خپل ټول احساسات يې چې کارولي وي (ښاغلی پارکينز موږ دا خبرې تاته ولې کوو؟ ځکه غواړو تا په دې قانع کړو چې ته خپله هم له دې هيواده ووځې او خپل شرکت هم پوه کړې چې له دې هيواده لېرې وگرځي. که ته دا فکر کوي چې دلته به ډېرې زياتې پيسې وگټې نو دا ستا وهم دی، دا حکومت ډېر وخت نه پاتې کيږي.) لاسونه يې د څوکۍ پر لاسکو (بازوگانو) زور کړل، زياته يې کړه: (او دا حکومت چې له منځه لاړ شي ځای ناستی حکومت به يې نه ستاسو خوږمن وي او نه ستاسو د ډلې.)

(يعنې زموږ پور به پاتې شي؟)

شديد ټوخي ډاکټر بې حاله کړ، يامين ورمخکې شو، د هغه ملا يې وډبوله، ټوخی چې لږ آرام شو نو ډاکټر ته يې په فارسي کې څه وويل او بېرته خپل ځای ته راغی.

ماته يې مخ کړ: (دا خبرې همدلته ختموو، ستا د پوښتنې ځواب دا دی چې ستا پور نه پرې کيږي، تاسو به خپل ټول کار وکړئ او چې کله د پيسو اخیستو وخت راځي؛ نو شاه به ختم شوی وي.)

په بېرته راتلو کې مې يامين وپوښته، چې تاسو ولې MAIN ادارې له هغه مالي زيانه ژغورئ چې ډاکټر يې وړاندوېنه وکړه.

(که ستاسو شرکت ديوالیه شي نو مور به ډېر خوښ شو، خو که تاسو ايران پرېږدئ نو دا به مور ته ډېره بڼه وي. که ستاسو غوندې شرکتونه له ايرانه لاړ شي د نورو علاقه به هم کمه شي. مور شخړې او وژنې نه خوښوو، خو د ايران شاه بايد له دې ځايه لاړ شي او مور ددې کار لپاره هر څه کولای شو، ځکه درنه غوښتنه کوو چې خپل مشر Zambotti پوه کړه چې د تللو لپاره کافي وخت لري او بايد چې گټه ترې واخلي.)
(خوزه ولې؟)

(په کومه شپه چې مور يو ځای دودۍ وخوړه او د دښتې په پلان مو کار کاوه؛ نو ما فکر وکړ چې ستا زړه ته حقيقت لار موندلې ده، ستا په اړه چې مور څومره معلومات لرل ټول سم ثابت شول، ته د دوو انتهاو تر منځه سپری يې.)

زه په دې فکر کې شوم چې دوی به زما په اړه څومره معلومات لري.

شلم فضل

د يوه شاه خوږ (زوال)

دا ۱۹۷۸ز کال د يوه مازيگر کيسه ده. په دې مازيگر زه د تهران د انټرکانټينينټال هوټل په مجلې تالار کې يوازې ناست وم. چا په اوږه وټپولم، چې مخ مې ور واړوه يو قوي ايراني مې شاته ولاړ و. (جان پرکنز، زه دې لکه چې هېر کړی يم؟)

د فوټبال دې پخواني لوبغاړي خپل وزن ډېر کړی و خو غږ يې لا هماغسې و. دا زما د مډل بري د وخت پخوانی ملگری فرهاد و چې ما له ډېره وخته نه و ليدلی. روغېر مو وکړ او يو ځای کېناستو، ډېر زر په دې پوه شوم چې فرهاد زماله ټولو کارونو خبر شوی دی، په دې هم پوه شوم چې هغه راته دخپلو کارونو او فعاليتونو په اړه معلومات نه راکوي.

دويم ځل مو چې د څښاک فرمايش ورکړ هغه راته وويل: (زه فکر کوم چې اصلي خبرې ته بايد راشو. سبا روم ته روانېرم، هلته مې مور او پلار اوسېږي، ستا ټکټ هم راسره دی، دلته انتشار پيل شوی دی، ته بايد له دې ځايه ووځې.) ټکټ يې راته راکړ او ما يې په دې خبره کې هېڅ شک نه وکړ.

په روم کې مو د فرهاد له کورنۍ سره د غرمې ډوډۍ وخوړه، پلار يې متقاعد جنرال و. يوه ورځ يو قاتل پر شاه برید وکړ، د فرهاد پلار يې تر منځه شو او شاه يې وژغوره. خو اوس د شاه طلسم مات شوی و، هغه وويل چې په تېرو څو کلونو کې شاه خپله اصلي څېره بڼودلې ده. ځانغوښتنه او طمع يې د شخصيت بنسټ گرځېدلی. جنرال په امريکايي پاليسۍ خبرې پيل کړې. هېرانو او د ټولواکو امپراتورانو خبرې يې وکړې. ويې ويل

چې له همدې امله په ټول منځني ختيځ کې د امريکا پر وړاندې کرکه پيدا شوې ده، ورسره يې دا وړاندوينه هم وکړه چې شاه اوس يوازې د څو مياشتو مېلمه دی.

(ته پوهېږې ددې سرغړونې (بغاوت) تخم تاسې په ۱۹۵۰ مې لسيزې کې، هغه وخت کرلی و چې د مصدق حکومت مو چپه کړ. هغه وخت تاسو فکر کاوه چې ډېر هوښيار يئ، ما هم همداسې گڼله، خو اوس دا بلا بېرته ستاسو خواته در روانه ده او ستاسو تر څنگ په موربه هم مسلطيدل غواړي.

۱

زه دې فکرونو گنگس کړم، ما داسې خبرې له يامين او ډاکټر نه هم اوريدلې وې خو ددې سړي له خولې يې هدف دا و چې ددې خبرې تر شا نورې معناوې هم شته. تر دې وخته ډېر خلک په پټې توندروې اسلامي ډلې خبر شوي وو، خو مور ځان ته په دې ډاډ ورکاوه چې شاه د خلکو په زړونو کې ځای لري او په سياسي ډول ماته نشي خوړلای. جنرال خپل يو نظر درلود او په هماغه کلک ولاړ و.

په ډاډمنه لهجه يې وويل: (دا ياد ساته، د شاه څوړ (زوال) پيل دی، دا به يوازې د هغې رڼا يو څرک وي، چې وښيي اسلامي نړۍ کومې خواته روانه ده. زموږ زغم او خفگان تر ډېره د شگو تر ډېري لاندې پټ و اوس نو حوصله ختمه ده.)

د شپې پر ډوډۍ مې د آيت الله روح الله خميني په اړه ډېر څه واوريدل. فرهاد او پلار يې وويل چې دوی د شيعه ايز تعصب پلويان نه دي؛ خو دوی چې په کوم ډول د شاه پر وړاندې ودرېږي له دې حالته يې اغېزمن دي. هغوی راته وويل چې دا ديني عالم په ۱۹۰۲ ز کال کې تهران ته نږدې په يوه کلي کې د شيعه عالمانو په يوې کورنۍ کې زيږيدلای دی. په

۱۹۵۰ ز کال کې يې د مصدق شاه په وېش کې خان بې طرفه وساته خو
 په ۱۹۶۰ مه لسيزه کې يې په ښکاره د شاه مخالفت پيل کړ. د شاه په ارد
 يې په شد او مد خبرې وکړې چې هيواد يې پرېښود ترکيه ته لاړ، هغه ځای
 نه د عراق برکتې ښار نجف ته لاړ او هلته يې د مخالف حزب د مشر په
 توگه دروند ښه راغلاست وشو. له هغه ځايه يې د ليکنو، مضامينو او ثبت
 شويو پيغامونو په مرسته ايرانيان راوپارول. ويې درول چې د شاه تخته
 واړوي او پر ځای يې يو مذهبي حکومت رامنځته کړي.

فرهاد دوی کره مې دوه شپې شوې وې چې په ايران کې د بمباری او
 شخړو خبرونه خپاره شول. آيت الله خميني او پلويانو يې د شاه پر ضد هغه
 فعاليتونه پيل کړل چې په مرسته يې دوی واک ته رسېدل. تر دې وروسته
 هر څه ډېر زر کېدل. فرهاد او پلار يې چې د کوم زغم او غوسې خبره کې
 اوس د اسلامي تحريک په شکل راڅرگنديده. د ۱۹۷۹ زکال د جنوری په
 مياشت کې شاه مصر ته وتښتېد او هلته د سرطان له تشخيص وروسته د
 نيويارک په يوه روغتون کې بستر شو.

د آيت الله پلويانو يې د بېرته لېرلو غوښتنه کوله. د ۱۹۷۹ زکال د نومبر په
 مياشت کې د اسلامي جنگياليو يوې ډلې د امريکا سفارت ونيو او ۲۲
 امريکايان يې تر ۴۴۴ ورځو يرغمل وساتل. (۲) ولسمشر کارتر د يرغمل
 شويو د خلاصون لپاره د خبرو اترو هڅې وکړې، دا هڅې چې ناکامې شوې
 د ژغورنې پوځي ماموريت يې طرح کړ چې ۱۹۸۰ زکال په اپريل مياشت کې
 يې سخته ماتې وخوړه او بالاخره همدا کار د کارتر د ولسمشرۍ پر ثابوت
 وروستی مېخ ثابت شو.

و سوداگريزو کړيو په رنځور شاه دومره فشار راوړ چې هغه

يې له امريکا وتلو ته اړويست. په کومه ورځ چې له ايرانه تښتيدلی و هيچا

پناه نه ورکوله، ټول ملگري يې ترې تښتېدل. يوازې يو کس و چې د انساني همدردۍ له مخې يې پناه ورکړه. که څه هم هغه کس يې له سياسته کرکه لرله. دغه کس د پانامې ولسمشر عمر طوريجو و. شاد پانامې ته لاړ او هلته مېشت شو چې اوس اوس پکې د يوه کانال د کيندلو تړون لاسليک شوی و.

د ايران مذهبي ډلو ويل چې يرغمل شوي کسان به د شاه په بدل کې خوشې کړي. په امريکا کې چې کوم خلک د پانامې د کانال له تړون سره وران وو، هغوی د پانامې په ولسمشر د خيانت تور پورې کړ، د ايران د شاه پلوي يې وباله ويې ويل چې دوی په لوی لاس امريکايي وگړي د مرگ خولې ته تېل وهي، دوی هم وغوښتل چې شاه دې خمينې ته وسپارل شي. شک زيرونکې خبره دا وه چې په همدې خلکو کې يې ځينې تر څو اونيو مخکې د شاه کلک پلويان وو. د متکبرو شاهانو شاه بلاخره مصر ته راغی او هلته د سرطان ناروغۍ له امله ومړ.

د ډاکټر وړاندوينه ټکي په ټکي رښتيا ثابته شوه. MAIN له مليونونو ډالرو لاس ومنيځه. زموږ سيال شرکتونه هم په همدې حال شول. کارټر بيا ټاکنې ونه گټلې، ريگن همدې ژمنې سره واشنگټن ته رانوت چې يرغمل شوي خلک به راخلاصوي، ديني کړۍ به ځپي، ايران کې به جمهوريت رامنځته کوي او د پانامې د کانال حالت به هم قابو کوي.

زه په دې سبق کې شک نه لرم. ايران دا خبره سپينه کړه، امريکا هغه ولس دی چې په نړۍ کې زموږ د حقيقي حيثيت پر وړاندې خنډونه جوړوي. په دې خبره نه پوهېدم چې موږ ولې د شاه او د هغه پر ضد له دومره کرکې ناخبره وو. تر ټولو جالبه دا ده چې MAIN ته ورته د نورو شرکتونو دفترونه په ايران کې وو، خو له دې سره بيا هم په تياره کې ساتل شوي وو. زه په

دې باوري يم، له کومې خبرې چې طوريچو په ۱۹۷۶ز کال کې خبر و
NSA او CIA ترې بې خبره نه وې، داسې ښکاري لکه زموږ استخباراتي
ملگرو چې په لوی لاس زموږ په سترگو کې خاورې اچولې وي.

حوالې

۱. "The Iran Conspiracy" New York Review of Books, Sept

۲۳, ۲۰۰۳.

- "All the Shah's Men....."

تایمز مجله: ۱۲ فبروري، ۱۹۷۹ ز - ۷ جنوري ۱۹۸۰ - ۱۷ اگست

۱۹۸۷ز.

يوېشتم فصل

کولمبيا : د لاتيني امريکا د ملا تېر

په يو وخت د عربستان، ايران او پانامې مطالعه هم زړه راښکونکې ده او هم ځورونکې. پر دې سربېره دا هيوادونه غير عادي هم دي. په عربستان او ايران کې تېل او پانامه کې کانال، دا هيوادونه غير عادي کړي دي. د کولمبيا حالت بيا يو څه ځانگړتياوې لرلې. دلته MAIN د برېښنا يوه ستره پروژه ډيزاين کړې وه او همدې شرکت يې بايد رغزنيزې چارې ترسره کړې وې.

د کولمبيا د پوهنتون يوه پروفيسور د امريکا پر خپل منځي اړيکو يو کتاب ليکه، هغه راته وويل چې ټيډي روز ويليت ددوی د هيواد ارزښت ياد کړی دی. ويل کيږي د امريکا ولسمشر يې نقشې ته په اشاره ويلي چې کولمبيا د جنوبي امريکا د محراب کليدي ډبره ده. ما هېڅکله ددې کيسې د حقيقت موندلو هڅه نه ده کړې خو که نقشې ته وگورو دا معلومات کيږي چې کولمبيا د امريکا د جنوبي لويې وچې، بېخي دپاسه ده، همدا لامل دی چې ټوله خطه سره يو ځای کوي او ټول جنوبي هيوادونه د پانامې له خاکنا سره يو ځای کوي او د همدې اړيکې پر بنسټ منځنۍ او شمالي امريکا هم سره وصل کوي.

روز ويليت به دا خبره کړې وي يانه، خو دا حقيقت دی چې د څو نورو ولسمشرانو په څېر دی هم ددې سيمې په مرکزي ارزښت پوهېده. له نږدې دوو پېړيو راهيسې امريکا کولمبيا کليدي ډبره گڼلې او که لږه سپينه يې ووایو نو دا په جنوبي نيمه کره کې د سياست اوسوداگرۍ مرکزي دروازه ده.

پردې هیواد خدای بنایست لورولای دی. د اقیانوس او الکاهل بحرونو پر دواړه غاړو د (Palm) (خرما، کوپرې) ونې ولاړې دي. بنایسته غرونه، پراخه میدانونه چې په شان او شوکت کې له شمالي امریکا کم نه دي، تر څنګ یې ګن ځنګلونه چې بېلابېل ژوي پکې اوسیدل. ددې ځای خلک یې شمېره نښکني لري، د بېلابېلو ژبو امتیازي صفت او د هغه په شالید کې بدني، کلتوري او هنري لیوالتیاوې یې ډېرې دي. په دې ځای کې خپل تولید هم شته او له افریقا، آسیا، اروپا او منځني ختیځ نه هم ورته واردات کېږي.

له تاریخي پلوه کولمبیا د لاتیني امریکا په تاریخ او کلتور کې ډېره ونډه لرلې ده. په استعماري دور کې کولمبیا د ټولو هغو هسپانویانو مرکز و چې د پیرو په شمال او د کوسټاریکا په جنوب کې میشته وو. د هغه وخت لرغوني هسپانوي بیړۍ چې له چيلي او ارجنټاین نه به یې مالونه لیږدول د همدې کولمبیا له ساحلي ښار کارتاچینا نه روانېدې. د امریکا د خپلواکۍ په جگړه کې هم ځینې مهم کارونه همدلته وشول؛ لکه په ۱۹۱۸ ز کال کې د سایمن بولیور په مشرۍ جنګیدونکي پوځ په همدې ځای کې د بویاکا په جگړه کې د هسپانوي شاه پلوي پوځ ته ماتې ورکړه.

په معاصر دور کې یې امتیاز دا دی چې د لاتیني امریکا مشهور لیکوال، شاعران، هنرمندان، فیلسوفان او پوهان په همدې هیواد کې پیدا شوي دي. ددې ترڅنګ د مالیاتو سیستم او تقریباً ښه جمهوري حکومت هم د همدې هیواد امتیاز دی. د ولسمشر کینیډي د ملي رغونې په پروګرام کې همدا هیواد ټولې لاتیني امریکا ته بېلګه وه. د ګویتیې مالا په څېر ددې هیواد لمنه هم د CIA د روزنې له توره پاکه وه. ددوی چلند له نکاراګوا سره ، دلته حکومت منتخب و، چې ښي لاسو او کین لاسو

دواړو چارواکو ته يې برابر فرصت ورکاوه او وروستی خبره دا چې د نورو قوي هيوادونو (برازیل او ارجنټاين) په څېر يې هېڅکله پر امريکا بې باوري ښکاره نه کړه. دوی د باوري متحدينو په څېر سره پېژندل؛ سره له دې چې پوهېدل دلته د مخدره توکو لوی قاچاقبران فعاليتونه کوي. (۱)

د کولمبيا د تاريخ په روښانه پاڼو، ددوی د کرکې او تاوتریخوالي داغونه يې ټولې ښې لاس ته راوړنې توروې. دا د هسپانوي پوځونو او د کليسا يې احتساب Inquisition بدنام مرکز هم پاتې شوی دی. ښايسته مانی، ښارونه او ودانۍ يې د هندي او افريقايي غلامانو په وینو ابادې شوي دي. له همدې ځايه په هسپانوي بېړيو کې خزانې، مقدسات او هنري شهکارونه (چې د ليرد اسانتيا لپاره ويلي کېدل) بار او د جنگي اتلانو د وړيو تورو خوراک کېدل. دا شيان د هغه وخت د خلکو د زړه ټوټې وې. په نږدې وخت ۱۹۴۵ کې دلته ټاکنيزې شخړې د دوو حزبونو تر منځ د سياسي اختلافاتو لامل شوې، چې بلاخره په يوه لوی تاوتریخوالي (۱۹۴۸ - ۱۹۵۷) واوښتې او تر دوه سوه زرو زيات کسان پکې ووژل شول. له دې ټولو ستونزو سره بيا هم واشنگټن او وال سټريټ (د امريکا د ونډو بازار)، د بين الامريکايي اړيکو او سوداگرۍ د پراختيا لپاره کولمبيا يوه مهم عنصر گڼلې دی. پر جغرافيايي موقیعت سربېره نور لاملونه هم لری: ددې نيمې کرې رهبرانو د لارښوونې او پرېکړې لپاره بوگاتا د کولمبيا پلازمينه) ته سترگې نيولې وي. دلته داسې ډېر شيان پيدا کېږي چې امريکا يې ستره پېرودونکې ده؛ لکه قهوه، کېله، ټوکر، زمرد، گلان، تېل او کوکايڼ او ددې تر څنگ کولمبيا خپله هم د امريکا لپاره يو ستر اقتصادي بازار (مارکيټ) دی.

د شلمې پېړۍ په وروستيو کې چې مور په کوليبيا يو تر ټولو مهم ټوکي وپلوره؛ هغه انجینري او تعميراتي مهارت و. ما چې په څومره ځايونو کې کار کړی دی کوليبيا په ټولو کې يوه نمونه ده. دلته ددې خبرې څرگندونه اسانه وه چې دا هيواد لوی لوی پورونه واخلي، پروژې عملي کړي او د همدې پروژو په گټې بېرته خپل پورونه پرې کړي. نو له دې امله دا شونې وه چې پر برېښنايي انرژۍ، لويو لارو او مخابراتو پانگونې وشي او ددې په مرسته کوليبيا وکولای شي چې خپلې د تېلو او گازو زېرمې راوباسي او د امزون دې لويې سيمې ته پرمختگ ورکړي. په همدې پروژو کې به دومره گټه کېږي چې پور او سود دواړه به ترې پرې کېږي.

دا خبره د نظر په توگه سمه وه. خو زموږ اصلي هدف د نورې نړۍ په څېر دلته هم دا و چې بوگاتا په خپله ولکه کې راوړل شي او نړيوالې امپراتورۍ ته لاره هواره شي. زما کار دلته هم د نورو ځايونو په څېر و، هماغه لويو پورونو لپاره د دوسيو جوړول. کوليبيا د پانامې په څېر (طوريجو) نه درلود؛ نو ما هم پرته له دې بله لار نه لرله چې د غوښن اقتصادي پرمختگ او برېښنا وړاندوينه جوړه کړم.

د خپل کار لپاره راسره د جرم يو احساس و، خو له دې پرته هم راته کوليبيا د پناه يو ځای و. ما او اين AAN په ۱۹۷۰ ز کال کې يو څو مياشتې همدلته تېرې کړې وې. مور پر کارابین ساحل د قدم وهلو سربېره په غرونو کې د قهوي د يو څو وړو فارمونو لپاره پيشکي پيسې هم ورکړې وې. مور په تېر وخت کې يو بل ته ډېر ټپونه ورکړي وو، دلته څه وخت گډ ژوند هغه ټپونه رغيدو ته ورنږدې کړي وو؛ خو بلاخره دا ټپونه نور هم ژور شول او زموږ د بيلتون (واده ماتيدو) لامل شول، دا نو هغه پړاو و چې ما پکې رښتيا دا هيواد وپيژانده.

اقتصادي ترهگري | ۱۹۷

په ۱۹۷۰ ز کال کې MAIN ته ډېرې رغښې پروژې ورکړل شوې، په دې کې د برېښنا اسانتيا او د ویش د سیستم طرح هم وه. دا برېښنا باید له ځنگلونو د غرونو سر ته پورته شوې او ښارونو ته لیږدول شوې وای. ماته یې په ساحلي ښار (بران قله) کې دفتر راکړ، همدلته په ۱۹۷۲ کال کې یوې ښایسته کولمبایي مېرمنې سره مخ شوم چې وروسته زما په ژوند کې د ژور بدلون لامل شوه.

سترگې یې شنې او وینسته یې سره وو. مور او پلار یې د ایتالیا له شماله دلته راکډه شوي وو. د خپلو اجدادو د شغل په تعقیب (فیشن ډیزاینره) شوې وه. دا لا پکې یو قدم مخکې هم تللې وه، یوه وړه فابریکه یې جوړه کړې وه او دې پکې د خپل هنر ننداره په کالیو کې وړاندې کوله. دده مصنوعات پر ټول هیواد سربېره پانامې او وینزویلا کې هم خرڅېدل. ډېره خواخوږې مېرمن وه. زما د واده ماتیدو په غم هېرولو او د ښځو په اړه زما د منفي احساساتو په ختمولو او بېرته رغولو کې یې ډېره مرسته راسره وکړه. تر څنگ یې په دې هم پوه کړم، چې زه د خپل مسئولیت له مخکې کوم کارونه کوم پایلې به یې څه وي.

ما مخکې هم ویلي وو چې ژوند د پېښو ټولگه ده او مور پرې هېڅ واک نه لرو، دا هم ماسره یوه پېښه وه. زه په داسې کورنۍ کې رالوی شوم چې مور او پلار مې د نیوهامپشایر ایالت په یوه ښوونځي کې د ماشومانو ښوونکي وو. هلته مو له این AAN او د هغې له تره فرینک سره ولیدل، د ویتنام جگړه او اینارگریو لیدل. یو حقیقت دا هم دی چې کله مور له داسې پېښو سره مخ کیږو نو ځینې متبادلي لارې هم راته څرگندېږي. په داسې وخت کې زموږ غبرگون څه وي؟ زموږ پرېکړې څه وي؟ زموږ اقدامات څه وي؟ په دې کې ډېر توپیر رامنځته کیږي؛ مثلاً په ښوونځي کې محسوسه ونډه،

این سره واده، پیس کور ته تلل، د خپلې خوښې له مخې په اقتصادي اداره کې د جنایتکار دنده ... دې ټولو پرېکړو زه د ژوند اوسني پړاو ته راوستی وم.

همداسې پاولا هم یوه لویه پېښه وه. دې مېرمن راباندې دومره اغېز وکړ چې زما د ژوند لارې بدلې شوې. ددې له لیدو مخکې زه له خپل سیستم سره سم روان وم، زیاتره به مې له ځانه دا پوښتنه کوله چې زه څه کوم؟ په دې خبره به مې د ملامتیا احساس هم کاوه خو زیاتره به مې په دې سیستم کې د پاتې کېدو جواز هم پیدا کاوه. فکر کوم چې پاولا راسره په سهي وخت کې مخ شوه. کېدای شي ما په خپله طریقه هم له دې نظامه بغاوت کړی وی؛ مخصوصاً عربستان، ایران او پانامه کې چې ما کومې تجربې وکړې زه یې هر وخت دې پرېکړې ته اړیستلای شوم. خو زه باور لرم لکه څنگه چې راته کالډین دې کار ته په راتلو کې مهمه وه همداسې راته اوس پاولا سره مخ کېدل هم ډېر مهم وو. دې زه چمتو کړم چې د خپل زړه تل ته ورکوز شم، پوه به شم چې تر څو مې همدا غبرگون وي هېڅکله به د هوساینې احساس ونه کړم.

حوالې :

- ۱- " Thy Will be Done, the Conquest of the Amazon:
Nelson Rockefeller and Evangelism in the Age of oil":
Gerard Colby and Charlotte Denet.

دوه ویشتم فصل

امریکایی جمهوریت او نړیواله امپراتوری

یوه ورځ مو چې په قهوه خانه کې له ناستې خوند اخیسته، پاولا راته وویل :
 (زه غواړم سپین یې درته ووايم، تاسو پر دې سیند بند تړئ، خو په غاړه یې
 چې کوم هنديان او بزگر اوسیري ټول یې درنه کرکه کوي. د ښار خلک
 مستقیماً نه اغېزمن کیږي خو هغوی هم د هغو غلچکیو جنگیالو ملاتړ کوي
 چې ستاسو پر پروژو به بریدونه کوي. ستاسو حکومت دې خلکو ته
 کمونیست، ترهگر، قاچاقبر او نور وايي، خو حقیقت خبره دا ده، دوی له
 خپلو کورنیو سره په خپله ځمکه اوسیري او تاسو غواړئ چې دا ځمکه ترې
 واخلي او یا یې له منځه یوسی.)

ما ورته په همدې ورځو کې د مینوول تورس Manuel Torres په هکله ویلي
 وو، دې کس په MAIN کې د انجینر دنده لرله، په همدې غلچکیو
 (گوریلا) جنگیالو برید هم کړی و. مینوول کولمبیایی وو، زموږ په شرکت کې
 یې ځکه کار کاوه چې دده پر ځای مو هلته امریکایی وگړی نه شو استولی.
 موږ (چې ځینې کولمبیایان) هم پکې وو، د امریکا ددې پالیسی په اړه به مو
 په طنزیه انداز ویل چې له کولمبیایانو باید یوازې کار واخیستل شي. دا هغه
 سېمولیک فکر و چې زما ترې نوره کرکه کېده او د همداسې کړنو پر ضد مې
 احساسات بېخي باغي کېدل.

ما پاولا ته وویل د مینوول د وینا له مخې هغوی په کلاشنکوف هوایي ډزې
 کړي او دا یې په پښه هم ویشتلې دی. هغه چې راته دا درې خبرې کولې
 ډېر ډاډه مالومیده خو زه پوهېدم چې هغه وېرېدلی و، هغوی هېڅوک نه

اقتصادي ترهگري | ۲۰۱

دي وژلي، يوازې هغه ليک يې خلکو ته ورکړی او بېرته په خپلو کښتيو کې تللي دي.

پاولا وويل: (اوه خدايه، هغه غريب خو به سم وېرېدلی وي)
(هو ډېر وېرېدلی و) پاولا ته مې وويل، ماترې پوښتنه هم کړې وه چې دوی د کومې ډلې خلک وو، د LRC که M-۱۹ (دواړه د کولمبيا ډېرې بدنامې غلچکې بریدگرې ډلې دي.)
(بيا هغه څه وويل؟)

(هغه راته وويل چې له يوې ډلې هم نه وو، خو په ليک کې يې چې څه ليکلي ټکي په ټکي به يې عملي کوي.)

پاولا ورځپاڼه واخيسته او په لوړ غږ يې لوست پيل کړ:
(مور خلک، چې يوازې د ژوندي پاتې کېدو لپاره شپه او ورځ زيار گالو، د خپلو نيکونو په وینه قسم کوو چې په خپلو سيندونو به د برښنا بند جوړيدو ته نه پرېږدو. مور ساده انډين او mestizos * وگړي يو. که مړه هم شو خپله ځمکه تر اوبو نه شو لاندې کولای، خپلو کولمبایي ورونو ته خبر ورکوو چې دې رغنيزو شرکتونو سره دې کار نه کوي.)

((Mestizos هغه خلک چې د هندي او هسپانوي مخلوط نسل اړوند دي))

• بيا يې ورځپاڼه يو څنگ ته کېښوده او زه يې وپوښتلم:
(تا ورته څه ځواب ورکه؟)

زه لږ حيران شوم: (ما هېڅ ځواب نه درلود، ما خو بايد هماغه مې ويلي وې چې د شرکت پالیسي ده، ما يوازې دومره ترې وپوښتل چې ته څه فکر کوې چې يو ساده بزگر داسې ليک ليکلای شي؟)

هغه ماته ځير وه.

(سمه ده، خو په دې شرط چې په دې موضوع به بله ورځ خبرې کوو.)
کاشوغه يې د قهوې په پيالو کې تاوه کړه، بيا يې په خوله کې پاکه کړه او
ويي ويل:

(له دې پرته يې څه کولای شول؟ هغوی اړ وو چې په عصري وسلو پوه
شي او هغو هسپانويانو سره وجنگيږي چې ستاسو په ښوونځيو کې روزل
شوي دي. کله به يې کوکايڼ هم پلورل چې په پيسو يې وسايل
وپېري، بې له دې يې د وسلې اخيستو لپاره څه لاره درلوده؟ دوی ډېر
سخت حالت سره مخ دي، ستاسو نړيوال بانک ورسره د خپلې دفاع په
خاطر هم مرسته نه کوي. حقيقت خو دا دی چې دوی دې حال ته همدې
ادارې (نړيوال بانک) رسولي دي.)

له خپلې قهوې يې يو گوت وکړ، خبره يې وغځوله:

(زه پوهېږم چې ددوی اهداف جايز دي، دا برښنا به يو څو شتمنو خلکو ته
گټه ورسوي؛ خو زرگونه خلک به ورک شي، ځکه تر څو چې ستاسو دا بند
جوړيږي اوبه او کبان (ماهيان) به زهرجن شوي وي.)

زموږ مخالفينو سره د خواخوږۍ دومره خبرې مې چې واوريدې زما غونډې
څير شول او ځان مې وسکونده:

(ته د غلچکيو په اړه څنگه دومره پوهېږي؟)

ما چې دا پوښتنه وکړه؛ نو داسې مې احساس کړه چې زړه مې ډوبيري، د
راتلونکو خطراتو په نظر کې نيولو سره مې نه غوښتل چې ددې پوښتنې په
ځواب پوه شم.

هنې وويل: (زه يې له ځينو سره ښوونځي ته تللي يم) لږه ناراحته شوه،
پياله يې پورته کړه، زياته يې کړه: (زما خپل ورور هم دې تحريک سره
د...)

اقتصادي ترهگري | ۲۰۳

همدا اصلي تکی و. ما خان دېر کمزوری احساس کړ. فکر مې کاوه چې ددې په اړه په هر څه پوهېږم خو دا خبره مې ذهن ته نه وه راغلې، دې خبرې سره مې په ذهن کې داسې يو خيال راغی لکه يو څوک چې خپل کور ته راشي او خپله مېرمن له بل چاسره وويني، ومې پوښتله: (دا خبره دې راته مخکې ولې نه کوله؟)

(اړوند نه وه ځکه مې نه ويله، نوره داسې کومه خبره نه وه چې ما کړې وی) يوه شېبه غلې وه بيا يې وويل: (دوه کاله وشو چې نه مې دی ليدلی، احتياط بايد ورسره وشي.)

(ته څه پوهېږې چې هغه ژوندی دی؟)

(زه نه پوهېږمه، يوازې دومره پوهېږم چې حکومت په تور لست کې داخل کړی او دا ماته يوه اشاره ده.)

زما په وجود کې يو کشمکش پيدا شوی و چې اوس بریدگر که دفاعي انداز خپل کړم. هيله مې لراه چې زما په حسد نه وي پوهه شوي، پوښتنه مې وکړه: (نو هلته څنگه ورغی؟)

له ښه مرغه سترگې يې په پياله خښې وې:

(د تېلو يو شرکت و، غالباً اکسیدینتیل ... د هغوی د دفترونو مخې به يې مظاهره کړې وه چې پردی ځمکې ولې کیندل کېږي. ويل يې دا کیندنې د هغو قبيلو په ځنگلي ځمکو کېږي چې دمخه لا خواران له فنا سره مخ دي. دېر شمېر ملگري هم ورسره وو. پوخ پرې برید وکړ، ويې وهل او بنديان يې کړل. خو دوی خو څه غیر قانوني کار نه و کړی. يوازې د ودانۍ مخې ته ولاړ وو، شعارونه ورسره وو او سندرې يې ويلې.)

يوې نږدې کړکۍ ته يې وکتل:

(نږدې شپږ مياشتې يې پرې بند تېر کړ، مور ته يې ونه ويل چې په محبس کې پرې څه تېر شوي دي، خو چې بهر راغی نو يو بدل شوی انسان و.)
 په دارنگه ډېرو بحثونو کې مو دا لومړی خبرې وې، اوس زه پوه شوی وم چې تر دې وروسته کارونو ته زموږ همدې خبرو لاره هواره کړې وه. زما اروا درديدلې وه، اوس مې په ذهن يوازې بانکي حساب او نورې کمزورې د ضعف نقطې خپرې وې، دا د ضعف نقطې له ۱۹۶۸ کاله راهيسې NSA پېژندلې او راټولې کړې وې. پاولا زه اړ کړم چې دې ټولو ته سم وگورم. زما د تخيلاتو شاته چې څومره احساسات وو ټول يې راوړل او ددې باغيانو پر وړاندې يې ودرول. په دې توگه يې ماسره د خلاصون د لارې په پيدا کولو کې مرسته وکړه.

که څه هم زه د بې باورۍ په يوه فضا کې وم، خو له دې سره هم په کولمبيا کې هستوگنې زه ددې وړ کړم چې په پخواني امريکايي جمهوريت او نوې نړيوالې امپراتورۍ کې توپير وکړای شم. جمهوريت راته د هيلې څرک راکړ، دده بنسټ د ماده پرستۍ پر ځای پر اخلاقياتو او فلسفه ولاړ و. بنسټيز اصل يې مساوات او ټولو ته انصاف و. دا په خيالي نړۍ کې نه و؛ بلکې په عملي ژوند کې يې هم وجود درلود. دا يو ژوندی حقيقت و. دا وړتيا يې لرله چې لويدلو خلکو ته لاس وربنځته کړي. خلکو ته يې ساه ورکوله او داسې يو قوت و چې بايد منل شوی وای. د اړتيا پر وخت د عمل ميدان ته هم راتلی شو لکه په دويمه نړيواله جگړه کې د هغو اصولو دفاع کېده چې باور پرې کېده. همدا لويې ادارې (بانکونه، شرکتونه، مانۍ) چې اوس جمهوريت ته خطر و؛ د نړۍ د بنسټيز بدلون لپاره کاريدلای شوې. دې ادارو د اطلاع رسونې (مواصلات) شبکه او د لېږد وسايل لرل چې پر مټ

اقتصادي ترهگري | ۲۰۵

بې دوی مرضونه، بیوزلي او حتی جنگ هم ختمولای شو؛ خو په دې شرط چې سمې لارې ته سیخ شي.

نړیواله امپراتوري د جمهوریت نفي ده. دا ځانغوښتونکی، ځانخوښی، له حسده ډک او ماده پرست نظام دی. ددوی بنسټ یوازې کاروباري ذهن دی. د پخوانیو امپراتوریو په څېر د دوی لاس هم یوازې د خپلو گټو لپاره خوځېږي. ددوی نظر دا دی چې څه په مخه درځي خپل یې کړی، خو دې سره لوړه نه ختمېږي. خپلو مشرانو ته د واک او شتمنی په ورکولو کې یوه شېبه هم ځنډ نه کوي. ددې هدف ترلاسه کولو لپاره چې هره وسیله وي دوی یې کاروي.

د جمهوریت او نړیوالې امپراتورۍ تر منځ مې چې امتیاز پیدا کړ؛ نو خپله ونډه هم راته څرگنده شوه، کلاډین بنسکاره خبرداری راکړی و، راته ویل یې چې که زه غواړم د MAIN وړاندیز ومنم؛ نو څه باید وکړم. خو ددې نظام دې ژورې مطالعې لپاره د هغې تجربې اړتیا وه چې ما په اندونیزیا، پانامې، ایران او کولمبیا کې ترلاسه کړه. ددې تر څنگ پکې د پاولا صبر، مینې او شخصي پېښو هم ونډه لرله.

زه د امریکا جمهوریت ته وفادار وم، خو په دې لړ کې چې موږ استعمار کاوه دا له مالي اړخه هماغه څه وو چې موږ د پوځ پر مټ له ویتنامه ترلاسه کول غوښتل.

په جنوب لویدیځه اسیا کې ما یو سبق زده کړ، چې پوځي فعالیت محدود وي. ددې په ځواب کې اقتصادپوهانو یو بل ښه پلان جوړ کړ. مرستندویه سازمانونه او شخصي اجاره داران (چې ددوی خدمت یې کاوه او یا اصلي خبره دا چې پردوی یې خدمت کاوه.) اوس په دې پلان د عمل کولو لپاره چمتو شوي وو.

د هرې لويې وچې په هر هيواد کې مې وليدل چې ښځې او نر څنگه د امريکايي شرکتونو لپاره کار کوي. دا خلک که څه هم د جنايتکارو د شبکې غړي نه وو، خو په دومره مضرو کارونو اخته وو چې لويې دسيسې يې په مخ کې هېڅ هم نه وې. د MAIN د ډېرو انجينرانو غونډې يې کارکوونکو ته هم دا معلومات نه وو چې د دوی د کار پايله به څه وي. دوی فکر کاوه چې لاسي پلورونکي او د هغو فابريکو مزدوران له غربته راوباسي، چې دوی ته به يې بوټونه او د موټرو پرزې توليدولې. دوی خواران په دې نه پوهېدل چې دا فابريکې به دوی داسې د غربت او غلامۍ لاندې کړي، چې په منځنيو پېړيو کې د جاگيردار نظام او د جنوبي امريکا د ځنگلونو د وهلو ياد به بيا ورتازه شي. د پخوانيو زمانو د استثمار په ښودلو سره عصري غلامانو ته باور ورکول کېده چې دوی په تياره کې پرتو اروپايانو، ځنگلي افريقايانو او وېرو امريکايانو نه ښه ژوند لري.

اوس راسره دا پوښتنه وه چې MAIN پرېږدم که نه، زما د ضمير غږ خو همدا و چې دا ځای پرېږدم، خو زما شخصيت چې د تجارت ښوونځي يې بنسټ بېخي په بل اړخ کې و. هلته زما خپله امپراتوري وه، زما د انا (خودۍ) د ځپلو لپاره زما همکارانو او ملگرو ته امتيازات ورکول کېدل او د ونډو په بازار کې مې امتياز ورځ تر بلې زياتېده. د ټولو فسادونو اصلي جرړه شتمني او د اقتدار نشه وه، دا هغه لامل و چې کلادين به يې راته له مخې زياتره وخت ويل، څوک چې يو ځل دې نظام ته راننځي بېرته ترې نه شي وتلای. البته پاولا به په دې خبره طنز کاوه او ويل به يې چې :

(هغه څه پوهېده؟)

ما ورته وويل چې د کلادين ډېرې خبرې سمې ثابتې شوي دي.

اقتصادي ترهگري | ۲۰۷

هغه خبرې زړې شوي دي، ژوند بدلېږي او هسې هم اوس څه توپير كوي، ته په خپل حالت خوښ نه يې، كلاډين يا بل څوك به يې نور هم درخراب كړي.

پاولا دې خبرو ته همداسې ځوابونه لرل، اخر د هغې منطق ته تسليم شوم. خان او هغې سره مې اقرار وكړ چې دا ټوله شتمني، شان او شوكت د جرم دې احساس ته جواز نه شي كېدې. د MAIN د شريك په توگه مې شتمني ورځ تر بلې زياتېده او ما فكر كاوه چې كه ډېر پام ورته وكړم؛ نو يوازې د همدې به شم.

يو ورځ مور دواړو د كارتاجينا زړې هسپانوي كلا ته څېرمه په ساحل قدم واوه، دې ځاى د غلچكيو بريدگرو ډېر بريدونه زغملي وو. د پاولا په ذهن كې ناڅاپه يوه حل لاره پيدا شوه. زه حيران وم چې دا خبره زما ذهن ته ولې رانغله، زه يې وپوښتم:

ته چې په څه پوهېږې، كه زه يې په اړه هيچا ته څه ونه وايم نو څه به وشي؟

(يعنې خوله بنده كم؟)

هو! هغوى ته داسې بهانه مه وركوه، چې تاپسې شي. برعكس داسې فرصت وركړه چې تا ازاد پرېږدي، يعنې ځان باندې خلك ولې خبروې؟ دا ډېره د هونښيارۍ خبره وه. زه داسې هېڅ كتاب نه ليكم يا به داسې هېڅ خبره نه كوم چې حقيقت ترې راڅرگنديږي. زه به هڅه نه كوم چې صليبي جنگيالى شم. اپوټه به داسې كارونه كوم چې ژوند مې ښه شي، سيلونه به كوم، مزې به اخلم او كېداى شي د پاولا په څېر كومې ښځې سره واده هم وكړم. نور ستړى وم، له دې لانجې مې وتل غوښتل، پاولا وويل:

(کلادین چې تاته څه ویلي او در زده کړي وو یوازې تگي (دهوکه) وه.
ستا ژوند په دروغو ډک شوی.) معصومه مسکا یې وکړه، بیا یې زیاته کړه :
(تا اوس خپله CV لیدلې؟)

ما وورته نه وویل
مشوره یې راکړه : (ښه گوره، ما یې یوه ورځ هسپانوي ژباړه لوستې وه، که
انگلیسي همداسې وي؛ نو ډېره به درته په زړه پورې وي.)

درويشتم فصل

له كيفياتو ډك ژوند

زه په كوليبيا كې وم چې خبر راغی د MAIN رئيس جيك ډابر ، تقاعد شوی او له تمې سره سم برونو د ډابر پر ځای گومارل شوی دی. د بوستين او بران كويلا تر منځ د تيليفونې اړيكو لړۍ پيل شوې وه، هرچا وړاندوينه كوله چې زه به هم پرمختگ وكړم، ځكه د برونو په باوري كسانو كې يو زه هم وم.

دا اوازې او بدلونونه يو بل لامل شو چې ما بايد پر خپل پوست (مقام) بيا كتنه كړی وی. په كوليبيا كې مې د پاولا په مشوره د خپل ژوندليك هسپانوي بڼه ولوسته. په لوستو يې هك حيران شوم، په بوستين كې مې ددې د انگليسي ژبې اصل او مين لايينز (۱۹۷۸) كې مې يې نقل ولوست. په دې چاپ كې يوه ليكنه زما په اړه وه، عنوان يې دا و : د مين د پېرودونكو لپاره نوي تخصصي خدمات Specialists offer MAIN's " Clients New service.

يو وخت مې په دې پېژندپانې او ليكنې ډېر فخر كاوه. خو اوس مې چې ولوستل ډېر زيات خفه شوم. په دې اسنادو كې شته مواد كه دروغ نه وو؛ نو تگي خو وه. يو ژور مفهوم يې باوري كول وو. دې كې هغه حقايق وو چې زموږ دور يې روښانوه او نړيوالې امپراتورۍ خواته زموږ د پرمختگ تر ژورو رسيدل. دا د هغې پاليسۍ لنډيز و چې پكې د شيانو ظاهري ښكلا او ځل ښكاره كېده او تر ژورو د تلو مخه يې نيول كېده.

زما په پېژندپاڼه كې د ثبت شويو حقايقو منل زما لپاره پرسكونه نه وو. د نورو چارو په څېر مې يو مسئوليت دا هم و چې خپله پېژندپاڼه وخت پر

وخت تازه کړم. ددې تر څنگ یوه دوسیه هم وه چې ټول مهم ټکي پکې ذکر شوي وو، خصوصاً دا چې کومو پېرودونکو ته مو کوم خدمتونه وړاندې کړي دي. که د پروژې د بازار موندنې مدیر یې د کارولو پلان جوړ کړي نو هغه به زما تجربې او وړتیاوې داسې وړاندې کوي چې دده له شخصي اړتیاو سره به ټکي په ټکي جوړې وي.

مثلاً که زما کوايف یې د منځني ختيځ د تجربو په رڼا کې وړاندې کولای نو همداسې یې کولای شول. که یې د نړیوال بانک یا بلې کومې نړیوالې ادارې په شکل وړاندې کولای نو له لږ بدلون سره یې داسې هم کولای شول. لنډه دا په دې دوسیه کې دومره مواد راټول وو چې (څوموخیزه) اسناد هم وو. کله به چې داسې کوم کار کېده؛ نو تازه (اپډیټ) شوې سي وي به زما تر اجازې وروسته خپریده، خو دا چې زه او د MAIN نور ملگري په سفر کې وو؛ نو ځکه په دې اصل دومره ټینگار نه کېده. له دې امله چې پاولا زما په پېژندپاڼه کې کومو کوايفو ته اشاره کړې وه هغه زما لپاره نوي وو، که څه په دوسیه کې موجود وو.

په لومړي نظر خو دا کوايف ډېر پاک، رانه او معصوم ښکاریدل. د تجربې په برخه کې لیکل شوي وو چې ما په امریکا، اسیا، لاتیني امریکا او منځني ختيځ کې د ډېرو پروژو مشري کړې ده. پرمختیایي پلان گذاري، اقتصادي وړاندوینه، د انرژۍ د تقاضا وړاندوینه او نور... ددې برخې په اخر کې یې زما د هغه کار یادونه کړې وه چې په اکوادور کې مې کړی و. خو د پیس کور د خپلې اصلي پېژندگلوی په اړه پکې څه نه وو او داسې ښودل شوې وه چې زه د ودانیزو توکو د یوه شرکت مسلکي مدیر وم. دلته په دې حقیقت سترگې پټوې شوې وې چې زه جو یو رضاکار او د نالوستو انډین، ANDEAN بزگرو د یوه واړه کوپراتیف معاون وم.

اقتصادي ترهگری | ۲۱۱

تر دې وروسته د پېرودونکو یو اوږد لیست ورکول شوی و. چې پکې نړیوال پرمختیایي بانک (د نړیوال بانک رسمي نوم دا دی.)، اسیایي پرمختیایي بانک، کویت حکومت، د ایران د انرژی وزارت، د عربستان د نفتو امریکایي شرکت او نورو ډېرو نومونه راغلي وو. په وروستو کې مې یوې موضوع ته پام شو چې لیکلي یې وو: د امریکا د مالیې وزارت او د عربستان حکومت. که څه هم دا زما د دوسیې برخه وه خو زه یې په خپرېدو ډېر حیران شوم.

خپله پېژندپاڼه مې یوې خواته کړه، او MAININI لیکنې ته خیر شوم. ددې له لیکوالي سره مرکه مې ښه په یاد ده. ډېره هوسیاره او فکر لرونکې خوانه ښخه وه. تر چاپ دمخه یې ماته خپله لیکنه راښودلې وه او زما منظوري یې اخیستې وه. په الفاظو کې یې زما دومره ښایسته انځورگري کړې وه چې ما ترې سمدستي مننه وکړه او د خپرېدو منظوري مې ورکړه، اوس مسئولیت زما په سر و، لیکنه داسې وه:

(مسلکي وړاندیز: مین لاینز، نومبر ۱۹۷۸، لیکواله، پالین اولیت
 ماین خپلو پېرودونکو ته بې ساري خدمتونه وړاندې کوي. په خپلو ځایونو کې چې کوم خلک په کارونو بوخت وو، له هغې داسې ښکاري چې (اقتصاد) او (ځایي پرمختگ) دوه داسې برخې دي چې MAIN نوې رامنځته کړي او وده یې ورکړې ده. اوس په دې ډله کې شل تنه متخصصین دي چې په رایوځای کولو کې یې نږدې اوه کاله تېر شوي دي. په دې ډله کې یوازې اقتصاد پوهان نه دي؛ ددوی تر څنګ پکې د ښاري پراختیا متخصصین، د رغونې متخصصین، د بازار خپرونکي او د MAIN لومړی ټولنپوه هم شته.

ددې ډلې پيل که څه هم څو مشهورو خلکو کړی دی خو اوس يې ټول امتياز يوازې يو کس ته ورکول کيږي، دا کس جان پرکنز دی او د همدې ډلې مشري کوي.

پارکنز د ۱۹۷۱ ز کال په جنوري مياشت کې د هيدلوفورکاسټر د معاون په توگه کار پيل کړ. هغه وخت MAIN ته د اقتصاد متخصصينو کار کاوه چې جان هم پکې يو و. لومړی ماموريت يې دا و چې د يوولس کسيزې ډلې د غړي په توگه په اندونيزيا ته واستول شو او هلته يې د هغه هيواد د برېښنايي انرژۍ مطالعه وکړه.

د تېرو ورځو يادونه يې چې کوله موسکي شو او وويې ويل: (هغوی غوښتل پوه شي چې زه هلته درې مياشتې کار کولای شم؟)، خو ده چې په کوم شاليد کې کار کړی په هغه شاليد کې يې د (بقا) هېڅ ستونزه نه وه. تر دې مخکې يې درې کاله په اکوادور کې د رغيزو توکو يوه کوپراتيف سره کار کړی چې هلته يې له قويچا انډينز سره مرسته کوله. هغه خلک د انکاز له نسله وو. د اکوادور يوې ادارې ترې د هغه خلکو لپاره د يوه کوپراتيف د جوړلو غوښتنه وکړه. ده يوه لاری کرایه کړه چې خپلې خښتې نيغ په نيغه مصرفوونکي ته ورسوي. دې سره يې گټه شپيته سلنې ته پورته شوه. دا گټه د کوپراتيف په غړو وېشل کېده چې د لږې مودې لپاره پکې دوه سوه کورنۍ شاملې وې.

په هماغو ورځو کې جان پرکنز له انيار گريو(د MAIN کارکوونکو چې وروسته بيا د ټکسن کاز او برق شرکت رئيس شو.) سره وکتل. انيار په دې وخت کې پاتي ښار کې د MAIN لپاره په يوې هايډرو الکتريک (اوبو برېښنا) پروژې کار کاوه. بيا په دواړو کې ملگري شوه او د ليکونو يوه لړۍ

اقتصادي ترهگري | ۲۱۳

پيل شوه، چې وروسته جان پرکنز ته په MAIN کې د يوې دندې وړاندیز وشو.

نږدې يو کال وروسته جان خپله يو وړاندويونکی شو او څومره يې چې پېرودونکي زياتېدل نو پرکنيز پوه شو چې په MAIN کې نورو اقتصادپوهانو ته اړتيا شته. جان وويل چې MAIN په اصل کې انجینري شرکت دی، خو پېرودونکي مو غواړي ډېر څه بايد وکړو، د همدوي په غوښتنه مو په ۱۹۷۲ ز کال کې د اقتصاد متخصصين وگومارل او دا ډله ترې سازه شوه، چې دی يې اوس مشر دی.

د جان وروستی پروژه په پانامه کې د کرنيزې پراختيا په برخه کې ده، چې له يوې مياشتې تېرولو وروسته ترې راستون شوی دی. په پانامه کې MAIN د خپلې ټولنپوهنې لومړی کار په خپل لومړني ټولنپوه مارټها هاوز پيل کړ. مارټها په پانامه کې يوه نيمه مياشت ددې لپاره تېره کړه چې وگوري دا پروژه د خلکو پر ژوند او کلتور څه اغېز کوي. په دې لړ کې د کرنې او اړونده برخو له کارپوهانو هم مرسته اخيستل شوې ده. په اقتصاد او ځايي پرمختگ کې ډېره پراختيا راغلې ده، جان پوهېري چې دده همکاران څومره مسلکي او زيارکښ خلک دي. داسې خلکو سره کار کول خپله نیکمرغي گڼي. ماسره يې چې خبرې کولې زه پوهه شومه چې هغه له خپل پرسونل سره څومره مينه لري او څومره مرسته ورسره کوي. دا د ستايلو خبره ده.

په اسناد ټول دروغ هم نه وو. دا ټول شيان زما په دوسيه کې وو. خو دا شيان چې څنگه وړاندې شوي وو او خلکو ته کوم ذهنيت ورکول شوی و؛ زه فکر کوم چې د الفاظو لوبه وه. په هغه چاپېريال کې چې اسنادو ته د داسې حرکت ډېر بد گڼل کېږي. د څرگندو

دروغو رد کول ممکن دي، خو ما چې کوم دوه اسناد ونبودل د هغوي دعوي د شک وړ وي. ځکه چې په ځينو ځايونو کې يې رښتيا هم ځليږي، ټوله تگي نه وي او بله دا چې د يوې مشهورې ادارې وړاندې کړي اسناد له نورو ادارو، نړيوال بانک او حکومتونو سره نښتي وي.

زما د پېژندپانې په اړه دا خبره رښتيا وه، ځکه د يوې ادارې رسمي اسناد وو، خو ليکنه يوې مجلې سره زما مرکه وه. په دې پېژندپاڼه او نورو اسنادو او راپورونو د MAIN نښه (لوگو) په سترو او نړيوالو کاروباري کړيو کې د يوه ذهنيت د رامنځته کېدو لامل کېده. دا يو تصديق و او د لوستونکو په ذهن يې کې يې د باور دومره فضا رامنځته کوله لکه د ډاکترانو او وکيلانو تصديق پانې.

په دې اسنادو کې زه د اقتصاد يو پياوړی متخصص پېژندل شوی وم. د يوه داسې مشهور شرکت کارپوه چې ټوله نړۍ کې گرځي، څېړنې کوي او داسې راپورونه جوړوي چې نړۍ پرې ډېره عصري او هوسا کېدای شي. تگي يې په هغو کې نه وه چې بيان شوي وو؛ تگي هغه وه چې بيان شوي نه وو. که زه يې د يوه بې پرې کس په توگه جاج اخلم؛ نو باوري يم چې ډېرې پوښتنې پر را ولاړېدي شي.

مثلاً په NSA کې زما د گومارل کېدو يادونه پکې نه ده شوې، انيار گړيو چې له پوځ او NSA سره کومه اړيکه لرله د هغې يادونه پکې نه ده شوې. دوی دا خبره ولې وکړي چې پر ما د اقتصادي وړاندوينې زياتې ښودو لپاره څومره فشار راوړل کېده، زما دا مسئوليت نه دی ياد شوی چې ما بايد يوازې غوښنو پورونو ته زمينه برابر کړی وی، لکه اندونيزيا او پانامې غوندې هيوادونه چې بيا يې پرې کولای هم نه شول. ماسره د هارورډ پارکر د خلوص او ايماندارې يادونه هم پکې نه وه شوې. دوی له دې خبرې هم

په دې برخه کې د پخواني وزير د وړاندوېنونکې ډلې مستر ټاکل شوی وم؟
 د دې خبرې له امله د داسې د وروستيو راپورونو تمه کېدای شوه، ما يې د رد
 خبرو په اړه د لږو خبرو په اړه د وروستيو په خبرې له دندې لاس مينځلی
 دی. د هرې لږو خبرو په اړه د وروستيو په خبرې له دندې لاس مينځلی
 په هرې لږو خبرو په اړه د وروستيو په خبرې له دندې لاس مينځلی

د دا خبره خو خو ځله ولوسته او اندېښنه مې لرله چې خلک به ترې څه
 مضب واخلي، دا پوښتنه هم کېدای شوه چې د بهرنيو چارو وزارت له
 سعودي عربستان سره څه تړاو لري؟ ښايي ځينو خلکو به فکر کاوه چې دا
 گني ټايپي غلطي ده او بېلابېلې کړنې سره يو ځای شوي دي، ډېر
 ښوونکي په دې نه پوهېدل چې دې پاراگراف يوه ځانگړې موخه لرله. په
 دې خبرو يې نړۍ ته ښودل، زه د هغې ستر ادارې غړی يم چې دومره لويې
 نويې معاملې يې کړي دي. ددې معاملې جزيات رسنيو ته نه دي ورکړل
 شوي، ما يو داسې تړون پنځولی و چې له مخې يې امريکا ته د تېلو په لېږد
 کې هېڅ ډول خنډ نه شو رامنځته کېدای، په عربستان به آل سعود کورنی
 حکومت کوي، له اسامه بن لادن سره مالي مرسته به پلان شوې وي او د
 دې ډلې امين غونډې نړيوال مجرمين به خوندي وي. زما دا پېژنېدنه يوازې
 د هغو خلکو لپاره وه چې په دې هر څه پوهېدل، دې فقرې ښودل چې د
 MAIN اقتصادپوه داسې يو کس دی چې هر څه کولای شي، د
 MAINLINE د مقالې وروستۍ پاراگراف د ليکوالې شخصي نظر و چې زه
 د دې زيات حيران کړم:

د دې پلان گذارې کې ډېره پراختيا راغلې ده، جان په دې
 ډول چې داسې خلکو او زيارکښ دي، له داسې خلکو

سره کار کول خپله نیکمرغي گڼي، ما سره يې چې خبرې کولې نو پوهه شوم چې له خپل پرسونل سره ډېره مينه لري او ډېر پام پرې کوي، چې دا د ستايلو خبره ده.

اصلي خبره دا ده چې ما هېڅ کله ځان اصلي اقتصاد پوه نه دی گڼلی، ما په بوستن کې په مدیریت او سوداگری کې لسانس اخیستی چې مسلک مې بازارموندنه وه، زه یو معمولي زده کوونکی وم، په مدل بري کالج مې د خوښې شعبه ادبیات وو، زه په لیک کې تکړه وم، ما چې د ارشد اقتصادي مشاور، د اقتصادي چارو کارپوه او د ځایي پلانگذار په پوستونو کار کړی دی، په دې کې زما د پوهنتون د زده کړو هېڅ ونډه نه وه، اصلي خبره دا ده، چې زما بادارانو او پېرودونکو به څنگه وړاندوینه غوښتله ما به ورته په هماغه ډول وړاندې کوله، تر څنگ یې راکې دا طبعي وړتیا وه چې په لیکنه کې مې نور خلک د ځان همفکره کولای شول او دې ټولو سره مې هغه هوبنیارتیا هم لرله چې د ډېرو پوهو خلکو خدمتونو مې هم ترلاسه کولای شول، په دوی کې د ماسټرۍ او دوکتورا لرونکي هم وو، زه د داسې پرسونل په راټولو توانیدلی وم چې زما د کار په نزاکتونو او باریکیو تر ما ښه پوهېدل، ددې ټولو حقایقو په نظر کې نیولو سره دا نظر : (جان خپلو همکارانو سره ډېره مينه لري او ډېر پام پرې کوي، دا د ستايلو خبره ده)، د ډېرې حیرانۍ وړ نه و.

زه دا دواړه او ورته نور ځینې اسناد د خپل مېز په پورتنی روک کې ږدم او زیاتره وخت یې لولم. کله کله د خپلو همکارانو په مېزونو گرځم، هغه ښځې او نارینه چې په خپل کار کې گورم؛ نو د جرم دا احساس راکې پیدا شي چې ما له دې خلکو څه جوړ کړل. مور ټولو یو رول لوباوه او هغه د شتمن او بېوزله تر منځ واټن پیدا کول او د شته واټن لا پسې ډېرول وو. ما به زیاتره

وخت د اوږو او بېوزله خلکو په اړه فکر کاوه او بيا به مې خپلو همکارانو ته ليدل چې په لويو هوټلونو کې به اوسېدل، خواږه به يې پکې او د شتمنی ډېري به ورته پراته وو.

زما په ذهن دا يو فشار و، ما چې کوم خلک روزلي وو هغوی ټول اوس اقتصادي جنايتکار وو او دوی ټول ما دې نظام ته رانويسي وو، ما گومارلي او روزلي وو. خو اوس حالات هغسې نه وو لکه زما د گومارنې پر وخت چې وو، نړۍ بدله شوې وه او کارپوريتوکراسی ډېر پرمختگ کړی و. زموږ نظام پرمختگ کړی و خو خلکو ته مو ضرر هم زيات شوی و، ماته چې کومو خلکو کار کاوه دا بل نسل و، د دوی په ژوند کې نه NSA و او نه کلادين. دوی ته چا نه وو ويلې چې د نړيوالې امپراتورۍ د ماموريت پر مخ وړلو لپاره له دوی څه تمه کېږي، دوی نه د اقتصادي جنايتکار اصطلاح اوريدلې وه او نه يې له مخفف (EHM) سره بلد وو، دوی ته چا دا هم نه وو ويلې چې گني ټول عمر به په همدې نظام کې تېروي. دوی ته زه مثال وم، زما له کارونو يې هر څه زده کړي وو، چې کله به پرې مکافات او کله مجازات کېدل. دوی يوازې دومره پوهېدل چې زما د غوښتنې سره سمې څېړنې او پايلې بايد وړاندې کړي. ددوی معاشونه، امتيازات او حتی د نډې زما په رضایت پورې تړلې وې.

پردوی د فشار کمولو لپاره چې زما په وس کې څه وو ټول مې وکړل، ليکنې مې وکړې، لکچرونه مې ورکړل ... او ټول هغه کارونه مې وکړل چې دوی پرې زياتوالي ته د هيله مندی، لويو پورونو او پراخه پانگونې په ارزښت پوه کړم. دوی په دې پوهول شوي وو چې که دا ټول عوامل رايوځای شي GNP دومره لوړوي چې دا به د نړۍ تر ټولو ښه ځای وگرځوي. په يوې لسيزه کې مو دوی داسې يو ځای ته را ورسول چې جرم او د جرم احساس

پکې معناوې بدلې کړې وې او ښه شکل یې غوره کړی و ، دې کار ته مور په شریفانه ژبه د ماغزو مینخل (براین واش) وایو. همدا خلک چې زما په دفتر کې مېزونو ته ناست وو، بهر به ځي او د نړیوالې امپراتورۍ د قیام لپاره به هلې ځلې کوي. دوی ما داسې جوړ کړي لکه کلادین چې زه جوړ کړی وم. بس تر منځ مو دومره توپیر دی چې دوی په تیاره کې دي او نه پوهېږي چې دا کارونه د کوم هدف لپاره کوي.

ما ډېرې شپې په وینښه او نارامۍ تېرې کړې، دې کارونو زه نارامه کړی وم. پاولا مې پېژندپانې ته په اشارې یو بله موضوع پیدا کړه. کله کله د خپلو همکارانو ساده توب او بې خبرۍ ته پسخیرم. ما دوی تېراستی وو او د خپل ضمیر له عذابه مې خوندي کړي وو، زه چې کومو اخلاقي مسایلو خوږم دا خلک خو ترې لږ تر لږه بیغمه وو.

یو بل فکر چې راسره پیدا شوی و په کاروبار کې د صداقت مسئله وه. ما به ځان په دې خبره تېراسته چې د تاریخ له پيله خلکو یو بل تېراستي دي، دا دومره داستانونه او فلکلوريکې کیسې له همداسې تګي او برګي ډکې پرتې دي: د غاليو تګ سوداګر، سودخور ساهو کار او درزي، چې شاه ته یې ویل کالي یې یوازې هم ده ته نه ښکاري او نور یې ټول خلک یې گوري. ما به ځان ته دا ډاډ ورکاوه چې معاملې زیاتره همداسې کيږي، زما د پېژندپانې او ظاهر او تر شا یې پرتې کیسې انساني طبیعت دی، خو په زړه کې ښه پوهېدم چې اصلي خبره دا نه وه اوس ډېر څه بدل شوي دي او زه ښه پوهېدم چې مور د تګي یوې نوې کچې ته رارسیدلي یو، داسې کچه چې وروسته زموږ د بربادۍ لامل کېدای شوه، دا بربادي یوازې اخلاقي نه؛ بلکې بدني هم وه. مور به له خپل تمدنه لاس مینځو، تر دې چې په خپله کړنلاره کې بدلون راوړو.

مور به چې څومره منظم جرمونه کول د استعارې په مرسته په ډېر ښه ډول بيانيدل. د مافيا ستر باداران د خپل جرمي ژوند پيل په کوڅو کې له بدماشيو کوي، خو وخت سره چې څنگه د زینې لوړو پوړيو ته ورسيري نو بيا خپل شکل هم بدلوي، ښايسته دريشي اغوندي، له نوم سره يې هېڅ غير قانوني کار نه وي تړلی او د ټولنې په عصري او لوړ ځای کې اوسيري. په خپل چاپيريال کې ځان سخي ښيي، خيراتونه کوي او په ټولنه کې ورته په درنه سترگه کتل کيږي، څوک چې مالي ستونزې لري پور ورکوي، لکه څنگه چې په پېژندپاڼه کې د جان پرکنز پېژندنه وړاندې شوې ده دوی هم داسې يوه پېژندگلوې خپلوي، دوی ځانونه ښه وگړي ښيي؛ خو ددې ښايسته انځور تر شا د وينې دارې ښکاري... پوروري هيوادونه چې خپل پورونه نه شي پرې کولای نو همدا اقتصادي جنايتکار راميدان ته کيږي او د غوښو ټوټې ترې غواړي، چې ور يې نه کړي نو دا گيدران کوټک ته لاس کړی او داپيره پرې راتنگه کړي او چې دا هم ناکامه شي نو بيا د رايفل گولی د حرفې په ډول کاروي.

زه پوهېدم چې په دومره لويو پوستونو زما معرفي کول، د هغه دوکاندار هومره ساده ټگي نه وه چې خپل پيردونکي په سودا کې تېرباسي. دا د هغه بد نظام برخه وه چې يو معصوم پيرودونکی پکې گرد گرځول کېده؛ بلکې د استعمار يو پېچلی او گټور شکل پکې پرمخ وړل کېده. ددې استعمار په اړه ما تراوسه په نړۍ کې نه څه ليدلي او نه اوريدلي دي. زما د پرسونل هر يو تن خپله دنده لرله: اقتصادي چارو کارپوه، ټولنپوه، اقتصادپوه، اقتصاد متخصص، ايکانوميټريشن (د اقتصادي ارقام د سروې له مخې کتل او تر منځ يې اړيکه رامنځته کول)، د بيو متخصصين او نور... خو جالبه دا ده

چې ددې يوه له کاري عنوان هم دا نه ښکاريدل چې دوی په خپل ذات کې اقتصادي جنايتکار دي او د نړيوالې امپراتورۍ په گټه کار کوي.

له دې القابو دا هم نه څرگنديده، مور خو د کنگل غرونو هغه برخې يو چې له اوبو راوتي وو اصلي خطرناک غر خو اوبو لاندې پټ دي، چې که بيری ورسره ټکر وکړي غرقيري. هر لوی نړيوال شرکت له بوټونو نيولې تر ورزشي وسايلو پورې ټول په خپل ډول کې اقتصادي جنايتکار وو، گامونه پورته شوي او نړۍ ډېره په سرعت ددوی پنځو ته لويږي. اوباشانو خپل لباس بدل کړی او کورتي يې اغوستې دي، ښايسته دريشو کې گرځي او خپل شخصيت لوړ ښيي. په نيويارک، شيکاگو، سان فرانسسکو، لندن او توکيو کې له مېشتو سوداگريزو دفاترو ښځې اوسړي نړۍ ته خپرېږي. ددوی کار دا دی چې هر هيواد فاسد مشران دې ته چمتو کړي، چې هيواد يې همدې سوداگرو ته وسپاري او د خبرو او لارښونو په مرسته غريب ولس په بازار کې خپل او فابريکو کې خپل بدنونو پلورلو ته اړباسي.

زما د پېژندپانې او MAINLINE تر شا اصلي موخه مور د هغې نظام په شکنجه کې ساتل وو چې بد اخلاقي او ځان وژنې خواته يې گامونه پورته کول. زه په دې اعتراف کوم چې پاولا زه دې کرښو ته متوجې کړم او په دې لاره يې يو بل گام پورته کولو ته اړويستم، چې ورسره زما د ژوند لاره بېخي بدله شوه.

څلورويشتم فصل

د اکوادور ولسمشر او ستر نفتي شرکتونه

په کولمبيا او پانامه کې ډېر بوخت وم، هغو هیوادونو سره مې هم اړیکې کمې شوې چې زما کور ته نږدې یا د کور غونډې وو. د دیکتاتورۍ اوږدې لړۍ او کین لاسو چارواکو د امریکا د گټو لپاره کار کاوه او اکوادور ته یې سخت تپونه ورکړي وو. دا د یوه هیواد د مفلسۍ او کمزوري جمهوریت غوره بیلگه وه او کارپوریتوکراسي پرې سمه واکمنه وه.

د اکوادور له امارون ساحې د تېلو استخراج په ۱۹۶۰ کال کې پیل شوی و. د انټیکو او قیمتي شیان د پیرلو لړۍ پیل شوه. د اکوادور څو واکمنې کورنۍ د نړیوال بانک د لاس آلې وگرځېدې، خپل هیواد یې په پورونو کې نوب کړ. دې سره د تېلو د عاید ژمنه هم وه، په ټول هیواد کې د سرکونو، صنعتي بناوونو، برېښنا بندونو، د برېښنا وېش او انرژۍ د نور مرکزونو جال هم خپور شو او یو ځل بیا ورسره د نړیوالو انجینري او سوداگریزو شرکتونو بله شوه.

په دې هیواد کې د یوه کس د بخت ستوری ځلیده، دا سړی له سیاسي فساد په پاک او د کارپوریتوکراسۍ په جال کې نه و. جيمي رولډس JAIME ROLDOS په پوهنتون کې استاد او وکیل و، عمر یې د دېرشو او څلوېښتو کلونو په منځ کې و. خو ځله مې ورسره لیدلي دي، ډېر په زړه پورې او زړه راښکونکي شخص و. یو وار مې ورته په ډېره خوښۍ کیتو ته د ورتلو او وړیا مشاورتي خدماتو وړاندیز کړی و. هر وخت یې راسره لیدلی شول، په دې کار کې یو څه طبیعي طنز هم شامل و، خو ما دا کارونه په خپلو رخصتو کې کولای شول... دا... راته گران و، ورته مې ویلي وو چې ستا هیواد ته

د ښار او لار، د هغې كورم. هغه سوسكى شو او راته يې وويل چې كه هر كله د ښار په لار، كور، لير، كول غواړي؛ نو اړيكه راسره كولاي شي. د ښار په لار، د بيزولو خلكو پر حق يې باور درلود، ويل به يې چې سياسي بايد ملي شتمني او زېرمې په هوسنياري و كاروي. په ۱۹۷۷ ز كال كې يې والسټريز كمپاين پيل كړ، په لږ وخت كې د خپلو خلكو او هغو بهرنيانو پام ورو واوښت چې هلته د تېلو په استخراج بوخت وو او يا يې د قوي نړيوالو له اثر او رسوخه ځان پتاهه. په اوسنيو رهبرانو كې لږو يې د رولډوس غوندي ښېگڼې لرلې. يوه ښېگڼه يې دا وه چې د (سټيټس كو) له مخالفته هم ونه وېرېد، د تېلو كومو شركتونو چې سټيټس كو سره مرسته كوله دا يې پر ضد ودرېد. ما اورېدلي چې د امريكا پر يوې تبليغاتي ادارې (Summer institute of linguistics (SIL) يې تور پورې كړي و چې د تېلو له شركتونو سره يې جوړجاړي كړي دي. زه د SIL له مبلغينو سره د پيس كور له وخته بلد وم، دوى د نورو هيوادونو سره اكوادور ته هم له دې شعار سره رانوتي وو چې د ځايي ژبو مطالعه، ثبت او ژباړه به كوي.

SIL په امازون كې پر حورانې Huaorani قبيله ډېر كار كاوه. دا هغه وخت و چې د تېلو استخراج نوى پيل شوى او د SIL د يوې ځورونكې كرنلارې راپور ورکړل شو. کېدای شي دا به تصادف و او کوم ثبوت به يې نه درلود؛ خو د امازون په ځينو ډلو كې دا كيسه مشهوره شوه چې د زلزلو د چارو كارپوهانو د امازون په داسې يوه سيمه كې مركزي دفتر جوړولو غوښتل چې د تېلو نښې پكې ليدل شوې وې، په همدې وخت كې SIL ځينې مبلغين هلته ولوستل چې د ځينو خبرو يې كړي وې چې له خپلو ځايونو كډه وكړي او د مبلغينو سيمو ته ورشي. ورته ويل شوي وو چې هلته به وړيا

خواړه، روغتیایي خدمات او زده کړې ورکول کيږي. ددې کيسې له مخې ددې ټولو وړيا خدمتونو شرط يوازې دا و چې خلک خپلې ځمکې د تېلو شرکتونو ته ورکړي.

داسې اوازې هم وې چې د SIL مبلغينو ددې لپاره ډېرې دسيسې جوړې کړې چې خپل ځايونه پرېږدي. دا ډېره مشهوره وه چې مبلغينو په خلکو جلاب لرونکي خواړه وپشلي وو او چې اسهال خپور شو نو بيا يې درمل وپشل. له الوتکو يې داسې بسکيټ وغورځول چې راډيو ترانسميټرونه پکې نصب شوي وو، ويل کيږي ددې ترانسميټرونو اړيکه د امريکايي پوځ له هډوسره وه، چې هلته به پيغامونه ترې ترلاسه کول. د سيمې کوم تن به چې مار وچيچه يا به سخت ناروغ شو؛ نو مبلغينو به د تېلو د شرکتونو په چورلکو کې درمل او ترياک ور وړل.

د تېلو د استخراج په لومړيو کې د پنځو مبلغينو مړي وموندل شول چې د حواري قبيلې نيزې يې پر سينو خښې وې. وروسته بيا د سيمې خلکو وويل دا کار يې ځکه کړی چې مبلغينو ته له خپلې سيمې د ليرې گرځېدو پيغام ورسوي. په دې پيغام غوږ ونه گږول شو، اغېز يې اپوته و. د يوه وژل شوي پلوي راشل سينټ Rachel Saint په ټوله امريکا وگرځېده او پر ټلويزونو کې به يې په دې خپرونه کوله چې SIL او د تېلو شرکتونو ته فنډ او مرستې پيدا کړي. دعوه يې دا وه چې ټول په گډه د هغو وحشيانو د متمدنه او باسواده کولو لپاره هلې ځلې کوي.

د ځينو سرچينو په وينا SIL سره مالي مرسته راک فيلر کوله. د راک فيلر کورنۍ نازولي جان ډي راک فيلر د ستيت ايل شرکت بنسټ ايښی و چې وروسته بيا د شيوران CHEVRON ايگزون EXXON او موبل MOBILE په شمول لويو شرکتونو کې مدغم شو. (۱)

ما فکر کاوه رولډوز هغه کس دی چې د طوريجو په روښانه کړې لار به ځي، دواړه د نړۍ مقتدر څېرخواک گوانښلی و، طوريجو کانال بېرته واخيست او رولډوز د تېلو له مشهورو او مخورو شرکتونو سره اړولې وه. رولډوز هم د طوريجو غونډې کمونيست نه و. د خپل هیواد د حقونو بيرغ يې راپورته کړی او غوښتل يې خپل تقدير په خپله وليکي. سياسي پندتانو وړاندوينه کړې وه چې لويې سوداگريزې ادارې او واشگنتن به رولډوز هم د سياسي مشر په توگه ونه زغمي او د طوريجو په سرنوشت به يې اخته کړي، که چيرې دا ټاکنې وگټې؛ نو انجام به يې هماغه وي چې د گوټې مالا آرينز او د چيلي آندې ورسره مخ شوي وو.

ما فکر کاوه چې دا دواړه به د لاتيني امريکا په سياست کې د يوه نوي تحريک سرلاري وي او يو داسې خوښت به رامنځته کوي چې ټوله نړۍ به ترې اغېزمنېږي. دوی دواړه کياسترو يا قذافي نه وو. روس او چين سره يې اړيکه نه لرله. دواړه يې په خلکو گران او څيرک مشران وو. يوازې نظري خلک نه وو، علمي هم وو. قام پرست وو خو د امريکا پر ضد نه وو. کارپوريتوکراسي په درې ستونو ولاړه وه، شرکتونه، نړيوال بانک او حکومت ... خو رولډوز او طوريجو دا وړتيا درلوده چې د حکومت ستنه يې ولړزوي.

د رولډيز په پاليسيو کې تر ټولو مهمه هغه يې د هايډروکاربن وه. ددې پاليسۍ فرضيه دا وه چې پټرول د اکوادور تر ټولو ستره طبيعي سرچينه ده او په راتلونکي کې بايد پرې داسې کار وشي چې خلکو ته يې تر ټولو ډېره گټه ورسېږي. رولډيز په دې باور و چې د حکومت مسئوليت غريبو او بېوزله خلکو سره مرسته ده. دده په باور هايډرو کاربن پاليسي هغه وسله وه چې پر مټ يې ټولنه اصلاح کېده. دده کار د تورې پر ژۍ د تگ هومره باريکه و، دی پوهېده چې د نورو هیوادو په څېر دی په ایکوادور کې هم تر هغه نه

شي ټاكل كېدى چې شتمني كورنى ورسره نه وي او كه په يوه ډول بې ددوى له مرستې ټاكل شوى هم وي؛ نو بې ددوى له ملاتړه يې خپل پلانونه نه شول عملي كولاى.

زه خپله ډاډه وم، دا وخت په سپينه مانۍ كې د كارټر غونډې كس ناست و، د ټيڪساكو او تېلو د نورو گټو له لورې تر سخت فشار لاندې بيا هم واشنگټن تر ډېره حده خپله لمن غورولې وه. زه پوهېدم چې بله هره اداره (ديموكرات يا جمهوري غوښتونكي) واى دا كار ناشونى و.

د نورو ټولو مسايلو په مقابل كې يوازې هايډروكاربن هغه لامل و چې له مخې يې هر اكوادوري رولډوز خپل مشر غوښت. د اميرينو (زورواكو) تر اورد ليست وروسته دا ددوى لومړى راتلونكى منتخب ولسمشر و. ده د ۱۹۷۹ ز كال د اگست په لسمه نېټه په يوه وينا كې د خپلې پاليسۍ خاكه داسې وړاندې كړه:

(مور ډېر گټور اقدامات كوو چې د انرژۍ د ملي سرچينې دفاع وشي. دا د حكومت مسئوليت دى چې هر حالت كې په استخراج كې بدلون وساتي او خپله اقتصادي خپلواكي په خطر كې وانه چوي.... زموږ د پرېكړو تر شا به يوازې ملي گټې وي. مور به د خپل لوړ اقتدار په دفاع كې هېڅ ډول نيمگړتيا پرې نه ږدو.) (۲)

واك ته له رسېدو وروسته بايد رولډوز پر كوټيڪساكو ډېر پام كړى وي، ځكه د تېلو په لوبه كې همدا لوى لوبغاړى و. دا ډېره ستونزمنه لاره وه. د تېلو دې شركت پر نوي ولسمشر باور نه كاوه، نه يې غوښتل چې ددې پاليسۍ برخه وگرځي او په دې لوبه كې كوم نوى ريكارډ جوړ كړي. دوى پوهېدل چې دا پاليسي د نورو هيوادونو لپاره هم يو بېلگه گرځېداى شي.

د رولډوز يوه ارشد مشاور Jode Carvajal د نوې اداري پالیسي څاکه داسې وړاندې کړه:

(که زموږ یو شریک (ټیکساکو) خطر نه مني، د تېلو پر کشف پانگونه نه کوي، یا د تېلو له هغو خدماتو گټه نه اخلي چې لري یې؛ نو بل شریک دا حق لري چې خپله پانگونه وکړي او د خاوند په توگه قابض شي ... مور غواړو چې له بهرنیانو سره مو اړیکې پر انصاف ولاړې وي. په دې هلو ځلو کې به له خپل موقف کلکه دفاع کوو. د هر ډول فشار زغملو ته به چمتو یو؛ خو دې بهرنیانو سره د معاملې پر وخت باید د هېڅ ډول وېرې یا کمتری احساس ښکار نه شو.) (۳)

۱۹۸۰ د یوې نوې لسیزې پیل و، اته ویشتمه ورځې وروسته به مې عمر پنځه دېرش کاله شي، ځان سره مې پرېکړه وکړه چې را روان کال به په خپل ژوند کې یو ستر بدلون راوړم او وروسته به هڅه کوم چې خپل ژوند د نوي دور د مشاهېرو جیمې رولډوز او عمر طوريجو د ماډل سره سم تېر کړم.

څو میاشتې مخکې یوه بله ستره پېښه شوې وه، د گټې کولو له مخې برونو د MAIN په تاریخ کې تر ټولو بريالی مشر و. خو په یو دم او بې له کوم خبرداري میک هال Mac Hall برونو له خپلې دندې لیرې کړی و.

حوالې :

د SIL او تاريخ په اړه يې د لا زياتو معلوماتو لپاره د گراډ کولبي کتاب "They will be done" ولولې، سربېره پرې د جوکين ليکنه "SAVAGE" هم مطالعه کړې.

۲- " Politics and Petroleum in Ecuador" John. D. Martz.

۳- "Objetivos politicas de CEPE" Jose Carvajal Candall.

پنځه ويشتم فصل

زما بېلتون

د برونو په تگ په MAIN زلزله غوندي راغله. په دفتر کې شخړې او مخالفتونه پيدا شول، خلکو به چې خبرې کولې ويل به يې چې برونو شرکت ته ډېره گټه رسولې ده، له پنځلس کالو يې دلته کار کاوه، اوس يې چې ليرې کړ لامل يې دا و چې مشر ترې وېرېدلی و، ټول پوهېدل چې دا پرېکړه د حسد له مخې شوې وه.

يوه يې وويل: (هال دا نه شول زغملی چې برونو دې دومره پرمختگ وکړي، هغه پوهېده چې لږ وخت کې يې برونو ځای نيوه او ډېر لوی خلک له ميدان وتل.)

دې خبرو هله زور واخيست چې د هال له خوا پال پر دې PAUL PRIDDY نوي رئيس په توگه وگومارل شو. پال له څو کلو د MAIN معاون و. ډېر نرم او تکړه انجنيير و. د مشر (چيرمين) هره خبره يې منله او نوي مشر له ډېرې گټې هېڅ وېره نه لرله، ډېر خلک زما له خبرې سره موافق وو. ما فکر کاوه چې د برونو تگ خطرناک و. هغه زما شخصي ملگري او ناصح و، خو زموږ په نړيوالو مسایلو کې يې شخصيت د ځانگړي پام وړ و. اپوټه د پردي پام ډېر داخلي مسایلو ته او د بهرنيو مسایلو په اړه لږ پوهېده. ما غوښتل د شرکت په راتلونکي پوه شوم، د برونو کور ته مې زنگ وواهه، خو د هغه غبرگون ډېر فلسفي و.

هغه راته د هال په اړه وويل چې: (هغه پوهېده چې هېڅ جواز يې نه درلود، ما د بېلتون لپاره غوښتن امتياز وغوښت او هغه يې راکړ. زه پوهېږم چې د هغه رايې ډېرې وې او که کوم گام يې پورته کړ وی نو زه به وسه کېدم.)

برونو راته وويل چې نړيوال بانک يې پېرودونکی پاتې شوی دی، د کوم لور پوسټ وړانديز يې ورته کړی او دا پرې فکر کوي.

ما ترې وپوښتل چې زه بايد څه وکړم؟

مشوره يې راکړه چې: (سترگې پرانستې ساته، هال له حقایقو سره اړیکه پرې کړې، خو دا خبره به ورته هېڅوک نه کوي، خصوصاً په داسې حال کې چې پوهېږې ماسره يې څه کړي.)

د ۱۹۸۰ ز کال د مارچ په میاشت کې مې په ورجن جزیره د کښتۍ چلولو تفریح پیل کړه، د MAIN یوه کارمنده ميري هم راسره وه. ما چې د استراحت لپاره کوم ځای ټاکلی و هغه وخت نه پوهېدم، خو اوس پوهېږم چې زما د نوي کال د پرېکړې په عملي کولو کې يې لويه ونډه لرله. زه يې په اشاره هغه وخت پوه شوم چې په سینټ جان جزیره کې مو چکر وواهه او سر فرانس ډریک کانال ته ننوتو، دې کانال وېرجن برطش جزیره (آیلند) له امریکا جلا کوله.

دا کانال د هسپانیایي بېړۍ چلوونکي ډریک په نوم نومول شوی و. له دې پوه شوم چې تېرو څو کالو کې مې څو ځله په ذهن کې د بحري جنگیالو او تاریخي شخصیتونو خبره راغلې وه. داسې نومونه هم پکې وو؛ لکه ډریک او سرهنري مارگن، دوی غلاوې وکړې، خلک يې ولوتل خو بیا يې هم په شان کې قصيدي لیکل شوي دي، تر دې چې د سر (بناغلي) خطاب ورته وشو. ما څو ځله له ځان وپوښتل، زه خو هم دې لپاره روزل شوی يم چې د داسې خلکو عزت وکړم، نو بیا ولې زما ضمیر ما د اندونیزیا، پانامې، کولمبیا او اکوادو هیوادونو په استحصال ملامتوي. ایتھنی ایلن، توماس جیفرسن، جورج واشنگتن، دانیال بیون، ډیوي کراکت، لويس او کلارک زما مشاهېر وو. دوی خو انډینز، غلامان او هغه ځمکې استحصال کړې چې د دوی نه

وې. ما به د خپل جرم د سپکولو لپاره ددې مشاهېرو بېلگې وړاندې کوي، خو اوس چې د سرافرانسيس کانال ته روان وم نو په خپلې پخوانۍ عقلیت پسندۍ مې د کم عقلتوب احساس کاوه.

د تېرو کلونو څو خبرې مې رايادې شوې. ایتھين ايلن څو کاله د برطانوي بېرې په تنگ او تياره محبس کې تېر کړل. زياتره وخت به يې په پښو کې دېرش پونډه بېرې پرته وې، بيا يوه اوږده موده د برطانيه په زندان کې جنگي اسير و. دی د ۱۷۷۵ ز کال د مانتريال په جگړه کې نيول شوی و، که څه هم ده د خپلواکۍ داسې جگړه کوله لکه عمر طوريجو او جيمي رولډوز يې چې د خپلو خلکو لپاره کوي. توماس جيفرسن، جورج واشنگټن او نورو اساسي مشرانو د همداسې فکر لپاره ځانونه په خطر کې واچول. د خپلواکۍ د جگړې کومه حتمي پايله نه وه. دوی پوهېدل که ناکام شوي وي نو د ناکامۍ په جرم يې ځای د اعدام تخته وه. په همدې دانيال بون، ډيوي کراکت، ليوس او کلارک هم ډېرې رېرې تېرې کړي او سترې قربانۍ يې ورکړې دي.

ډريک او مارگان څه مقام درلود؟ د تاريخ په دې باب کې مې دومره مالومات نه لرل خو دومره پوهېدم چې معترضينو د انگلستان له هسپانوي کاتوليکانو ډېر خطر احساسوه. فکر کوم دوی دواړه ځکه د بحري قزاقانو لاره غوره کړه چې د هسپانيه پر بېريو بريدونه وکړي، ځکه دا کار په اصل کې ددې امپراتورۍ زړه داغل وو. د خپلې گټې پر ځای به يې غالباً د انگلستان د دفاع لپاره دا کار کاوه.

موږ چې کانال ته نږدې شو نو په ډېر آرام د هغه غر خواته روان شو چې د اوبو له منځه راوتی و. GREAT THATCH ISLAND په شمال کې وې او سينټ جان په جنوب کې. دې سره هم له هغوافکارو خلاص نه شوم، هغه

افکار مې په ذهن خپاره وو. میري راته یو بیر راکړ او د جمی بفي د سندرې غږ یې لوړ کړ. سره له دې چې ښایسته منظرې راته ښکاریدې او کښتیاو راته د خپلواکۍ احساس راکاوه خو بیا هم زه ورک ورک وم. ما غوښتل له دې حالته ووځم او په همدې نیت مې بیر له ستوني تېر کړل.

نه! دې خفگان زه نه پرېښودم، د تاریخي له پانو دې راتلونکو غږونو زه خورولم. خپل پلار او هغو غږونو ته مې غوسه راتله چې ما پکې یو سپیڅلی ښوونځي ولوست او هلته یې دا خبرې راته په ذهن کې کینولې. د بیرو بل بوتل مې خلاص کړ، دومره احساساتي وم چې حتی میک هال مې د برونو په سر وژلای هم شو.

یوه لرگینه بادبان لرونکې کښتۍ مو له څنگه تېره شوه. د کښتۍ دواړه بادبانونه خلاص وو. څو ښځو مور ته لاسونه خوځول او شور یې کاوه. څښاله وې، شوخ رنگ کالي یې اغوستي وو. د کښتۍ پر فرش یوه جوړه ښځه او سړی (لوڅه پرته وه. کښتۍ او خلکو ته په یو نظر معلومات کېده چې خلک مسافر دي. ددوی خپله گډه ټولنه ده، عصري قزاقان، دوی خپلواک وو، هېڅ بندیز پرې نه و.

ما غوښتل لاس ورته وڅوځوم، خو لاس مې راسره ملگري ونه کړه، لکه چې حسد مې پرې راغی. میري تر ډېره د کښتۍ پر فرش ولاړه وه، تر دې چې هغه بله کښتۍ فنا شوه، ویې پوښتم:

(په تادا ژوند څنگه لگي؟)

ایله زه په ټوله خبره پوه شوم، زما غوسه مې مور، پلار او ښوونځي ته نه راتله، دا اصل کې زما خپل ژوند و چې کرکه مې ترې کوله، ددې مسئول یوازې زه وم، ما خپل ځان نه کرکه کوله.

میري کوم څه ويل، د کښتۍ بلې څنډې ته يې اشاره کوله، بيا ماته رانږدې شوه ويل يې: (لینستر خليج) را ورسيد، شپه به همدلته کوو.)

دا ځای د سینټ جان له وچې (ای لیند) سره نښتی و، همدلته د قزاقانو کښتۍ د هسپانوي گولدفلیټ په موضع کې پټه شوې وه، ما خپله کښتۍ لږه ورنږدې کړه، بيا مې کښتۍ میري ته پرېښوده او زه يې بل سر ته لارم، هغې کښتۍ د واټر ميلن کی نه راتاوه کړه او ښايسته خليج ته ننوتو.

ما د کښتۍ لنگر را خلاص کړ، میري په ډېر مهارت بادبان رانښکته کړ، لنگر مې يوې خواته واچوه، درون زنځير سپينو اوبو کې ډوب شو او کښتۍ ودریدله. په آرام چې ودریدو میري لږه وگرځېده او بيا ویده شوه. ما ورته يو پیغام پرېښود او خپله ساحل خواته روان شوم. هلته د گڼيو ويجارو شويو پټو سره ودریدم. څو شېبې اوبو ته نږدې کیناستم. ډېره هڅه مې وکړه چې څه فکر ونه کړم او ذهن مې له احساساتو تش کړم خو بريالی نه شوم.

ماسپښين بيا د يوه غره سر ته وختم، په نږدلي ديوال کیناستم او لنگر اچونکې بېرې ته مې کتل. لمر په کارابین بحيره کې ډوبیده. دا هر څه ساده او خوندور وو خو زه پوهېدم چې زما خواته پراته پټي ځورونکي وو. دلته زرگونو توريوتکو غلامانو خپل ژوند له لاسه ورکړی و. په دوی يې د توپک په زور ښايسته مانه ابادې کړې، گڼي يې پرې وکرل او گانې يې پرې وچلولې. ددې ځای د سکون تر شا د ظلم او وحشت کيسو شور جوړ کړی و. په دې ځای يوازې د امن پرده راخريدلې ده، همداسې زما په ذات کې په شته کشمکش او طوفان هم يوه پرده خريدلې وه.

دد، حذب، د ښو غرونو شاته لمر ډوبیده. په اسمان د ارغواني رنگ يو محراب چپور سوی و. سمندر تياره شوی و. اوس مې نو دا تريخ حقيقت منځې ته ولاړ و چې ما خو هم خلک غلامان کړي دي. MAIN کې زما کار

اقتصادي ترهگري | ۲۳۳

يوازې دا نه و چې هيوادونو ته پورونه واخلم، ددې پورونو هدف خو يوازې همدانه و چې د پورو هيوادونو په تېلو واکمن شوې او د وجود ټوټې ترې پرې کړو، زما او د MAIN د شريکانو کار يوازې گټه زياتول نه وو. زما دندې له خلکو او د هغوی له کورنيو سره زوره اړيکه لرله. دوی هم دهغو غلامانو په څېر وو چې دا ديوال يې پرې رغولی او پکې خښ کړي يې دي، دا ديوال چې يې زه پر نړيدلي وجود ناست يم. رښتيا خبره خو دا ده چې موږ د خلکو استثمار کړی دی.

له لسو کلونو زه د همدې غلام سازو خلکو وارث يم. دوی به د افريقا ځنگلونو ته تلل، ښځې او نر به يې نيول او په زوره به يې بېرېو ته پورته کول.

زما کار يو څه عصري و، نازک او پيچلی، ما څوک نه دي وژلي، د مړو بويونه نه مې نه دي حس کړي. دردونکي چينې مې نه دي اوريدلي، خو څه مې چې کړي هر شېبه يې له بديو ډکه ده، ځکه چې ما ځان له داسې دردونکو پېښو خوندي ساتلی دی، ما د چا مرگ، چينې او فريادونه نه دي ليدلي، زه ډېر گنهگار وم.

يو ځل مې خپلې کښتۍ ته وکتل، ولاړه وه او له څپو سره يې مبارزه کوله، ميري په تخت گرځېدله، لکه چې له مارگريتا شرابو يې خوند اخيست، په تمه به وه چې زه بېرته ورشم او ماته يې هم راکړي. ما چې د ډوبيدونکي لمر په دې وروستيو کې شېبو کې ليدله ډېره ارامه او بيغمه ښکارېده. زه ولرزېدم، زه دې او خپلو نورو همکارانو سره څه کوم؟ په کومو خيلو مې له دوی اقتصادي جنايتکاران جوړول. ما دوی سره عيناً هماغه څه کول چې کلاډين ماسره کړي وو، خو په دې توپير چې زه د کلاډين هومره رښتيني نه وم. ما غهښتا ... او معاشونو په حرص کې فاسد او غلام ساز

کرم، خو زما په خبر دوی هم له نظام سره نښتي وو او په خپله هم غلامان
۰۹۹

له سمندر، اسمان او ارغواني ماښامه مې مخ واړواه. له هغو دیوالونو مې
هم سترگې پټې کړې چې د جوړولو لپاره یې له افریقا نه غلامان راوستل
شوي وو. غوښتل مې له هر څه جلا شم. یوه شېبه پریوتم، اسمان ته مې
ولیدل، چې سترگې مې پرانستې په یوه کوتک (لرگي) مې سترگې
ولگیدې، دبلوالی یې د کلنگ د لاستي قدر و، کوتک مې راواخیست او
دیوال ته مې ونيوه، تر هغه مې دا دیوال وواهه چې بلاخره زه سترې شوم،
بیا ښایسته شېبه په کبلو (چمن) پریوتم په اسمان کې مې ورپڅو ته کتل.
بلاخره راستون شوم، څو شېبې پر ساحل ولاړ وم، خپله کښتۍ مې ولیده
چې په شنو اوبو کې ولاړه وه، زه په دې پوه شوی وم چې څه باید وکړم. پوه
شوم چې که خپل پخواني ژوند MAIN او اړوندو مسایلو ته ورستون شم له
منځه به لاړ شم. معاش، تقاعد، بیمه، جایزې، سفرېې ... دا ډېر زړه
رانبکونکی جال و، څومره چې پکې اوسېدی همدومره ترې راوتل ستونزمن
وو، زه غلام وم یوازې غلام، زه باید یا بهر راوتی وی او یا مې ټول عمر
ځان داسې وهلی وی لکه دا دیوال مې چې وواهه.
دوه ورځې وروسته بېرته بوستون ته راستون شوم، د ۱۹۸۰ ز کال د اپریل
په لومړۍ نېټه د پال پردي دفتر ته ورننوتم او استعفا مې ورکړه.

څلورمه برخه

له ۱۹۸۱ تر اوسه

شپږ ويشتم فصل

د اکوادور د ولسمشر مړينه

د MAIN پرېښودل اسان نه وو. د پال پردي باور نه کېده، سترگې يې وموښلې وې ويل: (اپريل فول کوي مې؟) (د اپريل لومړۍ نېټه د دروغو نړيواله ورځ ده. ژ)

ما ورته وويل چې جدي يم. د پاولا نصيحت مې په ياد و چې راته يې ويلي وو، هېڅوک مه خبروه چې ته گني اقتصادي جنايتکار افشاء کوي. ما ورته وويل چې MAIN راته څه کړي د ټولو قدر کوم، خو زه بايد لا شم. تل مې غوښتل د هغو خلکو په اړه ليکل وکړم چې په MAIN ورسره معرفي کړم. له داسې خلکو نړۍ ډکه وه خو زما ليد سياسي نه و. ورته مې وويل چې د نيشنل جيوگرافیک يا کومې بلې مجلې سره به د ازاد خبريال په توگه کار کوم، دې سره به مې د سيل او چکر شوق هم پوره شي. له MAIN سره مې د وفادارۍ ژمنه وکړه او ومې ويل چې هر ځای کې به ددوی صفتونه کوم او بلاخره پال پردي ومنله.

له دې وروسته راته ټولو ويل چې استعفا دې بېرته واخله. تکراراً راته ددې ادارې گټې په گوته کېدې او ځينو خو آن ليونی وبللم. زه پوهېدم دوی دا نه شوه زغملای چې زه دې دوی په خپله خوښه پرېږدم. لږ تر لږه په جزوي ډول همداسې وو، ځکه له دې پېښې وروسته بايد هغوی په خپلو معاملاتو هم فکر کړی وی. که ما دا ځای د کوم ليونتوب له امله نه و پرېښي نو دوی بايد فکر کړی وی چې ددوی په کې څه گټه ده؟ ددې ستونزې يوازینی حل دا و چې ما خپل حواس بايللي دي.

اقتصادي ترهگری | ۲۳۷

تر ټولو خورونکی غبرگون زما د پرسونل و. دوی فکر کاوه چې زه گني ورسره ټگي يا خيانت کوم. ځکه دوی ته بل قوي ځای ناستی هم نه ښکاریده خو ما پنځه اراده کړې وه. له دومره تودو سرو وروسته مې نن ایله پنځه پرېکړه کړې وه.

له بده مرغه هر څه هغسې نه شول چې ما یې فکر کاوه. ما دنده نه لرله. د MAIN هم نیمگری شریک وم. دومره څه نه وو چې ورته ناست وی، که زه له دې دفتر سره لږ وخت نور پاتې وی نو د حساب له مخې، څلویښت کلنۍ کې به مې ښې پیسې لرلې. خو اوس مې باید په پنځه دیرش کلنۍ کې ددې هدف ترلاسه کولو لپاره ډېرې هلې ځلې کړې وی. په بوستین کې د اپریل دا میاشت سره او بې خونده وه. یوه ورځ راته پال پردي وویل چې د هغه په دفتر کې ورسره وگورم. په لیږنه کې یې راته وویل: (زموږ یوه پېرودونکي د کار نه راکولو گواښ کړی دی، موږ ته یې کار په دې شرط راکاوه چې د متخصصینو پر وړاندې به یې ته وکالت کوې.)

ما په دې مسئله فکر وکړ. همدلته مې فکر وکړ، د خپل کار بیه مې ورته وویله، دا بیه په MAIN کې زما له معاشه درې چنده زیاته وه. زه حیران یم چې څنگه یې راسره وملنه، په دې توگه مې د عاید یوه سرچینه پیدا شوه. په وروستیو څو کلونو کې زه د ډېر معاش اخیستونکی مختص وکیل وم. په اصل کې زه د هغو امریکایي برښنايي شرکتونو وکیل وم چې د عامه چارو له کمیسیون نه یې د نویو برښنا کوټونو د نصب امر اخیسته. په پېرودونکو کې مې یو د نیوهامپشایر د عامه خدمتونو شرکت هم و. زما دنده دا وه چې په ډېره دعوه مې د سي بروک نیوکلر پلانټ د عملي کولو جواز قسماً وړاندې کړی وی.

که څه هم اوس مې له لاتینې امریکا سره مخامخ اړیکې نه لرلې خو له پېښو یې خبریدم، کار مې داسې و چې د حاضریو (جلسو) په منځ کې مې ډېر وخت درلود. پاولا سره مې اړیکه لرله. ترڅنگ مې یې د اکوادور په پیس کور کې هم له ځینو پخوانیو ملگرو سره اړیکې ورغولې. دې هیواد په ناڅاپي ډول د تېلو په نړیوال سیاست کې مرکزي ونډه خپله کړې وه. جیمي رولډوز پر مخ روان و، کمپاین کې پر کریو ژمنو عمل یې کاوه، د تېلو د شرکتونو پر ضد یې پراخ کمپاین پیل کړی و، هغه شیانو ته څیر و چې د پانامې د کانال د دواړو خواوو چارواکو ته نه ښکاریدل یا یې پرې سترگې پټې کړې وې. د ځمکې لاندې هغو څپو باندې ښه پوهېده چې نړی یې په نړیواله امپراتوری بدلوله. پوهېده چې دا څپې به د هیواد وگړي د داسې یوې لوبې برخه وگرځوي چې پولې به یې په لوږه او بیوزلې ختمیږي. دده په اړه له خپریدونکو لیکنو ډېر اغېزمن وم. دا سړی خپله هم پوهېده او په نورو مسایلو یې هم سر خلاصیده. دې ژورو مسایلو دې ته اشاره کوله چې نړیوال سیاست نوي دور ته ننوځي.

د ۱۹۸۰ ز کال د نومبر په میاشت کې کارتر ټاکنې وبايللې او ريگن بريالی شو. دده د بايالات لاملونه، طوریجو سره د کانال تړون، ایران کې د امریکا د سفارت کارکوونکي يرغمال کېدل او په خلاصون کې دده ناکامې هڅې وې. ځینې پېچلې پېښې هم شوې وې. د یو ولسمشر اصلي هدف نړیوال امن و او غوښتل یې په تېلو د امریکا تکیه کمه کړي خو اوس یې ځای داسې یو کس نیولای و چې پوهېده د امریکا اصلي مقام تر ټولې نړی لوړ دی او دا مقام یوازې په پوځي قوت ترلاسه کېدای شي. دا چې چېرته هم د تېلو زېرمې دي، نیول یې د (تقدیر لیک) یوه برخه ده. اوس هغه ولسمشر تللی و چې د سپینې مانۍ پر چت یې د لمړیزې برښنا تختې نصب کړې وې.

پر ځای یې داسې یو کس راغی چې څنگه OVAL دفتر ته رانوت دا تښتې یې لیرې کړې.

کېدای شي کارتر به د امریکا لپاره ډېر گټور نه و، خو افکار یې هغو ارادو ته ورته وو چې د خپلواکۍ په جگړه کې ښودل شوې وې. اوس چې شاته گورم، نو دا سپری راته ډېر زوړ فکره انسان ښکاري. دا هغه زاړه افکار وو چې امریکا یې په یوه نوي چوکاټ کې واچوله او زموږ پلرونه یې سینې پورې ونیول. موږ یې چې له اوسنیو مشرانو سره پرتله کوو؛ نو ددوی له ډلې نه ښکاري. دده نړیوال لید له اقتصادي جنایتکارو سره جوړ نه ښکاري.

ددې اېوته ریگن د نړیوالې امپراتورۍ رغوونکی او د کارپوریتوکراسۍ خادم و. دا چې بریالی شو نو ما وې چې د هالیوود ممثل پوست ورته ښه و. هلته به یې روزلی وی چې د مشرانو په وینا عمل وکړي او هدایت اخیستل خو یې پېخي په فطرت کې نه وو. دا به حتمن د هغو خلکو غوښتنې مني چې کله په شرکتونو گرځي، کله په نړیوال بانک کې وي او کله بیا په لویو حکومتي پوستونو کار کوي. دا به د هغو خلکو خدمت کوي چې په ظاهره دده خدمت کوي خو په اصل کې ټول نظام پر مخ وړي. تاسو یې له دې نومونو پېژندلای شئ: د ولسمشر معاون جورج. ایچ. ډبلیو بوش، د بهرنیو چارو وزیر جورج شتلز، د دفاع وزیر کسپر وین برجر، ریچارد چيني، ریچارد هلمز او رابرت میکنامارا. دا ولسمشر به د هر هغه شي ملاتړ کوي، چې دوی یې غواړي: داسې امریکا چې پر ټوله نړۍ او سرچینو یې واکمنه وي. داسې نړۍ غواړي چې ددوی حکم ومني، داسې پوځ چې د امریکا احکام نافذ کړي، د نړیوالې سوداګرۍ او بانکدارۍ داسې سیستم چې مشر یې تل د امریکا په خدمت کې وي.

ما چې راتلونکي ته وکتل، نو فکر ومې وکړ داسې يوه دور ته داخلېږو چې د اقتصادي جنايتکارو لپاره به يو ستر نعمت وي.

دا هم د قسمت کار و چې په ما په دې وخت کې د MAIN پرېښودو پرېکړه کړې وه، څومره فکر مې چې کاوه هومره مې پرېکړه سمه ښکارېده، دا يې ډېر ښه وخت و. د اوږدمهالو اغېزو په اړه مې وړاندوينه نه شوه کولای؛ خو د تاريخ مطالعه ښيي چې امپراتورۍ ډېر وخت دوام نه کوي. ما چې له کومې زاويې ليدل رولډوز غوندې خلک راته هيله ښوونکي ښکاريدل. زه پوهېدم چې د اکوادور اوسنی ولسمشر له اوسنيو پېچلتياو ښه خبر دی. دا هم رامعلومه وه چې هغه د طوريجو مينه وال و او د پانامې د کانال په اړه يې د کارتر زړور موقف ته په درنه سترگه کتل. ما باور درلود چې د رولډوز قدمونه به نه لرځيږي. هيله من وم چې دده کړنې به يوه شمع روښانه کړي، چې نور ولسمشران يې له رڼا گټه واخلي، خو ددې لپاره ورته د طوريجو په څېر خلکو فيض اړين و.

په ۱۹۸۱ ز کال کې د رولډوز تيم د هايډرو کاربن د قانون مسوده د اکادور کانگريس ته وړاندې کړه. که دا قانون پلي شي نو ددې هيواد او تېلو شرکتونو اړيکې به ښې شي. د هراړخيز معيار له مخې دا انقلابي او پر اقليت ولاړ گڼل کېده، دې قوانينو دومره وړتيا لرله چې د کاروبار مخ يې بدلولای شو. دده اغېزې به له اکودوره پيل او تر ليرې ځايونو خپرې شي، لاتيني امريکا او حتی ټولې نړۍ ته. (۱)

لکه څنگه چې فکر کېده د تېلو شرکتونو سخت غبرگون وښود. مخالفانه تبليغات يې پيل کړل او د رولډوز د بدنامولو لپاره يې زهرجنې ژبې وڅوڅولې، چې حاشيې يې له کيتو نه تر واشنگټن وغځيدې. لاسي بکس يې له چاوديدونکو توکو او رشوته ډک شو. د اکوادور د معاصر دور منتخب ولس

اقتصادي ترهگري | ۲۴۱

مشرېې د کاسترو په رنگ کې وښوده. خو رولډوز د وېرې سرې نه و. د څيړې ځواب يې په سوک ورکړ او د تېلو، مذهب او سياست تر منځ جوړجاړی يې وغنده، که څه هم کوم ثبوت يې نه درلود، خو تور يې پورې کړ چې سمر انستيټيوټ آف لنگوستيکس د تېلو له شرکتونو سره جوړجاړی کړی، بيا يې يو زړور گام پورته کړ او امر يې ورکړ چې SIL دې دا هيواد پرېږدي. (۲)

کانگرس ته د مسودې له ليرلو او د SIL د مبلغينو له وتلو څو ورځې وروسته يې ټولې بهرنۍ ادارې (د تېلو شرکتونو په گډون) وگواښلې چې که د اکوادور د ولس په گټه پلان نه عملي کوي، نو له دې هيواده به وويستل شي.

ده د کيتو په هالپا اولمپيک لوبغالي کې يوه تاريخي وينا وکړه او بيا يوه واړه کلي ته روان شو. همالته د ۱۹۸۱ ز کال د مۍ په ۲۴ نيټه په يوه هوايي پېښه کې مړ شو. (۳)

ټوله دنيا ولرزیده، د لاتینې امریکا خلک خفه شول، ددې نیمې وچې په ورځپاڼو کې د (قاتله CIA) عنوان خپور شو. يو حقيقت خو دا و چې واشنگتن او د تېلو شرکتونو ورسره ستونزه لرله، ددې حقيقت تر څنگ ځينې نور داسې شواهد هم رامنځته کېدل چې د خلکو په ذهن کې يې شکونه زېږول. ثابت هېڅ هم نه شول، خو د عيني شاهدانو په وينا رولډوز گواښل شوی و چې ژوند ته يې خطر دی. ځينې حفاظتی تدابير يې هم نيولي وو، چې يو يې پکې پر يوه وخت د دوو الوتکو پرواز و. هېڅوک نه پوهېدل چې هغه په کومه الوتکه کې سفر کوي، په همدې ورځ يې امنيتي مسئول دا په هغه الوتکه کې کيناوه چې په هوا کې يې چاودنه وکړه. ټوله دنيا کې غوغا جوړه وه خو د امریکا رسنۍ پرې غلې وې.

اسوالد هرتادو نوی ولسمشر شو، دده په اداره کې د SIL کارکوونکو یا فعالیت پیل کړ او ځانگړې ویزې یې ورکړې. د تېلو په کیندنو کې د زیاتوالي پلان یې ورکړ چې د ټیکساکو ارزښت پکې ډېر و. (۴)

عمر طوریجو پرې په تبصره کې رولډوز خپل ورور وباله او دا یې ومنله چې دده ژوند ته هم خطر ونه پېښ دي، د خپل یوه وپرونکي خوب د ویلو په ترڅ کې یې وویل چې د اور په یوه لوی غونډاري کې له اسمان راولیږي، دده وړاندوینه ټکي په ټکي رښتیا وه.

حوالې

۱. "Politics and petroleum in Ecuador" John .D.Martz.
۲. "They Will de Done....."- Gerard Colby
۳. "Politics and petroleum in Ecuador" – John D. Martz.
۴. Ibid

اوه ويشتم فصل

پانامه د يوه بل ولسمشر په دور کې

د رولډوز د مرگ په اوریدو هک پک شوم، زه باید داسې نه وای شوی، ځکه زه دومره ساده نه وم، چې په دې مسایلو پوه نه شم. زه د آرینز، مصدق، الاندي او نورو ډېرو خلکو په اړه په ډېر څه پوهېدم، ددوی په اړه په مجلو او خبرونو کې تبصرې کېدې، خو ددوی ژوند تباہ او یا لنډ شو، ځکه چې دوی سوداگري (کارپوریتوکراسي) ننګولې وه، ماته که څه هم لږزونکی خبر و، خو نور هر څه ښکاره وو.

په سعودي کې زموږ له بې سارې بریا وروسته ما گنلې وه چې داسې څرگند بې ځایه اقدامات اوس زړه کیسه ده. ما دا هم گنلې وه چې (گیدران) به اوس ژوبن لوتي. ما په دې کې هېڅ شک نه درلود، چې د رولډوز مرگ پېښه نه وه، دده په مرگ کې د CIA دسیسه له ورايه ښکاریده، زه پوهېدم دا وژنه ښکاره ځکه شوې چې خلکو ته ترې یو پیغام ور ورسېږي. (گیدران) بېرته تللي وو، ددوی نښه اوس عمر طوریجو او تول هغه خلک وو، چې د کارپوریتوکراسي مخالفت یې کاوه.

خو طوریجو سر نه تیتاوه، دی هم لکه د رولډوز، زړور و، ده هم SIL اداره له هیواده بهر کړه، د ریگن هغه غوښتنه یې رد کړه، چې پر کانال د بیا خبرو اترو لپاره یې کړې وه.

د رولډوز له مرگه دوه میاشتې وروسته د عمر طوریجو خوب رښتیا شو او دی هم د ۱۹۸۱ ز کال د جولای په ۳۱ مه نېټه په هوایي پېښه کې ووژل شو. لاتینه امریکا او ټوله دنیا ولږزیده، طوریجو هر چا پیژانده، خلکو یې قدر کاوه، دا هماغه کس و، چې قوت یې امریکا بېرته د پانامې کانال ورکولو ته

اړ کړې وه، تر څنگ يې د ريگن پر وړاندې هم نيغ ولاړ و. د انساني حقونو لوی سرلاری و، داسې رهبر و چې سياسي مظلومينو ته يې ښه راغلاست وایه، يو پکې د ايران شاه هم و، د ټولنيز عدالت لپاره يې غږ پورته کاوه، خلکو باور درلود چې د نوبل جايزې ته به نوماندېږي، دا کس مړشوی و، (د CIA يو بل قتل)، په ټوله نړۍ کې د رسنيو ستر عنوان و.

په پانامه هوټل کې مې چې له گراهم گرین سره وکتل، نو د هغه د نوي کتاب Getting to Know the General په اړه مو خبرې وکړې، ددې کتاب يو پاراگراف دی چې :

(د ۱۹۸۱ په اگست کې د پانامې د پنځم سفر لپاره زما بکس چمتو و، چې په ټيليفون مې د خپل ملگري او کوربه، عمر طوريجو د مرگ خبر واوريد، هغه وروکې الوتکه د پېښې ښکار شوه چې عمر پکې خپل غزني کور ته روان و، په الوتکه کې سپاره ټول خلک ووژل شول، څو ورځې وروسته يې پر ټيليفون د ساتونکي سرچنټ چوچو غږ پورته شو، سرچنټ چوچو په پانامه پوهنتون کې د مارکسي فلسفې استاد و، ترڅنگ يې شاعر هم و، هغه راته وويل چې په الوتکه کې بم و، زه باوري يم چې په الوتکه کې بم و، خو دا چې ولې و؟ په ټيليفون يې نه شم ويلی.) (۱)

په هر ځای کې د هغه کس پر مړينه ماتم کيږي چې د بيوزلو او بې کسو خلکو ساتونکی گڼل کيږي. خلکو پر واشنگتن غبرونه کول چې د CIA پر فعاليتونو دې څېړنې وشي، خو داسې ونه شول. له طوريجو ډېرو خلکو کرکه هم کوله، په دوی کې داسې خلک هم وو، چې ډېر قوت او شتمني يې درلوده. زه چې څومره پوهېږم دا سپری د ريگن، بوش، وين برجر او نورو سترو سترو د لارې خنډ و. کارټر د هغه تړون په مادو خفه و، چې له مخې يې دوی بايد سکول اف امريکا او ټراپيکل جنگي مرکز بند کړي وی، دا د

پوځي مشرانو پر وړاندې لويه ستونزه وه، يا خو يې بايد دا تړون بدل کړي وي او يا يې بايد داسې هيواد موندلای وي چې دوی ته يې دا ټولې اسانتياوې ورکولې. د شلمې پيړۍ په وروستۍ لسيزه کې دا ناشونې وه، اوس يوازې يو بدیل پاتې وه، چې طوريجو له مخې ليرې شي او د هغه له ځای ناستي سره د نوي تړون خبرې اترې پيل شي.

د طوريجو په کاروباري رقيبانو کې ټول ستر نړيوال شرکتونه وو. زياتره پکې امريکايي سياسيونو پورې تړلي وو. دوی د لاتيني امريکا د مزدورانو، طبيعي زېرمو، صنعت، لرگيو، فلزاتو او کرنې په استثمار اخته وو. په دوی کې صنعتي، ترانسپورتي، بحري، انجينري او نور شرکتونه شامل وو. د امريکا د حکومت او شخصي شرکتونو تر منځ د اړيکو ښه بېلگه بيشتل انټرنيشنل گروپ و، چې په مشرانو کې يې جورج شلټرز او کيسپر وين شامل وو. ما بيشتل ښه پيژانده، زه چې په MAIN کې وم دې شرکت سره زياترو کارونو کې نږدې پاتې شوی وم. ددوی مشر انجينر زما شخصي ملگري و. بيشتل د امريکا ډېر اغېزناک ساختماني او انجينري شرکت دی. د بيشتل زياتره کارکوونکو له عمر طوريجو کرکه کوله، ځکه هغه د يوې جاپاني پروژې کلک ملاتړ کاوه، چې پکې د پانامې پر ځای د يوه بل گټور کانال د کيندلو پلان هم موجود و. په بله وينا ددې معنا دا وه، چې د پانامې د کانال مملکت له امريکايانو پانامې ته ليردول کېده، تر څنگ به يې د پيړۍ تر ټولو ستره ساختماني پروژه د بيشتل له لاسه وتله.

طوريجو ددې خلکو مخې ته سينه سپر کړې وه او دا ټول کارونه يې په ډېره زړورتيا، ښايست او د حيرانتيا تر حده په خندونکي ډول وکړل. اوس هغه په دې نړۍ کې نه و، د هغه ځای يوه ناوړه کس مينوول نوريگا نيولی و، دی

اقتصادي ترهگري | ۲۴۷

نه د طوريجو غوندي هونبنيار و، نه خيرک او د ډبرو خلکو په وينا دا سړی د ريگن، بوش او بيشتل پر وړاندې هېڅ هم نه و.

دې پېښې زه وخورولم، له طوريجو سره مې په خپلو خبرو فکر کاوه، يو ځل مې د شپې تر ناوخته په مجله کې د هغه تصوير ته کتل، په پانامه کې لومړی شپه راياده شوه چې په ټيکسي کې روان وم او د سرک پر غاړه خريدلی يو لوی انځور مې وليد، انځور لاندې ليکل شوي وو: (د عمر فکر خپلواکي ده او تر اوسه داسې توغندی نه دی جوړ شوی چې فکر ووژني).
دې ليک مې په زړه يخني نويسته، په هغې طوفاني شپه هم همداسې شوی وم.

هغه وخت زه په دې نه پوهېدم چې طوريجو به له کارتر سره د کانال په بېرته سپارلو کې مرسته وکړي. زه نه پوهېدم چې د امريکايي کمونستانو او چارواکو تر منځ د سولې هلې ځلې به گني ريگن او د بوش اداره دې حد ته راولي، چې د طوريجو مرگ ته به غاړه کېږدي، د سينت له څېړنو دا خبره څرگنده شوه. (۳) هغه وخت زه څه پوهېدم چې دا به په توره شپه کې په يوه وړه الوتکه کې وژل کېږي او نړۍ به هېڅ شک هم نه کوي، چې ۵۲ کلن طوريجو گني د امريکا CIA وژلی دی.

که هغه ژوندی وی نو د منځني او جنوبي امريکا د خلکو تر منځ د زياتېدونکي تاوتریخوالي د مخنيوي هڅه به يې کوله. د هغه سوانح ته په کتو ويلای شو داسې يو نظام به يې رامنځته کړی وی چې د تېلو شرکتونو به د امزون په سيمه کې (اکوادور، کوليبيا او پيرو) کې د بربادې جرات نه کولای. يوه گټه يې دا وه، واشنگټن چې کومه جگړه د ترهگرۍ او نشه يي توکو جگړه گڼي او دوی يې د مظلومو خلکو د بقا جنگ گڼي، دا شخړه به حل شوې شوه. زه په دې باور يم چې دا به د امريکا، آسيا او افريقا د

رهبرانو لپاره يوه الگو وای او دا هغه څه دي چې CIA , NCI او EHM
(اقتصادي جنايتکار) يې هېڅکله نه شي زغملی.

حوالې:

۱. "Getting to Know the General" – Graham Greene

۲. نکسن/فورډ اداره (۱۹۷۲ تر ۱۹۷۴، جاج شلتز د خزاني وزير او د اقتصادي پالیسي د کونسل مشر و. ۱۹۷۴ نه تر ۱۹۸۲ پورې د بيشتل مشر و. د ريگن او بوش په اداره کې د بهرنیو چارو وزير و. په همدې ډول کيسپروين بجر هم د نيکسن او فورډ په دوره کې د معارف، روغتيا او تولکتو چارو وزير و. تر څنگ يې د بودیجې او ادارې امورو د دفتر مشر هم و. د بوش په دوره کې د دفاع په وزارت کې و او په زړه پورې دا ده چې له ۱۹۷۵ نه تر ۱۹۸۰ پورې د بيشتل گروپ معاون هم و.

۳. په ۱۹۷۳ د واټرگيټ قضیې د اوریدني پر مهال جان ډين لومړی کس و چې د امریکا د سينټ پر وړاندې يې دا کشف کړه چې د طوريجو په وژنه کې د امریکا دسيسه وه، د سناتور فرنيک چرچ په مشرۍ د CIA په اړه څيړنه کېده، ۱۹۷۵ ز کال کې دوی ته د طوريجو او نورينگا د وژنې په اړه لا ډېر اسناد او شواهد مخې ته شول، د لا ډېرو معلوماتو لپاره وگورئ.

"The Memoirs of Manuel Noriga" Peter Eisner

زما شرکت ، انران او جورج ډبليو بوش

د طورېجو له مړينې وروسته مې د پاولا له ليدو څو مياشتې اوښتې وې. په دې موده کې مې څو مېرمنو سره د مينې ملاقاتونه شوي وو، چې يوه پکې (وېني فريد) هم وه. دا ښايسته مېرمنه د چاپېريال پلان جوړوونکې Environmental planner وه. ما ورسره په MAIN کې وليدل. پلار يې په پېشتل کمپنۍ کې مشر انجینر و. پاولا د کولمبيا له يوه خبريال سره ليدنې کولې. مور ښه ملگري وو، خو پرېکړه مې کړې وه چې د مينې تار سره پرې کړو.

زما دنده د مسلکي وکیل وه. د سي بروک نیوکلر انرژي شرکت د جواز لپاره دليل ويل زما مسئوليت و. ما به تل فکر کاوه، چې څان مې وپلوره او يوازې د پيسو لپاره بېرته خپل پخواني مسلک ته ننوتم. په دې موده کې راسره وېني فريد ډېره مرسته وکړه. هغه چاپېريال پوهه وه، خو تر څنگ يې د برېښنا د لوړيدونکې تقاضا په اړه هم معلومات لرل. دا د سان فرانسيسکو د ختيځ خليج په برکلي سيمه کې رالويه شوې وه. همالته يې زده کړې هم کړې وې. پراخ فکره مېرمن وه. د ژوند په اړه يې افکار زما له سختگير پلار او AAN سره بېخي په تضاد کې وو.

اړيکې مو پراخېدې. دې له MAIN نه رخصت واخيست او موږ دواړه زما په شخصي کښتۍ کې د فلوریدا اتلانتيک ساحل په چکر ووتو. د وخت کمې نه و. په زياتره ساحلونو کې به مو کښتۍ پرېښوده او زه به د خپلې دندې په اړه د نظر ورکولو لپاره په الوتکه کې سپور شوم. بالاخره د فلوریدا په ويست نومي ساحل کې مېشت شو او يو اپارتمان مو کرایه کړ. همالته مو واده وکړ

د ۱۹۸۲ کال می په ۱۷ نېټه مو لور (جیسیکا) وزېږېده. زما عمر په دې وخت کې ۳۶ کاله و.

زما مسئولیت دا و، چې نیو همپشایر کې د عامه خدمتونو یو شرکت قایل کړم، چې له اقتصادي پلوه حکومت ته اتومي انرژي تر ټولو ښه ټاکنه ده. له بده مرغه ما چې څومره دا دوسیه لوستله همدومره مې بېرته په خپلو دلایلو شک او تردید زیاتېده. ددې موضوع اوسني ادبیات په بدلیدو وو. له دې ښکارېده چې د څېړنې ساحه څومره پراخه شوې ده. اوسنی شواهد ښیي چې د انرژي ډېرې متبادلي سرچینې له مسلکي او اقتصادي پلوه تر اتومي انرژي ښې دي.

دې پخواني نظر اوس وزن بایلی و، چې ویل به یې اتومي انرژي خوندي ده. اوس د BACK UP سیستم د روغتیا په اړه بېلابېلې پوښتنې راولاړې شوې وې. تر څنگ یې د چلوونکو روزنه، انساني خطاوې، د ماشینري څور او د فاضله موادو د لیرېد نیمگري سیستم ... هغه ستونزې وې چې مور ورته مثبت ځواب نه درلود. د شاهدانو په ځای کې به مې چې قسماً کوم موقف اختیار کړی و هغه ته هم اندېښمن وم، ځکه دا ټوله د محکمې د چارو برخه وه. ما دا هم منله چې نوي فني اکتشافات د برېښايي انرژي ترلاسه کولو لپاره داسې لارې چارې وړاندې کوي، چې چاپېریال ته به هم په گټه وي. مهمه خبره پکې دا وه، چې اوس هغه فاضله مواد هم بېرته کاریدل، له کومو چې د برېښنا انرژي تولیدېده.

یوه ورځ مې د نیو همپشایر په یوتیلیټي شرکت کې چارواکي خبر کړل چې زه ددوی له خوا شاهدي نه شم ورکولای. دا گټوره دنده مې هم پرېښوده. بیا مې وویل چې خپل یو شرکت به جوړ کړم او عصري ټکنالوجي به ددې عمل میدان ته راوباسم. مېرمن مې وینې فرید راسره ډېره مرسته وکړه. که

څه هم پوهېدو چې زموږ نوی پلان ډېر د ډاډ وړ نه دی خو بیا مو هم یو نوی ژوند پیل کړ او نوې نړۍ ته ننوتو.

په ۱۹۸۲ کال کې د جیسیکا له زېږېدو څو میاشتې وروسته مې د خپل شرکت (IPS) INDEPENDENT Power System بنسټ کېښود. ددې شرکت اهداف دا وو: د داسې یوه برېښناکوټ نصب چې چاپېریال ته زیان ونه رسوي او د داسې موډلونو رامنځته کول چې نورو ته د هغوی د موخو په ترلاسه کولو کې حوصله ورکړي. په کاروباري لحاظ دې پلان ډېر خطر ونه لرل. همدا لامل و، چې زموږ ډېر سیالان بالاخره ناکام شول. خو ځینې داسې پېښې وشوې، چې موږ یې له ناکامۍ راوویستو. ما باور درلود، چې زیاتره وخت یو څوک د مرستې لپاره راوځي او په دې هم باوري وم، چې پخواني خدمتونه او چوپتیا به مې هرو مرو څه بدل راکوي.

برونو زموږ په کورني پراختیایي بانک کې ستره دنده واخیسته. ده په IPS بورډ کې د برخه اخیستو او نوي شرکت سره د مالي مرستې په برخه کې زموږ ملاتړ وکړ. اوس نو موږ د ډېرو سترو ادارو لکه، بینکرز ټرسټ، ای ایس ای انرژي، پروډشنل انشورنس کمپني، شډ بورن اینډ پارک، ریلی سټوکر کارپوریشن ملاتړ درلود. پر دې سربېره مو د کانگرس ملاتړ هم ترلاسه کړ، هغوی راته یوه ځانگړې ډول مالیه معاف کړه او دې سره موږ په خپلو سیالانو باندې شو.

په ۱۹۸۴ کال کې بېشټل او IPS شرکتونو په دوو جلا جلا ځایونو کې، پر داسې برېښنا کوټونو کار کاوه، چې ضایع د شویو ډېرو سکرو تزابیت به یې نه خپراوه او د نوې ټکنالوجۍ په مرسته به یې هغه بېرته د بیاځلي کارونې لپاره رغوله. ددې لسيزې تر پایه دې دواړو شرکتونو یو انقلاب رامنځته کړې و. دې کار د هوا د کړکتیا پر ضد نویو قوانینو سره مرسته وکړه. دا هم ترې

ثابته شوه چې ډېر ضايعات په برېښنايي انرژۍ اوښتی شي او د ډېرو سکاره داسې هم سوځي، چې تيزابيت يې خپور نه شي. تر دې دمه چې د تولگتو چارو شرکتونو د تيزابيت په اړه کومې دعوي کولې تولې ناسمې ثابتې شوې. موږ دا هم ثابته کړه، هغه ټکنالوجي چې تراوسه باوري شوې هم نه وه، يوه وړوکی شرکت د وال سټريټ او نورو مالي ادارو په مرسته د باور وړ وگرځوله. ۱ نورو شرکتونو له برېښناکوټه خارجېدونکي حرارت تر ينخو برجونو رساوه، خو موږ برعکس همدا حرارت هغه ۷ جريبه ځمکې ته وليږداوه، چې د ترکاري او نيالگيو شنه خونه (گرين هاوس) پکې جوړه شوې وه.

د IPS شرکت د مشر په توگه مې د انرژۍ صنعت لور ته ذهني درېڅې په خلاصيدو شوې. ددې کاروبار به برکت له ډېرو بارسوخه خلکو سره بلد شوم، چې وکيلان، لابي گران، بانکداران او د لويو شرکتونو خاوندان پکې شامل وو. د خپل خسر ملاتړ مې هم درلود، هغه په بيشتل شرکت کې د مشر انجینر دنده لرله او اوس يې په عربستان کې يو ښار گوتی رغاوه. ما چې په ۱۹۷۰ ز کال کې په عربستان کې د پېسو مينځلو کوم کار کړی و، دا د هغې مستقیمه پاېله وه. ونې فرید په سان فرانسيسکو کې د بيشتل د نړيوال مشر له دفتر سره وروزل شوه او اړیکه له يې کاروباري کورنۍ سره وه. له برکلي تر فراغت وروسته يې لومړۍ دنده هم په بيشتل شرکت کې وه.

د انرژۍ صنعت د بيا رغونې په دور کې و. د انجینري لويو شرکتونو د مکمل انحصار لپاره هلې ځلې کولې يا به يې د تولگتو چارو له شرکتونو سره سيالی کولې. تر دې مخکې د تولگتو چارو شرکتونو يوازې تر ملي حده انحصار درلود. ددې انحصار ماتول د وخت مهمه اړتيا وه. قوانين او ضوابط په ډېر سرعت بدلېدل. کاري فرصتونه ډېر وو. يوازې له دې فرصته گټه په کار وه،

لکه په دې وخت کې کانگرس او محاکم بې وسه وو. د صنعت هونبیارانو به دې حالت ته د انرژي وایلد ویست WILD WEST وایه.

ددې عمل یو ښکار MAIN و. لکه برونو چې ویلي وو، میک هال له حقیقه لیرې تللی و او هیچا دومره جرات نه درلود، چې دا خبره یې ورته مخامخ کړې وی. پال پردي هېڅکله د قابو د سختولو هڅه ونه کړه او د MAIN ادارې نه یوازې دا چې له دې بدلونونو یې گټه وانخیسته؛ بلکې د تېروتنو یوه لړۍ یې راپیل کړه. برونو چې کومه گټه کړې وه، خو کاله وروسته د MAIN جنایتکارو ختمه کړه او شرکت له مالي بحران سره مخ شو. پاڼه دا شوه، چې شریکانو یې MAIN شرکت په یوه ستر انجینري شرکت وپلوره، دې انجینري شرکت هغه وخت خپل چال په پوره نزاکت لوبولای و او پکې کامیاب هم شول. ما خپل اسهام په ۱۹۸۰ کال کې په ۲۰ ډالره فی سهم بیه پلورلي وو. نورو شریکانو ته څلور کاله وروستي ددې قیمت نیمایي هم ونه رسید. په دې توگه سل کلن شرکت ذلت او رسوایی سره مخ شو. زه د شرکت په دې حال خفه شوم، خو بیا مې په دې لړه د آرام ساه واخیسته، چې په وخت کې مې پرېښی و.

د نویو خاوندانو تر سیوري لاندې یو څه وخت د MAIN نوم و، خو وروسته یې دا نوم هم پرېښود. هغه شرکت چې یو وخت یې د نړۍ په بیلابیلو برخو کې پروژې لرلې اوس یوازې یوه هېره شوې کیسه وه.

د انرژي په صنعت کې به چې کوم شرکت ځان د وخت له بدلون سره بدل او عیار نه کړ؛ نو MAIN یې د سرنوشت ښه بېلگه وه. تر دې منظره هاخوا د اینران په نوم یو شرکت و، چې په کاروباري نړۍ کې یې ډېر چټک گامونه اخیستل. خدای خبر دا شرکت له کومه راغی او د سترگو په رپ کې بیا د نړۍ ستر قراردادونه له دوی سره شول. د کاروباري ناستو پیل زیاتره

هخت په توکو تکالو وي، شريکان په خپلو ځايونو کې ناست وي، چای او قهوه څښي او اړين کاغذونه ترتيبوي. دې ورځو کې د توکو تکالو محور ايران و. له دې شرکت بهر هېڅوک نه پوهېدل، چې دوی څه معجزه کړي ده. د شرکت کورنيو خلکو به هم يوازې په شونډو مسکا خپره کړي وه او هېڅ به يې نه ويل. چې ټينگار به وشو نو يوازې دومره به يې وويل: اداري وړتياوو ته نوې کتنه؛ تخليقي ماليات او داسې چارواکي گومارل چې د ټولې نړۍ ولسمشران د اقتدار غلامو کړيو ته د راوستلو په چل پوهېږي.

ماته دا هر څه د پخوانيو اقتصادي جنايتکارو EHM د تکنیکونو نوې بڼه ښکارېده. نړيوالې امپراتورۍ په ډېر سرعت پرمختگ کاوه.

په مور کې به چې چا د تېلو او نړيوال منظر سره ليوالتيا لرله، نو د بحث وړ راتلونکي موضوع يې دا وه: د ولسمشر د معان زوی جورج ډبيلو بوش او دده پخوانی شرکت اربستو (اربستو هسپانوي لغت دی او د بوش په معنا دی) ناکام شو، چې وروسته بيا په ۱۹۸۴ کې په سپيکتروم ۷ کې مدغم شو. بيا سپيکتروم هم ديوالیه شو او په ۱۹۸۶ کال کې هارکن انرژي کارپوريشن دا ډوبدونکې بېرې وپېرله. جورج ډبيلو بوش يې د بورډ د غړي او مشاور په توگه ځان سره ومانه او کلنی معاش يې يوسل او شل زره ډالر وټاکل شو. ۲ مور فکر کاوه، چې د پلار نوم يې گني ددې دندې ستر لامل و، ځکه ددې ځوان يو کار هم دومره گټور نه و، چې په ليدو دې يې ددې دندې جواز ورکړل شي. دا هم کومه پېښه نه وه، چې هارکن له فرصته په گټې په خپل کاروباري تاريخ کې د لومړي ځل لپاره په نړيوال ميدان کې قدم کېښود او ډېر زر يې په منځني ختيځ کې د نفتو په برخه کې پانگونه وکړه. ويتي فير VANITY FAIR مجلې وليکل:

(بوش چې څنگه په بورډ کې وگومارل شو، هارکن عجيبو مسایلو سره مخ شو. نوې پانگونه، مالياتي سرچینې او له ښه مرغه په ناڅاپي ډول د تېلو کوهیانو کیندلو حقونه.) ۳

په ۱۹۸۹ ز کال کې اموکو له بحرین سره د بحر په غاړه د کوهیانو کیندلو په مذاکراتو بوخت و. دې وخت کې معاون ولسمشر بوش، ولسمشر شوی و. تر دې لږه موده وروسته د بهرنیو چارو د وزارت مشاورو په بحرین کې د نوي امریکایي سفیر چارلس هوسلر مشاور وگومارل شو. دې سړي د بحرین حکومت او هارکن شرکت تر منځ د خبرواترو زمینه برابره کړه او د اموکو ځای هارکن ونيو. څو اونیو کې د اسهامو په بازار کې د هارکن شرکت د اسهامو بیه شل سلنه یعنی له ۴،۵ نه ۵،۵ ته لوړه شوه. ۴

د بحرین په دې پېښه د انرژي د صنعت ټول کارپوهان غوسه وو. زما یو وکیل ملگری چې د جمهوري غوښتونکو سخت پلوي او د انرژي د چارو کارپوه دی، په یوه تبصره کې یې وویل: (ج، ډبلیو دې داسې کوم کار نه کوي، چې زیان یې پلاز ته ورسیري. زه نه پوهېږم چې هغه څه کوي.)
مورد وال ستریت په یوه کوچ کې کوکتیل (جوس) څښه او ده په نهیلې لهجه وویل: (زه وېرېږم، دی چې څه کوي ایا دومره ارزښت لري، چې دومره ستر خطر دې ورسره ومنل شي، آیا د زوی راتلونکی دومره مهم دی، چې د امریکا ولسمشري دې پرې ډاډو شي؟)

زه د خپلو ملگرو په نسبت لږ حیران وم، ځکه دا هر څه مې له یوې نوې زاوې لیدل. ما د کویت، عربستان، مصر او ایران حکومتونو ته کار کړی و. زه د منځني ختیځ د سیاست په اړه ډېر پوهېدم. زه پوهېدم چې د انران شرکت مشرانو غوندې بوش هم د اقتصادي ترهگري د هغه شبکې غړی و،

چې ما او ملگرو مې راجوره کړې وه. په حقيقت کې همدا خلک يعنې بوش
او ملگري يې ددې ټولې لوبې اصلي طراحان او ملاتړي وو.

حوالې

۱. "The George W. Bush Success Story" Harper Magazine, feb

۲۰۰۰.

۲. "Saving the Saudeis" , Vanity Fair, Oct ۲۰۰۳.

۳.

- "The Turning Point After Coming Up Dry" Washington Post,
july ۳۰. ۱۹۹۹.

"The George W. Bush success story" Harper magazine, Feb

۲۰۰۰.

"The Bush Family Oligarchy – Part two: the Third generation".

<http://www.newnetizen.com/>

[presidential/bushoiligarchy.html](http://www.newnetizen.com/presidential/bushoiligarchy.html).

نهه ويشتم فصل

زه بيا خرڅ شوم

د خپل ژوند په دې پړاو مې احساس کړه، چې مور په رښتيا هم د نړيوال اقتصاد يوه نوي دور ته ننوتې يو. يو وخت به رابرت ميکنامارا زما ايډيال شخصيت و. دا سړی د دفاع وزير او د نړيوال بانک د مشر په توگه د خپل وخت حاکم و. ده چې مسایل څنگه پر مخ وړل چټکتيا پکې راغله، تر دې چې زما تر ټولو بد شکونه يې هم شاته پرېښودل. د کينز پر نظرياتو ولاړ دده سړي فکر او رهبري هرې خواته نفوذ کاوه. همدارنگه د اقتصادي جنايت پاليسي دومره پراخه شوې وه، چې هر ډول چارواکي او بېلابېل کاروبارونه يې په خپله ولکه کې راوړي وو. ددې گومارنې او چمتوالي NSA کړی و، دوی هم هماغه کار کاوه، خو په دې توپير چې سترو اقتصادي جنايتکارو د نړيوالې بانکدارۍ د سيستم فنډ نه مصرفاوه. پخواني اقتصادي جنايتکار، يعنې ما غوندې خلک هم گرځېدل، خو دا نوی کهول ډېر وران و. ۱۹۸۰ مه لسيزه کې له منځنۍ درجې ادارې ځينې ځوانې مېرمنې او سړي راڅرگند شول، دوی ويل چې موخې ته د رسيدو لپاره هره وسيله بايد وکارول شي او نړيواله امپراتوري خو هسې هم د گټې لار وه.

دا نوې ليوالتيا د انرژۍ صنعت پورې محدوده وه، ما هم په دې برخه کې کار کاوه. کانگريس په ۱۹۷۸ کې د PUPRA قانون پاس کړ، بيا دا قانون له ډېرو پيچليتاو تېر شو او بالاخره په ۱۹۸۲ کال کې د قانون په توگه ومنل شو. اصلاً کانگرس غوښتل چې ددې قانون په مرسته زما په څېر د وړو شرکتونو حوصله ورزياته کړي او د برېښنا او انرژۍ د ترلاسه کولو نوې لارې چارې ولټول شوي. ددې قانون له مخې د ټولگټو چارو لوی شرکتونه اړ وو،

چې د وړو شرکتونو تولید کړې برېښنا ترې وپېرې. د کارتر هيله دا وه چې په تېلو تکیه راکمه شي هغه که کورني وي او که بهرني. ددې قانون څرگنده موخه د وړو انرژيو موندلو د نويو لارو چارو لټولو تر څنگ د هغو خپلواکو شرکتونو ملاتړ و، چې د امریکايي ادارې څرگندونه ترې کېده خو حقيقت پېڅې بل ډول رابښکاره شو.

په ټوله ۱۹۸۰ مه، بلکې ۱۹۹۰ مه لسيزه کې نوي کاروبار رامنځته کولو پر ځای اصلاحاتو ته ډېر پام وشو. په دې موده کې ما ولیدل چې سترو شرکتونو ډېر واړه شرکتونه له ستوني تېر کړل. تر دې چې د ټولگټو چارو شرکتونو هم له وړو يونټونو سره همداسې وکړل.

ځينې شرکتونو ته د قانون له مخې داسې جواز ورکړل شو، چې اخیستونکي شرکتونه (هولډينگ کمپني: هغه شرکتونه چې اسهام اخلي) يې جوړ کړل او د انرژۍ د تولید پر پر ټولو خپلواکو منظمو (ريگوليتيد) او نا منظمو شرکتونو واکمن شول. (ريگوليشن: دا د انرژۍ د شرکتونو لپاره ځانگړی قانون و.) په دوی کې زیاترو يې شرکتونه اول ديوالیه کړل او وروسته يې وپېرل. ځينې يې داسې هم وو، چې له صفره يې پیل کړه او د خپلواکو شرکتونو معادل شرکتونه يې جوړ کړل.

پر تېلو د تکیه د کمي فکر په ډېران ولويد. ريگن د تېلو د شرکتونو احسانمن و. د تېلو د سوداگر په توگه خو بوش هسې هم معلوم و. دا دواړه هغه مشران وو، چې چارواکي يې زیاتره يا د تېلو د شرکتونو غړي وو يا د ودانيزو شرکتونو او له دې دواړو ادارو يې ښه گټه ترلاسه کوله. ډېرو ديموکراتانو هم په دې موده کې ښه گټه وکړه او پر ځای ددې خلکو منلوی وو.

IPS د چاپېريال له پلوه د گټورې انرژۍ په پيدا كولو كې خپل اوږدمهالي فكر پر ځاى وساته. مور د PUPRA په ټاكل شوي اصلي موخې د عمل اراده لرله او ډاډه ژوند مو كاوه. مور له څو هغه خپلواكو شركتونو يو وو، چې هم مو ځان ساته او هم مو پرمختگ كاوه. ددې لامل هغه تېر خدمتونه وو، چې ما د كارپوريتوكراسۍ لپاره كړي وو.

د انرژۍ په ډگر كې چې هرڅه كېدل د هغه ميلان نښه وه، چې په ټوله نړۍ غوړېده. د ټولنيز پرمختگ فكر، چاپېريال او د ژوند د نښگنې مسايل اوس دويم لاس موضوعات وو. ددې بازار اصلي سكه اوس حرص وه. ټول بهير كې ډېر ټينگار پر دې كېده، چې شخصي كاروبار پرمختگ وكړي. دا نظر هم و چې پانگوال نظام د سوسياليستي نظام په پرتله ښه دى او دا خپله د كمونيزم مخنيوى دى. وروسته معلوم شوه، چې دې جواز ته هېڅ اړتيا هم نه وه. دا خبره د يوه نظر په توگه منل شوې وه، چې لويې پروژې كه د دولت پر ځاى شخصي پانگوال ته ورکړل شي، نو څه ناڅه گټه به حتمن لري. نړيوال بانک هم ددې نظر ملاتړ كاوه، دوى هم ويل چې اوبه رسونه، ترانسپورتي سيستم، ټولگټې چارې او نورې اسانتياوې چې تراوسه دولتي وې، خصوصي سكتور ته دې ورکړل شي.

دې سره د جنايتكارې فكر خپراوي اسان شو. اوس له كاروباري كړيو مشران هغه ډگر ته استول كېدل، چې تر دې مخكې به څو كسان ورتلل او ددې كار لپاره به ټاكل كېدل. دا مشران په ټوله نړۍ كې خپاره شول. تر ټولو ارزانه كاركوونكي يې ولټول. اسانه زېرمې او سرچينې يې وموندلې او پراخه بازارونو ته يې مخه كړه. دوى په خپل كار كې ډېر چالاك وو. د خپلو مشرانو جنايتكارو غونډې، لكه زه چې په اندونيزيا، پانامې او كولمبيا كې وم. دوى په خپلو فسادونو د پردې اچولو لپاره ورته د اقليت پالنې نوم وركړ.

زموږ غونډې دوى ټولنې او هيوادونه په لومه کې بند کړل. دوى پورورو هيوادونو سره د ډېرو پېسو ژمنه وکړه او له پوره د خلاصې لاره يې ورته د خصوصي سکتور کاروونه وروښوده.

دوي ښوونځي او سرکونه جوړ کړل، ټيليفون، رسنۍ او طبي اسانتياوې يې رامنځته کړې خو که به يې بل څاى کې ارزانه زېرمې او مزدوارن پيدا کړل دا ټولنه يې همداسې پرېښوده او ترې وتل. ددې ټولنو هيلې لوړې او پايې يې ډېرې بدې شوې. خو کاروباريان په دې کارونو نه پښېمانه شول او نه يې وجدان نا آرامه شو.

زه به حيران وم، چې ددوى اروا به نارامه شوې وي؟ آيا زما غونډې دوى ته هم کله شک په نصيب شو؟ آيا دوى هم کله په کوم چټل نهر کې کومه ښځه په لمبا ليدلې، او کوم سپين ږيرى سړى نهر ته په رفع حاجت ناست دى؟ له بده مرغه اوس په دې لوبه کې کوم هاوورد پارکر نه و پاتې، چې داسې پوښتنې يې کړې وای.

که څه هم IPS ښه روان او ما له گد ژونده خوند اخيست خو د خفگان يو څپه هم راباندې راغلې وه، ځکه زه د يوې پېغلې لور پلار وم او دا فکر مې کاوه، چې دې ته به څه ميراث پاتې شي. ما چې څه کړي، د جرم احساس يې زه يې خوړلم.

چې مخ به مې واړاوه، له څوړونکي تاريخ سره به مخ شوم. د نوي دور معاصر اقتصادي سيستم له دويمې جگړې وروسته راجور شو. دا نظام د بېلابېلو هيوادونو مشرانو په يوه ناسته کې رامنځته کړ، دا ناسته د نيو همشپاير په Bretton woods کې شوې وه. زه د همدې ايالات يم. نړيوال بانک او IMF ادارې رامنځته شوې، چې په جنگ کې ويجاړه شوې اروپا بيا وروغول شي. دا دواړه ادارې ډېرې کاميابې شوې. دا نظام ډېر په چکتۍ

خپور شو. د امریکا هر متحد پرې د تصدیق تاپه ووهله او دا مرض یې آب حیات وباله. مور تولو ته دا باور راکړل شو، چې د کمونیزم له ناوړه پنځو به خوندي یو.

زما شک په خپل ځای چې دا هر څه مور کومې خواته بیایي خو د ۱۹۸۰ کال په وروستیو کې چې شوروی اتحاد او نړیوال کمونیزم وپرخید، دا خبره څرگنده شوه، چې د کمونیزم مخنیوی له سره هدف نه و. تر څنګ یې دا هم ښکاره شوه، چې د نړیوالې امپراتورۍ ریښې په پانګوال نظام کې دي او د ودې فرصت ورکول کیږي. جم گیرنيسن تبصره کړې وه چې:

(نړۍ یوه کېنل؛ خصوصاً اقتصادي نړیوالتوب او د ازاد بازار سوداګري هغه پراسراره پانې دي، چې خپله په خپل ذات کې یوه رښتیني امپراتوري ده نړۍ کې داسې ملت نشته، چې ځان د نړیوالتوب له جاله خوندي وساتي. البته ځینې استثنا دي چې د نړیوال بانک، نړیوال سوداګریز مرکز او IMF ادارو له اصولو او قوانین خوندي پاتې وي. دا نړیوالې مالي ادارې که هر څومره ناوړه لو نیګمرې دي خو دا ثابتوي، چې د اقتصادي نړیوالتوب معنا څه ده؟ منل یې څه گټه او نه منل یې څه زیان لري؟ که ټولنه هر څومره نابرابره وي، خو ددې اقتصادي نړیوالتوب قوت دومره ډېر دی، چې مور به په خپل ژوند د نړۍ ټول اقتصاد، د ازاد بازار په یوه نړیوال سیستم کې گورو.)۱

ما چې دا حالت ولید او فکر مې وکړ؛ نو پرېکړه مې وکړه چې زه باید د اوس د Conscience of an Economic Hit Man (د اقتصادي جنايتکار ضمیر) په نوم کتاب ولیکم او په دې کتاب کې به دا هر څه بیانوم. خو ما ددې کار د پټولو هېڅ هڅه ونه کړه. نن هم داسې لیکوال نه يم، چې په خپلو کړنو دې پرده واچوم. ما به چې څه کول نورو سره مې پرې خبرې اترې کولې.

دې سره له نورو خلکو داد اخلم. زه له ټولو غواړم چې مرسته راسره وکړي او تېرې پېښې سمې انځور کړو. زه غواړم دا مواد چې زه پرې کار کوم، له خپلو ملگرو سره شریک کړم او د هغوی غبرگون هم وگورم. زه پوهېږم دا کار خطر لري، خو زه یې په یوه طریقه لیکلای شم. خو دا خبره پته وه، چې ما په MAIN کې کوم وخت تېر کړی، په اړه یې کتاب لیکم.

د ۱۹۸۷ ز کال په یوه مازیگر د MAIN پخواني همکار زنگ راووه او له Stone and Webster Entineering corp. شرکت سره د یوه گټور مشاورتي قرارداد وړاندیز یې راته وکړ. دا شرکت یو له لویو انجینري او ساختماني شرکتونو و. په قرارداد کې ویل شوي وو، چې زه به ددوی یوې څانگې ته راپور ورکوم، دا څانگه یې زما IPS ته ورته د انرژۍ یوه خپلواکه اداره وه. زه په دې ډاډه وم، چې د نړیوالو اقتصادي جنایتکارو په هېڅ ډول پروژه کې به ککر نه یم.

ملگري مې راته وویل، چې زما کار هم پکې ډېر ته دی. زه یو له هغو بختورو خلکو وم، چې خپل شخصي شرکت مې جوړ کړ، پرمختگ یې وکړ او ما د انرژۍ د صنعت په ډگر کې لوی نوم وگاټه. د SWEC شرکت زما له CV سره ډېره لیوالتیا لرله او غوښتل یې چې زما نوم د خپلومشاورینو په لیست کې شامل کړي. دا یو قانوني او د صنعت د چارو برعکس طرز العمل و. دا وړاندیز مې ډېر خوښ شو، ځکه په څو دلیلې ما غوښتل چې خپل شرکت IPS وپلورم.

په کومه ورځ چې SWEC ته ورننوم، نو اجرایه رئیس مو ځان سره ډوډۍ ته بوتلم. څو شېبې مو شخصي خبرې وکړې. دې وخت کې زه پوه شوم، چې زما د شخصیت یوه برخه غواړي چې د سوداگریز مشاوریت دې برخې ته راشي. د انرژۍ د پېچلو مسئولیتونو، د کارکوونکو کنټرول، کتنې، سلگونه

خلک او د هغوی کارونه څارل، له دې ټولو جنجالونو د خلاصی لپاره زما د شخصیت یوې برخې دا وړاندیز مانه. له مخکې مې فکر کړی و، چې ددې شخص په وړاندیز شویو پیسو به څه کوم؟ پرېکړه مې وکړه، په دې پیسو به یوه غیر انتفاعي (خیریه) اداره رامنځته کوم.

تر ډوډۍ وروسته مو خواږه خوړل چې زما کوربه زما د یوه کتاب The Stress Free Habit یادونه وکړه. ویلی یې چې ددې کتاب صفتونه یې اوریدلي دي. بیا یې زما سترگو ته په راکتو وویل: (ته د کوم کتاب د لیکلو اراده لرې؟)

زما معدې درد وکړ، پوه شوم چې څه خبره ده، ورته مې وویل: (نه! اوس خو اراده نه لرم.)

هغه وویل: (په دې خبره خوښ شوم، د MAIN په څېر مور هم غواړو، چې خبرې مو خوندي وي.)
ما ورته وویل: (زه پوهېږم)

هغه موسکې شو او بېرته یې په خپله څوکی کې ډډه ووهله.

(ستا وروستی کتاب چې د ذهني مسایلو په اړه دی ښه دی. ځینې وخت داسې کتابونه د انسان راتلونکی روښانه کوي. زموږ د شرکت د مشاور په توګه ته داسې کتابونه لیکلای شې.) ماته یې راوکتل او د ځواب په تمه شو.

(مننه، خوښ شوم.)

(بالکل! مور یې درسره منو. البته ددې ویلو اړتیا نشته، چې ته به په کتاب کې زموږ د شرکت یادونه نه کوې او زموږ د کار د څرنگوالي په اړه به څه نه لیکې. پردې سربېره، چې تا په MAIN کې څه کړي، په هغه به هم خوله

بنډوي. همدارنگه سياسي موضوعات، نړيوالو بانکونو سره اړيکي او پرمختيايي پروژي هم ستا له حدودو بهر دي. يوازې د راز ساتلو خبره ده. ما غوښتل داد ورکړم: (بېخي سمه ده، ددې خبرې اړتيا نشته.)

يوه شېبه مې ويل گني زړه مې ودرید، يو پخوانی احساس بيا راتازه شو، بېخي هماغسې لکه اندونيزيا کې چې هاوورد پارکر سره، پانامه کې فيدل او کولمبيا کې پاولا سره و. زه يو ځل بيا خرڅېدم، له سوچه قانوني پلوه دا کوم رشوت نه و. دا يو حقيقي تړون و، چې يو شرکت زما نوم په خپله خاطرې کې ليکي او وخت ناوخت ما خپل دفتر ته د مشورې اخيستو لپاره ورغواړي. زه خو پوه شوم چې ددې وړانديز تر شا اصلي موضوع څه ده. ده د يوه ريشن په معادل معاش زه خپل شرکت کې وگومارلم.

په دې مازيگر زه هوايي ډگر کې د فلوريډا پرواز ته په تمه غلی ناست وم. ځان راته يوه فاحشه او تر هغې بدتر ښکارېده. ما احساسوله چې خپلې لور، کورنۍ او هيواد سره مې خيانت وکړ خو ځان ته مې دا داد ورکړ، چې زه بله لاره نه لرم، زه وېرېدم چې که دا وړانديز مې نه وای منلی؛ نو پاپبله به يې له خطره ډکه وه.

۱. "American Empire: global Leader or Rogue Power?" Jim Garrison.

دېرشم فصل

پانامه د امريکايي برید پر وړاندې

طوريچو مر شوی و، خو پانامه زما په زړه کې ژوندی وه. زه په لويديځه فلوريډا کې اوسېدم، خو د منځني امريکا له پېښو د خبرېدو وسايل مې لرل. د طوريچو پاتې شوني وو، خو د هغه د پرمخ وړلو لپاره هغه وقار، شخصيت او هوډ نه و. په ټوله نيمه کره کې د شخړو د حل هڅې روانې وې. همدارنگه امريکا ته د کانال د شرايطو پر تړون د پابندۍ هوډ هم قوي و. د طوريچو ځای ناستي مينول نوريگا د خپل مشر سياستوال په پلونو روان و. ما نوريگا ونه وليد. لومړيو کې يې هڅه وکړه چې د لاتيني امريکا د مظلوم او بېوزله ولس په گټه کارونه وکړي. له دې پلانونو يې يو دا و چې د نوي کانال امکانات وڅېړل شي، ددې کانال ودانيزې چارې جاپان پر مخ وړلې. له تمې سره سم واشنگټن او امريکايي شخصي شرکتونو ددې کار سخت مخالفت وکړ او نوريگا پخپله وليکل:

(د بهرنيو چارو وزير جورج شلتز د بيشتل نړيوال ساختماني شرکت ريئس پاتې شوی دی. د دفاع وزير کسپر وين برگر ددې شرکت معاون و. بيشتل ته دا تر ټولوښه فرصت دی، چې د کانال د جوړولو له لارې يې حساب دالر وگټي د ريگن - بوش ادارې خطر احساسوه، چې په دې معامله کې به جاپان ميدان وگټي. دلته خبره د خلکو د گټې نه؛ بلکې د کاروباري رقابت وه. که اجاره جاپان اخيستي وای؛ نو امريکايي ساختماني شرکتونه به له بيليونونو دالرو گټې برې خپې پاتې وو.) ۱

خو له بده مرغه اوس کيسه له نوريگا سره وه، طوريچو نه وه. ده د خپل رهبر په څېر وقار او جدیت نه درلود. د وخت په تېرېدو يې د فساد کيسې

خپرې شوې. تر دې چې د يوه سياسي حريف Hugo Spadafora د وژنې نور هم پرې پورې شو. د نوريگا شهرت د پانامې د پوځ له G.۲ يونټ پيل شو، چې دى يې قومندان و. دا د پوځي استخباراتو شعبة وه او د امريكا له CIA سره يې اړيکې لرلې. له دې لارې يې د CIA له مشر ويليم جي کيسې سره شخصي اړيکې رامنځته کړې. CIA له دې اړيکو په کارابین او منځنۍ لوېديځې امريکا کې د خپلو پروژو عملي کولو لپاره گټه واخيسته. مثلاً په ۱۹۸۳ ز کال کې امريکا پر گرینيډا د برید گواښ وکړ. دا اخطار يې بايد کاسترو ته ورکړى وای، خو Casey نوريگا ته وويل چې دا گواښ دې تر کاسترو ورسوي. نوريگو خپله کوليبيا او د مخدره توکو په نورو مرکزونو کې CIA د نفوذ لاره هواره کړه.

تر ۱۹۸۴ ز کال نوريگا پرمختگ وکړ، جنرال او د پانامې د دفاعي پوځونو سپه سالار شوى و. ويل کيږي په همدې کال چې Casey پانامې ښار ته سفر وکړ، په هوايي ډگر کې ورته د CIA استازي ښه راغلاست وويل او ده ترې وپوښتل چې: (زما زوى نوريگا چېرته دى؟) بيا چې نوريگا امريکا ته لاړ دواړو د Casey په کور کې سره شخصي ليدنه وکړه. څو کاله وروسته نوريگا خپل اعتراف وکړ، چې له Casey سره د نږدې اړيکو له امله اوس ځان نه بدليدونکى گڼي. دى پوهېده چې د G.۲ په څېر CIA هم د خپل حکومت قوي شعبة ده. دى ډاډه و، چې د کانال د تړون او پر امريکايي پوځي بيز به دده له موقف سره بيا هم Casey ورته خونديتوب ورکوي. ۲

طوريجو په نړيواله توگه د انصاف او مساوات سمبول و خو نوريگا د فساد او پستۍ ښه گرځېدلې وه. دا خبره هله پخه شوه، چې نيويارک ټايمز ۱۹۸۶ کال د جون په ۱۲ مه نېټه يوه ليکنه خپره کړه، ددې ليکنې عنوان و: (د پانامې اوسپنيز سړى د مخدره توکو او تورو پېسو په راکړه ورکړه کې ښکيل

دی. دا لیکنه یوه د Pulitzer جایزې گټونکي معتبر خبریال کړې وه، ده ویلي وو، چې د لاتیني امریکا جنرال د مخدره توکو په پټ او ناوړه کاروبار کې شریک دی. ده د امریکا او کیوبا دواړو لپاره او پر ضد جاسوسي کړې او په دې برخه کې یې هم شخصیت د یوه دوه مخي جاسوس دی. G-۲ د ده په امر د هوگوډا فورا سر پرې کړ او په پانامه کې د مخدره توکو ټول کاروبار دی خپله رهبري کوي. دې لیکنې سره د جنرال یو انځور هم خپور شوی و او په سبا یې نور جزئیات هم خپاره شول. ۲

د نوریگا خپلې ستونزې هم ډېرې وې، بیا یې لا داسې ولسمشر سره مخه شوه، چې د هغه شهرت خپله هم ددې ستونزو ښکار و او خبریالاتو د جورج ډبلیو بوش د شخصیت Wimp Factor ونوماوه. ۴ ددې خبرې ارزښت هله زیات شو، چې سکول اف امیریکاز ته یې پنځلس کلن تمدید ور نه کړ. د جنرال په یادښتونو کې ډېر په زړه پورې حالت بیان شوی دی:

(موږ غوښتل چې په ډېر فخر او قوي هوډ د طور یجو نظریات عملي کړو، خو امریکا نه منل. امریکا د خپل (سکول آف امریکاز) تمدید یا پرې له سره خبرې اترې غواړي. هغوی ویل چې په منځني امریکا کې د مخ پر زیاتېدو چمتوالي لپاره دوی، دې ته هم اړتیا لری. خو دا ښوونځی زموږ د خورېدو لامل کیږي. موږ په خپله خاوره ځنگه وژونکې ډلې DEATH SQUAD یا د کین اړخو متشددو پوځیانو ته د روزنې اسانتیاوې ورکړو. ۵)

دې حالت ته په کتو نړۍ باید دمخه پوه شوې وای چې څه کېدونکي دي، خو ټوله نړۍ هله حیرانه شوه، چې د ۱۹۸۹ کال د دسمبر په ۲۰ مه نیټه امریکا پر پانامه برید وکړ. له دویمې نړیوالې جگړې وروسته په هېڅ یو ښار داسې هوايي یرغل نه و شوی. ۶ پانامه او وگړي یې له هېڅ پلوه امریکا یا

نورو هیوادونو ته خطر نه و. سیاستوالو، حکومتونو او رسنیو د امریکا دا یو اړخیز عملیات وغندل او د نړیوال قانون پر ضد عمل یې وباله.

که دا پوځي عملیات د یوه داسې هیواد پر وړاندې شوي وی، چې عام وژنه پکې شوې وی؛ نو خلکو زغمل. مثلاً د پینویشټ - چیلی، د سترانر - پیراگوئی، د سوماسا - نکاراگو او د دي آبنس - ال سلویدور، یا د صدام حسین عراق ... خو پانامې داسې هېڅ حرکت نه و کړی. ددوی گناه یوازې دا وه، چې د زورورو سیاستوالو او کاروباري اشخاصو پر وړاندې یې سر تپت نه کړ. دوی ټینگار کاوه، چې د کانال ترون ته دې درناوی وشي. له ټولنیزو مشرانو سره یې خبرې اترې وکړې او جاپان سره یې د یوه نوي کانال د کیندلو په امکاناتو هم فکر کړی و. پاېله دا شوه، چې دوی خپله له بربادې سره مخ شول، نوریگا ولیکل:

(امریکا دا نه غوښتل چې پر کانال دې خپلواکه پانامه واکمنه وي او جاپان دې ترې ملاتړ وکړي. ددې لپاره یې له ۱۹۸۲ ز کاله یو کمپاین پیل کړ او بالاخره په هوایي برید پای ته ورسید....

په دې وخت کې سلټز او وین برگر داسې وښودل، چې دوی گني د ولس خدمتگار چارواکي دي. په اصل کې دوی د پراخه جهالت لاملین وو. دوی نه پوهېدل چې د ځواکمنو خلکو د اقتصادي گټو لپاره کارېږي. دوی غوښتل چې ما له خپلې مخې لیرې کړي، ددې لپاره یې تبلیغات پیل کړي

۷۰) و

واشنگټن یو کس ددې برید مسئول وباله. امریکا خپلې پېغلې او ځوانان پانامې ته ددې لپاره ولېږل چې یو کس ته سزا ورکړي. دې پېغلو او ځوانانو خپل ژوند او ضمیرونه داو کړي وو. ډېر شمېر ماشومان او بې گناه خلک یې ووژل. د پانامې ښار یې وسیخه او سزا یې یوازې یو کس ته ورکوله،

هغه نوريگا نومیده. دا يې د بدی د سمبول په توگه وړاندې کړ، د ولس دښمن يې وباله، د نشه يي توکو په سوداگري يې تورن کړ او په دې توگه د امريکا حکومت يوه بهانه پيدا کړه چې د يو سل او شل زره نفوس لرونکي دې ښار باندې بې ساری پوځي يرغل وکړي، دې خلکو له بده مرغه د ځمکې يوه قيمتي ټوټه لرله.

زه دې بريد دومره خفه کړم، چې څو ورځې څوریدم. دا سمه ده چې نوريگا ساتونکي لرل، خو گيدران Jackals بيا هم ده ته ورسيدل. هماغسې لکه رولډوز او طوريجو ته چې ورسيدل. دده زياتره ساتونکي امريکايي پوځ روزلي وو. دوی پېرل کيدل. گيدرانو خپل کار کولای شو او دوی پرې سترگې پټولای شوی؛ بلکې خپله يې هم دا کار کولای شو.

ما چې په دې بريد څومره فکر وکړ، دې پایلې ته ورسيدم، چې امريکا د امپراتوري جوړونې پخوانيو وسلو ته مخه کړې ده. د بوش ادارې دا هود کړی و، چې له ريگن به يو قدم مخته کيږي او نړۍ ته به دا پيغام ورکوي، چې دوی خپل هدف ته د رسېدو لپاره ښکاره تشدد هم کولای شي.

دا خبره لمر غونډې روښانه ده، امريکا غوښتل له پانامې د طوريجو پاتې شوني ختم کړي او داسې يو لاسپوڅی نظام رامنځته کړي چې ددوی غلام وي. پر دې سربېره يې غوښتل چې عراق غونډې هيوادونه ووېروي او د ځان تابع يې کړي.

ډيويد هېرنيس د نيويارک ټايمز مجلې ايډيټر او د ډېرو کتابونو ليکوال دی، ده ډېره په زړه پورې تبصره کړې وه، ۲۰۰۱ کال کې يې *Shooting the Moon* نومي کتاب کې ليکلي:

(امريکا د نړۍ په هر کونج کې له بې شمېره چارواکو، متقدرو اشخاصو، مشرانو او پوځيانو سره معاملې کړې دي. په دې ټولو کې يوازینی شخص

اقتصادي ترهگري | ۲۷۱

جنرال انتونيو نوريگا دی چې امريکا پرې داسې ور ولويدله. په خپل دوه نيم سوه کلن تاريخ کې دوی لومړی ځل په يوه هيواد برید کړ او د هغه هيواد ولسمشر يې محکمې لپاره امريکا ته راوست چې د امريکايي قانون له مخې سزا ورکړل شي، خو دا جرمونه مجرم امريکا کې نه؛ بلکې په خپله خاوره کړي وو. ۸۰

له بمبارۍ وروسته د امريکا حالات يو څه درانه شوي وو. يو وخت داسې فکر کېده، چې هر څه گني برعکس شول او ټول تاوان به دوی پرې کوي. د بوش ادارې به بنيادي نوريگا مات کړی وی، خو ددوی پر وړاندې پرته ستونزه قانوني جواز و. د خلکو په ذهن کې يې يو وپرونکی بدماش تصوير جوړ کړی و، چې کمزوري خلک به يې گوانبل، وروسته بيا د ترهگري په دور کې همداسې ثابت هم شو. ويل کيږي چې امريکايي ځواکونو تر درې ورځو بمبار شوې سيمې ته رسنۍ، کارپوهان او د سره صليب کارکوونکي نه پرېښودل. وروسته خبريالانو دا پوښتنه راپورته کړه چې څومره شواهد له منځه وړل شوي او څومره خلک د طبي اسانتياوو نه لرلو له امله مړه شوي دي؟ دې پوښتنو هېڅ ځواب نه درلود.

ددې برید په ډېرو حقايقو به هېڅکله پوه نه شو او نه به دا معلومات وشي، چې په دې ټول وژنه کې څومره خلک مړه شوي دي. د دفاع وزير د مړو شمېر له پنځو سوو تر شپږو سوو ښودلی و خو د بشري پالنې خپلواکو ادارو دا شمېر له درې زرو تر پنځه زرو ښودلی او د پنځه ويشت زرو خلکو يې کورۍ خبر يې ورکړی و. ۹

نوريگا يې ونيو، ميامي ته يې وليږد او هلته په څلويښت کاله بند محکوم او د امريکا پر ځمکه يوازینی بهرنی جنګي بندي وبلل شو. ۱۰

د نړۍ تر ټولو ستر قوت بشریت ته سپکاوی وکړ او زرگونه يې گناه خلک يې ووژل، ټوله نړۍ پرې خفه وه، خو په امريکا کې لږ خلک د واشنگتن په دې کړي جرم پوهېدل. رسنيو دې پېښو ته محدود لاسرسی درلود، لاملونه يې ډېر وو: حکومتي پالیسي، خپرندويه ادارې او د رسنيو مشرانو ته د سپينې مانۍ لارښوونې. د کانگرس غړي هم وېرېدل چې بوش سره يې ستونزه رانه شي او خبريالانو هم ويل چې دې ولس ته اتلان په کار دي، نه موخې.

ددې ظلم او وحشت په توپان کې يوازې يوه استثنا وه، هغه هم د NEWS DAY ايډيټر او اسوشيتډ پريس خبريال Peter Eisner، ده پر پانامې بريد خپور کړ او څو کاله يې بيا پرې شننې کولې. (د مينول نوريگا يادښتونه، د امريکا بندي) په ۱۹۹۷ ز کال کې خپور شوی او پکې يې ليکلي: (نوريگا سره د جنگ تر نامه لاندې چې کومې وژنې، وړانې او ظلم شوی دی او ددې په اړه چې د دروغو څومره اوازې خپرې شوي، دا د امريکايي جمهوريت لپاره لوی خطر دی.... پوځيانو ته امر شوی و، چې د پانامې خلک ووژني او هغوی همداسې وکړل. ورته ويل شوي وو چې دا هيواد بايد له يوه ظالم او جاهل مشر نه وژغورل شي. دوی چې دا کار وکړ؛ نو خپلو هيوادوالو (امريکايانو) ترې په يوه خوله ملاتړ وکړ. ۱۱) په امريکايي زندان کې له نوريگا سره د مرکې په شمول تر زورو خپرونو وروسته Peter Eisner وليکل:

(په نوريگا چې کوم تورونه پورې شوي فکر نه کوم، چې شواهد دې يې جرم ثابت کړي. د يوه بهرني سپه سالار او خپلواک ولسمشر په توگه چې ده څه کړي، فکر نه کوم چې امريکا ته دې پر پانامې د بريد جواز ورکړي او نه دده کړنو امريکا ته کوم امنيتي خطر پېښاوه.) ۱۲

په وروستيو کړنو کې ليکي :

(د سياسي حالاتو له مطالعې او په بريدونو د راپورنو په لړ کې دې پايلې ته ورسيدم، چې دا بريد د قوت د ناوړه کارونې يوه کرکجنه بېلگه ده. دې بريد امريکايي ساينسپوهانو او د هغوی پانامايي شريکانو ته موخې اسانې کړې او بيه يې د بې ساري انساني وينې تويولو په شکل پرې شوه. ۱۳۰) له طوريجو مخکې واکمنه ډله او آرياس کورنۍ بيا واک ته ورسیده. له کوليبا د پانامې د جلا کولو او د طوريجو واک ته رسيدو په موده کې دا خلک د امريکا لاسپوخي وو. د کانال د نوي تړون اختلافي موضوع حل شوه، خو په عمل کې پر دې اوبلنې لويې لارې امريکا واکمنه شوه؛ سره ددې چې په رسمي اسنادو کې داسې هېڅ خبره نه وه شوې.

ما MAIN کې د خپلو تجربو په رڼا کې پر دې پېښو فکر وکړ او هماغه پوښتنې مې په ذهن کې راولارې شوې :

دې خلکو د سم گام پورته کولو پر ځای څومره ډېرې پرېکړې د خپلو غوښتنو له مخې وکړې؟ په دې کې هغه مهمې تاريخې پرېکړې هم وې، چې ميليونونه خلک ترې اغېزمنېدل. زموږ د حکومت څومره چارواکي د ملي گټو پر ځای خپلو شخصي گټو پسې منډې وهي؟ او څومره جگړې يوازې ددې لپاره وشوې، چې ولسمشر خپلو رايه اچوونکو ته ځان قوي، زړور او فعال وښيي؟

نوې ادارې SWEC سره مې ژمنه هم کړې وه، خو پر پانامې د ناوړه بريد خفگان زه دې ته وهڅولم چې په خپل کتاب بيا کار پيل کړم، يوازې په دې توپير چې غوښتل مې طوريجو د خپلې توجه مرکز وگرځوم. دې کيسې دا فرصت راکړ، چې له ټولو شويو ظلمونو او بې عدالتيو پرده پورته کړم، دې

کړنو زموږ ژوند خور. دا ځل مې پرېکړه وکړه چې هر څه به پټ کوم او له هېڅ مشر يا ملگري سره به يې په اړه مشوره نه کوم.

په دې کتاب مې چې کار کاوه، دې ته حيران پاتې وم، چې موږ اقتصادي جنايتکارو په څومره هيوادونو کې څومره پراخ عمليات کړي دي. خو داسې هيوادونه مې غوره کړل، چې بېلگې پکې څرگندې وې، خو داسې هيوادونه سخت ډېر وو، چې زموږ تر عملياتو وروسته ډېر خراب شوي دي. خپل دې فساد ته په کتو مې وېره احساس کړه. خان سره د حساب په لړ کې پوه شوم، چې د ورځنيو چارو او بوختياوو له امله مې دې موضوعاتو ته هېڅ په پراخه نظر کتلي نه وو. زه چې په انډونيزيا کې وم د هاوورډ پارکر خبرو او د زلمي ريزي ځينو ټکو به په تشويش کولم. په پانامه کې چې فيډل ځيني شيان (کانال، ټاپري (د وېشو کورونه)، د کانال ساحه او د نڅا ځای) راوېنول؛ نو دې شيانو راباندې ژور اغېز وکړ. همدارنگه په ايران کې له يمين او ډاکټر سره خبرو هم نارامه کړم، پر دې کتاب د کار کولو سره مې ذهن هم پراخه شو. زه اوس پوه شوم چې محدود فکر ښه وي، ځکه د خپلو کړنو د اغېز سم معلومات راته نه کېده.

په ښکاره دا هر څه اسان دي، خو دا تجربې څومره مرموزې وې. ماته خان د يوه جنگيالي په څېر ښکاره شو. په پيل کې ساده او معصوم وي، د خلکو په وژلو يې ښايي ذهن کې د اخلاقياتو اړوند ځيني پوښتنې وي. خو زياتره وخت خپله د وېرې احساس کوي، خپل پاپښت ته يې پام کېږي، ښايي د خپلې کورنۍ فکر به هم ورسره وي او د هغوی په مرگ به خفه کېږي. خو د وخت په تېرېدو چې څو جگړو کې برخه واخلي او خلک ووژني؛ نو زړه يې هم کلکېږي او مسلکي جنگيالي ترې وځي.

زه هم مسلکي جنگيالی شوی وم. ددې حقيقت له منلو وروسته مې د ذهن دريځې بېرته شوې او درک مې کړه، چې جرمونه څنگه کيږي او نړيواله امپراتوري څنگه رامنځته کيږي. اوس په دې پوه شوم چې دومره خلکو څنگه ظلمونه کړي دي؛ مثلاً هغه شريف خلک څنگه د شاه د پتو پوليسو د لاس آلې شوې، چې خپلې کورنۍ هم پرې گرانې وې. ښه او نېک المانيان څنگه د هټلر ملاتړي شول او څنگه د امريکا ښځو او نرو په پانامې بمبار وکړ؟

د يوه اقتصادي جنايتکار په توگه مې يوه ټنگه هم مخامخ له NSA يا دولتي ادارې نده اخيستې، ما خپل معاش له MAIN شرکت اخيسته. زه يو عام وگړی وم او شخصي اداره کې مې کار کاوه. په دې پوهېدو مې معلومات نور هم زيات کړل چې د اقتصادي جنايتکارو په توگه به د کاروباري مشرانو ونډه څه وي. نړۍ ته د جنگياليو (پوځيانو) يوه وپرونکې ډله په راتلو وه، دا خلک د خپل کار په اړه بې حسه وو، ما وليکل:

(نن زموږ ښځې او نړه تايلنډ، فلپاين، بوتسوانا، بوليويا او هغه نورو هيوادونو ته ورځي، چې هلته ښايي کارغوښتونکي خلک پيدا شي. دوی هلته د هغو خلکو د استعمار په اراده ورځي. دوی چې د کومو خلکو ښکار ته ورځي هغه خلک په سوی تغذيه او لوږه اخته دي. دا خلک په خامو جونگرو کې اوسېږي او د ښه ژوند فکر هم نه شي کولای. دوی خو دا تمه هم نه لري چې سبا به گني لمر راخېږي. ددوی ښکاريان امريکا کې له خپلو سرو او تودو دفترونو راوځي، په الوتکه کې له بحرونو اوږي، هلته په عصري هوټلونو کې اوسېږي او ښه رستورانونو کې ډوډۍ خوري، وروسته بيا د بدمرغو او نهيلو خلکو په لټه له همدې خايه وځي.)

په مور کې نن هم د غلامانو سوداگري شته. خو ننني سوداگر په غلامانو پسې د افريقا تورو ځنگلو ته نه ځي او نه هم د ښه توکو په لټه د چارلسن، کارتاجينا او هوانا د ليلاميو سالونونو کې گرځي. دوی هماغه بدمرغه خلک گوماري، بيا پرې د جاکتونو، پطلونونو، بوتانو، پرزو، کمپيوټر او نورو وسايلو فابريکې جوړوي، چې خپل توکي د خپلې خوښ بازار کې وپلوري. دوی دا اړتيا هم نه لري، چې د فابريکې جوړولو زيار وگالي، همالته له يوه ځايي سوداگر سره خبره کوي او د هغه له خدمتونو گټه اخلي چې خپلې ناوړه چارې پرې ترسره کړي.

دا ښځې او سړي ځانونه ډېر ريښتوني گڼي. دوی چې بېرته کورونو ته ستيږي خپلو بچو ته د زرو کنډرو جالب انځورونه وړي. سيمينارونو کې برخه اخلي، يو بل سره مرسته کوي او په ليرې پرتو هيوادونو کې د گمرک له چارواکو سره د چلند پر بېلابېلو لارو خبرې اترې کوي. ددوی بادارن ځيني وکيلان گوماري، دا وکيلان دوی ته ډاډ ورکوي چې ټولې کړنې يې له قانون سره سمې دي. دوی ځينې ارواپوهان او د مزدورانو چارو کارپوهان هم لري. دا کارپوهان اقتصادي جنايتکار په دې قانع کوي، چې دوی به اصل کې له بدمرغو خلکو سره مرسته کوي.

د غلامانو پخوانيو سوداگرو به ځان ته دا ډاډ ورکاوه، چې دوی د يوه توکي سوداگري کوي، دوی پوره انسانان نه دي او د سوداگري گټه يې دا ده چې د عيسوي کېدو ښه فرصت هم ورته برابرېږي. دوی په دې پوهېدل چې د ټولني د پايښت لپاره غلامان مهم دي او دا په اقتصادي پرمختگ کې هم مهم عنصر دی. د غلامانو عصري سوداگر ځان په دې ډاډه کوي، چې له بېکارۍ خو د ورځې په يوه ډالر کار ښه دی. تر څنگ يې دا فرصت هم ورکوي، چې له خپلې نړيوالې ټولني سره يوځای شي. دوی په دې هم

اقتصادي ترهگري | ۳۷

پوهېږي، چې د شرکت د پايښت لپاره يې دا نهيلي خلک مهم دي او ددوی ژوند پر همدې بدمرغو خلکو جوړ دی. خپله هم نه پوهېږي چې دوي خپله، د ژوند ډول يې او تر شا يې شته اقتصادي نظام له نړۍ سره څه کوي او بالاخره به داهر څه ددوی د خپلو اولادونو په راتلونکي څه اغېز کوي؟

حوالې :

۱. The Memoirs of Manuel Noriega..... " Peter Einser.
۲. "Shooting The Moon: The True Story of an American Man hunt unlike other, Ever", David harris
۳. ibid
۴. The Memoirs of Manuel Noriega....."
۵. Ibid
۶. See www.famoustexans.com/georgebush.
۷. The Memoirs of Manuel Noriega"
۸. "Shooting the Moon" David harris
۹. www.famoustexans.com/georgebush.
۱۰. "Shooting the Moon" David harris
۱۱. The Memoirs of Manuel Noriega"
۱۲. Ibid
۱۳. Ibid

عراق کې د اقتصاد جنايتکارو ماته

۱۹۸۰ لسيزه کې د IPS د مشر او د ۱۹۹۰ په وروستيو کې د SWEC د ستر سلاکار په توگه ما د عراق په اړه هغه معلوماتو ته لاسرسی درلود، چې ښايي هر چا به نه درلود. رښتيا دا ده چې په ۱۹۸۰ مه لسيزه کې لږ امريکايان د عراق په اړه پوهېدل. ددوي په ذهن خپور منظر کې عراق نه و، خو هلته چې څه کېدل ماته په زړه پورې وو.

زه خپلو ټولو هغه ملگرو سره په اړيکه کې وم چې په نړيوال بانک، USAID، IMF او نورو مالي ادارو کې يې کار کاوه. تر څنگ مې د بېشټل او نورو انجينيروي شرکتونو له کارکوونکو سره هم اړيکې لرلې، چې زما خسر هم پکې شامل و. ډېر هغه انجينران چې د IPS په څانگو يا نورو خپلواکو ادارو کې يې کار کاوه، اوس د منځني ختيځ په پروژو کې بوخت وو. زه ښه پوهېدم چې اقتصادي جنايتکار به عراق کې ډېر زيار گالي.

د ريگن او بوش ادارې پوخ هوډ کړی و، چې عراق به هم سعودي عربستان ته ورته کوي. ډېر لاملونه وو چې له مخې يې بايد صدام حسين د آل سعود پر پلونو تللی وی. ددې راضي کولو لپاره يوازې د هغو گټو يادونه بس وه، چې سعودي عربستان د پيسو مينځلو په پروسه کې کړې وه. عربستان سره چې معامله وشوه، په دښتو کې ښارگوټي جوړ شول، په رياض کې ښار کې د رمو ځای اوس پاکو لاريو ونيوه او ښاريانو له عصري ټکنالوجي گټه اخيسته. په دې کې د ترخو اوبو چاڼخونې، د ارتباطاتو سيستم او برښنا شامله وه.

صدام حسين پوهېده، چې د نړيوال قانون په مسئله کې هم عربانو ته ترجيح وکول کېده. واشنگتن کې دده بنو ملگرو د سعودي په کارونو سترگې پټولې، په دې کارونو کې يو يې له مذهبي جنونيانو سره مالي مرسته وه. عربستان له يوه داسې سياسي انقلاب سره په خپله اړيکه پوهېده چې پولې پر ترهگری ختمېدې. پردې سربېره يې نړيوالو مجرمينو ته هم ځای ورکاوه. امريکا خپله روسيه سره د جهاد په نوم اسامه بن لادن ته، له سعودي مالي مرستې غوښتې او ترلاسه کړې دي. د ريگن او بوش ادارې نه يوازې سعودي ته ددې کار ډاډ ورکړ؛ بلکې په نورو هيوادونو يې هم د ورته کار فشار راوړ.

۱۹۸۰ مې لسيزې کې په عراق کې ډېر شمېر قوي اقتصادي جنايتکار مېشت وو او فکر يې کاوه چې صدام به يوه ورځ لارې ته سم شي. که عراق امريکا سره د سعودي په څېر تړون کړی وی، نن به صدام ته پر خپل هيواد د حکومت سربېره سيمه کې د خپل رسوخ موندلو اجازه هم ورکړل شوې وه.

دې هېڅ توپير نه کاوه چې صدام حسين ظالم او جابر حاکم و، لاسونه يې په وينو رنګ وو او کارونو يې خلکو ته هېتلر رايادوه. امريکا مخکې هم ورته خلک زغملې او ملاتړ يې ترې کړی دی. مور ته دا خبره هم ښه وه، چې د پيټرو ډالرو (د تېلو پېسو) پر ځای مو ورته د امريکايي حکومت تضمين پانې (سيکورټي) ورمخکې کړې وی. دې سره به د تېلو د بې ځنډه عرضې تړون شوی وی او د تضمين پانو د سود په پېسو به لويو امريکايي شرکتونو په عراق کې ودانيزې چارې ترسره کولای. دې شرکتونو به ټول عراق کې د بنسټيزو پروژو په نامه لوی ښارونه اباد کړي وی او وچې دښتې به يې د کجورو په شنو باغونو بدلې شوې وی. ددې کار د کېدو په صورت کې به

مور تانگونه او جنگي الوتکې هم ورکړې وې او لکه د نورو هیوادونو به مو د اتومي وسلو بټۍ هم ورته فعالې کړې وې. مور دې کیسه کې هم نه وو، چې هغوی به گني په دې بټیو کې عصري وسله جوړولای شوه.

عراق مور ته ډېر مهم و، تر هغه څو چنده ډېر چې په ظاهره ښکارېده. د عام نظر برعکس د عراق معامله یوازې تر تېلو محدوده نه وه. په دې کې د اوبو او جغرافیایي سیاست مسئله هم ډېره مهمه وه. دجله او فرات دواړه سیندونه په عزاقي کې بهیږي، په سیمه کې دا یوازینی هیواد و چې د اوبو پر مهمو سرچینو واکمن و او دا ارزښت ورځ یې تر بلې لوړېده.

مور چې د انرژۍ له سکتور سره اړیکه لرو په دې پوهېږو چې په ۱۹۸۰ مه لسیزه کې د اوبو سرچینې له سیاسي او اقتصادي پلوه څومره ارزښت لري. د شخصي کولو په دور کې لویو شرکتونو لومړی د انرژۍ وړو شرکتونو ته سترگې نیولې وې چې څنگه یې تر ستوني تېر کړي او اوس یې پر دې فکر کاوه چې څنگه کولای شي افریقا، لاتینی امریکا او منځني ختیځ کې د اوبو سرچینې د خصوصي کولو (Privatization) ښکار کړي.

پر تېلو او اوبو سربېره عراق د جغرافیایي موقعیت له مخې هم مهم و. له ایران، کویت، عربستان، اردن، شام او ترکیه سره پولې لري او ساحل یې هم له فارس خلیج سره لگېږي. دا ځای اسراییلو او پخواني شوروي اتحاد ته دومره نږدې دی چې راکټي برید ترې په اسانه کېدی شي. د پوځي چارو کارپوهان دې ځای ته په دومره ارزښت قایل دي، لکه د فرانسې، هندي جنگونو او امریکایي انقلاب کې چې د هېسن HUDSON درې درلود. اتلسمه پېړۍ کې فرانسویان، انگریزان او امریکایان ښه پوهېدل، چې دره چا ونیوله لویه وچه د هماغه ده. نن خلک په دې پوهېږي چې عراق د ټول منځني ختیځ کونجی ده. پر دې سربېره عراق د امریکایي ټکنالوجی او

انجینري خدمتونو ښه بازار هم ثابتېدای شي. له تېلو پر دې غني سيمه (د ځينو خلکو پر وينا تر سعودي غني ده) واکمنېدل په دې معنا وو، چې دلته د بنسټيزو پروژو او صنعتي پلانونو پلې کولو زرين فرصت شته دی. ټولو سترو لوبغاړو، انجینري او ودانيزو شرکتونو، د ټکنالوجی شرکتونو؛ د الوتکو، ټانکونو او توغنديو شرکتونو؛ د درملو او کيمياوي موادو شرکتونو او ... همدې سيمې ته سترگې نيولې وې.

د ۱۹۸۰ مې لسيزې تر نيمايي دا څرگنده شوه، چې صدام د اقتصادي جنايتکارو په دام کې نه نښلي. دا خبره د بوش ادارې د خفگان او نهيلې وړ وه. د پانامې په څېر عراق هم هغه مسئله وه چې د بوش بې زړه توب، ناورتوب او بې اغېزتوب پکې ننگول شوی و. بوش لا له دې شخړې د وتلو په فکر کې و، چې صدام حسين خپله لوبه پيل کړه، د ۱۹۹۰ز کال د اگست په مياشت کې يې پر کويټ برید وکړ، بوش سمدستي غبرگون وښود او له نړيوال قانونه د سرغړونې پر بنسټ يې دا صدام دا کړنه وغندله، په داسې حال کې چې څه کم يو کال مخکې بوش خپله پر پانامې همداسې غير قانوني او يو اړخيز برید کړی و.

دا د حېرانی وړ نه ده، چې بوش د يوه ستر برید امر وکړ، د يوه نړيوال پوځ د برخې په توگه، د امريکا پنځه سوه زر پوځ په دې برید کې برخه لرله. د ۱۹۹۱ په لومړيو مياشتو کې پر عراقي پوځ او ښاري ابادی د امريکا هوايي بریدونه پيل شول. تر دې وروسته نږدې سل ساعته ځمکني پوځ قوي برید ته دوام ورکړ، د عرق له هره اړخه کمزوری پوځ يې ټوټې ټوټې کړ او کويټ يې ترې يې وژغوره. د يوه ټولواک حاکم پر ضد ملاتړي عمليات شوي وو، خو سزا يې نه وه ورکړې. دې سره په امريکا کې د بوش د ملاتړو کچه ۹۰٪ ته پورته شوه.

په عراق چې برید کېده ما بوستون کې یو ملاقات درلود. ښه مې په یاد دي چې د بوش په پرېکړه څومره خوښي ښودل شوې وه. په ستون اینډ ویسټر کې ځینې خلک هوا ته الوتل، که څه هم دا خوښي له دې امله نه وه چې موږ د یوه جابر حاکم پر ضد گام پورته کړی دی، دوی عراق نیول د ډېرې گټې فرصتونو او لوړو معاشونو په معنا گنل.

دا خوشالي یوازې تر موږ کاروباري خلکو محدوده نه وه چې د گټې په تمه وو، ټول ولس په دې خوښ و، چې پوځ یې بریالی شو.

ددې کار لاملونه ډېر وو، هغه فلسفي بدلون هم پکې وو چې د ریگن پر وړاندې د کاسټرو د ماتې پر وخت رامنځ ته شو. ایران کې یرغمل شوي کسان راخوښې شول او ریگن اعلان وکړ چې د پانامې کانال په تړون به بیا مذاکرات کیږي. په پانامې د بوش برید په اور د تېلو کار وکړ.

د وطن پرستی او عملي اقداماتو تر شا د یوه باریک بدلون فکر هم روان و، فکر دا و چې د امریکا گټې او هغه خلک چې کاروباري ادارو ته کار کوي، نړۍ ته په کومه سترگه گوري. نړیوالې امپراتورۍ خواته تگ اوس ممکن خوب گنل کېده، چې د هیواد ډېره برخه پکې شریکه وه. د نړیوالتوب او خصوصي کولو دوه نظریات لکه د تورې دوه اړخونه زموږ په افکارو راڅریدلي وو.

وروستی خبره دا چې اوس کیسه یوازې تر امریکا نه وه او له ټولو پولو اوښتې وه. د قانون له مخې ټول امریکایي شرکتونه اوس نړیوال شوي وو. ډېرو شرکتونو په بېلابېلو هیوادونو کې ریښې ځغلولې وې او د ډېرو قوانینو له منځه به یې د خپل کاروبار چلولو لپاره د خپلې گټې هغه پلې کاوه. د نړیوالتوب تړونونو او ورپورې اړوندو ادارو دا کار لا پسې اسان کړی و. جمهوریت، سوسیالېزم او پانگوالي ... دا لغتونه اوس له ذهنه په وتو وو.

کارپوریتوکراسي اوس یو حقیقت و او د نړۍ په سیاست او اقتصاد یې اغېز ورځ تر بلې زیاتېده.

حالات عجیب خواته روان وو، زه هم ۱۹۹۰ ز کال کې هله د کارپوریتوکراسي په گوندو کړم، چې IPS شرکت مې وپلوره. زما شریکانو ته دا گټور فرصت و، خو ما دا شرکت ځکه وپلوره چې Ashland Oil شرکت راباندې فشار راوړی و. زه تجربو پوه کړی وم، چې دوی سره مبارزه راته تاوان کوي او د شرکت له پلوره مې ښه پېسې ترلاسه کولای شوې. دا هم ستم و چې د تېلو یو شرکت زما د انرژۍ د شرکت معادل یو شرکت ترلاسه کاوه، دې وخت کې زما د شخصیت یوې برخې پر ما د خیانت تور راالگاوه. که د وخت خبره وکړو نو په SWEC کې مې ډېر وخت نه تېراوه. کله کله به یې راته ویل چې بوستون ته د کومې ناستې لپاره ورشم یا په کومه پلان گذارۍ کې مرسته وکړم. کله کله به RIO DE JANEIRO غونډې ځایونو ته هم ورتلم، چې د هغه ځای له محترک ډوله خلکو سره اړیکې جوړې کړم. یوه ورځ په یوه شخصي الوتکه کې گویتي مالا ته هم تللی يم. زیاتره به مې د پروژې له مدیر سره اړیکه نیوله چې د خپل شتون احساس ورکړم. د دومره لږ کار په مقابل کې ډېر معاش اخیستو به مې کله کله ضمیر را ځوراوه. زه په دې کاروبار ښه پوهېدم او غوښتل چې مې یو گټور کار وکړم، خو د هغو خلکو په اجندا کې زه شامل نه وم.

دې فکر ډېر ځورولم چې زه اوس د نورو خلکو په منځ کې عام انسان يم، ما غوښتل داسې یو کار وکړم، چې زما د شتون جواز پیدا شي او د خپل تېر ژوند منفي اړخونه په مثبتو اړخونو واړوم. ما په غلي او نامنظم ډول په خپل کتاب (د اقتصادي جنایتکار ضمیر Conscience of Economic Hit

Man.) کار کاوه، خو دومره خوش باوره نه وم چې دا کتاب به گني چاپ شي.

۱۹۹۱ ز کال کې مې امزون ته د ځينو وړو ډلو لارښوونه پيل کړه. موخه مې دا وه چې دوی له شوار قبایلو سره لږ وخت تېر کړي، هغوی غوښتل چې د ځایي مالياتي سیستم او روغتیا په اړه مالومات نورو خلکو سره شریک کړي. په راتلونکو څو کلونو کې د داسې سفرونو غوښتنه زیاته شوه او د Dream Change Coalation په نوم یوه غیر انتفاعي اداره رامنځته شوه. دا چې صنعتي نړۍ دې سیمې ته په کومه سترگه کتل او زموږ ورسره څه اړیکه وه؟ نوې ادارې خپل وخت د همدې فکر بدلون ته وقف کړی و. په همدې اساس ټوله نړۍ کې ددې ادارې مینه وال پیدا کېدل او دا واک هم ورکړل شوی چې ورته ادارې جوړولای شي. تایمز مجلې دا اداره د هغو ادارو په لست کې راوړله چې له ویسایته یې Earth day موخې په ښه ډول څرگندېدې.

ټوله ۱۹۹۰ لسيزه کې زه له غیر انتفاعي ادارو سره بوخت وم. ما د داسې ډېرو ادارو په رامنځته کولو کې مرسته کړې او د نورو ادارو په رهبري پلاوي کې زما خدمتونه څرگند وو. له دې جملې ډېرې ادارې د هغو خلکو مندوی وې چې په ډریم چینج اداره کې یې کار کاوه او د لاتینې امریکا په ځینو قبایلو؛ لکه د امزون شوار او اچوار؛ د ویندیز قویچو او د گویتې په مایا کې یې کار کړی و. تر څنگ یې دې خلکو په امریکا او اروپا کې ددې قبایلو د رسم و رواج ښوونه هم کوله. دې کار یې د هغوی له خپل پروگرام United way سره هم اړخ لگاوه. ما یو څو نور کتابونه هم ولیکل، خو په دې احتیاط چې ټول پام مې ځایي مسایلو ته وکړ او د اقتصادي جنایتکار په توګه مې په خپلو ټولو کارونو سترګې پټې کړې. ددې بوختیاو له امله زما

خفگان کمبده. له لاتیني امریکا او سیاسي مسایلو سره مې یې اړیکه د خپل شوق له مخې ساتله.

ما هڅه کوله ځان ډاډه کړم، چې خیریه کارونه او کتاب لیکنه به مې د تېرو گناهونو کفارې شي، خو دا کار ستونزمن و. زړه کې په دې ښه پوهېدم چې د خپل لور په مقابل کې له شته مسئولیتونو ټینتم. جیسیکا ته مې په مېراث کې هغه نړۍ پرېښوده چې سلگونه زړه ماشومان پکې پورې زېږېدل او مړه کېدل. په دې لړ کې باید زه خپل مسئولیت ومنم.

زما د کتابونو مینه وال ډېرېدل. په ځانگړي ډول د A World Is As You Dream it. له دې امله مې د لکچرونو او ورکشاپونو غوښتنه هم زیاته شوه. کله کله به چې د بوستون، نیویارک یا میلان د خلکو مخې ته ولاړوم نو دا احساس به مې کاوه: که دا نړۍ داسې وي چې مور یې خوب لیدلې: نو مور داسې خوب ولې لیده؟ او د دومره وېرونکي خوب د رښتیا کولو لپاره مو دومره کار ولې وکړ؟

۱۹۹۲ کال و، د لومړیا الستیوت له خوا مې د کارابین په سینټ جان ایډ لیند کې یو ورکشاپ ورکاوه. د شپې ناوخته ورسیدم، سبا چې راوین شوم نو وړوکي بالکېن ته ووتم، سترگې مې په هغه ساحل ولگېدې، چې له ۱۷ کاله مخکې مې پکې د MAIN پرېښودلو پرېکړه کړې وه. زه خپلو احساساتو مات کړم او په څوکی کېناستم.

ټوله اونۍ به مې اوزگار وخت له همدې بالکنه سېل کاوه. عجیب حالت و، په خپلو احساساتو پوهېدل راته سخت شوي وو. فکر مې وکړ چې له دې گردابه راووتم نو بل گام مې څه واخیست؟ زه په دې هم پوهېدم چې په دې نظام کې ژوند زما په ذات څومره بد اغېز کاوه. د اونۍ په وروستيو کې پوه شوم، تر ما چاپېره هغه نړۍ ته وه چې ما یې خوبونه لیدل. اوس باید ما

هغه څه کړی و چې خپلو زده کوونکو ته مې پرې تینگار کاوه. یعنې هغه باید په محسوس حالت کې رښتیا کړم او غوښتل مې دا حقیقت په خپل ژوند کې روان ووينم.

بېرته چې راغلم د مشاوریت دنده مې پرېښوده. د SWEC هغه مشر تقاعد شوی و چې زه یې گومارلی وم، په ځای یې یو کشر کس راغلی و او داسې ښکارېدل چې زما له زړو کیسو سره یې علاقه نه لرله، هغه د لگښت کمولو برنامه پیل کړې وه او پوهېده چې زما له غوښتن معاش نه خلاصیدای شي. ما پرېکړه وکړه چې خپل نیمگري کتاب باید پوره کړم. دې پرېکړې د اطمینان احساس راکړ، خپل نږدې ملگري مې هم له دې کاره خبر کړل. زیاترو یې په خیریه ادارو کې کار کاوه، د ځایي کلتوري میراثونو لپاره یې کار کاوه او د ځنگلونو ژغورنه یې د پلان برخه وه. هغوی زما په دې کار نهیلي وښوده او دا ماته د حېرانی وړ وه. دوی ویل چې رښتیا ویل به زما په تدریسي کارونو منفي اغېز وکړي او هغه خیریه ادارې به هم اغېزمنې شي چې زه ورته کار کوم. له مورې ډېر یې په دې بوخت وو چې د امزون قبایل د تېلو د شرکتونو له پلاوو وژغورو. دوی ویل چې زما په دې کار به ښایي د خلکو باور راباندې مات شي او ممکن ټول تحریک ته یو ډول زیان واوړي. ځینو خو یې وگواښل چې مرستې به راباندې بندې کړي. یو ځل مې له لیکلو لاس واخیست، ټول پام مې دې ته و، چې خلک د امزون منځ ته دننه کړم. ما غوښتل داسې ځایونه او قبایل ورنیښم چې د عصريت او تمدن له څنګه هم نه وي تېر شوي. دا هغه ځای و چې زه پکې د ۲۰۰۱ ز کال د سپتمبر په ۱۱ نېټه اوسېدم.

حوالې

۱. "The Web's Wild World", Time, April ۲۶, ۱۹۹۹.

دوه دېرشم فصل

يوولسم سپتمبر او اغېزې يې

د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر په ۱۱ نېټه ما د اکوادور د امازون په يوه سيند کې سفر کاوه. د خپل کتاب Spirit of the Shuar شريک ليکوال Shakaim Chumpi هم راسره و. مور شپاړس شمالي امريکايان د ځنگل په منځ کې يوې قبيلې ته ور وستل. دا خلک د هغوی پېژندلو او قيمتي ځنگلونو ژغورلو لپاره راغلي وو. نږدې وختونو کې د اکوادور او پيرو يوه شخړه راغلی وه او شکيم پکې د پوځي په څېر جنگېدلی و. د تېلو لويو مصرفوونکو هيوادونو خلک له دې جگړې خبر هم نه وو، خو دا جگړه اصل کې همدې هيوادونو ته د تېلو چمتو کولو پر بنسټ شوې وه. که څه هم ددې دواړو هيوادونو تر منځ د پولې په سر شخړه له کلونو روانه وه خو اوس يې فوري هوارۍ ته اړتيا لرله. دا اړتيا ځکه رامنځته شوه چې د تېلو شرکتونو غوښتل دلته د کوهيانو کېندلو لپاره دې هيوادونو سره مذاکرات وکړي او ددې کار لپاره د پولو ټاکل دېر مهم وو.

شوار قبيلې د اکوادور د دفاع لومړۍ کرښه وه. دې قبایلو په خلکو ځانونه د ترڅو جنگيالو په څېر منلي وو. دښمن له دېر شمېر او وسلو سره بيا هم پر دوی نه شو راتلی. دا خواران د جگړې تر شا سياست باندې نه پوهېدل. دوی دومره هم نه پوهېدل چې ددې شخړې په هواريدو به د تېلو شرکتونو په منځ دروازې پرانېستل شي. دوی ددې لپاره جنگېدل چې جگړه يې په زړو رواياتو کې شامله وه او هېڅ بهرني پوځي ته يې هلته د ننوتلو اجازه نه ورکوله.

مور له سيند سره يو ځای روان وو، شکيم مې وپوښت چې اوس لنډمهالې سوله شته که نه؟

(هو! خو بايد درته ووايم چې مور تاسو سره د جگړې په چمتووالي بوخت يو.) بيا يې پوه کړم چې موخه شخصاً ما يا زمور ډلې سره د جگړې خطر نه دی، ويې ويل چې تاسو زمور ملگري ياست او ما په اصل کې د تېلو له شرکتونو سره د جگړې خبره کوله.

(مور وليدل چې هغوی له Huaorani قبيلو سره څه وکړل. ځنگلونه يې له منځه يوړل، سيندونه يې چټل کړل او د ماشومانو په گډون يې ډېر خلک ووژل، اوس دا خلک د يوې قبيلې په توگه له منځه تللي دي. اجازه نه ورکوو، چې مور سره هم داسې وشي، مور چې څنگه د پېرو خلک خپلې ځمکې ته نه دي راپرېښي همداسې دا د تېلو شرکتونه هم نه راپرېږدو. مور قسم کړی چې تر وروستۍ ساه به جنگيږو.)

په دې شپه مور له وښو او بانسونو جوړه شوې يوې بڼايسته اوږدې کوتې کې اور ته گردچاپېره ناست وو. ما خپل ملگري شکيم سره له کړو خبرو خبر کړل. مور حيران وو، چې په نړۍ کې به څومره نور خلک زمور د هيواد او د تېلو د شرکتونو په اړه مور ته ورته فکر لري. د شوار قبيلو غوندې څومره نور خلک به په دې وېره کې وي چې مور به يې گني په ژوند کې مداخله وکړو او کلتور او تمدن به يې له منځه يوسو، څومره خلک به له مور څخه کوي؟ په سبا يې زه خپل کوچني دفتر ته لاړم، دلته مو يوه دوه طرفه راډيو (مخابره) نصب کړې وه. ما غوښتل خپل پيلوټ ته پيغام ورکړم، چې څو ورځو کې راشي او مور له دې ځايه بوځي، هغه سره مې خبرې کولې چې يوه چينغه مې تر غوږو شوه، د راډيو له بلې خوا غږ راغی ... (اوه خدايه، په نيويارک بريدونه کيږي.) د راډيو د سوداگريز اعلان موسيقي په

صحنه (بکگراوند) کې اورېدل کېده، هغه د راډيو غږ پورته کړ، تر راتلونکي نیم ساعت پورې پر امریکا د کېدونکو بریدونو شېبه په شېبه احوال راکول کېده. دنورو غونډې ماته هم دا شېبه داسې وه چې هېڅکله به مې هېره نه شي.

فلوریدا کې خپل کور ته چې راستون شوم، نو ومې ویل چې گراوند زیرو (هغه ځای چې نړیوال سوداگریز مرکز پکې و)، ته باید یو ځل سر ورنسکاره کړم او نیویارک ته د تلو تیاری مې ونیو. ماسپینین خپل هوټل ته ورسېدم، د نومبر لومړۍ لمړینه ورځ وه، بنایسته شمال لگېده، زه د سټرل پارک په څنډو گرځېدم، طبیعت ډېر پر جوشه و، بیا د بناړ هغه برخې ته لاړم چې پخوا مې پکې ډېر وخت تېر کړی و، دا ځای وال ستړیت ته نږدې سیمه وه چې اوس یې پواینټ زیرو باله.

زه چې ورغلم په هغه ځای کې د شور او مستی پر ځای یوه وېره خپره وه. د هغه ځای تصویر او بوی مې په ذهن ننوتل، بې سارې وړانې شوی و. د ودانیو کنډرونه، کنډوالې، خاورې، لوگي او د سوځیدلو غوښو بویونه ... ما دا هر څه په تلويزیون لیدلي وو، خو په خپلو سترگو لیدل جلا وي.

ما دا حالت نه شو لیدی، ټول خلک همداسې وو، په دې پېښې دوه میاشتې اوبستې وې، خو کومو خلکو چې دلته نږدې کار کاوه له بریده ژوندي وتي وو؛ اوس به هم راتلل او دلته به ودرېدل. یو مصري موچي به د خپلې وړې غرغې مخې ته گرځېده او سر به یې داسې خوځاوه لکه په دې هر څه یې چې باور نه کېده.

(زه دا نشم زغملای، زما مشتریان لارل، زما وراره دلته مړ شو.) بیا یې په بریدو شنه اسمان ته ولیدل: (ما لکه چې ولیده چې راتوپ یې کړ ... سم

مې په ياد نه دي ... دېرو خلکو توپونه راوړل خپل لاسونه يې داسې خوځول لکه په هوا کې د الوتو هڅه چې کوي.)

د خلکو له خبرو معلومېده چې دا هر څه ناڅاپي شوي او خلک يې په وېره کې پرېښي دي. نيويارک کې داسې پېښه جبرانونکې وه. د بيان لپاره يې توري نه وو. سترگې يې سره ولگېدې، که څه هم غم او خفگان ترې څڅېده، يو بل ته يې په خواخوږۍ وکتل، له درده ډکه موسکا يې وکړه، په دې ادا کې زرگونه خبرې پټې وې.

خو دلته نور څه هم وو، ددې ځای په اړه عمومي احساس، سمدستي يې په اړه پوه نه شوم، خو وروسته يو دم پوه شوم، دا د هغه ځای د رڼا په اړه و. ما چې د IPS لپاره د پېسو راټولو کمپاين کاوه نو خپلو بانکدارانو ملگرو سره به دلته ډوډۍ ته راتلم. هغه وخت به Manhattan د رڼا چم ښکارېده، د رڼا ليدو لپاره به خلک د نړيوال سوداگريز مرکز بام ته ختل، خو اوس دا هر څه د کوڅې سطحې ته رانښته شوي وو، او دا چم ټوټې ټوټې شوي و. زه اوس دې کنډرو سره نږدې په کوڅه کې ولاړ وم، گرمي مې وشوه، فکر مې وکړ چې د پراخه اسمان او لمر به د خلکو زړه هم خلاص کړي وي. دې فکر سره راکې د جرم احساس پيدا شو.

زه د Trinity کليسا خواته ورتاو او د وال ستريټ له څنگه تېر شوم. پخوانی نيويارک تيارو نغاړلی و. اسمان ښکارېده خو رڼا پکې نه وه، خلکو يو بل ته نه کتل او په گړنديو قدمونو روان وو، په يوه ولاړ موټر پوليس تکیه وهلی ولاړ و.

زه په نږدې زينو کېناستم، ډېر غبرونه راتلل خو څرگند پکې د يوه ستر پکي غږ و. داسې ښکارېده لکه د نيويارک د اسهامو د باراز له ودانۍ چې راځي. زه خلکو ته ځير شوم، د سرک دواړو خواوو ته په خپلو خولو کې ډوب روان

وو، څوک کورونو ته روان او څوک له کاروباري ستري د کلبونو او ميخانو خواته تلل. يو نيم به پکې ټوکې هم کولې، خو زياتره هغه يې غلي او خوړند سر روان وو، ما غوښتل چاسره سترگې ولگوم، خو بريالي نه شوم. په کوڅه کې د يوه موټر هارن متوجه کړم. يو کس له کوم دفتره رامنډه کړه، کونجې يې د موټر خواته وخوځوله او هارن غلی شو. ښايسته شېبه همالته غلی ناست وم، بيا مې له جيبه يو زور کاغذ روايست، ځينې شمېرې او توري پرې ليکلي وو.

بيا مې هغه ته سترگې ورواوبستې، ځمکې ته يې کتل او کوڅه کې روان و، ږيره يې سپينه وه، کورتي او جمپر يې اغوستې وه، دا نو د وال ستريټ په نننۍ ورځ عجيب ښکارېدل، زه پوه شوم چې افغان دی.

ماته يې راوليدل او له لږ څنډ وروسته په زينو راپورته شو. په ډېر ادب يې سر وخوځاوه او ماسره څو فوټه نږدې په زينه کېناست، ما چې هغه له ځان سره داسې وليد؛ نو فکر مې وکړ چې خبرې بايد زه پيل کړم:

- نن ښه ورځ ده کنه؟

- ډېره ښه ورځ ده، زما همداسې گرمي پکار ده.

تلفظ يې ډېر دروند و. ما وويل:

- ستا موخه دا ده چې د نړيوال سوداگريز مرکز له امله؟

د سر په خوځولو يې د هو اشاره وکړه، بيا مې وپوښت:

- ته افغان يې؟

ماته يې راوليدل، ويې ويل:

- دومره واضح ښکارم؟

- ما ډېر سفرونه کړي دي، اوس اوس له کشمير او هېماليا نه راغلی

يم.

هغه په خپله ږيره لاس راکش کړ:

- هو! کشمير جنگ

ما وويل:

- هو، هند، پاکستان او هند مسلم ليگ، ايا ته د مذهب په اړه فکر

کوي؟

ماسره يې سترگې ولگولې، سترگې يې تور ته نږدې نښواري وې، پوهه او

خفگان ترې څخېده، د نيويارک سټاک مارکيټ (اسهامو بازار) خواته تاو

شو، په خپله کړه گوته يې هغې ودانۍ ته اشاره وکړه.

ما هغه سره په توافق وويل

- بنيادي دا له مذهب سره نه؛ بلکې له اقتصاد سره اړيکه ولري.

ويې پوښتلم:

- ته پوځي يې؟

زه موسکي شوم، هغه کاغذ مې ورمخکې کړ، چې شمېرې پرې ليکلې وې،

ورته مې وويل:

- نه! زه اقتصادي مشاور وم، دا مې وسله وه.

هغه رانه کاغذ واخيست او ويې ويل:

- دا خو شمېرې دي.

ما ورته وويل:

- د دنيا ارقام دي.

لړليک يې وليد، بيا يې په خدا کاغذ بېرته راوړ، زياته يې کړه:

- زه يې نه شم لوستی.

ما ورته وويل:

دا شمېرې ښيي چې هره ورځ څلورويشت زره کسان له لورې مري.

ه خولې يې د شپېلي تپت غږ پورته شو. بيا يې له څو شېبو فکړه وروسته سور اسويلی وويست:

- کندهار ته نږدې مې د انارو کوچنی بڼ و. بيا روسان راغلل او مجاهدين د ونو شاته ويالو کې پټ شول. هغوی روسانو ته غلي وو، زما ونې او د اوبو زېرمه يې وويستل)
- بيا تا څه وکړل؟

کاغذ ته په اشاره يې وويل:

- په دې لست کې سوالگر هم شامل دي؟

زما په دې لست کې شامل نه وو، خو رايا د مې شول، ومې ويل:

- نړۍ کې نږدې ۸ ميليونه دي.

- زه هم له هغو يو وم.

په نهيلۍ يې سر وڅوڅاوه، په خپلو فکرونو کې غرق ښکاريده، څو شېبې غلې ناست و، بيا يې وويل:

- زما سوال نه خوښيږي، خو زوی مې مرگي حال و، بيا مې د کوکنارو کر پيل کړ.

ما ترې وپوښتل:

- موخه دې اقيوم دي؟

خپلې اوږې يې پورته واچولې:

- زموږ ځای کې نه ونې شته نه اوبه، د خپلې کورنۍ د کفالت همدا يوه لار زاپاتې وه.)

ما په خپل ستوني کې يوه غوټه غونډې احساس کړه، د زړه بدوالي او خفگان احساس ورسره مل و، ورته ومې ويل:

- مور کوکنار کرل بد گڼو، خو دا هېروو، چې ډېر شمتنو خلکو د همدې په قاچاق خپل ژوند جوړ کړی دی.

هغه ماسره سترگې ولگولې او داسې فکر مې وکړ چې نظر يې زما اروا ته ښکته شو، سر يې وڅوڅاوه او ويې ويل:

- ته حتمن پوځي وي.

بيا په قلاړه جگ شواو په ښکته شومونو له زينو ښکته شو، ما غوښتل چې ويې دروم، خو د څه ويلو قوت راکې نه و. زه هم په زور ودرېدم او هماغه پسې روان شوم، له زينو لاندې يوې لوحې ته مې پام شو، د هغې ودانۍ انځور پرې رسم و چې زه يې مخې ته ناست وم، د لوحې په لومړيو جملو کې خلکو ته خبر ورکړل شوی چې دا لوحه د نيويارک Heritage Trails نصب کړې او پسې يې ليکلي وو:

(وينس کې د سېنټ مارک د بېل ټاول Bell tower په سر د هالي کرنانس مقبره ده. ۱۴د، وال سټريټ د ډيزان بنسټيز فکر همدا دی. ۵۳۹ فوټه لوړې ودانۍ کې په ابتدايي ډول د بانکونو د ټولنې د مشرانو دفترونه وو، چې د هيواد يوه له شتمنو ادارو ده.)

ما د ماتې احساس کاوه او هغه ودانۍ ته مې ليدل، دې (۱۴، وال سټريټ) د تېرې پېړۍ له پای سمدستي وروسته هغه کار کاوه، چې ترې را وروسته نړيوال سوداگريز مرکز کاوه. همدا ځای مقام د قوت او اقتصادي لوړاوي سمبول و. لکه څنگه چې پورته وويل شول دلته د بانکدارانو دفترونه هم دي، همدا ودانۍ ما خپل شرکت ته د پانگې چمتو کولو لپاره

ټاکلې وه، دا زما د ميراث مهمه برخه وه، همدې ته هغه بودا افغان لاس ونيو او په څرگند ډول يې وويل چې د يوه پوځي ترکه (ميراث).

په څرگنده خو دا يو تصادف و چې نن مې هغه افغان سره په خبرو ورځ تېره کړه. تصادف! دې کليمې ته متعجب شوم. فکر مې کاوه چې څنگه د ځينو پېښو په اړه زموږ غبرگون مو ژوند په يوه خاص چوکاټ کې اچوي. ددې تصادف په اړه به زما غبرگون څه وي؟

پياده روان وم، په گڼه گڼه کچه مې د خلکو سرونو ته وليدل، د هغه افغان څه نښه نه وه. په بله ودانۍ يوه لويه مجسمه ولاړه وه چې، اسماني رنگه پلاستيک پرې خپور و، ورلاندي تخته باندي له ليک ښکاريدل چې دا په ۲۶ وال سټريټ پروټ نړيوال تالار و، دې تالار کې د ۱۷۸۹ ز کال په ۳۰ مه نېټه د امريکا لومړي ولسمشر جورج واشنگټن د ولسمشرۍ سوگند کړی و. په اصل کې دا هغه ځای و چې دې لومړي کس ته پکې انساني ژوند، خپلواکۍ او خوښيو لپاره د هلو ځلو د خونديتوب مسئوليت ورسپارل شوی و او هغه ددې مسئوليت د پوره کولو سوگند کړی و. دا هر څه زيرو پواينټ او وال سټريټ ته څېرمه شوي وو. زه له دې بلاکه راتاو شوم او پايڼ سټريټ ته راغلم، دلته زه د CHASE د نړيوال مشر دفتر ته مخامخ ولاړ وم، دا هغه بانک دی چې David rock filler جوړ کړی و، بانک د تېلو له پېسو ډک و او ما غوندي خلکو خړوب کړی و. دې بانک اقتصادي جنايتکار پال، نړيوالې امپراتورۍ ته يې کار کاوه او له ډېرو خواوو د کارپوريتوکراسۍ سمبول گرځېدلی و.

زما هغه وخت رايا د شو چې په ۱۹۶۰ کال کې راک فېلر د نړيوال سوداگريز مرکز پلانگډاري پيل کړی وه. نږدې کلونو کې دا کامپليکس قادوس Albatross (لوی اسماني رنگه مارغه) گڼل کېده، قادوس د ځانغوښتنې د

مصیبت په معنا کارېده. شهرت یې داسې شوی و لکه له مالیاتي اړخه چې دا د ناموزون او د عصري دور د نوري فایبر او تکنالوجی یې ساری جوړښت و. د پاسه پرې دوه ځلي جوړ شوي وو، چې عامو خلکو به ډیوډ او نیسلن بلل.

زه په قلازه او نارامه روان وم، وېره غوندې مې په زړه کې وه، بې سدي مې احساسوله، فکر مې کاوه چې کومه پېښه کیږي، ددې حالت په لامل نه پوهېدم، خو ترې د خلاصون لپاره مې گړندي گامونه واخیستل. یو ځل بیا هغه دردوونکو کنډرونو او په ځمکه یوه لوی داغ ته ولاړ وم، په پېښه کې روغې پاتې شوې ودانۍ ته مې تکیه ووهله. فکر کې مې هغه خلک راوړل چې له ودانۍ یې د راوتلو هلې ځلې کولې، اور وژونکي مې تصور کړل چې اور یې مړ کاوه، د هغو نهیلو خلکو د تصور هڅه مې وکړه چې له لوړو پوړونو یې ځانونه راغورځول، خو بريالی نه شوم.

ددې په ځای مې ذهن کې اسامه بن لادن تصویر شو، هغه تغدې پېسې او د میلیونونو ډالرو وسله له یوه داسې کس نه اخیسته چې خپله د یوې مشورتې ادارې مشر و، خو دا اداره امریکا ته ژمنه وه. بیا مې په تصور کې ځان د یوه داسې کمپیوټر مخې ته ناست ولید چې سکرین یې مړ و.

ما له گرانډ زیرو نه هاخوا دینخوا وکتل، د نیویارک سوخیدلې کوڅې مې ولیدې، دا کوڅې بېرته معمول خواته روانې وې، زه حیران وم، چې په دې کوڅو کې روان خلک به ددې مسایلو په اړه څه فکر کوي؟ ددې ودانیو په اړه نه؛ د انارو د هغو باغونو په اړه او هغو چې هره ورځ له لوړې څلورویشت زره مري. نه پوهېږم چې دوی به ددې شیانو په اړه فکر هم کوي او که نه. کاشکې دوی یوه شېبه خپل کاروبارونه، په تېلو روانې موټرې او د سود پېسې پرېږدي او دې ته فکر وکړي، چې د خپلو راتلونکو اولادونو د نړۍ

لپاره يې څه کړي؟ دوی افغانستان پېژني، هغه افغانستان نه چې له امريکايي پوځونو او ټانکونو ډک دی؛ هغه بوډا افغان افغانستان، خدای خبر هغه څلورويشت زره کسان به څه فکر کوي، چې هره ورځ له لورې مري.

ما بيا ځان په تصور کې د هغه کمپيوټر مخې ته وليد، چې سکرين يې مړ و.

بيا مې خپل پام زيرو گروند ته کړ، دې وخت کې يوازې په دې باوري شوم چې زما په هيواد يوه جذبه خپره ده او هغه هم د انتقام ... ددوی د پام وړ مرکز د افغانستان غوندي هيوادونه وو، دا وخت مې د هغو ټولو ځايونو په اړه فکر کاوه چې پکې زموږ شرکتونو، پوځ، پاليسيو او نړيوالې امپراتورۍ ته په کرکه کتل کېږي.

فکر مې کاوه چې پانامه، لاتينه امريکا، اندونيزيا، ايران، گوټمي ماله او تر ډېره افريقا همدا کرکجن هيوادونه دي.

ما چې کوم ديوال ته تکیه وهلې وه، ځان مې ترې لېرې کړ او مخکې لاړم. يوه لنډ تور پوټکي سرې لاس کې ورځپاڼه خوځوله او په هسپانيایي ژبه يې څه ويل، د موټرو او خلکو په گڼه گڼه کې يې غږ راغی: (وينزويلا د انقلاب په لاره)

ما ورځپاڼه واخيسته او څو شېبې يې عنوان ته متوجه شوم، دا عنوان د جمهوريت له لارې د ټاکل شوي او امريکا ضد ولسمشر Hugo Chavez په اړه و. په لاتينه امريکا کې د امريکايي پاليسيو سره د کرکې يوه بله ښکاره څرگندونه.

او وينزويلا هم د کرکجنو هيوادونو په لېست کې ورزياته شوه.

حوالې

د حورانیانو په اړه د لا ډېرو معلوماتو لپاره ولولئ:

"Savages" – Joe kane.

دري دېرشم فصل

وينزويلا، صدام وژغورله

ما له خو کلونو وينزويلا په دقيقه توگه څارله. دا د يوه داسې هيواد ځانگړې بېلگه وه، چې د خاورو له ډېرې يې پيل وکړ او د تېلو په برکت يې ښې پيسې وگټلې. دا د هغه تاوتريخوالي بېلگه هم وه چې د تېلو د شمېنې له امله راپورته شوی و. په دې کې د بېوزله او شتمن ترمنځ د توازن ختمېدل او د کارپورېټوکراسۍ استثمار هم شامل وو. دا يوه داسې سيمه وه، چې زما په څېر زور فکره اقتصادي جنايتکار ورته په نوې کاروباري بڼه هجوم ور وړ.

نن چې ما گراوند زيرو کې څه پېښې ولوستې، ټولې د ۱۹۹۸ کال د ټاکنو مستقيمه اغېزه وه. دې ټاکنو کې محروم او بېوزله ولس هيوگوشاويز په لوی اکثریت خپل ولسمشر وټاکه. (۱) ده سمدستي انقلابي اقدامات وکړل، محکمې او نورې ادارې يې خپل لاس کې ونيوې او کانگرس يې منحل کړ. د امريکا شرميدلی استعمار يې وغنده، د نړيوالتوب پر ضد يې غږ پورته کړ او نوی هايډروکاربن قانون يې جوړ کړ، دا قانون هغه ته ورته وو، چې جيمي رولډوز د خپلې الوتکې نسکوریدو نه مخکې جوړ کړی و. ددې قانون له مخې بايد د تېلو بهرنیو شرکتونو د اوسنۍ دوه چنده بيه ورکړې وای. ددې ترڅنگ يې د تېلو دولتي شرکت *Petroleos de Venezuela* استقلاليت ختم کړ، لوړپوړي چارواکي يې گوښه کړل او پر ځای يې خپل خلک وگومارل. (۲)

د وينزويلا تېل د نړۍ ټولو اقتصادونو ته د ساه حېثيت لري. ۲۰۰۲ ز کال کې دا د تېلو څلورم لوی توليدونکی هيواد و، په همدې کال دې هيواد

امريکا ته د تېلو صادرونکو هيوادونو په قطار کې درېيم مقام درلود. (۳) د تېلو دولتي شرکت کې څلويښت زره کسان کار کوي او خرڅلاو يې په کال کې پنځوس بيليونه ډالر دی. له توليده د ترلاسه شوي عايد اتيا سلنه يې همدا جوړوي؛ نو له هره اړخه په ملي اقتصاد کې مهمه ونډه لري. (۴) ددې له خپلولو شاويز په نړيوال ستيج د يوه قوي رول لوبولو مسئوليت په غاړه واخيست.

د وينزوويلا د خلکو له نظره يې دا حق و. دا د هغه کار تکميل و چې د همدې کال په سر کې پيل شوی و. د ۱۹۲۲ د دسمبر په ۱۴ مه نېټه په Maracaibo کې د تېلو يوه لويه فواره راخوتېدلې وه. تر درې ورځو سل زره بېرله (بېلره) خام تېل هوا ته الوتل او همدا هغه ځمکنی پېښه وه چې د وينزوويلا پايه يې واړوله. ۱۹۳۰ ز کال پورې دا د نړۍ په کچه تېلو تر ټولو لوی توليدونکی هيواد شو او خلکو يې همدا تېل د خپلو ټولو رنځونو درمل وگڼل.

راتلونکو څلويښتو کلونو کې بېوزله وينزوويلا د تېلو په برکت د لاتيني امريکا تر ټولو شتمن هيواد شو، ددې هيواد ټول ارقام جوړ شو، روغتيايي اسانتياوې، زده کړې، کار او د نويو زيږيدلو ماشومانو خونديتوب پلانونه جوړ او پلي شول.

۱۹۷۳ ز کال کې چې اوپيک په تېلو بنديز ولگاوه د تېلو بېې اسمان ته وختې او ورسره د وينزوويلا ملي بوديجه څلور چنده لوړه شوه، اوس نو اقتصادي جنايتکار راميدان ته شول. د نړيوالو بانکونو پورونه راپيل شول، له دې پورونو د بنسټيزو پروژو، صنعتي پلانونو او د لويې وچې تر ټولو لوړو ودانيو پېسې ورکول کېدې. په ۱۹۸۰ ز کال کې کاروبار ډوله اقتصادي جنايتکار رامخته شول، دوی ته د خپل ازمنښت زرین فرصت په لاس

ورغی. له اقتصادي پلوه د وينزوويلا منځنی طبقه ډېره پراخه شوې وه او د بېلابېلو توکو لپاره ښه بازار جوړ شوی و. ترڅنگ يې د بيوزلو قشر هم و، چې په فابريکو کې يې مزدوري کړې وای.

بيا کيسه دا شوه، چې د تېلو بېي په يو دم راولوېدې او وينزوويلا خپل پور نه شو پرې کولای. ۱۹۸۹ کال کې نړيوالو مالي ادارو سخت اقدامات وکړل او په وينزوويلا يې فشار راوړ چې کارپوريتوکراسی سره له نورو لارو لا ډېره مرسته وشي. ولس توند غبرگون وښود او شخړې راپيل شوې، چې له دوو سو زيات کسان پکې ووژل شول. دې سره د تېلو د بې سارې شتمنی خوب هم پوره نه شو. له ۱۹۷۹ تر ۲۰۰۳ کلونو کې د وينزوويلا سړي سر عايد تر ۴۰ سلنې ډېر راټيټ شو. ۵

بيوزلی سره يې قراري (اضطراب) هم ډېره شوه او ولس کې واټونه پيدا شول. اوس منځنی طبقه او بېوزله خلک يو بل سره مخ شوي وو. داسې کار په ټولو هغو هيوادونو کې کيږي چې ملي عايد يې په يوه توکي پورې تړلی وي، د ولس په ترتيب کې بنسټيزه خوځښت راغی. د ډوبېدونکي اقتصاد تر ټولو ډېر فشار د منځنی طبقې په خلکو راغی او ټيټې (بيوزلې) طبقې ته يې ورټېل وهل. نوي ترتيب شاويز ته ميدان هوار کړی و، خو واشنگتن سره يې مخامخ هم کړ. واک ته په رسيدو سمدستي ولسمشر ځينې داسې کارونه وکړل چې د بوش ادارې ته يې د ننگونو درجه لرله. د يوولسم سپتمبر له پېښې لږ مخکې واشنگتن په خپلولومریتوبونو فکر کاوه، اقتصادي جنايتکار ناکام شوي وو، پوښتنه دا وه چې: آیا گيدران مېدان ته نيکته شي؟

بيا ۹/۱۱ هر څه گډوډ کړل. د بوش او مشاورينو پام يې يوازې په افغانستان کې امريکايي فعاليتونو او پر عراق د بريد لپاره د نړيوالو ملاتړ ته اوښتی و.

پر دې سربېره د امريکا خپل اقتصاد هم له خوږ سره مخ شوی و. د وينزويلا د هغه له صحنې ووتنه، خو دومره ښکارېده چې بوش او شاويز به يوه ورځ د يوه بل گريوان ته لاسونه اچوي. که له عراق او منځني ختيځ هيوادونو نه د تېلو په صادراتو کې څه خلل وي؛ نو امريکا تر ډېره له وينزويلا نه شي بهمه کېدای.

گراوند زيرو کې گرځېدو، بوډا افغان سره خبرو او د شاويز په اړه فکر هغه پاپلې ته ورسولم چې له کلونو مې ځنډوله. اوس دې ته اړ شوم چې په درې لسيزو کې مې کوم کارونه کړي؛ د هغو پابلو ته خير شم. ما پر خپل ترسره کړي رول سترگې نه شوې يتولای او په دې هم پوهېدم چې د اقتصادي جنايتکار په توگه به زما شخصيت زما په لور جيسیکا منفي اغېز وکړي. زه په دې هم پوهېدم چې د خپلو گناهونو کفاره مې نوره نه شوه ځنډولای. اوس بايد زه د خپل ژوند په اړه څرگند اعتراف وکړم، په داسې توگه اعتراف چې د کارپوريتوکراسۍ په اړه د خلکو سترگې خلاصې شي او خلک پوه شي چې له نړۍ ولې له موږه کرکه کوي.

ما بيا ليکل پيل کړل خو خپله کيسه راته ډېره زړه ښکارېده، ددې لپاره چې له نويو حالاتو سره مطابقت ورکړم، نو فکر مې وکړ چې افغانستان، عراق او وينزويلا ته بايد لاړ شم، چې روان حالات له نږدې وڅارم. دا درې واړه هيوادونه په اوسنيو نړيوالو حالاتو کې د ستم بېلگې دي. دا درې واړه هيوادونه له قوي سياسي شخړو وروسته د داسې خلکو لاس ته ورغلل چې د گولو ډېر کارونه يې ونه کړل. ظالم او جابر طالبان، تريخ اروايي ناروغ صدام او ناپوه شاويز او پر دې سربېره کارپوريتوکراسۍ نه غوښتل چې ددې هيواد اساسي ستونزې حل کړ. حل خو په خپل ځای دوی د هغوی ډېرې رېښې په داخل کې وربيلې چې زموږ د تېلو د پالیسۍ مخالفت يې

کاوه، په زياتره مسټاپلو کې د وينزوويلا کيسه په زړه پورې وه. په افغانستان کې پوځي مداخله شوې وه او عراق کې کېدونکې وه. په دې حالاتو کې د شاويز پر وړاندې د امريکا غبرگون د يوې معما شکل خپل کړی و. زما موضوع دا نه وه چې شاويز ښه رهبر دی، موضوع دا وه چې امريکا به د داسې يوه رهبر پر وړاندې څه غبرگون ښيي چې زموږ د کارپوريتوکراسۍ په لاره کې خنډونه پيدا کوي.

ما لا د سفر تياري نه و کړې چې حالاتو پکې خنډ راوړ. زه په ۲۰۰۲ کال کې د خپلو خيريه کارونو لپاره څو ځله سويلي امريکا ته لاړم. يوه وينزوويلايي کورنۍ چې کاروبار يې د شاويز په وخت کې له سقوط سره مخ وه؛ ماسره د امزون په سفر کې مله وه، موږ ښه ملگري شو او د هغو کيسه مې هم واوریده. په لاتينه امريکا کې مې هغو خلکو سره هم وليدل چې شاويز يې ژغورونکی باله. په کاراکاس (د وينزوويلا پلازمينه) کې روانې چارو، دهغې نړۍ ښکارندويي کوله، چې موږ اقتصادي جنايتکارو پنځولې وه.

د ۲۰۰۲ کال تر دسمبر پورې د وينزوويلا او عراق حالت بحراني شوي وو. دواړه هيوادونه د يو بل د چارو ردولو خواته روان وو. په عراق کې ټولې حيلې، چالاکۍ، اقتصادي جنايتکار او گيدران ټول د عراق په لاره کولو کې ناکام شوي وو او موږ ذهناً دې ته چمتو وو، چې وروستۍ لاره يې پوځي برید دی.

بل خوا په وينزوويلا کې د بوش ادارې غوښتل چې په ايران کې د کرمټ روز ويليت کړنې تکرار کړي، د نيويارک ټايمز راپور و چې :

(ن) د وینزویلا سلگونه زره اوسېدونکي واټونو ته راوتی وو او د هغه اعتصاب ملاتړ یې کاوه، چې پرې اتلسمه ورځ واوښتله. ددوی یوازینی موخه دا وه چې ولسمشر هوگیو شاویز له دندې لیرې کړي. په دغه اعتصاب کې د تېلو د صنعت نږدې شل زره کارکوونکي برخه لري او ددې ولس د بربادې خطر یې ځان سره مخکې کړی دی. په نړۍ کې د تېلو صادروونکي دا پنځم لوی هیواد به تر راتلونکي میاشت له دې ستونزو سره مخ وي.

یاد اعتصاب روانې چارې په تپه درولي خو ولسمشر شاویز هڅه کوي په هغو کارکوونکو د تېلو د دولتي شرکت چارې پرمخ یوسي چې اوسني اعتصاب کې برخه نه لري. اعتصاب کوونکي چې سوداګره طبقه او د مزدورانو مشران پکې شامل دي ادعا کوي چې په دې کار سره به یې د تېلو شرکت ټکان وخورې او ورسره به د شاویز د واک تخته هم په بله واوړي. (۶)

دا عیناً هماغه وسله ده چې CIA یې پرمټ د مصدق حکومت ږنگ کړ او واک یې شاه ته وسپاره. حالت او پېښې پېڅې سره ورته وې، فکر کېده چې پنځوس کاله پخوانی تاریخ بیا تکرارېږي خو پنځه لسيزې وروسته اوس هم د متحرک قوت یوازې تېل وو.

د شاویز ملاتړي له مخالفینو سره په ټکر کې وو. د معلوماتو له مخې ډېر خلک مړه او سلگونه تپیان شول. په سبا مې یو پخواني ملګري سره خبرې وشوې، هغه په گېډرانو کې و. زما په څېر ده هم دولت ته کار نه و کړی خو په ډېرو هیوادونو کې یې استخباراتي عملیات رهبري کړي وو. هغه ویل یوه شخصي قراردادي راته زنگ وهلی و چې کولای شي په کاراکاس کې لاریونونو ته هوا ورکړي او ځیني لوړ پوړي پوځي چارواکي هم ورسره د پېسو

اقتصادي ترهگري | ۳۰۷

په مقابل کې يو ځای کيږي، له دې پوځيانو يې زياتره په امريکا کې روزل شوي وو. ده خو دا وړانديز کړی و؛ البته چا چې منلی و هغه پوهېده چې څنگه گټه ترې واخلي. (۷)

د تېلو د شرکتونو لوړپوړي او وال ستريت له دې خطر سره مخ و چې د تېلو بيې به لوړې شي. زه پوهېدم د منځني ختيځ حالت ته په کتو د بوش ادارې خپل ټول قوت يوازې په دې مصرفاوه چې د شاويز حکومت څنگه ړنک کړي. بيا خبر راغی چې دوی بريالی شول او شاويز له واکه ليرې شو. د حالاتو په بدليدو نيويارک ټايمز يوه تاريخي تبصره وړاندې کړه او هغه کس په گوته شو چې په وينزويلا کې يې د کرمټ روز ويلت په څېر رول ولوباوه:

(امريکا د خپلو گټو د خونديتوب لپاره په سره جگړه او ورپسې موده کې د خپل دکتاتورانه حکومت ملاتړ کاوه.

گوټي مالا کې د ۱۹۵۴ کال کې جمهوري نظام رامنځته شو، خو CIA ړنگ کړ. تر څلورو لسيزو يې دکين لاسو باغيانو پر وړاندې له بني لاسو حکومتونو ملاتړ وکړ. په دې لړ کې تخميناً دوه سوه زره کسان ووژل شول. چيلي کې چې د CIA په مرسته حکومتي بدلون راغی، په پايله کې يې Augusto Pinochet واک ته ورسيد، دی له ۱۹۷۳ تر ۱۹۹۰ پورې واکمن پاتې شو. پيرو کې يو کمزوری حکومت اوس هم د CIA هغه کړنې افشاء کوي، چې تر يوې لسيزې يې د ولسمشر Alberto K. Fujemori او د هغه د بدنام جاسوس Vladimiro L. Montensinos ملاتړ کاوه. دا دواړه اوس له دندو گوښه شوي دي.

د نښه يي توکو قاچاقبر او سوداگر مينول ای نوريگا د حکومت ښکولو لپاره امريکا پر پانامه برید وکړ. دا ښاغلی شل کاله د CIA جاسوس پاتې شوی

۰۹

پر دې سربېره ۱۹۸۰ لسيزه کې د نکاگوارا د کين لاسو مخالفينو ملاتړ او په ايران د وسلې پلورلو په تور هم د ريگن د ادارې ځينې لوړپوړي چارواکي مجرمين گڼل شوي دي. د ځينو خلکو څېړنې چې وشوې اوټو جی ريش Otto J. Reich هم پکې و.

دا سړی د لاتيني امريکا په شخړو کې ډېر مجرب گڼل کېده او شخصاً پرې کوم تور نه و پورې شوی. وروسته بيا دا په وينزويلا کې د امريکا سفير شو او اوس د ولسمشر له لورې د امريکا په نړيوالو چارو کې استازی ټاکل شوی دی. د شاويز خور د همده د هڅو پايله وه. (۸)

ریش او د بوش ادارې که د شاويز د حکومت ښکېلو خوشي نمانځله؛ نو نيمايي کې به يې پرېښې وي. حالت واوښتل او په ۷۲ ساعتونو کې دننه شاويز بېرته واک ترلاسه کړ. د ايران د مصدق برعکس شاويز وکولای شول چې د پوځ ملاتړ ترلاسه کړي، که څه هڅه شوې وه چې لوړپوړي چارواکي ټول دده مخالف شي.

پر دې سربېره يې د تېلو دولتي شرکت هم قوي ملاتړ کاوه. د پيټرولوس ډي وينزويلاس شرکت زرگونه خلکو په اعتصاب کوونکو کاريگرو سترگې پټې کړې او په خپل موقف خپلواک پاتې شول.

د شورش گرد چې کېناست، شاويز د تېلو شرکت په کارکوونکو خپله ولکه سخته کړه، پوځ يې له هغو چارواکو پاک کړ چې دی يې تېرايستلی و. خپل لوی مخالفين يې هيواد پرېښودو ته اړ کړل. د مخالف گوند دوه سرلاري رهبران يې په شل شل کاله بند محکوم کړل، دا هغه خلک وو چې

واشنگتن سره یې جوړجاړی کړی و او خلک یې اعتصابونو ته تحریکول. (۹) ددې پېښو ترتیب د بوش ادارې ته له یوه افته کم نه و، لاس انجلاس تایمز راپور ورکړ چې: (د بوش ادارې لوړپوړو چارواکو د دوشنبې په ورځ ومنله چې غوښتل یې د وینزویلا ولسمشر شاویز له دندې گوښه کړي او ددې لپاره یې د هغه ځای له پوځي چارواکو او ملکي مشرانو سره په میاشتو میاشتو خبرې اترې کړي دي. دا چې ادارې ددې ناکام بغاوت چارې څنگه سمبال کړي دي په اړه به یې پوښتنې گرویرنې وشي.) (۱۰)

دا خبره خو څرگنده ده، چې وینزویلا کې اقتصادي جنایتکار او گیدران. دواړه ناکام شول. د ۱۹۵۳ له ایرانه د ۲۰۰۳ وینزویلا پېڅي جلا وه. زه نه پوهېدم چې دا به گني د یوه نوي توپان پیلامه وي یا به حالات د اټکل خلاف یې قابو کېږي، وبه گورو چې د واشنگتن راتلونکی اقدام به څه وي. زه پوهېرم چې د یوه ستر بحران موقتي مخنیوی شوی دی. شاویز د صدام حسین له امله وژغورل شو. د بوش ادارې نه شول کولای چې افغانستان، عراق او وینزویلا یوه وخت کې په نښه کړي. نه یې دومره پوځي قوت درلود او نه سیاسي ملاتړ. زه پوهېدم چې دا حالات بدلېږي او ولسمشر شاویز به نږدې وخت کې له سختو مخالفتونو سره مخ شي. د وینزویلا قضیه یوه یادونه ده چې پنځوسو کلونو کې یې پایلې ده او هېڅ بدلون پکې نه دی راغلی.

څلوردمېرشم فصل

يو ځل بيا اكوادور

وينزويلا د خپل نوعيت له مخې يوه ځانگړې معامله (Case) وه. زه يې حالاتو ته څير وم. زه دې جبران كړم چې په يوځ بل هيواد كې د يادونې وړ جگړې چمتوالی كېده. دې جگړه كې ستونزه د ډېرو ډالرو يا مرگونو نه وه، اصلي خبره يې له دې مادي موخو ډېره مخكې وه، چې دا د زياتره په امپراتوريو ځانگړنه وي. ددې جگړې كړنې له بانكدارانو، كاروباري مشرانو او سياستوالو اوښتې وې او آن د عصري تمدن تر رينډو رسېدې. دا كړنې په داسې هيواد كې جوړېدې چې ما پېژانده او مينه مې ورسره لرله، دا هيواد اكوادور نومېده او ما پكې په لومړي ځل رضاكاري كړې وه.

زه چې په ۱۹۶۸ كال كې ورغلم په دې هيواد كې د كارپوريتو كراسۍ تازه تمرينونه كېدل. زما هم دوره او زموږ هم مرتبه نويو كاروباري ملگرو تيارۍ كړې و، چې دا هيواد به ديواليه (ملفس) كوو. موږ ميليارډونه ډالر وركړل چې زموږ ساختمانې او انجينيروي شركتونو ته لوی لوی قراردادونه وركړي او لويو كورنيو ته د پېسو گټلو فرصتونه په لاس ورشي.

درې لیسزو كې خبره ترې دې راغله چې د رسمي ارقامو له مخې د بيوزلی كچه له ۵۰ - ۷۰ او د بې روزگاری بېخي ټيټه كچه ۱۵ ته پورته شوه. پور له ۲۴۰ ميليونه ډالرو ۱۶ بيليونو ته وخاته او بېوزله خلكو ته ځانگړې شوې ملي وسيلې له ۲۰ نه ۶ سلنې ته راغلې. اوس حالت دا دی چې د رسمي اسنادو له مخې سختو بيوزلو خلكو سره نه يوازې دا چې مرسته نه كيږي؛ بلکې هر كال بايد د پور پرې كولو لپاره خپله نيمه بوديجه ځانگړې كړي. ۱

د اکوادور له حالته څرگنديږي چې دا حالت د کومې دسيسې پايله نه ده. دا د هغه کړنو پايله ده چې د جمهوري غوښتونکو او ديموکراتانو دواړو حکومتونو له خو پرلپسې روانې وې. په دې کې سترو نړيوالو بانکونو، شرکتونو او مرستندويه ادارو گډون درلود. دې شک نشته چې دا ټول د امريکا تر مشرې لاندې کېدل، خو يوازې مور هم نه وو.

درې لسيزو کې اکوادور دې حالت ته رسولو لپاره زرگونو ښځو او نارينه و په گډه کار کړی دی. په دې ستر لښکر کې ځينې خلک ما غوندې هم وو، چې پوهېدل څه کوي خو اکثر و دا کار ددې لپاره کاوه چې په ښوونيزو ادارو کې همدا وزرده شوي وو. دوی زما په څېر د لوړو پوړو چارواکو په پلونو روان وو، مور (لوړپوړو چارواکو) ددې نظام په رامنځته کولو کې خپله حريصانه ونډه ښودلې وه. تر څنگ يې د مکافاتو او مجازاتو لوبه وه چې نظام ته يې دوام ورکاوه. د کار شريکانو به خپل کار د ښېگڼې په نيت کاوه. دوی په دې خوش باوره وو، چې له يوه وروسته پاتې ولس سره گڼي مرسته کوي.

دا لوبغاړي که څه هم بې خبره د مکر، تگي او ځان تېرايستې ښکار شوي وو خو په هېڅ ډول جرمي دسيسه کې ښکېل نه وو. دا خلک په اصل کې د هغه نظام حاصل وو، چې استعماريت يې په نوي، پېچلي او گټور ډول پر مخ وړ او نړۍ ترې خبره هم نه وه. هېڅوک اړ نه وو، چې ښځو او نارينه و پسې وگرځي، رشوت ورکړي يا يې وگوانښي او د ځان ملگري يې کړي. شرکتونو، دولتي ادارو او بانکونو له مخکې داسې خلک گومارلي وو. دوی ته رشوت د معاشونو، ډاليو، ترفيح، تقاعد او پېمې په شکل ورکول کېده. ټولنيز سمون لپاره د مېرمنو او ماشومانو گواښ هم دوی ته پوښتنې راوړولې.

دا نظام په ډېر شان او شوکت د بريا لوړو پوړيو ته روان و. نوې پېړۍ ته تر راتنوتلو اکوادور ښه سم تړل شوی و. دوی اکوادور داسې نيولی و لکه د خښتو بتيو کې چې مزدورانو ته په مړي ژوندي کې پېشکي پېسې ورکوي او خښتالان (مزدوران) بيا دوی سره گانه وي.^۲ او يا دا چې د ورکوي کاروبار لپاره پور پېسې ورکوي. موږ خپل ښکار ته د مستی کولو ښه فرصت ورکړ، وخت ډېر و، صبر مو وکړ، ښه پوهېدو چې د اکوادور ځنگلونو لاندې د تېلو سيند بهيرې، خو بس د سم وخت په تمه وو.

هغه را ورسيد، د ۲۰۰۳ ز کال په لومړيو کې زه په خپل موټر کې کيتو نه شيل خواته روان وم، شيل ښار په ځنگل کې اباد شوی او لار يې پېچومې لري. وينزوويلا کې شاويز بيا واک ترلاسه کړی و. جورج ډيبلو بوش يې ننگولی و او بريا يې ترلاسه کړې وه. هلته صدام حسين هم ميدان جوړ کړی و او جگړې ته په تمه و. په درېيو لسيزو کې د تېلو عرضه بېخي راتپته شوې وه او زموږ له اصلي زېرمې د لادېرو تېلو ترلاسه کولو تمه پرې شوې وه. دې سره هغه پېسې هم ورځ تر بلې کمېدې چې کارپوريتوکراسی ورکولې، اوس نو د خپلو شېبه رارسېدلې وه، دا نو هغه وخت و چې د پور په بدل کې بايد له اکوادوره د بدن غړی پرې شوی وی.

زه چې د په پستازه سيند له جوړ شوي بنده تېرېدم نو احساس مې کړه چې دلته شتمن او بېوزله استثمار شوي او د استثمارگرو تر منځ زوايتي جنگ نشته. په حقيقت کې د جگړې همدا کرنې ښيي چې موږ د تمدن له پلوه

^۲ د خښتو د بتيو بېلگه ما ورکړې ده، زموږ په ټولنه کې داسې بېلگې ډېرې دي چې کارمندان خان سره پکې اجاره کيږي، خو دا بېلگه راته ډېره مناسبه ښکاره شوه. اصل متن کې وايي: دوی اکوادور داسې نيولی و، لکه د مافيا يو مشر چې خپل ماتحت ته د هغه د لوړ په واده کې پېسې ورکوي او هغه د خپل لاس لاندې ساتي.

په کوم ځای کې ولاړ یو؟ مور هغه لويديلي خلک وو، چې د خپلو تېلو لپاره مو دا گلالي هیواد ځنگلو وهلو ته اړیسته او پاېله یې چې د کومې بربادۍ لامل شوه، هېڅ اټکل یې نه کېږي.

که په پور پرې کولو ټینگار وکړو نو اغېزې به یې دومره ډېرې وي چې په ذهن کې نه راځي. مسئله یوازې د ځایي انساني تمدن، ژوند، څارویو، خزندو، ماهیانو او هغو ونو بوټو نه وه، چې درمل ترې جوړېده. دا کیسه یوازې دومره نه وه چې دا ځنگلونه زمور زهرجن صنعتي گازات جذب کوي او زمور د ژوند لپاره هوا ته اکسیجن گاز ورکوي، بیا هغه فضا کې خپرېږي او هغو وریڅو ته اوبه پمپ کوي چې ټولې نړۍ ته په کافي اندازه د څښاک اوبه برابرېږي. که چاپېریال پوهان سل ځله ووايي چې دا کارونه د هغه ځای د خونديتوب لپاره کېږي، خو د محاربي خطونه له دې دلایلو تېرېدل او نېغ په نېغه زمور اروا ته ښکته کېدل.

که مور همدا ستراتیژي وساتله نو د یوه استعماري نظام خواته به روان یو چې له رومي امپراتورۍ مخکې راپیل شوې وه. مور غلامي غندو خو زمور نړیوالې امپراتورۍ له رومیانو ډېر خلک غلامان کړل او یوازې د رومیانو خبره هم نه ده، په دې ډگر کې مور ټول یرغلگر نظامونه شاته پرېښودل. زه په دې نه پوهېدم چې په اکوادور کې که مور داسې موقته پالیسي اختیاروو نو خپل ټولنیز وجدان به څنگه ژوندی ساتو؟

د موټر له کړکۍ مې بېرون وکتل چې د ANDES پخوانۍ شنې لوړې ژورې اوس خړې شوې وې. دې راکې یو عجیب احساس راوپاراوه، دا سوچه زما نظر و چې اکوادور دې مهمه جنگي کرنه شي. حقیقت خو دا دی ما چې په هر هیواد کې کار کړی او زېرمې یې نړیوالې امپراتورۍ ته مهمې وې هغه مور لپاره د جگړې مهمې کرنې وې. دا هیواد ماته په زړه پورې و، د

۱۹۱۰ کال تر وروستيو پورې تر هغه وخته په زړه پورې و چې زه پاک او سپېڅلې وم. داسې فکر وکړئ چې دا زما له درونه يو غبر و يا مې شخصي تعصب و.

که څه هم د اکوادور طبيعي ځنگلونه، ځايي خلک او ټول ژوندي موجودات ډېر ارزښتمن دي، خو د ايران له دښتو او د يامين له ميراثه خو ډېر مهم نه دي. له دې اړخه که يې وگورو نو د جاوا غرونه، له فيليپين ساحله هاخوا بحر، د اسيا هوار ميدانونه، د افريقا دښتې، د شمالي امريکا ځنگلونه، د شمالي قطب واورين غرونه او داسې نور زرگونه شيان چې د کارپوريتوکراسۍ مخې ته خنډونه دي؛ په خپل ځای لوړ قيمت او ارزښت لري. دې ټولو ځايونو کې د جگړې کړنې شته، ټول راته چينې وهي او مور د خپل فردي او ټولنيز وجدان وژلو ته اړباسي.

ماته ځينې ارقام رايايد شول چې لنډيز يې دا دی: په نړۍ کې ۵ سلنه هيوادونه شتمن او ۹۵ يې بيوزله دي، ددوی تر منځ د عايد تناسب په (۱۹۶۰) کال کې ۳۰ او ۱ وو چې په ۱۹۹۵ کال کې ۷۴ ته ورسېد. نړيوال بانک، USAID، نړيوالې مالي ادارې، بانکونه، شرکتونه او مرستندويه ادارو په اړه ټول حکومتونه پرلپسې ټينگار کوي چې کارونه يې ښه روان دي او پرمختگ کوي.

اوس زه اکوادور کې وم، د نورو هيوادونو غونډې دلته هم د جگړې کړنې وې، خو دا هيواد ماته په زړه پورې و. اوس ۲۰۰۳ کال دی، پنځه دېرش کاله مخکې زه دلته، د داسې امريکايي ادارې د کارمند په توگه راغلی وم چې نوم سره يې PEACE (سوله) کليمه هم تړلې وه. زه اوس هڅه کوم د هغې جگړې اور مړ کړم چې د بلولو لپاره يې ما درې لسيزې کار کړی دی.

اقتصادي ترهگري | ۲۱۵

داسې ښکارېده چې د افغانستان، عراق او وينزوويلا پېښې به موږ له يو بل ښکاره وژغوري خو اکوادور کې حالت بېخي بدل و. دلته به امريکايي پوځونه نه جگړي، دې جگړه کې به يوې خواته خو زره ځايي اوسېدونکي وي چې په نهزو، تورو او يو دزي توپک به سنبال وي او پر وړاندې به يې د اکوادور عصري پوځ، ځانگړي ځواکونه، امريکايي مشاورين او د تېلو شرکتونو کې گډونوونکي روزلي کړايي مزدوران وي. دا به داسې جگړه وي چې ۱۹۹۵ کې د پيرو او اکوادور د شخړې غوندې به امريکايان ترې خبر هم نه شي. نو يو پېښو ددې جگړې امکان لاسې ډېر کړ.

د ۲۰۰۲ دسمبر مياشت کې د تېلو يوه شرکت پر يوې ځايي دلې تور پورې کړ، چې گواکې ددوی کارکوونک يې يرغمل کړي دي. دوی دا اواز خپره کړه چې دا جنگي ډله له يوه ترهگر سازمان سره اړيکه لري او ښايي هغه القاعده وي. دا پېښه په لوی لاس پېچلې شوه، ځکه دې شرکت ته لا حکومت د تېلو د استخراج جواز نه و ورکړی. بل خوا شرکت ويل دې کارکوونکو د ځمکې لومړنيو څېړنو اجازه لرله او دا کار په استخراج کې نه راځي. خو ورځې وروسته ځايي ډلو دا دعوو په کلکه وغندله او خپل دريځ يې روښانه کړ.

ځايي خلکو ټينگار کاوه چې د شرکت کارکوونکو يې ځايه مداخله کړې وه، جنگياليو سره وسلې نه وې، نه يې کارکوونکو سره څه تاوتریخوالی کړی او نه يې گواښلي دي. دوی يې خپل کلي ته په خوندي ډول ځان سره بوولي دي او هلته يې د خواړو تر څنگ ځايي بيير (چيچا) هم ورکړي دي. ددوی ملاتړ چې دودى خورله؛ نو قبایلو يې لارښوودان (Guides) تلو ته راضي کړل. قبایلو دا دعوو کوله چې کارکوونک يې په زوره نه دي ايسار کړي او هنوی په خپله خوښه هر ځای ته تلای شول. (۳)

د سفر به وخت راياد شول چې د IPS له خرڅلاو وروسته مې دې خلکو ته د ځنگلونو د ساتنې وړانديز وکړ. دوی راته وويل: (نړۍ هماغسې ده څنگه بې چې ته خوب وينې)، بيا يې وويل چې شمالي خلکو د لويو صنعتونو، بې شمېره موټرو او لوړو ودانيو خوب ليدلی، اوس معلومه شوه چې دا خوب ډېر وپروونکی دی او موږ ټول به تباہ کړي.

دوی مشوره راکړه: (چې خپل خوبونه بدل کړئ)، يوه لسيزه وروسته هم حالت هماغسې و. د ډېرو خلکو او خيريه ادارو (زما په شمول) هڅو سره دا خوب بيا هم ډېر وحشتناک ښکارېده.

زما موټر چې د شيل په يوه ځنگلي کلي کې ودرید، زه سمدستي يوې ناستې ته ولېږدول شوم. په دې ناسته کې د کچوا، شوار، آچار، شويار او زپارو قبایلو ښځې او سړي راټول شوي وو. ځينو يې دلته د راتگ لپاره په ځنگلونو کې څو شپې ورځې مزلونه کړي وو او ځينې نور بيا د خيريه ادارو کښتيو رانقل کړي وو. ځينو يې خپل قبایلي کالي (گردې لمنې او د ښکو خولۍ) اغوستي وو او څېرې يې رنگ کړې وې. زياتره يې بيا د ښار د خلکو لباس (پتلون، یخن قاق ...) کې راغلي وو.

د خبرو پيل هغې دلې وکړ چې د يرغمل تور پرې پورې شوی و. دوی وويل د شرکت کارکوونکي چې بېرته خپل ځای ته ورسېدل څو شپې وروسته د اکوادور تر سلو ډېر پوځيان سيمې ته راغلل. دوی وويل په باراني ځنگلونو کې د يوه ځانگړي فصل پيل و چې (چونتا Chontal) ونو پکې بار نيوه. دلته دا ونه مقدسه گڼل کېږي. دا په کال کې يو ځل مېوه کوي او دا په دې معنا ده چې ددې سيمې مارغان (چې نايابه نسلونه هم پکې وو) به هگی اچوي او بچي به وباسي. دا مارغان چې دې ونو ته راشي، بيا اسانه ښکار

کيري، ځنگه نو د سيمې خلکو دې فصل (موسم) کې په ښکار بنديز لگولای دی.

يوې مېرمنې وويل: (د پوځيانو راتگ ته تردې بد وخت نه و.) دوی مور ته وويل چې پوځيانو يې ځنگه ددې فصل او عقايدو سپکاوی وکړ، له څېرې يې غوسه او خفگان څخېده. (د ښکار او خوراک لپاره يې مارغان وويستل، فصلونه يې تر پښو لاندې کړل. سيندونو کې يې د کبانو رانيولو لپاره بمونه واچول او د خلکو څاروي يې حلال کړ. دخايي ښکاريانو وسلې يې ترې واخيستې. خای خای يې د حاجت رفع کولو لپاره کندی وکيندلې. د سيند اوبه يې چټلې کړې. ښځې يې بې ستره کړې او ډېرانونه يې جوړ کړل. په دې ډېرانونو ماشي او مچان بنگېدل.)

يو کس وويل: (مور دوه لارې لرلې، چې يا چوپ پاتې شوی وی او د خپل زيان د راډکولو هڅې مو کړی وی او يا مو وسلې ته لاس کړی وی. مور وويل چې د جنگ وخت لا نه دی راغلی.) دوی وويل د پوځيانو د ظلم په مقابل کې يې خلکو ته وويل چې په نيمه گېډه خوراک خواړه وخورئ. خپل صبر يې له خواړو پرهبز ونوماوه، خو زه فکر کوم (خيريه لوړه) يې ښه نوم دی. خلکو ته سم خواړه ونه رسېدل او ناروغه شول.

درشوت او گوانښونو خبره يې هم وکړه، ويې ويل: (زما زوی ته انگليسي، هسپانايي او نورې سپېد، ايزې ژبې ورځي. يوه سياحتی شرکت سره يې د لارښود او زيارن په توگه کار کاوه. ښه معاش يې اخيسته او د تېلو شرکت ورته لس چنده معاش وړاندیز کړی و. ده هغه وړاندیز ومانه، اوس چې دده پخوانی شرکت زموږ مړينې ته راځي دا يې په ابکنو کې غندي) بيا داسې ولرېد لکه سپي چې ځان له اوبه څنډي چيغه يې کړه (اه زما زوی، هغه اوس له مور نه دی.)

د شامان قبیلې مشر د بنکو خولې په سر کړې وه ویې ویل : (ته هغه درې کسه پېژنې؟ چې د تېلو شرکت لپاره مور خپل استازي ټاکلي وو او په شوايي پېښه کې مړه شول. زه تفصیل ته نه ځم، خلک وايي دا کار د تېلو شرکتونو کړی و، خو دا درته وایم چې ددوی مرگ زموږ په ډله کې درز وکړ او د تېلو شرکت ددې درز ډکولو لپاره خلک راننويتل.)

یو بل کس یو تړون راوویست او ویې لوست، د تړون له مخې یوه پراخه ټوټه ځمکه د درې سوه زره امریکایي ډالرو په بیه د لرگیو شرکت ته ورکړل شوې وه. د درې قبایلو مشرانو لاسلیک هم پرې شوی و. هغه وویل : (دا لاسلیکونه جعلي دي، په دې کې یو زما ورور دی، دا زموږ د مشرانو شخصیت وژنه ده.)

دې جبر ته گوره، دا هر څه د اکوادور په هغه سیمه کې روان وو چې د تېلو کوهیانو کېندلو اجازه هم لانه وه ورکړل شوې، خو هغوی له ځانه په ځینو ځایونو کې کیندنې پیل کړې وې او پاېله یې ځایي خلکو هم لیدلې وه. دوی د خپلو گاونډیانو د بربادۍ عیني شاهدان وو. ددوی خبرې مې چې واورېدې فکر مې وکړ که دا هر څه په CNN او Evening news چپلونو ونښودل شي؛ نو زما د هیوادوالو غبرگون به څه وي.

دا ټولنې ژوندی او خبرې یې اندېښمنې وې. په رسمي غونډو سر بېره نور ډېر شیان هم وشول. ډېر څه وشول... د ډوډۍ پر وخت او نورو شخصي ناستو کې ډېرو خلکو پوښتلم چې امریکا ولې عراق ته گواښونه کوي؟ د اکوادور د ورځپاڼو په لومړیو مخونو کې دغه موضوعات راتلل او له هغه ځای دې ځنگل ته راسېدلي وو. د امریکا چاپي رسنیو بیا بل څه ویل. دلته ورځپاڼو د بوش د شخصي نفتي شرکتونو د ځای پر ځای کېدو حوالې ورکړې وې. تر

څنگ يې د ولسمشر د معاون په کړنو هم تبصرې شوې وې. چيني ۵۸۶۰ وخت د هالي برټن اجرايه رنيس و.

دا ليکنې هغو خلکو ته لوستل شوې وې چې بسونځي ته نه وړ تللي. هر چا ته په زړه پورې وه. زه دلته باراني ځنگلونو د هغو خلکو په منځ کې ناست وم چې شمالي امريکايانو به جاهل او وحشيان بلل، خو دې خلکو داسې پوښتنې کولې چې د امپراتورۍ په زړه مخامخ گوزارونه وو.

د شيل له مرکز په راوتلو وم، د لوی بند (ډېم) له څنگه تېر او د ويندیز لورو ته په ننوتلو وم چې فکر مې وکړ، د اکوادور په دې سفر کې مې چې څه وليدل او واورېدل او څه چې په امريکا کې اورم؛ دواړو کې ډېر توپير دی. داسې ښکارېده لکه مور چې له امازون قبایلو ډېر څه زده کولای شو. زموږ له ټول تعليم او چاپي او تصويري رسنيو سره بيا هم په دې خبرو نه پوهېدو چې دوی خدای خبره له کوم ځای خبر شوي وو. دې خبرو سره زما فکر د لاتيني امريکا يو وړاندوينې ته واوښت، داسې وړاندوينې ما په ډېرو هيوادونو کې اورېدلي دي. له ځينو کلتورونو چې زه خبر يم داسې وړاندوينه کيږي چې په ۱۹۹۰ لسيزه کې مور يوه بې ساري انتقالي پړاو ته ننوتو. د هماليا په خانقاگانو، د اندونيزيا په مراسمو، د شمالي امريکا په مرکزي سيمو، د امازون له ژورو د انډيز تر لوړواو د منځنۍ امريکا لرغونو ښارونو پورې هر ځای کې همدا ويل کېدل چې په انساني تاريخ کې دا زموږ يو ځانگړی مقام دی او مور هر يو ددې لپاره پيدا شوي يو چې دا ماموريت پای ته ورسوو.

ددې وړاندوينو په وينا او عمل کې يو څه توپير و، خو ټولو په بېلابېلو ډولونو همدا يوه خبره کوله چې: د نوې دورې پيل، درېيمه زريزه، د کوارنيس زمانه، د پنځم لمر پيل، د پخوانۍ جنتري يای او د نوې پيل. له مخالفتونو

سره بيا هم په دې کې ډېر څه مشترک دي او دا وړاندوينه ځانګړې ځای لري. ددې له مخې پخوا انساني ټولنه وپشل شوی او په دوو لارو روانه شوې ده. يوه د زړه، وجدان او روحانيت لاره او بله د فکر او ماغزو لار وه. ددې وړاندوينې له مخې په ۱۴۹۰ کال کې به دا دواړه لارې يو ځای شي. بيا به پنځه سوه کاله وروسته يعنې په ۱۹۹۰ کې بيا ځلي پيدا کېږي چې دا دواړه قوتونه به بيا يو ځای کېږي او په يوه لاره به پرواز کوي. که دا دواړه له دې لارې ګټه واخلي نو يوه نوې دوره راپيل کېږي، داسې دوره چې تر ننه يې ساری نه دی ليدل شوی.

دا وړاندوينه په بېلابېلو کچو تعبير شوه. عام تعبير يې دا وه چې ځايي پوهه او ساينسي علوم او ټکنالوجي به يو بل سره مرسته وکړي. ددې وينا له مخې که د امارون خلک لودې ډله (د زړه او احساس) خلک شي، نو څرګندونه يې اسانه کېږي؛ مثلاً که مور پوښتنه وکړه چې دې زريزه کې به انسانيت څنگه وي او راتلونکي څو پېړۍ مو اراده څه ده؟ نو په کار ده چې سترګې پرانيزو او د خپلو کړنو پايلې په غور وګور، يعنې د فکري خلکو (امريکا) جاج واخلو چې افغانستان، عراق او اکوادور کې يې څه وکړل. اوس بايد له خواړه خوبه راوينښ شو، مور د انساني تاريخ قوي ولس يو، مور بايد اوس د ټلويزوني سربالونو، فوټبال او موسيقي فکر پرېږدو او له سره بايد جاج واخلو چې مور څوک او څه يو؟ او خپل اولادونه کوم ځای ته رسوو؟ که مور اوس هم راوينښ نه شو؛ نو پايله به يې ډېره وېرونکې وي.

څېرې رسوا شوې

۲۰۰۳ کال کې چې زه له اکوادوره راستون شوم، څو ورځې وروسته امریکا په عراق برید وکړ. څه باندې یوه لسيزه کې دا په عراق د امریکا دویم برید و. اقتصادي جنايتکار او گیدران دواړه ناکام شوي وو اوس نو پرېکړه شوې وه چې ښځې او نر شگلنو دښتو ته د وژلو لپاره روان شي. له دې بریده دا یو فکر پیدا کيږي چې د عربستان شاهي کورنۍ ته یې څه معنا درلوده. د ځینو تخمینونو له مخې عراق کې د عربستان په پرتله تېل ډېر دي او که امریکا په عراق برید وکړي؛ نو عربسان سره زموږ د ۱۹۷۰ کال تړون یې گټې کيږي.

پانامه کې د نوریگا د مرگ په څېر په عراق کې د صدام په مرگ فورمول بدل شي. پانامه کې چې موږ خپل لاسپوڅي واک ته ورساوه؛ نو کانال مو ترې بېرته ونيو، هغه تړون ته مو هم ونه لیدل چې کارتر او طوريجو سره کړی و. عراق چې ونیسو نو اوپیک به مات کړو؟ او د نفتو په نړیوال سیاست کې به عربستان منتظر غړی پاتې شي؟ ځینو پوهانو خو ویل چې بوش افغانستان کې ولې خپل ټول قوت ونه کاراوه چې په عراق یې برید وکړ؟ آیا دې د نفتو سوداگرې کورنۍ ته خو به د نړیوالې ترهگرۍ په پرتله خپلې د تېلو زېرمې مهمې نه وي؟

خو یو بل امکان و، چې اوپیک د ځان منلو هڅه وکړي. په دې صورت کې که امریکا په عراق برید وکړي، د تېلو په شتمنۍ مست هیوادونه که د تېلو بیه لوړه او عرضه کمه کړي هم کوم زیان به ونه ويني. دا امکان له یوې بلې زاوېې هم باید وکتل شي. دې قضیه کې چې کوم څه راځي هغه دا دي

تې، له سترو نړيوالو مالياتو بيرون به يې اغېز ډېر لږ محسوس شي، خو دا
مراښ يې سياسي توازن په دننه کې گډوډولای شي، داسې چې د
کارپورېټو کراسۍ په هڅو رامنځته کړي نظام خاورو سره خاورې کولای
شي.

ختمې شنه دا ده، نړيواله امپراتوري هڅه کوي چې ډالر د نړيوالې کرنسې
په توگه قوي پاتې شي او امريکا يې د خپلې خوښې اوړتيا له مخې
چاپولای شي. مور اکوادور غونډې هيوادونو ته پور يوازې په دې خاطر
ورکوي چې بېرته يې نه شي پرې کولای. که رښتيا ووايو مور خپله نه غواړو
چې دا پور بېرته خلاص شي، ځکه هغه که زموږ پوروروی وي نو زموږ د
فشار کړۍ پرې راتنگيږي او بلاخره ترې د بدن غوښه پرې کولای شو.
عامو حالاتو کې راسره د خپلې بوديجې (فند) د کمې وېره وي. ځکه د
بېرته نه پرې کوونکو په ليست هېڅوک ډاډه نه وي. خو زموږ حالت له
معمول سره سم کله وو؟ امريکا چې کوم ډالر چاپ کوي تر شايې سره زر
نشته، په اصل کې هېڅ هم نشته، ټولې دنيا په پټو سترگو زموږ په اقتصاد
باور کړی او موږ دا وړتيا لرو چې کومه امپراتوري مو رامنځته کړې د هغوی
وسايې، زېرمې او انرژي په خپله گټه وکاروو. په دې بنسټ پېسې چاپ
کول زموږ د بې ساري قوت راز دی. يعنې د نورو لاملونو تر څنگ يو يې دا
دی چې موږ خلکو ته پورونه ورکوي او پوهېږو چې بېرته يې نشي راكولای.
په دې سربېره موږ خپله هم لوی پورونه اخيستی شو، په ۲۰۰۳ کال کې د
امريکا مالي يور له شپږ تريليونه ډالرو زيات و او د کال تر پایه ۶۰ ته د
رسيدو امکان ليدل کېده، يعنې هر امريکايي به نږدې ۲۴۰۰۰ ډالره پوروروی
وي. ددې پورونو ډېره برخه يې له اسيایي هيوادونو اخيستل شوې وه، په
ځانگړې ډول له جاپان او چين نه چې د امريکايي خزانه سيکورټي (

تضمين ليکونه) به يې اخيستل. دا سيکوريتي يا تضمين ليکونه هغوی د وسايلو د پلور په پيسو اخيستل؛ مثلاً موټرې، کمپيوټرې، برېښايي وسايل، ټوکر او نور ... چې په آسيا، امريکا او نورو نړيوالو بازارونو کې پلورل کېدل.^۲

تر څو چې نړۍ ډالر معيار گڼي؛ نو دا اضافي پورونه کارپوريتوکراسی ته کوم خطر نه دی خو که په بله کرنسی تکیه وشي او هیوادونه له امريکا خپل پور وغواړي، نو حالات بېخي بدليږي. په دې صورت کې به د امريکا حالت ډېر ترينگلی شی.

په اوسني دور کې د داسې کرنسی وجود يوازې يو فکر نه دی. نړيوال اقتصادي ډگر ته يورو د ۲۰۰۲ کال د جنوري په لومړۍ نېټه راغلل او د هرې میاشت په تېرېدو يې قوت او درنښت زياتېږي. که اوپیک غړي هیوادونه په عراق د برید يا بل لامل له امله امريکا ته سترگې برگوي؛ نو د يورو په شکل بې سارې فرصت ورسره شته دی. که يوازې اوپیک سازمان د ډالر پر ځای يورو خپل معيار وټاکي؛ نو ددې امپراتوری بنسټونه به هم ولړزېږي. که داسې وشي او يوازې يو يا دوه پور راوړي خپل پورونه په يورو رانه بېرته وغواړي؛ نو اغېز به يې تند او اوږدمهالی وي.

په همدې مسایلو مې فکر کاوه، د ۲۰۰۲ کال د اپريل په اتلسمه نېټه له کوره راووتم او دفتر ته راغلم، دا دفتر مې په یوه وړوکي گراج کې و. ما کمپيوټر روښانه کړ او د نیویارک ټایمز ویب پاڼې ته لاړم. عنوان يې چېران کړم. زه د نړيوالو مالیاتو له نوي حقیقتونو، پورونو او يورو له نړۍ راووتم او د

^۲ د لا ډېرو معلوماتو لپاره ولولئ:

د ډالرو مرگ، ژباړه ياد میراحمد، مومند خپرندويه ټولنه چاپ، ۲۰۱۴

خپل مسلک نړۍ ته راننوتم. عنوان داسې وو : (د عراق د بيا رغونې لپاره امريکا بېشټل شرکت ته لوی قرارداد ورکړی.)

ليکنه کې راغلي وو : (د بوش ادارې نن په سان فرانسيسکو کې بېشټل شرکت ته د عراق د بيا رغونې پروژه ورکړه.) وروسته ليکوال خبرداری ورکړی و چې : (اوس به عراقيان، نړيوال بانک او نړيوالې مالي ادارې په گډه د عراق بيا رغولول لپاره کار کوي، د يادونې وړ ده چې په دې دواړو ادارو کې امريکا پراخه رسوخ لري.) (۱)

(پراخه رسوخ) دې کې ستر حقيقت روښانه شوی دی. ما يوه بله ليکنه راخلاصه کړه، ليکلي و : (دا شرکت عراق او واشنگتن کې ژورې اړيکې لري.) ما يو څو تکراري کرښې پرېښودې او دې برخې ته راغلم :

(بېشټل له (نيشنل سيکوريتي اسټېبلشمنټ) سره پخوانۍ اړيکه لري. ددې ادارې مشر جورج پي شلتز دی، دا ښاغلی د ريگن په دوره کې د بهرنیو چارو وزير و او اوس ددې شرکت ارشد مشاور دی. د ريگن په اداره کې له دندې مخکې دی دلته رئيس و. همدې وخت کې کيسپر وين برگر هم ددې کمپنۍ اجرايه رئيس پاتې شوی دی، چې وروسته د دفاع وزير شو. سړ کال بوش ددې شرکت اجرايه رئيس ريلي بي بېشټل د خپلو صادراتو کونسل گومارلی دی.

لنډه دا، په دې ليکنو کې د عصري دور تاريخ بيان شوی و چې څنگه نړيوالې امپراتورۍ خواته پرمختگ کوي. په عراق کې د روانو چارو توضيحات سبا په ورځپاڼو کې راغلل، دا ټول د هغې روزنې پايله وه چې کلاډين ماته پنځه دېرش کاله مخکې راکړې وه. د هغو خلکو برخه هم پکې وه چې زما د ځانغوښتنې له احساساتو اغېزمن شوي وو.

کارپوریتو کراسی د نړی هر وگړی له همدې لارې خپلې کړی ته راوړنوېست.

دا لیکنې ۲۰۰۳ کال کې پر عراق زموږ د پوځیانو د برید او په لویدیځ معیار د هغه هیواد د بیارغونې په اړه وې. د ۲۰۰۳ کال د اپریل ۱۸ خبر موږ په ناڅرگند ډول بیا ۱۹۷۰ ز کال کې عربستان سره د پیسو مینځلو مسئلې ته بوتلو. (SAMA Saudi Arabian Money Laundering Affairs/ Saudi Arabian monetary Agency) ادارې او له دې راوتلیو پروژو بیا یوڅه نظریات رامنځته کړل. ددې نظریاتو له مخې په غیر شفاف ډول امریکایي انجینرۍ، ساختماني او نفتي صنعت په دې صحرايي هیواد په رغونه کې رول ولوباوه. ددې یوې څپونې له امله SAMA د نفتو په نړیوال سیستم او جغرافیایي سیاست کې نوي قواعد وضع کړل. تر څنگ یې په همدې تناظر کې سعود کورنۍ سره یو تړون وشو چې له مخې به یې ددې کورنۍ امتیاز او لوړاوی په خپل ځای پاتې وي؛ په دې شرط چې لوبه به زموږ د قوانینو په رڼا کې کوي.

ددې لیکنو په لوستو مې فکر کاوه، چې نړۍ کې به زما په څېر څومره خلک وي؟ هغه خلک چې پوهېږي که صدام دا د عربانو لوبه کړې وای؛ نو نن به یې هم حکومت کاوه. د توغندیو او کیمیاوي موادو فابریکې به یې فعالې وای؛ بلکې موږ به ورته خپله جوړول او زموږ خلکو به یې د کیفیت د لوړاوي او ډېر پابښت لپاره کار کاوه، دې ته په کتو خو دا سودا ډېره گټوره وه.

تراوسه عامو رسنیو ډېر احتیاط کاوه چې دا موضوعات خپاره نه کړي، خو اوس دا کیسه د رسنیو سینگار گرځېدلې وه. په دې کیسه کې یو لوی حقیقت په ډېره نرمه توگه رانغاړل شوی و خو اصل کیسه اوس پیل کېده.

فکر مې وکړ چې نیویارک ټایمز به خپلسري کړي وي، د CNN ویب پاڼې ته لارم، هلته لیکلي وو: (بېشټیل د عراق پروژه واخیسته.) د سي ان ان کیسه نیویارک ټایمز ته ورته وه، خو یو څه مواد پکې زیات وو: (بېلابېلو وختونو کې څو نورو شرکتونو هم ددې کار لپاره سیالي کوله. په دې کې ځینې د لومړنیو بوليو او گډ کار کولو شرکتونه هم وو، چې KBR له هغې جملې یو و. معاون ولسمشر ډېگ چيني یو وخت ددې شرکت اجرایه رئیس پاتې شوی و.... هالي برتن لا دمخه د اوو بیلیونو ډالرو قرارداد اخیستی و، چې تر دوو کالو یې دوام کاوه. په دې کې د عراق د تېلو د زیربناوو عاجله بیا رغونه هم شامله وه. (۴)

داسې ښکاري چې نړیوالې امپراتورۍ خواته د حرکت کیسه نوره رسوا شوې ده. ډېر جزیات نشته خو حقیقت دا دی چې دا کیسه له ډېرو مکرونو، تگيو، ظلمونو، پورونو، استثمار او نورو بډیو ډکه ده، دا د خلکو په زړونو، ذهنونو، ارواوو، وسایلو او سرچینو د واکمنېدو کیسه وه. دې لیکنو کې دا یادونه نه وه شوې چې په عراق کې د ۲۰۰۳ز کال کیسه کومه نوې خبره نه؛ بلکې د یوې شرمېدلې کیسې ادامه وه. لیکنو دا راز هم نه و افشاء کړی چې دا کیسي گني پخوانۍ دي، خو یوازې حجم یې تر وپرونکي حده لوړ شوی دی. یو لامل خو یې دا دی چې نړیوالتوب یې ارزښت لوړ کوی دی او بله دا ده چې په دې پروژه ډېر ژور او په ځیرکتیا کار کېږي. پرده که څه هم له ټولو رازونو نه ده پورته شوې خو دا ښه ده چې ځینې رازونه خلکو ته څرگند شول.

دې کیسې لکه چې زه تر ټولو ډېر په نښه کړی وم. ماته یې د خپلې کیسې تر څنگ دا هم رایاد کړل چې څومره کلونه مې له خلکو پته ساتله. له یوې مودې مې فکر کاوه چې خپل جرمونه باید ومنم، خو زړه نا زړه وم. ماضي ته

اقتصادي ترهگري | ۳۲۷

چې گورم نو فکر کوم چې په خپل شخصیت شک او د جرم احساس مې له پخوا درلود. پیل یې د کلادین له اړتیا نه شوی و او اندونیزیا ته له تلو مخکې مې دا احساس مل و. که رښتیا ووايم دا څو کله زه همدې احساس خورلم.

زه پوهېدم ، که دې احساس، شکونو، درد او د جرم احساس نه وای خورولای؛ نو زه له د سیستمه نه شوم راوتلی او د نورو په څېر به پکې بندي وې. دا خو بېخي ممکنه نه وه چې په ورجن جزیره کې مې د MAIN پرېښودلو پرېکړه کړې وې. دې سره مې هم د نن کار سبا ته پرېښوده او همداسې زه نا زړه کېدم.

دې عنوانونو ښودله چې د لویو ادارو، نړیوالو بانکونو او حکومتونو تر منځ جوړجاړی روان دی خو دا هر څه داسې وو لکه په MAIN کې چې زما CV په دروغو جوړه شوې وه. لوی شرکتونه به میلیارډونه یوازې په دې خاطر راټول کړي چې هیواد زموږ په جوړ کړي قالب کې واچوي. دا بدلون به هغو خلکو کې راځي چې په دې قالب کې د راتلو هېڅ تمه به نه لري. په ټولنه کې د لوړې طبقې د گوتو په شمېر خلک به له خپلو رسمي موقفه ناوړه گټه واخلي او په دې فساد کې به شریک شي.

پورته څرگند شوی حقیقت ډېر کوچنی او ظاهراً ساده ښکاري خو پاېله ترې دا رواځي، که موږ غواړو چې د سیستم نیمگړتیاوې ختمې کړو؛ نو یوازې مسئول خلک باید ترې وباسو. دا فکر په توطیه کې ښه ځای په ځای کیږي او موږ ته اسانه جواز راکوي، چې ټلويزون روښان کړو، دا هر څه هېر کړو او د خپلې خوښې خپرونې ووينو. د تاریخ نیمگري علم موږ ته همدا راښودلې چې (دی) به هر څه سم کړی. د هیواد کښتۍ لامبو وهلی

شي او زره خپل اصل خواته مخه کړي. بنایي مور تر راتلونکو ټاکنو صبر وکړو، خو بلاخره به هر څه سم شي.

د معاصرې امپراتورۍ یا کارپوریتوکراسۍ کیسه په گډه دبیوزلو خلکو استثمار دی. د کار بڼه یې ځانغوښتونکې ده. دوی د نورو د زېرمو په لوتلو بوخت دي او یوه ورځ به یې همدا خپل کار ډوبوي. په رسنیو کې ننني څرگند شوي حقایق کارپوریتوکراسۍ ته هېڅ هم نه دي او نه یې په کیسه کې دي. ددې مخاطبین (مور) او (مور ته) دي. همدا لامل دی چې مور په رښتیا اورېدو کې دومره تکلیف وینو. مور په دې دروغجن فکر باور لرو چې انساني ټولنې پېرې مزل کړی او نن یې یو مثالي اقتصادي نظام رامنځته کړی دی. دا حقیقت نه منو، چې مور په یوه سراب پسې منډې وهو او له بده مرغه اسماني صحیفه مو گنلې ده. مور هسې په دې باور یو چې هره اقتصادي وده د انسان په گټه ده او څومره چې ډېره وي هومره به گټه هم پراخه وي، پر دې سربېره نورو ته هم دا ډاډ ورکوو چې ددې اند (تصور) منطقي پایله بېخي سمه او په اخلاقوبرابره ده.

کوم خلک چې د اقتصادي پرمختگ بټی (تنور) توده ساتلای شي هغوی باید تر نورو لوړ موقف او امتیازات ولري، برعکس کوم خلک چې په لیرې ځنډو کې پیدا کېږي، د هغوی پیدایښت د استثمار لپاره دی.

دې فکر او جبري پایلې یې هر ډول غلچکي بریدونو (قزاقۍ) ته لاره هواروله. همدا په افغانستان، عراق، ایران، پانامې، کولمبیا او بې شمېره نورو سیمو کې د خلکو د وژلو او شتمنیو لوتلو اجازه شوه. اقتصادي جنایتکار، گیلران او پوځیان تر هغه اخته وي چې له کارونو یې اقتصادي وده ښکاره شي. دوی هغه کارونه کوي چې اقتصادي وده ترې څرگندېږي. اقتصادي وړاندوینه، د ارقامو شنه او سروې هغه علوم دي چې، که تاسو یو

هيواد بمبار کړی، وران يې کړی او بېرته يې رغوی، نو دا علوم به درته نښي چې اقتصادي وده يې اسمان سره خبرې کوي.

اصل کې مور دروغ پالو لگيا يو. په MAIN کې زما د سوانحو غونډې مور د دروغو يوه ورېښمينه پرده جوړه کړې تر لاندې مو د سرطان ناروغي پته کړې. که زموږ د ورکړل شويو ارقامو ايکسرې وويستل شي، نو زموږ بدن کې خپرېدونکي سرطان ترې اسانه معلوميدای شي. له دې دا حقيقت هم ښکاري چې د تاريخ تر ټولو قوي او شتمنه امپراتوري کې د مخدره توکو، طلاق، تنبوتونو، جنسي تېريو او وژنو د پېښو کچه څومره لوړه ده. له بده مرغه سرطان ورځ تر بلې خپلې ريښې لاسې ژوروي او مور ټول يې په خپلو زړونو کې درد احساسوو. مور د بدلون چينې وهو خپل فریاد ستوني کې وژنو، زموږ فریاد او سلگۍ به څوک واورې؟

دا ډېره اسانه ده چې يو څوک ټول تور په توطيې پورې کړي، خو مور داسې نه شو کولای. د امپراتوري ټوله تکيه د لويو بانکونو، شرکتونو او حکومتونو په رسوخ ده. ددې ټولو له جوړجاړي کارپوريتوکراسي رامنځته کيږي خو زموږ د سپکاوي لامل توطيې نه دي. او دا کارپوريتوکراسي څه شی دی؟ دا خپله مور يو. ځکه يې زياتره وخت په مخ کې مات يو. زموږ کار دا دی چې په تياره کې د همدې توطيې او دسيسو طراحانو ته خدمت وکړو. مور دا نه شو ننگولای، ځکه له مور زياتره په بانک، دولتي ادارو او شرکتونو کې کار کوي يا په يوه نه يوه ډول ددوی په وسايلو او خدمتونو تکيه يو. دا نو څنگه ممکنه ده چې کوم بادار مور ته په خپلو لاسو مړی راکوي مور يې گوتې وچيچوو؟

کمپيوټر ته مې کتل، په دې حالت مې فکر کاوه او بې شمېره پوښتنې راته ولاړې وې. ته يا بل څوک د داسې نظام په ضد څنگه ودریدی شي چې په

ظاهره خلکو ته کور، کالي، خواړه، برېښنا، روغتيا او نورې اسانتياوې ورکوي؟ ستا پوهېدل څه توپير کوي؟ څه ته يې پوه چې دا نړۍ د يوه داسې سيستم حاصل دی چې د هره ورځ پکې څلورويشت زره خلک له لوړې مزي او زرگونه خلک له هغو پاليسيو کرکه کوي چې زموږ منتخب استازي يې جوړوي. تا کې به دومره قوت له کومه راشي چې له خپل قطاره ووځي او پر وړاندې يې ودرېږي؟ بيا د هغو نظرياتو پر ضد د مبارزې دعوت پيل کړې چې ته او ستا د گاونډ خلک يې اسماني صحيفه گني؟ ستا په زړه کې دا شک هم هېڅ توپير نه کوي، چې که دا سيستم لگيا دی په خپله ځان ته د خپلې بربادۍ وسايل برابرې. زه راولاړ شوم او په سترو قدمونو خپل کور خواته روان شوم چې يوه پياله قهوه پخه کړم.

لنډ چکر مې وواهه، خپل کور ته ننوتم، د ليکونو بکس سره ليک پروت و. د نيويارک ټايمز په حواله پکې د عراق - بېشټيل ليکنه رانقل شوې وه. د ورځپاڼې له نوم سره مې نېټې ته وکتل (۱۸ اپريل) نيوانگلېنډ کې خو دا مشهوره نېټه ده. زما انقلابي او جنگ خوښو والدينو او د لانيگ فيلو نظم دا نېټه زما په ذهن کې پخه کړې وه:

(واورئ بچو ! او زه پوهېږم چې تاسو به يې حتمن په غور اورئ، د پال ريوېرې د هغه سفر په اړه چې د ۵۷ کال د اپريل په اتلسمه يې نيمه شپه پيل کړی و، اوس به په سختۍ داسې کس پيدا شي چې هغه ورځ او نېټه يې به ياد وي.)

په دې کال اتفاقاً گډ فراي ډی (له Easter دمخه لومړۍ جمعه، چې عيسويان وايي په دې ورځ عيسی عليه سلام په دار شوی دی.) د پال ريوېرې د سفر کلېزه هم راغله. په پوست مې چې دا نېټه وليده، نو ذهن ته مې هغه صحنه راغله چې د استعمار نيو انگلينډ په تياره کوڅو کې پر آس

سپور يو کس گړندی روان دی، خپله خولی په هوا کې خوځوي او چيني وهي (انگريزان را روان دي) بيا به ريوپري د سر په خطر دا پيغام هر ځای ته رسولای وي او وفادارو امريکايانو به ورته لیک ويلای وي، دې سره به يې د امپراتوری مخه ډب کړې وي.

زه حيران وم چې دوی څه شي متحرک کړل؟ د استعماري دور هغه امريکايان څنگه له قطاره راووتل؟ له دوی زياتره يې خوش وو. وجه څه وه چې دوی خپل کاروبار په خطر کې واچاوه؟ د هغه لاس د چيچلو جرأت يې ورکړ چې دوی يې ورکوله او ځانونه يې په خطر کې واچول؟ په دوی کې به هر شخص بنيادي ځانگړي عوامل هم لرل خو يو داسې قوت هم حتمي و چې دوی يې سره يو کړل، کومه مرسته يا انرژي، يا سپرغی چې دتاريخ په دې ځانگړې شېبه کې يې په دې خلکو کې اور بل کړ.

بيا زه په حقيقت پوه شوم، يعنې هغه الفاظ چې په مرسته يې دا حقيقت بيانېدلی شو. که د انگليس امپراتوری کيسې ته ځير شو، نو څرگنده ده چې ددوی ځانخوښې او بربادونکې سوداگريزي پاليسی په خلکو کې اور او قوت پيدا کړ. تام پين او توماس جيفيرسن غوندې خلکو له پتو موخو د او د سوداگری په نوم له لوټه پرده پورته کړه او د خلکو ذهن يې روښانه کړ. پوښتنې چې وشوې هغه حقايق په راڅرگندېدو شول چې د تگي جرړې يې وخوځولې. دوی د پردې تر شا اصلیت راڅرگند کړ او تل ته يې ورسېدل، پوه شول چې انگليسانو ورسره څنگه تگي وکړه او دوی يې خپل غلامان کړل.

ويي ليدل چې انگليس بادارانو يو نظام رامنځته کړ او په خلکو يې يو دروغ ومنل. کوم دروغ؟ دا چې انسان لپاره تر دې ښه نظام نشته، دنيا لپاره د خوښې او هوساينې لار دغه ده چې خپل وسايل او سرچينې د انگليسي تاج

پر مت و کاروي او دا چې د خلکو د ښه والي لپاره د انگلیسي استعمار رامنځته کړې پالیسي په گټه او انسان پاله دي. برعکس حقیقت دا و چې دې نظام کې ولس په داو شوی او گټه یې یوازې د گوتو شمېر کسانو ته رسېدله. دا دروغ او له امله یې رامنځته شوی استثمار تر کلونو روان و او پراختیا یې موندله. بیا یو څو سرتېرو فېلسوفانو، سوداگرو، بزگرو، د پولې اوسېدونکو، لیکوالو او ویناوالو حقیقت راڅرگند او خپور کړ.

همدا توري وو، ما د تورو په قوت فکر کاوه، یوه بله پیاله قهوه مې وڅښله، دفتر ته ستون شوم او کمپیوټر ته کېناستم.

د CNN ویب پاڼه مې بنده کړه او په کومه دوسیه مې چې تېره شپه کار کاوه، مخې ته مې کېښوده، وروستی پاراگراف داسې وو:

(زما دا کیسه باید ولس ته ورسېږي. مور له بحراني حالته تېرېږو، خو مخکې ډېر فرصتونه هم شته. د اقتصادي جنایتکار دا کیسه تاسو ته وايي چې مور نن په کوم حالت کې یو، دلته څنگه را ورسېدو؟ او له کوم سخت بحران سره چې مخ یو، دې کې څنگه ښکېل شو؟ ددې حقایقو برېښدول ددې لپاره هم اړین دی چې که مور د خپل تېرو تېروتنو نه خبر شو؛ نو له راتلونکو فرصتونو گټه اخیستی شو او بله مهمه خبره ده، دا تاریخ کې لومړی ځل دی چې یو ولس هغه وړتیا، وسایل او سرچینې لري چې دا هر څه بدلولای شي. دا هغه ولس دی چې زه پکې زېږېدلی يم، بیا په کې اقتصادي جنایتکار شوم او نوم یې دی (د امریکا متحده ایالات.)

دا ځل چې نشم پاتې کېدای. زما د ژوند پېښې او پکې زما خپله ټاکنه او پرېکړه هغه څه دي چې زه یې دې ځای ته راوستی يم، اوس باید په هر حالت کې وړاندې لاړ شم.

اقتصادي ترهگري | ۳۳

په ذهن کې چې یو ځل بیا هغه نقشه راغله چې یو سړی په آس سپور دی،
 تیاره کوڅو کې گرځي او خلک له خطره خبروي. هغه پوهېده چې له
 توماس پېن مخکې هم لیکوالو لیکل کول، خلکو یې لیکنې لوستي او په
 نېلو ناستو کې یې پرې بحثونه هم کړي دي. پین د انګلیسي امپراتوری له
 ضلیمونو پرده پورته کړه. جیفرسن اعلان وکړ چې زموږ ولس د ژوند،
 خپلواکۍ او خوښۍ ترلاسه کولو ته وقف دی. ریوېري چې په آس سپور و
 اړ کوڅو کې گرځېده په دې ښه پوهېده چې په متسمره سیمه کې توري
 (الفاظ) خلکو ته قوت ورکولای شي او په حقیقت کې د یوه ښه ژوند ترلاسه
 کولو لپاره راپاڅېدی شي.

توري (الفاظ) رښتیا هم ستر قوت دی.

ما قوي هوډ وکړ چې د جورجاري پالیسي به پرېږدم او دا کار به سر ته
 رسوم، دا کار مې کلونه مخکې پیل کړی او بیا نیمګړی پرېښی و. اوس به
 زه رښتیا وایم، ځکه زه خپل جرمونه منم، زه هغه توري لرم چې دا موخه
 ترې ترلاسه کیږي، همدا توري په دې کتاب کې کاروم.

حوالي :

- ۱- "A Nation at War: Reconstuction. U.S. Gives Bechtel a major rebuilding in Iraq", Newyork times, April ۱۸ ۲۰۰۳.
- ۲- "A Nation at War: The Contractor Company had ties in Washington, and Iraq, " Newyork times, April ۱۸ ۲۰۰۳.

شپږدېرشم فصل

څه بايد وشي؟

درنو لوستونکو! اوس مور د کتاب پای ته رسېږو او حقيقت خو دا دی چې همدا يې پيل هم دی. تاسو به حېران يئ چې راتلونکی گام بايد څه وي، د کارپوریتو کراسی مخه بايد څنگه ډب شي؟ نړيوالې امپراتورۍ ته د روان لښکر مخه څنگه ونيول شي؟ ددې کتاب په بندولو به تاسو په نړۍ د برید لپاره چمتو اوسئ.

ستاسو نظريات پکار دی او هغه زه درکولای شو.

ما چې لږ مخکې کومه خبره ختمه کړه په هغه کې د بيشټل او هالي برټن شرکتونو د عراقي پروژو خبره شوې وه، دا خبر اوس زور شوی دی، تاسو يې چې تر څه وخته لولئ تر هغه وخته خو به هسې هم زور شوی وي. ددې ليکنو ارزښت يې وخت نه دی. ددې ليکنو مفهوم او معنا تر وخت زیاته ده. زه په دې هيله يم چې د تېرې برخې خبرونه به ستاسو نظر بدل کړي. اصل ارزښت دا دی چې تاسو شيان له کومې زاوېې اورئ. دې سره به په دې پوه شئ چې د ليکنو مطلب څه دی؟ تر څنگ به يې په دې هم پوه شوه چې په رسنيو کې د راپورونو تل ته څنگه ښکته شئ؟

زیاتره شيان چې څنگه ښکاري هغسې نه وي. تاسو پوهېږئ چې MBC د جنرل الکتراينیک ملکیت دی او د ABC خاوند ډزني دی، د CBS خاوند وياکام دی او CNN د دوو سترکو شرکتونو AOL او ټایمز وارنر د شراکت يوه لويه برخه ده؟ زموږ زیاتره رسنۍ د سترو شرکتونو مليکتونه دي او د هماغو په جوړجاړي چلېږي. د يادونې وړ ده چې ټولې رسنۍ د کارپوریتو کراسی يوه برخه ده. زموږ په اطلاعاتي سيستم واکمن خلک خپل موقف ښه

پېژني. په دوی ټينگار کيږي چې په ميراث کې ورته پاتې شوي سيستم ته بايد دوام ورکړي، قوي يې کړي او نور هم بايد پراخه شي. دوی په دې کار کې ډېر مستعد دي او که مخالفت يې وشي ډېر سخت زړي ثابتيدای شي. اوس ټول مسئوليت ستاسو دی چې د پردې تر شا حقيقت باندې پوه شئ او ښکاره يې کړئ، خپلې کورنۍ او ملگرو ته يې ورسوئ او څلور کونجه دنيا ته يې رسوئ.

په عملي توگه، تاسو بايد يو لړليک جوړ کړئ؛ مثلاً دا چې د تېلو مصرف کم کړئ. په عراق له بريده مخکې ۱۹۹۰ کال کې موږ اته ميليونه بېرله تېل واردول خو تر دويم برید (۲۰۰۳) پورې يې حجم له پنځوس سلنه زيات يعنې دولس ميليونه بېرله ته رسيدلی دی. (۱) که کله مو زړه غواړي چې بازار ته لاړ شئ، ددې پر ځای کتاب ولولئ، ورزش وکړئ يا عبادت کې بوخت شئ. د کور، کاليو، دفتر او ژوند توکيو حجم راکم کړئ. د ازادې سوداگرۍ تړونونو او شرکتونو پر ضد احتجاج وکړئ، دوی ولس استثماروي او چاپېريال له منځه وړي.

زه دا ويلاى شم چې په اوسني نظام کې د هيلو څرکونه شته. د بانکونو، شرکتونو او حکومتونو کارکوونکي فطرتاً بد نه دي او نه حتمن د همدوی له راتوليدو کارپوريتوکراسي جوړيږي. زه په دې اړه خبرې کول شم چې موږ ته راپېښې ستونزې د فاسدې (ناوړه) ادارې د کړنو پايله نه ده. د فساد اصلي لامل دا دی چې د اقتصادي ودې په اړه زموږ اند په ناسمو نظرياتو ولاړ دی. ستونزه په ادارو کې نه ده، ستونزه زموږ په هغو فکر کې ده چې د ادارو او ددوی د کړنو په اړه يې لرو. ددوی د مديرانو د ونډې په اړه هم زموږ ذهن روښانه نه دی. مثبت اړخ يې دا دی چې د نړيوالو اړيکو اغېزناک سيستم او شبکې د ودې او انسان دوسته بدلونونو راولو لپاره کارول کيږي.

تاسو لږ فکر وکړئ هغه به کومه شېبه وي چې نايک، ميکډونلډ او کوکا کولا امتيازي نښان لرونکې شرکتونه وگورئ او د داسې شرکتونو گومان پرې وکړئ چې اصلي موخه يې بيوزله خلکو ته په ښه چاپيريال کې خواږه او کالي ورکول وي. دا خبره دومره ناممکنه نه ده، انسان سپورمې ته وخاته، د شوروي اتحاد مات شو او داسې وسيله رامنځته شوه چې همدا شرکتونه يې په مرسته د نړۍ هر گوټ ته ورسېدل، آيا بيوزلو ته خواږه ورکول دومره ناشونی کار دی؟ د زده کړو په اړه زموږ نظر کې انقلابي بدلون پکار دی. موږ دې په خپلو شته وړتياوو باوري شو. بچي سره دې د فکر په لرلو کې مرسته وکړو. دومره زغم دې ولري چې پوښتنې وکړي او عمل ته چمتو وي. تاسو بېلگه کېدای شئ. تاسو ښوونکي هم شئ او زده کړې هم کوئ. تاسو که يوه ښه بېلگه شئ په ځان راتاو خلک مو تشويقولای شئ. زه درته په څو گامونو پورته کولو کې لارښوونه کولای شم، تاسو په هغو ادارو اغېز ښندلای شئ چې هره ورځ ورسره مخ کېږئ. که فرصت په لاس درغی خپل نظريات يې له کومې اندېښنې ووايئ. اړوندو خلکو سره په ليک او برېښنالیک اړيکه ونيسئ. اهل نظرو خلکو ته زنگ ووهئ او خپله اندېښنه ورسره شريکه کړئ. د ښوونځي ادارې او وياندويي لپاره مناسب خلک غوره کړئ. پېر او پلور په غوره او مينې وکړئ. ۱۱۹۰ کال کې راته شوار قبایلو ويل نړۍ هغسې ده څنگه چې ته فکر کوې. تاسو موږ ته د چټل چاپيريال، گڼو لويو لارو او ښارونو په ځای د خپل منځي درناوي، مساوات، خواخوږۍ او مسئول ټولنيز چلند فکر هم کولای شئ. دا خو زموږ له وسه ده چې ځان بدل کړو او بل قالب کې يې واچوو.

پوښتنې او ځوابونه

د ابلاغ په ټولو وسايلو (برېښنالیک، لیکونه، ناستې ...) کې مانه ځینې ځورونکې پوښتنې وشوې. زه پوهېږم چې د زیاتره لوستونکو په ذهن کې به هم داسې پوښتنې راپیدا کېږي؛ نو د زه د بېلگې په توگه ځینې هغه پوښتنې رانقل کوم چې خلکو کړي او ما ځواب کړي دي.

پوښتنه: ته تراوسه ژوندی یې؟ هېڅ اندېښنه نه لرې چې کوم گیدر به دې ووژني؟

ځواب: دا ځواب په خیر واوړه. دې کتاب کې بغاوت ته د تبلیغ یوه خبره هم نشته. زه وفادار وگړی یم. پلارنیکه مې په لویو جگړو کې برخه اخیستې، د خپلواکۍ جگړې ته هم تللي. ما دا کتاب په دې باور لیکلی چې مور یو ستر ولس یو او د کرکجنې امپراتورۍ پر ځای د ښېگڼې ډېر کارونه کولای شو. زه په دې هیله یم چې له دې لارې به مور د خپلې او هغې نړۍ لپاره د اصلاح زغم زیات کړو، چې اولادونو ته مو په میراث کې پاتې کېږي. آیا ددې لاملونو پر بنسټ کوم گیدر ما څارلای شي؟ که تاسو داسې فکر کوئ نو ستاسو په اوږو هم یو مسئولیت کېښودل شو، تاسو یو گام پورته کړئ، ماته یو څو غوسه ناک لیکونه راغلي دي، خو زه هڅه کوم دگیدرانو له انتقامي چلنده ځان بې پروا وښییم. زه یوازې دومره پوهېږم چې خپلې لور او نړۍ کې ددې خویندو او ورونو ته د یوې ښایسته نړۍ رامنځته کولو هڅو کې اخته یم. ځینې وخت راته ویل کېږي چې د انتقامي کړنو له وېرې غلې شم، خو له دې وېرې د هغه اندېښنې وېرې لویه ده چې مور به گڼې یوه ښکلې نړۍ رامنځته نه کړای شو. زه پوهېږم چې گیدران ډېر

هونسيار دی، پوهېري چې دا کتاب چاپ او خپور شوی، اوس که دوی ما ووژني ددې کتاب سلگونه زرې نورې نسخې به وپلورل شي.

پوښتنه: ايا ځينې نور اقتصادي جنايتکار هم راڅرگند شوي؟

ځواب: هو! ددې کتاب له چاپ وروسته راسره ډېرو اقتصاد جنايتکارو او گيدرانو اړيکې ونيوې. دوی راته په منځني ختيځ، لاتيني امريکا او افريقا کې د پېښو په اړه خپلې بې سارې کيسې وکړې. زياتره يې اوس هم همدا کار کوي. ښې يې ډېرې دي؛ مثلاً ځينې يې مستقيماً خدمت کوي، ځينو ته بيا د تقاعد، بيمې او مشاورت زنجيرونه ور اچول کيږي. دوی کې يو هم خپل نوم څرگندول نه غواړي خو يوداسې شته چې غواړي نوم يې په دې کتاب کې راشي.

پوښتنه: MAIN کې د خپلو پخوانيو همکارانو له لورې کوم غبرگون سره مخ شوي؟

ځواب: يو څو سره يې اړيکې لرم، زياتره يې زما مامورين يا داسې خلک دي چې په ۹ او ۲۳ برخو کې يې يادونه شوې ده. دوی زمونږ په اقتصاد جنايت نه وو خبر. ماته يې وويل: ستا له کيسې لوستو وروسته MAIN کې په هغو خبرو ښه پوه شو چې مخکې راته عجيبې او نه توجه کې کېدونکې ښکارېدې. ما چې په کتاب کې د کومو يادونه کړې هغوی داسې پوستونو باندې کار کاوه چې دننۍ کيسې نه خبر وو اوس زما له تمه سرې سم ځينې ژورناليسټان ورغلي، پوښتنې يې ترې کړي خو هغوی ورسره خبرې نه دي کړي. په دوی کې يوازينۍ استثناء انيار گريو دی، ده زه په MAIN کې گومارلی وم. دی وروسته د ټکسن برېښنا او انرژۍ شرکت رئيس شو او اوس تقاعد شوی دی. څه وخت مخکې يې ټکسن سټيزين سره په مرکه کې ويلي:

(کیسه رښتیا ده، د جان بزکنز په کتاب کې ویل شوي چې په دې ټولو هیوادونو د یوې دسیسې په مرسته منگل څښه شوې او ښکیل شوي دي. په دوی کې زیاتره هیوادونه اوس هم له دې جاله نه دي خلاص شوي او پورونه یې نه شي پرې کولای.)

دا یې هم ویلي چې په دې موضوع خپله هم د یوه کتاب لیکلو فکر کوي، ځینو خبریالانو راته وویل چې وروسته یې په ځینو مرکو کې بیا ددې برعکس خبرې کړي دي. دې سره پوښتنه پيدا کېږي چې د انبار مرکې خبرې شوې؛ نو هغه څه شی شو؟

پوښتنه: د نورو لورپوروکو چارواکو چلند څنگه دی؟ هغوی هم د اقتصاد جنایتونو په اړه خبرې کوي؟

ځواب: هو ما چې په خپل کتاب کې کوم موضوعات راخیستي نورو خلکو هم پرې لیکنې کړي. زما د کتاب ځینې لوی موضوعات نورو سرچینو هم تصدیق کړي دي. د طور یجو له وژنې تر د سعودي عربستان د پېسو مینځلو پروسه ... دا ټول پکې دي. توپیر دا دی چې نور لیکوال هغه چارواکي وو چې د خپلو ادارو مشري یې کوله. دوی د عنوانونو عملي او نظري تجزیه کړې ده او زه خپله د میدان جنگیالی وم. زمالیکنې د یوه عینې شاهد کیسه ده، له ۹/۱۱ نه وروسته چې د کومو چارواکو اعترافونه چاپ شوي یو څو بېلگې ترې را اخلم.

• جوزوف سټیگلېتیز Joseph Stiglitz د نړیوال بانک پخوانی ستر

اقتصاد پوه، په اقتصاد کې یې نوبل جایزه گټلې دی وايي:

(معاصر نړیوالتوب چې څنگه ښودل کېږي، په اصل کې د پخواني ولسي اشراف د امریت پر ځای د نړیوالو مالي ادارو امریت دی. ددې د پلانونو عملي ښودلو لپاره اقتصادي وړاندوینې ښکته پورته کېږي. د

GDP د ودې وړاندیونه په ارقامو او علمي ماډل نه کيږي. تر دې چې کوم خلک په اقتصاد ښه پوهيږي د هغوی هم تر د ښو تخمینونو هومره نه وي. دا یوازې ارقام دی چې د نړیوال مالیاتي فنډ په پروگرام کې د خبرو اترو په مرسته ټاکل کيږي. (۱)

• جیمز هنري، د میکنزی اینډ کمپني پخوانی اقتصاد پوه او د ای بی ایم لوټس معاون وایي:

(د اقتصادي پرمختګ سترو پروژو ته ۱۹۷۰ کلیزه یوه بېلګه وه. نړیوال بانک، بین الامرایکايي پرمختیايي بانک، اسیايي پرمختیايي بانک او USAID کارکوونک په ټوله نړۍ کې خپاره وو، دوی د لویو پروژو لپاره پورونه په جیب کې گرځول.

دوی د پرمختیايي پروژو په صفتونو کې ښه ماهره وو. ۱۹۹۰ پورې د مخ پروده هیوادونو بهرني پورونه له ۱،۳ ټریلیونه ډالرو اوښتي وو. ۲۰۰۰ کال کې د امریکا EXIM د نویو بهرني ترلاسه شوي پورونو او تضمین لیکونو ۷،۷ بیلونه ډالر یوازې د سیاسي رسوخ لرونکو شرکتونو ته ورکړل. په دې کې اینرن، هالي برټن، جی ای، بوینګ بیشتیل، یونایتید ټکنالوجیز، شلمبرجر او ریټهیان شامل وو. (۲)

• جیفیري ډی ساش، د کولمبیا پوهنتون د ارت انسټیټیوټ مشر او د کوفي خانګری مشاور و، دی لیکي:

(هر کال له اته سوه زرو زیات کسان د بیوزلی له امله مري... سر کال چې امریکا په پوځ ۴۵۰ ډالره لګوي په دې امن نه راځي. د بیوزله خلکو د ژوند ښه کولو لپاره دوی ددې لګښت درېیمه برخه یعنی ۱۵۰ بیلونه ډالره ولګوي. ددې له امله ټولنه بد امنه کيږي او د اندېښنو، تاوتریخوالي او ترهګریزو فعالیتونو په مرکزونو اوږي.) (۳)

پوښتنه: ستا په کتاب کې د کلنتن اداره نه ده ياده شوې؟

ځواب: په ۱۹۹۰ لسيزه کې ما يوه غير انتفاعي اداره چلوله، ما به د خلکو دې امزون ته لېرلې. دې کار لپاره يې د مشاور په حيث معاش راکاوه. دا کار مې د ۱۹۸۰ لسيزې له هغه بدل و. هغه وخت زه د انرژي د يو شرکت مشر وم او پوهيدم چې لومړی د بوش او بيا جورج دبليو د تېلو په گټه کې څه کېدل. ما کلنتن سره کار نه درلود. خو په ډېر شوق مې ليدل چې په پخوانيو دوو دورو کې کارپوريتوکراسي ده او هيلري پسې څنگه منډې وهي. د کارپوريتوکراسي اقدامات غالباً د خبردارۍ اخطارونه وو. د کلنتن ډېر هغه کارونه ودرول شول چې ژمنه يې کړې وه. بيا خداى خبر کلنتن څه وکړل چې مونیکا يې د خلکو مخې ته راوړله. خو دا چې زه له ټولې کيسې بهر وم نو دننني معلومات راسره نه وو. د نورو غونډې ما هم يوازې اندونه کولای شول. د کلنتن په اړه نه د جرم اعتراف لرم نه نورو ته څه ويل.

پوښتنه: داسې اشارې کيږي چې د درېيمې نړۍ پورونه به وېشل شي، آيا په دې معنا يې گڼلای شو چې اقتصادي جنايتکار ضعيفه شول؟

ځواب: له بده مرغه بايد ووايم چې حقيقت ددې برعکس دی. د اقتصادي جنايتکارو ونډه لا قوي شوې، لا ډېره پېچلې شوې او په شدت پر کار کيږي چې څوک حقايقو ته ونه رسېږي. که دا پورونه وېشل شي نو زه يې ملاتړ کوم. دا پورونه د هغه هيوادونو د ولسونو له خوښې پرته اخيستل شوي. موخه يې د کارپوريتوکراسي او د درېيمې نړۍ څو شتمني لا شتمني وه. په دې پوه شئ چې دا هر څه د بېلو لپاره نه کيږي. ۸۹ هيوادونه (امريکا، انگلستان، کاناډا، فرانسه، المان، ايټاليا، جاپان او روسيه)، نړيوال بانک او نړيوال مالياتي فنډ يو ځل بيا هغه هيوادونه استثماروي او دا کار يې د (پورونه بېل) نومولی. دوی په ځينو مسايلو

ټينگار کوي چې هيوادونه پکې بنکيل کړي مثلاً (ښه حکومتول، دارمن اقتصاد او ازاده سوداگري). په ياد مو وي چې دا ټول اصطلاحات خواره خو تگ دي. دا مسايل به هله ښه شي چې بې د کارپوريتوکراسۍ له عينکو هم ښه وليدل شي. هغه هيوادونه چې دا شرايط مني ورته ويل کيږي چې روغتيا، زده کړې، برېښنا اوبه او نورې عام المنفعه ادارې دې شخصي شي، په که سپينه ووايو دا چې به کارپوريتوکراسۍ دې وپلورل شي. بيا بې مجبوروي چې سب سډي دې لېرې کړي. هغه سوداگريزي پاليسي ختموي چې د سيمه ايزې سوداگري د ودې لپاره وضع شوې وي. ددې برعکس به ۹۸ هيوادونو دا حق هم منل کيږي چې خپل کاروبار ته اړتيا وړ سب سډي ورکولای شي او پر عايداتو به داسې پاليسي وضع کوي چې ددې هيوادونو د صنعت په گټه وي.

بولويا چې د ښې حکومتولۍ شرط ومانه نو د اوبو سيستم خصوصي کولو لپاره يې نړيوالو شرکوتونو ته لاره پرانسته. اوس نو د اوبو نرخ اسمان ته وخته او وگړو يې ويل چې په زرگونو خلکو اوبه بندې شوې. (۴) Cote d'Ivoire کې د ټيليفونې خدماتو شرکت فرانسوي کمپنۍ واخيست او يې دومره لوړې کړې چې خلکو لاینونه پرې کړل. په دې کې د پوهنتونونو محصلين هم وو چې د لوړې بيې له امله يې انټرنټ ته لاسرسی نه درلود او دا مهمه اړتيا ده. (۵) تنزانيا کې حالت بېخي خراب شو، هلته ماشومان ښوونځي ته د تللو کرایه ورکوي او ځينې يې دومره بيوسه دي چې دا يې له وسه نه پوره کيږي. (۶) کومو هيوادونو چې د پورونو د بښلو په نوم دا لومړني شرايط منلي له همداسې حالت سره مخ شوي دي.

ددې نوې غمبزي ستونزه دا ده چې خلک يې يې فکره او يې لوسته ورسره مني. اوس به تاسو پوه شوي يې چې دا کارونه هم د اقتصاد خپوونې يوه بله بڼه ده او په خپل نوعيت کې نړيوالې امپراتورۍ خواته مزمل دي.

خو درېيمه نړۍ پوهه شوې ده چې لوبه ورسره کيږي ځکه مروره ده. ۲۰۰۵ کال کې په سکاټلينډ کې د ۷-۸ ناستې پر ضد يو مقاومت وشو چې هغه هم د همدې تگي پر احساسات وو. ډېر خلک په دې باور وو چې بوش او بليئر په گډه بله لوبه پيل کوي. دوی د يوه داسې استثماني نظام رامنځته کولو هڅه کوله چې د کارپويتوکراسۍ پلوي يې کوله او زور يې په ټوله نړۍ کې له پرتو وړو او بېوزلو خلکو واته.

امريکا د ۷-۸ کارپويتوکراسۍ دلې مشري او روزنه کوي. موږ امريکايان به تر کومه له خپلو مشرانو غواړي چې خپله تگي برکي دي مني؟ هغه وخت به کله راځي چې موږ د ۹/۱۱، ماډريډ او لندن پېښو تر شا شته حقيقت ومنو؟ دا هم ويل کيږي چې دا پېښې د څو جنوني قاتلانو کار دي، خو دا حقيقت به څنگه رد شي چې داسې پېښې پرلپسې کيږي او ددې لپاره کيږي چې سلگونه زره نهيلي خلک يې ترې په خاموشه خوند اخلي او ملاتړ يې کوي. اخر به څوک راپاڅيږي او دا جرات به وکړي چې ووايي (وگوره شاه خو هېڅ هم نه دي اغوستي، لوڅ لغړ دي!)

پوښتنه: پاول وولف وټز د نړيوال بانک مشر ټاکل شوی دی، ته پرې کومه تبصره لرې؟

ځواب: که مخکې کوم چا شک کاوه له دې ټاکنې وروسته دې يې له ذهنه وباسي چې دا نړيوال بانک نه دی. د يوازې د امريکا بانک دی. د امريکا ولسمشر ددې بانک مشر ټاکي. هماغه يې لويې پرېکړې کوي. دا خبره يې معنا ده چې ددې رئيس د شخصيت په اړه زما نظر څه دی. اصلي پوښتنه

دا ده چې د برازيل، نايجيريا، اندونيزيا او نورو هيوادونو خلک يې په اړه څه نظر لري؟ که دا رښتيا نړيوال بانک وای پرېکړې به يې داسې يوه بورډ کولای چې د ټولو هيوادونو په گډه ټاکلی وي.

پوښتنه: ماته څه مشوره راکوئ؟ چې ددې حالت د بدلولو لپاره څه کولای شم؟

ځواب: د کتاب په وروستۍ برخه کې مې ځينې مشورې ورکړې دي، که له دې زيات څه کول غواړې نو يوازې يو ځواب بس نه دی.

موږ هر يو ځانگړې گټې، وړتياوې او هنرونه لرو. زه ليکل کوم. نو زه ډېر څه کولای شم. خو زما کار د ښوونکي، مستري، نايي او وکیل له کار سره توپير لري. تاسو خپل ځان وپوښتئ: چې کوم کار مو خوښيږي؟ ضعف او قوت مو څه شی دی؟ زړه مو څه مني؟

د امريکا د انقلاب يو ستر لامل دا و چې د هرې برخې وړتيا لرونکي خپله وړتيا وکاروله. توماس پين ليکل کولای شول؛ نو د پوخ رهبري يې ونه کړه. جورج واشنگټن پوځي وو، د ليکنې هڅه يې ونه کړه. بنجمن فرنکلن فرانسوي ويله او زموږ په متحدينو کې ښه بريالی سفير شو. ښکاري ښه نښان ويشتونکی شو. مانوگانو داسې کښتۍ وچلولې چې د انگليس کښتۍ يې ودرولې. ښځو د جگړې ډگر ته کالي او خواږه ورسول او ماشومانو د پوځيانو ټوپکو ته مرمۍ چمتو کړې.

که ته ښوونکی يې؛ نو زده کوونکي دې پوه کړه چې تاريخ او تننۍ ورځپانې ولولي. که وکیل يې موکلين دې پوه کړه چې په ټولنيز لحاظ مسئول چلند وکړي. که نايي يا مستري يې خپل مشتريان وپوښته چې د خبرونو ښايست جوړيدونکو توقعاتو په اړه څه احساس لري؟ خبرې اترې کول، بدلون راوستو ته د زمينه سازۍ ښه لاره ده.

يو کار چې مور يې کولای شو او بايد ويې وکړو دا دی چې له خان راتاو خلک خبر وساتو. د جمهوريت بنسټ په باسواده ولس دی. سواد يوازې ليک او لوست نه دی، بلکې دا هغه ذهني روزنه ده چې مهمې او بنسټيزې پوښتنې پرې وکړای شي. مور بايد يوازې د خپلو مشرانو، شرکتونو او رسنيو به خبرو باور ونه کړو؛ بلکې سختې پوښتنې ترې بايد وشي. مور بايد ليکنې ولولو.

دې پوښتنو، بېلابېلو سرچينو سره زما اړيکو او ناستو پاستو زه باوري کړم چې سلگونه زره امريکايان زموږ د کار په اړه اندېښنه لري، پوښتنه کوي چې موږ څه کوو او غواړي پوه شي چې زموږ د ژوند بڼه په نړۍ څه اغېز ښکاري. ددوی اندېښنه پر ځای ده او د ځمکې په سر د ميليونونو خلکو غوندې دوی هم مرور دي.

(پای)

Confessions of an economic hitman

The shocking inside story of
how America REALLY took over the world

John Perknis
Translator:
Merahmad Yaad

چاپ چاري

مومند خپرندويه ټولنه - ننگرهار افغانستان / ۷۷۷۶۶۶۶۱ - ۷۰۰۶۶۶۶۱ - ۷۸۱۶۶۶۶۱

www.momandbooks.com - momand.books@gmail.com